

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดย

รองศาสตราจารย์ ดร.กุลธิดา ท้วมสุข และคณะ

พฤษภาคม 2560

สัญญาเลขที่ RDG5740080

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดย

รองศาสตราจารย์ ดร.กุลธิดา ท้วมสุข

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดารารัตน์ คำภูแสน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา ทองพูน พัฒนศร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรวิภา พูลผล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทัยวรรณ ต่านวิวัฒน์

ชุดโครงการ การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สนับสนุนโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย วช.-สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

แผนงานวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วยโครงการย่อย 5 โครงการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน และออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ช่วงชั้นที่ 1 – 4) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน ดำเนินการวิจัยโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ แบ่งออกเป็น 2 ระยะคือ **ระยะที่ 1** การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากกลุ่มผู้บริหารโรงเรียนในสังกัด สพฐ. ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 20 จังหวัด ในปีการศึกษา 2558 เป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 12,782 แห่ง และโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 947 แห่ง ดำเนินการสุ่มตัวอย่างโรงเรียนให้ได้ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดโดยวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ถึงผู้บริหารโรงเรียนที่สุ่มตัวอย่างได้ ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 705 แห่ง ได้รับแบบสอบถามคืน 502 ชุด (ร้อยละ 71.21) ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 383 แห่ง ได้รับแบบสอบถามคืน 185 ชุด (ร้อยละ 70.08) **ระยะที่ 2** การศึกษารูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างคือ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 300 คน และโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 300 คน และนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 300 คน และโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 300 คน อาจารย์ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ถึงผู้อำนวยการโรงเรียน และขอความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนนั้น ข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยสถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-Test และ F-Test ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

โรงเรียนประถมศึกษา ส่วนใหญ่มีอาจารย์สอนภาษาอังกฤษซึ่งไม่มีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษโดยตรง ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา มีเครื่องคอมพิวเตอร์ต่ำกว่า 10 เครื่อง มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ไม่มีโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีสื่อสิ่งพิมพ์ แต่ไม่มีสื่ออิเล็กทรอนิกส์สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กิจกรรมที่ได้รับความช่วยเหลือ ได้แก่ การสนับสนุนด้านการพัฒนาครู และการสนับสนุนด้านสื่อและเทคโนโลยีการสอน ส่วนโรงเรียนมัธยมศึกษา ทุกแห่งมีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิภาษาอังกฤษ 1-3 คน ส่วนใหญ่มีคุณวุฒิปริญญาตรี ส่วนใหญ่ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาหรือมีเพียง 1 ห้อง มีเครื่องคอมพิวเตอร์ต่ำกว่า 10 เครื่อง มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ไม่มีโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่อสิ่งพิมพ์มีจำนวนใกล้เคียงกัน มีความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กิจกรรมที่ได้รับความช่วยเหลือ ได้แก่ การสนับสนุนด้านการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีการเงิน การสนับสนุนด้านอาสาสมัครชาวต่างประเทศ โดยสรุปผลการวิเคราะห์ระดับศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนระดับประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีโรงเรียนศักยภาพระดับต่ำ ร้อยละ 20.12 ระดับปานกลาง ร้อยละ 66.53 และศักยภาพสูง ร้อยละ 13.35 ส่วนโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา มีโรงเรียนที่มีศักยภาพระดับต่ำ ร้อยละ 1.42 ระดับปานกลาง ร้อยละ 54.25 และศักยภาพสูง ร้อยละ 44.33

ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งเป็นผลกระทบจากการรวมตัวของประชาคมอาเซียนในระดับมากที่สุด รวมถึงตระหนักถึงนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการนำเอากรอบมาตรฐาน CEFR มาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารต่างก็เห็นว่า ได้มีการสนับสนุนการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ ให้มีความรู้ความสามารถในการสอน โดยให้การเข้ารับการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน หรือเข้าร่วมการประชุมสัมมนาทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอ มีการกำหนดนโยบายและหรือกลยุทธ์ รวมถึงโครงการหรือกิจกรรมในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียน อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารเห็นว่า อาจารย์สอนภาษาอังกฤษตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ และมีแรงจูงใจที่ดีในการสอนในระดับปานกลาง มีความรู้ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ โดยนำเทคนิคใหม่ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการ

สอนในระดับปานกลาง ในส่วนของนักเรียน ผู้บริหารก็เห็นว่า นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และหรือการใช้ชีวิตในสังคมในอนาคตในระดับปานกลาง

การศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์สอนภาษาอังกฤษและนักเรียนในโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ พบว่า ในระดับประถมศึกษา อาจารย์และนักเรียนมีความเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ นอกจากนี้ยังพบว่า อาจารย์และนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มาจากโรงเรียนที่มีศักยภาพต่างกัน มีความเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์อีกด้วย ส่วนในระดับมัธยมศึกษา อาจารย์และนักเรียนมีความเห็นไม่แตกต่างกันเกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ อาจารย์ระดับมัธยมที่มาจากโรงเรียนที่มีศักยภาพต่างกันมีความเห็นไม่แตกต่างกันอีกด้วย แต่พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มาจากโรงเรียนที่มีศักยภาพต่างกัน มีความเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ ทั้งนี้เมื่อพิจารณากันในภาพรวมจะพบว่าอาจารย์และนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่องการวางแผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน แต่ในรายละเอียดพบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ต่ำกว่าของนักเรียน แม้จะอยู่ในระดับมาก แต่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นส่วนใหญ่ไม่สูงกว่า 3.50 มากนัก ซึ่งแสดงว่าอาจารย์เห็นว่ารูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ตนปฏิบัติยังไม่ดีพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นที่เกี่ยวกับ การนำนโยบายและกรอบมาตรฐานการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการในด้านการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นแนวทางในการวางแผนการสอน นอกจากนี้พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยได้ใช้สื่อและใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ข้อค้นพบที่น่าสนใจคือ ทั้งอาจารย์และนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษา เห็นว่าอาจารย์ได้สอนโดยการมอบหมายงาน (Task-based Learning - TBL) ให้นักเรียนเรียนรู้โดยการทำแบบฝึกหัดหรือทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนวิธีการสอนแบบบรรยายควบคู่กับวิธีการสอนแบบอื่น อยู่ในลำดับรองลงมา ส่วนการสอนแบบอื่นๆ ได้แก่ การสาธิตให้นักเรียนเรียนรู้หรือฝึกปฏิบัติตามตัวอย่างที่สอน การสอนโดยการผ่านกระบวนการเรียนรู้จากกลุ่ม การศึกษาจากปัญหาหรือกรณีศึกษา และสอนโดยให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง **แม้จะมีการนำไปใช้อยู่บ้าง แต่ค่าเฉลี่ยโดยส่วนใหญ่ไม่สูงมากนัก** ในส่วนของการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ โดยการสร้างโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จากเจ้าของภาษาหรือผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่โดยตรง พบว่ายังมีอยู่น้อยมาก

ผลการศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนักเรียนที่มีต่อทัศนคติและแรงจูงใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า อาจารย์และนักเรียนทั้งระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา มีความเห็นแตกต่างกัน นอกจากนี้ความเห็นของอาจารย์และนักเรียนจากกลุ่มศักยภาพที่ต่างกัน ก็มีความเห็นที่แตกต่างกันอีกด้วย ที่น่าสนใจคือ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนทั้งสองระดับ มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ โดยในรายละเอียดพบว่า อาจารย์เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติว่าภาษาอังกฤษยาก จึงเกิดความท้อแท้และไม่อยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม ทั้งอาจารย์และนักเรียนเห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และหรือการใช้ชีวิตในสังคมในอนาคต และมีความกระตือรือร้นในการใช้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษ หากมีโอกาสให้ใช้หรือได้รับการกระตุ้นให้ใช้ภาษาอังกฤษ แต่อาจจะขาดแรงจูงใจในการเรียน เนื่องจากการขาดโอกาสในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศ

อาจารย์ ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา เห็นว่าปัญหาและอุปสรรคในเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นปัญหาด้านนักเรียน โครงสร้างพื้นฐาน และจำนวนอาจารย์ ตามลำดับ ซึ่งประเด็นที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ พื้นฐานความรู้ความสามารถของนักเรียนไม่ดีพอ การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษเป็นไปได้ยาก รองลงมาคือ โรงเรียนมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนมีโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศ ฯลฯ ไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษมีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนชั้นเรียนที่ต้องสอนภาษาอังกฤษ ส่วนนักเรียนทั้งระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา เห็นว่าปัญหาและอุปสรรคในเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นปัญหาด้านอาจารย์ โครงสร้างพื้นฐาน และนักเรียนตามลำดับ ซึ่งซึ่งประเด็นที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษมีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนชั้นเรียน อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่มีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษโดยตรง และอาจารย์ผู้สอน

ภาษาอังกฤษขาดความรู้ความสามารถในการสอน โดยเฉพาะการสอนโดยใช้เทคนิคใหม่ๆเพื่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียน ตามลำดับ ส่วนปัญหารองลงมาคือ โรงเรียนมีโครงสร้างพื้นฐานและงบประมาณไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ภายนอกโรงเรียนไม่เอื้อต่อการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2. การศึกษาเพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน (ช่วงชั้นที่ 1 – 4) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดำเนินการวิจัยแบบปฏิบัติการ (Action research) ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในพื้นที่อำเภอพระยืน จังหวัดขอนแก่น กรอบการวิจัยให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ที่จะเกิดกับผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานแต่ละช่วงชั้น ให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน CEFR ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดตามหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative language Teaching) ผสมผสานกับเทคนิคการสอนภาษา ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐาน (Task-based Learning) และการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (Content and Language Integrated Learning – CLIL) มีแนวคิดหลักคือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนขึ้นอยู่กับบริบทและสภาพแวดล้อมของแต่ละชั้นเรียน ดังนั้นการพัฒนารูปแบบที่เหมาะสมจึงต้องมีการวิเคราะห์ปัญหาที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นรูปธรรม การออกแบบการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและสถานการณ์ การพัฒนาองค์ประกอบต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่ ครูผู้สอน เนื้อหาที่จะสอน สื่อการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ และวิธีการวัดและประเมินผล การทดลองนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้แล้วประเมินและปรับปรุงเพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีลักษณะเป็นวงจรตามแนวคิดการพัฒนาระบบ

การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้น ป.1 ทำการศึกษาที่โรงเรียนชุมชนพระยืน อ.พระยืน จ.ขอนแก่น เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีลักษณะและสภาพที่คล้ายคลึงกับโรงเรียนอื่นๆ ในเขตชนบทซึ่งกระจายอยู่ในหลายพื้นที่ของประเทศไทย ตามกรอบ CEFR ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้น ป.1 จะเน้นการออกเสียง ดังนั้น รูปแบบการสอนเน้นการออกแบบสื่อและกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษตามหลักการออกเสียงแบบโฟนิกส์ (Phonics) ทั้งในระดับอักษร และการสร้างคำแบบ 3 ตัวอักษร (cvc) โดยออกแบบเนื้อหาในการเรียนตามหลักการการเรียนตามหลักการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เริ่มจากเรื่องใกล้ตัว อาทิ การแนะนำตนเอง การทักทาย เรื่องครอบครัว เรื่องโรงเรียน และคำศัพท์ต่างๆที่ปรากฏอยู่ในบัญชีคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับชั้น ป.1 กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง เครื่องมือในการวิจัยประกอบไปด้วยแบบทดสอบก่อนและหลังการเรียน ชุดฝึกโฟนิกส์และแบบสังเกตการณ์ ผลการทดลองพบว่าผู้เรียนทั้งหมด ในกลุ่ม (จำนวน 24 ราย 100 %) สามารถจับคู่คำที่ได้ยิน กับคำที่ปรากฏในชุดทดสอบที่ สามารถจำแนกเสียงที่ได้ยิน สามารถเขียนอักษรและคำที่ได้ยินได้เพิ่มมากขึ้นเป็น ในขณะที่ผู้เรียนในกลุ่มทดลอง มีพัฒนาการทางภาษาในระดับสูงขึ้นเพียง 50% แสดงให้เห็นว่าสื่อการเรียนชุดฝึกโฟนิกส์มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการประสมอักษรเพื่อสร้างคำ นักเรียนในกลุ่มทดลองเกือบทั้งหมดเริ่มสะกดคำภาษาอังกฤษ แบบ 3 ตัวอักษร (cvc) ชัดและแม่นยำขึ้นและมีความรู้ทางด้านประสมสระและพยัญชนะเพื่อประกอบเป็นคำและออกเสียงคำอย่างถูกต้องมากขึ้น หลังจากสิ้นสุดโครงการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ชั้น ป.4 ซึ่งตามกรอบ CEFR จุดเน้นสำคัญที่ผลสัมฤทธิ์ที่จะเกิดกับผู้เรียนคือ ‘ผู้เรียนที่อยู่ในช่วงชั้นที่สองควรสามารถใช้และเข้าใจประโยคง่ายๆในชีวิตประจำวัน สามารถแนะนำตัวเองและผู้อื่น ทั้งยังสามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับบุคคลอื่นได้ เช่น เขาอยู่ที่ไหน รู้จักใครบ้าง มีอะไรบ้าง และตอบคำถามเหล่านั้นได้ ทั้งยังสามารถเข้าใจบทสนทนาเมื่อคู่สนทนาพูดช้าและชัดเจน ดำเนินการวิจัยกับกลุ่มทดลองในโรงเรียนบ้านโตนศรีพิมลวิทยา และมีกลุ่มควบคุมคือนักเรียนโรงเรียนบ้านหินเหิบศิลาทิพย์ จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยได้ให้ทั้งสองกลุ่มทำแบบทดสอบก่อนเรียน ตามด้วยการเรียนในห้องเรียนโดยใช้ตำราอังกฤษหลัก ร่วมกับชุดการสอนอังกฤษเสริมของโรงเรียน(กลุ่มควบคุม) และชุดการสอนอังกฤษเสริมที่พัฒนาขึ้นตาม TBLT และ CEFR (กลุ่มทดลอง) และทำแบบทดสอบหลังเรียน ระยะเวลาเรียน 1 ภาคการศึกษา ในขั้นตอนการเรียน ผู้วิจัยได้กำหนดให้กลุ่มควบคุมใช้เอกสารอังกฤษเสริมตามที่คุณสอนในโรงเรียนจัดให้ ส่วนในกลุ่มทดลองให้ใช้เอกสารอังกฤษเสริมที่ออกแบบโดยเน้น TBLT และใช้เกณฑ์กำหนดเนื้อหาอ้างอิงตามกรอบ CEFR และมีการออกแบบบทเรียนตามบริบทและสภาพแวดล้อมและปัญหาของชั้นเรียน กล่าวคือ ได้เน้นการออกแบบบทเรียนที่เน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนรับรู้ว่ามีภาระงานที่ต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามหลักทฤษฎีด้าน TBLT โดยเน้นด้านบริบทของผู้เรียนเป็นหลัก เนื้อหาเอกสารจะประกอบด้วย 4 บท คือการพบเพื่อนใหม่ ครอบครัวของฉัน โรงเรียนของฉัน และการพักผ่อนช่วงวันหยุด ในแต่ละบทจะมีโครงสร้างคล้ายคลึงกัน 4 ส่วน โดยส่วนที่ 1 ผู้เรียนจะได้รับ Task เป็นการมอบหมายงานเป้าหมายที่ผู้เรียนจะต้องทำได้ ส่วนที่ 2 model conversation เป็น

แบบฝึกสนทนาอ้างอิงเนื้อหาที่คล้ายคลึงกับส่วนแรก ส่วนที่ 3 pedagogical task หรือ task supported language เป็นกิจกรรมที่หลากหลายเสริมภาษาเพื่อให้บรรลุ task แรกที่ได้รับมอบหมาย แตกต่างไปบ้างแต่ละบท เช่น กิจกรรมบทบาทสมมติ กิจกรรมเขียนการ์ด กิจกรรมวาดภาพตามคำสั่ง เป็นต้น ส่วนที่ 4 authentic task คือ การอัดวิดีโอเพื่อโต้ตอบกับชาวต่างชาติ เป็นกิจกรรมเพื่อให้สื่อสารในสถานการณ์จริง ในด้านเนื้อหาโดยรวมจะเป็นการออกแบบที่เริ่มจากเนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัวไปสู่เรื่องไกลตัวเพื่อสร้างความคุ้นเคยให้ผู้เรียน เนื้อหาบทเรียนมีความเชื่อมโยงกันกล่าวคือมีการเพิ่มคำศัพท์มากขึ้นเชื่อมโยงบทต่อบท รวมถึงการสร้างชื่อของตัวละครที่ง่ายต่อการจำและสร้างความคุ้นเคยแก่ผู้เรียนทั้งในบริบทไทยและอาเซียน ผลการวิจัยความสามารถทางภาษาอังกฤษโดยรวมพบว่า ผู้เรียนในกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดวิชาที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษเฉลี่ยทั้งแบบรวมทุกทักษะและแบบรายทักษะทั้ง 4 ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนดีกว่ากลุ่มควบคุมในทุกทักษะ ซึ่งแสดงว่า การเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนที่พัฒนามาตามแนว TBLT และ CEFR มีผลอย่างยิ่งต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน ผลการศึกษาค้นพบเห็นของผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียนและเอกสารประกอบการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การสอนและวิธีการของผู้สอน ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนมีความกล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผลการออกแบบการเรียนการสอนที่เน้นการสื่อสารและการออกแบบการเรียนการสอนที่ผูกกับโลกแห่งความเป็นจริงจะเป็นการสร้างแรงจูงใจในการใช้ภาษา ผู้เรียนจะค่อยๆคุ้นชินเรียนรู้จากสิ่งที่คุ้นเคยใกล้ตัวจนไปหาสิ่งไกลตัว ดังนั้นการออกแบบเอกสารบทเรียนจึงไม่สามารถเพิกเฉยต่อเรื่องดังกล่าวได้ ข้อค้นพบสำคัญของงานวิจัยชิ้นนี้คือ การใช้ TBLT ซึ่งเน้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ video messaging และการออกแบบชุดการสอนที่ปูพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาจากเนื้อหาใกล้ตัวไปไกลตัว การเชื่อมโยงบทโดยใช้คำศัพท์จากหัวข้อและบทก่อนๆรวมถึงการใช้ตัวละครเดิมเป็นสิ่งจำเป็นที่ใช้ในการสร้างความคุ้นเคยและทัศนคติและแรงจูงใจที่ดีต่อการเรียนภาษา

การพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้น ม.1 พัฒนาชุดการสอนโดยอิงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และกรอบอ้างอิง CEFR ระดับความสามารถ A2 โดยใช้กรอบแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) การเรียนโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-based Learning: TBL) การสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) และการพัฒนากลวิธีในการเรียน (Learning Strategies) ชุดการสอนนี้ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ 3 หน่วย มีการกำหนดภาระงานแตกต่างกันและในแต่ละหน่วยการเรียนรู้จะมีการระงาย่อยเพื่อให้ความรู้และฝึกทักษะเพื่อจะสามารถปฏิบัติภาระงานในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ได้ นำชุดการสอนไปใช้สอนจริงกับนักเรียนชั้น ม.1 โรงเรียนพระบุบ้านหันราษฎร์ประชา อาเภอพระยีน ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง ส่วนกลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้น ม.1 โรงเรียนหนองโพธิ์ประชานุกูล มีการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน ในขณะที่คะแนนก่อนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างกัน ผู้เรียนมีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อชุดการสอนและรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ทั้งในด้านบทเรียนและสื่อการสอน กิจกรรมในการเรียนการสอน ทักษะและองค์ความรู้ทางภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้ รวมถึงทัศนคติและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จุดเด่นของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบ TIGA ประกอบด้วย 4 ประเด็นหลักๆ ได้แก่ (1) สามารถพัฒนาทักษะและความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาให้เพิ่มสูงขึ้นได้ เป็นการบูรณาการการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานเข้ากับการสอนภาษาแบบอรรถฐาน ซึ่งทั้งสองวิธีการนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาและนำไปปฏิบัติในภาระงานจริง (2) ในขณะที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่องผ่านภาระงานย่อยที่เป็นการสอนโดยการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding instruction) นั้นจะทำให้ผู้เรียนซึ่งถือว่าเป็นผู้เรียนระดับเริ่มต้นการเรียนรู้ภาษาสะสมความรู้และทักษะทีละขั้นเพื่อต่อยอดไปจนถึงการปฏิบัติการงานหลักได้ด้วยตนเอง (3) ในขณะเดียวกันในระหว่างที่ผู้เรียนปฏิบัติการงานร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นจะทำให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้ร่วมกัน อันจะนำไปสู่การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพทั้งในและนอกชั้นเรียน และ (4) ผู้วิจัยได้ออกแบบรูปแบบการสอนโดยอิงบริบทของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษและสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้

การพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ชั้น ม.4 พัฒนาชุดการสอนโดยใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ CEFR ที่ระบุว่า ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาในระดับขั้นต้น A2 สามารถสื่อสารทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ในระดับขั้นต้นที่เข้าใจประเด็นสำคัญในเรื่องที่คุ้นเคยรอบๆตัวใน

ชีวิตประจำวันและตามความสนใจของตนเองได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative language teaching : CLT) และการสอนภาษาแบบเน้นปฏิบัติ (Task-based learning: TBL) มาใช้ในงานวิจัยนี้ เริ่มจาก การฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ การเรียนการสอนจะเน้นการใช้ภาษา (Language use) มากกว่าการเรียนรู้วิธีการใช้ภาษา (Language usage) เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามลักษณะของภาษา (Language functions) ในการสื่อความหมายในรูปแบบต่างๆ โดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ (Student center) และการนำทฤษฎีการสอนภาษาแบบเน้นปฏิบัติ (TBL) คือ การนำเอากิจกรรมมาใช้ในการเรียนการสอนภาษา โดยกิจกรรมการเรียนการสอนนี้เน้นการบูรณาการกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยกรอบแนวคิดการสอนภาษาแบบเน้นปฏิบัติเน้น เน้นการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาและได้เรียนรู้ภาษาในสถานการณ์จริงโดยการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานตามภาระที่ได้รับมอบหมายได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เน้นความหมายในการสื่อสาร (Meaning) มากกว่ารูปแบบภาษา (Form) จนบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และปรากฏชิ้นงานหรือผลงานให้เห็น ซึ่งมีขั้นตอนในการปฏิบัติชัดเจน ดังนั้น ในงานวิจัยนี้ ทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการสอนภาษาแบบเน้นปฏิบัติ (TBL) จึงถูกนำมาใช้เพื่อออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนสำหรับการสอนร่วมกับสื่อการเรียนการสอนเสริม “ชุดการอ่าน” (Reading cards) ทำการศึกษากับนักเรียนชั้น ม.4 โรงเรียนพระยีนวิทยาการ อำเภอพระยีน แบ่งออกเป็นกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง การทดสอบความสามารถทางภาษาก่อนและหลังการทดลองของทั้ง 2 กลุ่มนี้ ใช้แบบทดสอบความรู้ทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ แบบทดสอบความรู้ทางคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และการถ่ายวิดีโอทัศนตลอดภาคการศึกษา แล้วนำข้อมูลต่างๆมาวิเคราะห์ผล ศึกษากระบวนการใช้ภาษา การทำกิจกรรมตามแบบฝึกหัดของนักเรียน และบทบาทระหว่างครูและนักเรียนในชั้นเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดการอ่าน (Reading cards) การบันทึกภาพและเสียง แบบทดสอบก่อนและหลังการเรียน และการสัมภาษณ์ งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (mixed-method) การวิเคราะห์ข้อมูล จำแนกเป็น 2 แบบ ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการวิจัย พบว่า ผลการทดลองด้านประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดการอ่านเสริมจากหนังสือเรียน พบว่า นักเรียนมีแนวโน้มในการพัฒนาทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงในกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่โดยการใช้ชุดการอ่าน และการเปลี่ยนแปลงบทบาทของครูและนักเรียนในชั้นเรียน นอกจากการเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ภาษา บทบาทของครูและนักเรียนในชั้นเรียนถือเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

ผลจากการวิจัยเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในประเทศไทย ยังมีปัญหาอยู่มากในทุกๆ ด้าน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย จำเป็นต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อมองหา รูปแบบและวิธีการจัดการการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทย ที่จะทำได้แนวปฏิบัติที่ดี (Best practice หรือ Know how) ทั้งในด้านเทคนิคและวิธีสอนสื่อการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นำไปสู่การนำไปใช้ประโยชน์ในโรงเรียนได้อย่างแท้จริง และนำไปสู่กระบวนการพัฒนาครูที่มุ่งให้เกิดศักยภาพด้านการจัดการเรียนการสอนที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันและบังเกิดผลในระดับลึกและระดับกว้างต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

แผนงานวิจัย การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย จากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ในโครงการวิจัยมุ่งเป้า ประจำปีงบประมาณ 2557 - 2558

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณหน่วยงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการอนุเคราะห์และให้ความร่วมมือในขั้นตอนต่างๆ จนการวิจัยประสบผลสำเร็จด้วยดี ประกอบด้วย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และนักเรียนทุกคนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา 2558 ทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน ขอบพระคุณคณะผู้บริหาร ครู และนักเรียน ของโรงเรียนในพื้นที่อำเภอพระยีน จังหวัดขอนแก่น ได้แก่ โรงเรียนชุมชนพระยีน โรงเรียนบ้านไต้นศรีพิมลวิทยา โรงเรียนบ้านหินเหิบ ศิลาทิพย์ โรงเรียนพระบุบ้านหันราษฎร์ประสาธ โรงเรียนหนองโพธิ์ประชานุกุล และโรงเรียนพระยีนวิทยาคาร ที่กรุณาให้ความร่วมมือให้คณะผู้วิจัยทำการวิจัยปฏิบัติการในโรงเรียน จนสามารถนำไปสู่การพัฒนาและออกแบบการสอน และทดลองการสอนจนประสบความสำเร็จด้วยดี

กุลธิดา ท้วมสุข และคณะ. 2560. รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ขอนแก่น: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน และพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิธีการวิจัยประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยปฏิบัติการ โดยการวิจัยเชิงปริมาณได้ทำการสำรวจสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนทั้งภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มคือ ผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ และนักเรียน เก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนมีนาคมถึงสิงหาคม 2558 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยสถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-Test และ F-Test ส่วนการวิจัยปฏิบัติการ ใช้ในการศึกษาเพื่อนำความต้องการและปัญหาของโรงเรียนสู่การร่วมมือในการออกแบบและพัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษ และดำเนินการสอนจริงในโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษา ในพื้นที่อำเภอพระยืน จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในภาพรวม โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่มีอาจารย์สอนภาษาอังกฤษซึ่งไม่มีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษโดยตรง ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา มีเครื่องคอมพิวเตอร์ต่ำกว่า 10 เครื่อง มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ไม่มีโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีสื่อสิ่งพิมพ์ แต่ไม่มีสื่ออิเล็กทรอนิกส์สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กิจกรรมที่ได้รับความช่วยเหลือ ได้แก่ การสนับสนุนด้านการพัฒนาครู และการสนับสนุนด้านสื่อและเทคโนโลยีการสอน ส่วนโรงเรียนมัธยมศึกษาทุกแห่งมีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิภาษาอังกฤษ 1-3 คน ส่วนใหญ่มีคุณวุฒิปริญญาตรี ส่วนใหญ่ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาหรือมีเพียง 1 ห้อง มีเครื่องคอมพิวเตอร์ต่ำกว่า 10 เครื่อง มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ไม่มีโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่อสิ่งพิมพ์มีจำนวนใกล้เคียงกัน มีความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กิจกรรมที่ได้รับความช่วยเหลือ ได้แก่ การสนับสนุนด้านการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี การเงิน การสนับสนุนด้านอาสาสมัครชาวต่างประเทศ โดยสรุปผลการวิเคราะห์ระดับศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนระดับประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีโรงเรียนศักยภาพระดับต่ำ ร้อยละ 20.12 ระดับปานกลาง ร้อยละ 66.53 และศักยภาพสูง ร้อยละ 13.35 ส่วนโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา มีโรงเรียนที่มีศักยภาพระดับต่ำ ร้อยละ 1.42 ระดับปานกลาง ร้อยละ 54.25 และศักยภาพสูง ร้อยละ 44.33

2. การศึกษาเพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน (ช่วงชั้นที่ 1 – 4) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งกำหนดกรอบการวิจัยโดยให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ที่จะเกิดกับผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานแต่ละช่วงชั้น ให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน CEFR ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ตามหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative language Teaching) ผสมผสานกับเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐาน (Task-based Learning) การพัฒนารูปแบบการสอน ประกอบด้วยกระบวนการวิเคราะห์ปัญหาที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นรูปธรรม การออกแบบการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและสถานการณ์ การพัฒนาองค์ประกอบต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน และวิธีการวัดและประเมินผล การทดลองนำรูปแบบการจัดการ

เรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้ แล้วประเมินและปรับปรุงเพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัย (1) ได้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ประกอบด้วย เนื้อหาบทเรียน วิธีการสอน สื่อการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น และแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างชัดเจน (3) นักเรียนมีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

Kulthida Tuamsuk et al. 2017. **Development of Communicative English Language Teaching Approaches for Basic Education in Northeastern Region.** Khon Kaen: Faculty of Humanities and Social Sciences, Khon Kaen University.

Abstract

This research aimed to study the English language learning and teaching situations in primary and second schools and to develop a communicative English language teaching approach for basic education in schools in the northeast of Thailand. The quantitative research and action research methods were used in this study. The quantitative method was used for the study of English language learning and teaching situations in schools. The questionnaires were sent by mail to three sample groups: the school administrators, the English language teachers and the learners. The data were collected from March to August, 2015 and analyzed with percentage, mean, S.D., t-Test and F-Test. The action research was used for the design and development of English language teaching approach. The study involved investigation of English language teaching situation and problems at schools, collaboratively design and development of teaching approach with the English language teachers, implementation of the developed teaching approach in classrooms, and evaluation of the results by comparing the experimental group with the controlled group. The action research was done in primary and secondary schools in Phra Yuen District, Khon Kaen Province. The findings were:

1. The English language learning and teaching situations in schools: In primary most primary schools, teaching staff did not have degree in English. The schools did not have language labs. They had fewer than 10 computers, had the Internet access, had no software program for language teaching, and received some supports from the government sectors for the improvement of language teaching. The supports were teacher development as well as teaching media and technology. In secondary schools, every school had 1-3 teaching staff with degree in English, and most of them got a bachelor degree. Most secondary schools did not have language labs—some had only one. They had fewer than 10 computers, had the Internet access, had no software program for language teaching, and had similar number of electronic media and printed materials. They received some supports from both government and private sectors for the improvement in language teaching. The supports included the development of media and technology, finance and international volunteer. From the analysis, it was found that 20.12 % of the primary schools in Northeastern Thailand had low potentiality in language learning and teaching management, 66.53 % had medium potentiality, and 13.35 % had high potentiality. For the secondary schools, 1.42 % had low potentiality, 54.25 % had medium, and 44.33% had high potentiality.

2. The design and development of communicative English language teaching approach for basic education level in schools in the northeast of Thailand were done under the research conceptual framework that put an emphasis on enhancement of the students' learning outcomes according to Common European Framework of Reference for Languages (CEFR). The communicative English language teaching (CLT) and Task-based learning (TBL) were applied as the approaches for classroom teaching. The design and development processes included investigation of English language teaching situation and problems at schools, collaboratively design and development of teaching approach with the English language teachers,

implementation of the developed teaching approach in classrooms, and evaluation of the results by comparing the experimental group with the controlled group. The developed teaching approach in a package comprised of learning contents, teaching methods, teaching media, learning activities, and learning outcomes' measurement and evaluation. The results of pretest and posttest of the students' learning outcomes revealed that the experiment groups have had the higher score after classroom teaching implementation, and also the score was different from the controlled groups. The students also had better attitude in English language study.

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ก-จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
บทคัดย่อภาษาไทย	ซ-ช
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฌ-ญ
สารบัญ	ฎ-ฐ
สารบัญตาราง	ฑ-ฒ
สารบัญรูปภาพ	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1-5
ความสำคัญและปัญหาการวิจัย	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	5
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6-18
ปัญหาการจัดการเรียนสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย	6
มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	7
กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษของสหภาพยุโรป (CEFR)	8
การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	11
การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน	13
กรอบแนวคิดงานวิจัย (Research Conceptual Framework)	17
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	19-25
วิธีการดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1	19
วิธีการดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2	23

สารบัญ (ต่อ)

		หน้า
บทที่ 4	ผลการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	26-53
	ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนเกี่ยวกับศักยภาพการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ	26
	โรงเรียนประถมศึกษา	26
	โรงเรียนมัธยมศึกษา	31
	ส่วนที่ 2 นโยบายและการบริหารด้านการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน	36
	โรงเรียนประถมศึกษา	36
	โรงเรียนมัธยมศึกษา	38
	ส่วนที่ 3 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน	40
	โรงเรียนประถมศึกษา	40
	โรงเรียนมัธยมศึกษา	44
	ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียน การสอน ภาษาอังกฤษในโรงเรียน	47
	ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์และจัดกลุ่มศักยภาพของโรงเรียน	50
บทที่ 5	ผลการศึกษาการออกแบบและพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	54-86
	ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	54
	ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	66
	ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	76
	ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	84
บทที่ 6	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	87-114
	สรุปผลการวิจัย	87
	สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	87
	รูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	89
	ทัศนคติและแรงจูงใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	93
	ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	95
	ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	96
	อภิปรายผลการวิจัย	100
	ด้านสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน	100
	ศักยภาพของโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	101
	รูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	101

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ (ต่อ)	
ทัศนคติและแรงจูงใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ	102
ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	102
ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	103
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	110
บรรณานุกรม	115-127

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	7
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ	
ตารางที่ 3.1	19
จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนสังกัด สพฐ. ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
ตารางที่ 3.2	22
จำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนจากอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ	
ตารางที่ 3.3	22
จำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนจากนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ	
ตารางที่ 4.1	27
ข้อมูลจำนวนนักเรียน และอาจารย์สอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษา	
ตารางที่ 4.2	28
ข้อมูลห้องเรียนและห้องปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษา	
ตารางที่ 4.3	29
ข้อมูลสื่อและเทคโนโลยีสำหรับการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษา	
ตารางที่ 4.4	31
ความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอกเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนประถมศึกษา	
ตารางที่ 4.5	32
ข้อมูลจำนวนนักเรียน และอาจารย์สอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมัธยมศึกษา	
ตารางที่ 4.6	33
ข้อมูลห้องเรียนและห้องปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษของโรงเรียนมัธยมศึกษา	
ตารางที่ 4.7	34
ข้อมูลสื่อและเทคโนโลยีสำหรับการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมัธยมศึกษา	
ตารางที่ 4.8	36
ความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอกเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนประถมศึกษา	
ตารางที่ 4.9	37
การบริหารโรงเรียนประถมศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ ของนักเรียน	
ตารางที่ 4.10	39
การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ ของนักเรียน	
ตารางที่ 4.11	42
สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา	
ตารางที่ 4.12	46
สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา	
ตารางที่ 4.13	51
ผลการวิเคราะห์ศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	
ตารางที่ 4.14	52
ผลการวิเคราะห์ศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของโรงเรียน ประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามจังหวัด	
ตารางที่ 4.15	53
ผลการวิเคราะห์ศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของโรงเรียน มัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามจังหวัด	
ตารางที่ 5.1	57
ผลการประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์	
ตารางที่ 5.2	67
ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง	
ตารางที่ 5.3	67
ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุม	
ตารางที่ 5.4	68
ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนในภาพรวมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 5.5	ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนด้านการฟังของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ตารางที่ 5.6	ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนด้านการพูดของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ตารางที่ 5.7	คำถามที่ผู้เรียนผลิตในทดสอบการพูดหลังเรียน
ตารางที่ 5.8	ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนด้านการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ตารางที่ 5.9	ค่าคะแนนเฉลี่ยด้านการเขียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ตารางที่ 5.10	ระดับความคิดเห็นของนักเรียน
ตารางที่ 5.11	ข้อความความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น
ตารางที่ 5.12	ผลประเมินการสังเกตการณ์เรียนการสอนในห้องเรียน
ตารางที่ 5.13	คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ตารางที่ 5.14	ความคิดเห็นของกลุ่มทดลองต่อการสอนภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น (N = 24)
ตารางที่ 5.15	ข้อเสนอแนะของกลุ่มทดลองต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น
ตารางที่ 5.16	คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

สารบัญรูป

			หน้า
รูปที่	2.1	แนวคิดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐาน	15
รูปที่	2.2	การออกแบบการเรียนรู้การสอนแบบ I-P-O	17
รูปที่	2.3	กรอบแนวคิดการวิจัย	17
รูปที่	2.4	กรอบแนวคิดการออกแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	18
รูปที่	5.1	เปรียบเทียบการทดสอบการจำชื่ออักษร (26 ตัว) ก่อนและหลังเรียน ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง	58
รูปที่	5.2	เปรียบเทียบการทดสอบด้านการจับคู่คำที่ตรงกับเสียงที่ได้ยินก่อนและหลังเรียน จำนวน 10 คำ	59
รูปที่	5.3	เปรียบเทียบการทดสอบด้านการออกเสียงคำ จำนวน 10 คำ	61
รูปที่	5.4	เปรียบเทียบการทดสอบการเขียนตามคำบอกระดับคำ ก่อนและหลังเรียน จำนวน 10 คำ	62
รูปที่	5.5	แสดงประสิทธิภาพของชุดฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์	63
รูปที่	5.6	ตัวอย่างแบบบันทึกคะแนนการสื่อสาร	64
รูปที่	5.7	ผลการประเมินพัฒนาการด้านทักษะเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มทดลอง	65
รูปที่	5.8	การออกแบบภาระงาน	78

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและปัญหาการวิจัย

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุด เนื่องจากเป็นภาษากลางที่ใช้สื่อความหมายไปเกือบทั่วโลก ทั้งในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่จะเข้าถึงแหล่งวิทยาการต่างๆ และค้นคว้าความรู้ใหม่ๆ ซึ่งปัจจุบันมีคนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสื่อสารถึงจำนวน 2,000 ล้านคน หรือ 1 ใน 3 ของประชากรของโลก ดังนั้น จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมให้ประชากรไทยได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่จะสื่อสารได้ เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ ตลอดจนการเจรจาต่อรองสำหรับการแข่งขันด้านเศรษฐกิจและสังคมในเวทีสากล ในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยได้มีความพยายามที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ด้วยการประกาศนโยบายให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ 1 โดยกำหนดให้มีการสอนตั้งแต่ประถมศึกษาเป็นต้นไป ในปี 2538 และได้ประกาศใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ.2539 รวมทั้งการส่งเสริมให้มีการเปิดโรงเรียนนานาชาติ และโรงเรียน English Program (โรงเรียน EP) ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะมีการปฏิรูปการศึกษาด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังกล่าวแล้ว พบว่ารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนยังไม่สะท้อนการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและไม่ได้เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นด้านการพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสาร (Boriboon, 2011) จากคะแนนสอบภาษาอังกฤษระดับชาติ (O-Net) พบว่าคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาทั่วประเทศอยู่ที่ 31.75 และ 20.99 ในปี พ.ศ. 2553 และ 2554 (รายงานคะแนนผลการทดสอบระดับชาติ 2555) นอกจากนี้พบว่าระดับความสามารถทางการสื่อสารของผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวไทยถูกจัดอยู่ในระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษอ่อนมาก (Very low proficiency) โดยใช้คะแนน EF EPI Score ที่ทำการประเมินโดย EF English Proficiency Index ซึ่งประเทศไทยอยู่ในกลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำที่สุดจากการจัดกลุ่ม 5 ประเภท คือ ดีมาก (very high) ดี (high) ปานกลาง (moderate) อ่อน (low) และอ่อนมาก (very low) โดยในปี 2558 จากการประเมินของ EF English Proficiency Index ประเทศไทยแม้จะมีค่าคะแนน EF EPI Score สูงขึ้นและลำดับดีขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยในปี 2554 อยู่ลำดับที่ 42 จาก 44 ประเทศ ปี 2555 อยู่ลำดับที่ 51 จาก 52 ประเทศ ปี 2556 อยู่ลำดับที่ 55 จาก 60 ประเทศ ปี 2557 อยู่ลำดับที่ 48 จาก 63 ประเทศ และปี 2558 ถูกจัดอยู่ในลำดับที่ 62 จาก 70 ประเทศ แต่ประเทศไทยก็ยังถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษอ่อนมาก ซึ่งเป็นระดับความสามารถที่ต่ำสุด เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในแถบเอเชียพบว่า มีระดับภาษาอังกฤษดีกว่าประเทศกัมพูชาที่ถูกจัดอยู่ในลำดับที่ 69 เท่านั้น โดยอยู่ในลำดับที่ต่ำกว่าประเทศอื่นๆ ในเอเชีย เช่น สิงคโปร์ (ลำดับที่ 12) มาเลเซีย (ลำดับที่ 14) เกาหลี (ลำดับที่ 27) เวียดนาม (ลำดับที่ 29) ญี่ปุ่น (ลำดับที่ 30) ไต้หวัน (ลำดับที่ 31) อินโดนีเซีย (ลำดับที่ 32) ฮ่องกง (ลำดับที่ 33) และจีน (ลำดับที่ 47) โดยประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 14 จาก 16 ประเทศ นอกจากนี้ จากข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ เศรษฐกิจ สังคม และประเด็นปัญหาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามยุทธศาสตร์การวิจัยปี 2555-2559 (สำนักคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ 2553) ระบุว่าจากผลการทดสอบภาษาอังกฤษระดับประเทศพบว่า ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยยังต่ำมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำที่สุดในประเทศ เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนจากภูมิภาคอื่นและพบว่าโรงเรียนและการจัดการเรียนการสอนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการเรียนรู้ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด (สำนักคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ 2553) ซึ่งทำให้มีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนภาษาอังกฤษในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ที่ผ่านมา มีงานวิจัยหลายเรื่องที่ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ซึ่งโดยสรุปพบว่าผลการวิจัยในระยะเวลา 10 ปี ย้อนหลังสะท้อนสภาพและปัญหาที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งสามารถสรุปได้จากงานวิจัยของ เยาวลักษณ์ อภิชาติवलลภ และคณะ (2549) และ Noom-ura

(2013) ดังนี้ (1) ปัญหาด้านครูผู้สอน ครูผู้สอนส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดความมั่นใจในการสอน ครูบางคนไม่ได้มีคุณสมบัติทางภาษาอังกฤษโดยตรง ครูมีประสบการณ์การสอนน้อย ครูไม่มีโอกาสได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาในสถานการณ์จริง ไม่ได้มีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารหรือการทำงานมากนัก จึงไม่สามารถนำเอาประสบการณ์มาถ่ายทอดในชั้นเรียนได้ ครูส่วนใหญ่จะมีทักษะต่ำในการการพูดและการฟัง นอกจากนี้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับหลักไวยากรณ์และภาษาศาสตร์ก็มีน้อย นอกจากนี้ยังพบว่าครูจำนวนหนึ่งที่ไม่ได้ชอบสอนภาษาอังกฤษ แต่เนื่องจากที่โรงเรียนไม่มีครูสอน จึงต้องทำหน้าที่เป็นครูสอนภาษาอังกฤษด้วยความจำเป็น (2) ปัญหาด้านผู้เรียน ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกห้องเรียน ผู้เรียนขาดความพร้อมและแรงจูงใจ ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนเห็นว่าภาษาอังกฤษยากเกินไปจึงไม่มีความสุขในการเรียน โดยส่วนใหญ่ผู้เรียนจะมีปัญหาด้านฟังและการพูด (3) ปัญหาด้านหลักสูตรและหนังสือแบบเรียน พบว่า หลักสูตรมีเนื้อหามากเกินไป ขาดหนังสือคู่มือแนะนำการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ครูไม่ค่อยเข้าใจเนื้อหาของหลักสูตร หลักสูตรมีเนื้อหาไม่เหมาะสมสำหรับการสอนในแต่ละท้องถิ่น ครูไม่สามารถหรือขาดโอกาสที่จะเลือกหนังสือแบบเรียนหรือตำราสำหรับการสอนได้เอง (4) ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน ยังเป็นไปในลักษณะที่ไม่เอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพของตนเอง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยังไม่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะของผู้เรียน ยังขาดเทคนิควิธีสอนที่เหมาะสมและหลากหลาย การประเมินผลผู้เรียนยังเน้นการสอบข้อเขียน และ (5) ปัญหาด้านสื่อและเทคโนโลยีสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาและหรือขาดคอมพิวเตอร์และสื่อเทคโนโลยีที่จะช่วยในการจัดการเรียนการสอนทางภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้ขาดการเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ด้วยตนเองและการฝึกทักษะการพูดและการฟังให้แก่ผู้เรียน โอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ในห้องเรียนที่จะได้ใช้ภาษาอังกฤษมีน้อยมาก

อย่างไรก็ตาม เมื่อเดือน มกราคม พ.ศ. 2557 ประเทศไทยได้ประกาศนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีการกำหนดให้ใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล คือ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู และการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังได้ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) โดยปรับการเรียนการสอนจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจาก การฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียน ตามลำดับ ซึ่งกรอบอ้างอิงนี้จัดทำขึ้นโดยสหภาพยุโรป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ การสอน และการประเมินภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ CEFR ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นมาตรฐานในการจัดลำดับความสามารถทางภาษาของแต่ละบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557)

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) อยู่ภายใต้แนวคิดที่เชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษา (Linguistic knowledge) ทักษะทางภาษา (Language skill) และความสามารถในการสื่อสาร (Communicative ability) แต่จะปฏิเสธเลยเสียไม่ได้ว่าความรู้ด้านโครงสร้างทางภาษาไม่มีบริบทหรือไม่มีมีความสำคัญในบริบทการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษาเพื่อใช้สำหรับการสื่อสาร นั้น Canale & Swain (1980) และ Savignon (1982) ได้แยกองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้ (1) ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Grammatical competence) คือความรู้ทางด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ การสะกด การออกเสียง โครงสร้างของคำและประโยค (2) ความสามารถด้านสังคม (Sociolinguistic competence) คือการใช้คำ และโครงสร้างประโยคที่เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทางและข้อมูลต่างๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น (3) ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และเขียน (Discourse competence) คือความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical form) กับความหมาย (Meaning) ในการพูดและเขียนตามรูปแบบ และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน และ (4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic competence) คือการใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จโดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด เพื่อไม่ให้การสื่อสารหยุดชะงักลง โดยมีภาษาท่าทาง (Body language) ประกอบการสนทนา หรือการเลือกใช้คำศัพท์อื่นแทนคำศัพท์ที่ลืมหรือไม่สามารถนึกได้ในขณะนั้น

ในเบื้องต้นของการใช้ CEFR เป็นกรอบความคิดหลักในการกำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งมีเกณฑ์ระดับความสามารถ 6 ระดับของ ได้แก่ A1, A2, B1, B2, C1 และ C2 กระทรวงศึกษาธิการได้นำมาใช้เป็นเกณฑ์

สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับ A1 - ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป.6) ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคง่ายๆในชีวิตประจำวัน สามารถแนะนำตัวเองและผู้อื่น ทั้งยังสามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับบุคคลอื่นได้ เช่น เขาอยู่ที่ไหน รู้จักใครบ้าง มีอะไรบ้าง และตอบคำถามเหล่านี้ได้ ทั้งยังสามารถเข้าใจบทสนทนาเมื่อคู่สนทนาพูดช้าและชัดเจน ระดับ A2 - ผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษา (ม.3) ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคในชีวิตประจำวันในระดับกลาง เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว การใช้จ่ายใช้สอย สถานที่ภูมิศาสตร์ การทำงาน และสามารถสื่อสารในประโยคในการแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไป และการใช้ชีวิตประจำวัน สามารถบรรยายความฝัน ความคาดหวัง ประวัติ สิ่งแวดล้อม และสิ่งอื่นๆที่จำเป็นต้องใช้ และระดับ B1 ผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.6) ผู้เรียนสามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความทั่วไปได้ เมื่อเป็นหัวข้อที่คุ้นเคย หรือสนใจ เช่น การทำงาน โรงเรียน เวลาว่าง ฯลฯ สามารถจัดการกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางในประเทศที่ใช้ภาษาได้ สามารถบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ ความฝัน ความหวัง พร้อมให้เหตุผลสั้นๆ ได้

อำเภอพระยืน ซึ่งเป็นอำเภอเป้าหมายในการวิจัย เป็นอำเภอขนาดเล็กแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น มีสถานศึกษาทั้งหมด 19 แห่ง มีครูสอนภาษาอังกฤษที่มีคุณวุฒิปริญญาตรีทางภาษาอังกฤษเพียงแค่ 6 คน จากการศึกษาติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาภาษาอังกฤษที่ผ่านมาพบว่า ยังมีปัญหาที่ต้องเร่งปรับปรุงแก้ไข พัฒนาและสานต่อในหลายเรื่อง เช่น ด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และประสิทธิภาพการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนไทย ในทุกช่วงชั้น ยังไม่อยู่ในระดับน่าพอใจ จากคะแนนสอบที่ต่ำกว่าเกือบทุกๆวิชา และต่ำกว่าครึ่งของคะแนนเต็ม นอกจากนั้น นักเรียนมีปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านการขาดแรงจูงใจในการเรียน การออกเสียง การสะกดคำ การอ่านไม่ออก และอื่นๆ ในส่วนของครู ยังมีปัญหาด้านครูผู้สอนจบการศึกษาไม่ตรงวุฒิ และปัญหาการขาดแคลนครู ครูหลายคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูที่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ ขาดความมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากตนเองขาดความรู้ ความถนัด ความชำนาญ และความสนใจในการสอนภาษาอังกฤษ อีกทั้ง ปัญหาที่ทั้งตัวครูผู้สอน และตัวนักเรียนประสบร่วมกันคือ การขาดแคลนสื่อการสอนที่เหมาะสม การขาดบรรยากาศและกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ และการขาดแคลนงบประมาณการจัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอนด้านสื่อมัลติมีเดียและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ คณะผู้วิจัยเห็นสอดคล้องกับงานวิจัยอื่นๆว่า การที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพของผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น ครูเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่จะเป็นผู้เอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้เรียน และสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง ความสำคัญ ในฐานะที่เป็นผู้จัดการเรียนรู้ และในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเป็นการวิจัยปฏิบัติการ (Action research) ที่ให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ที่จะเกิดกับผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานแต่ละช่วงชั้น ให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน CEFR ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ตามหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative language Teaching) ผสมผสานกับเทคนิคการสอนภาษา ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐาน (Task-based Learning) และการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาและภาษา (Content and Language Integrated Learning – CLIL) โดยมีแนวคิดหลักคือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนย่อมขึ้นอยู่กับบริบทและสภาพแวดล้อมของแต่ละชั้นเรียน ดังนั้นการพัฒนารูปแบบที่เหมาะสมจึงต้องมีการวิเคราะห์ปัญหาที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นรูปธรรม การออกแบบการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและสถานการณ์ การพัฒนาองค์ประกอบต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่ ครูผู้สอน เนื้อหาที่จะสอน สื่อการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ และวิธีการวัดและประเมินผล การทดลองนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้ แล้วประเมินและปรับปรุงเพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีลักษณะเป็นวงจรตามแนวคิดการพัฒนาระบบ

ผลจากการวิจัยนี้จะทำให้ได้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีความสอดคล้องกับปัญหาและบริบทของภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ ที่จะสามารถนำไปใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนในแต่ละระดับช่วงชั้นของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีปัญหาและบริบทคล้ายคลึงกัน นอกจากนี้ในระดับนโยบาย จะสามารถนำไปกำหนดเป็นนโยบายปฏิบัติการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อการจัดทำแผนและการสนับสนุนด้านทรัพยากรต่อไป ส่วนในระดับประเทศ และสังคม คาดหวังว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในภาพรวม เป็นการเพิ่มศักยภาพ ในการศึกษาต่อ การทำงานและการใช้ชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงได้ในอนาคต

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีความ เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพและปัญหาของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ สามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนได้ตามมาตรฐาน CEFR - The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ในภาพรวม

2.1.1 เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ

2.1.2 เพื่อศึกษารูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ ในระดับการศึกษาขั้น พื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.1.3 เพื่อศึกษาทัศนคติและแรงจูงใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.1.4 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2 เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ช่วงชั้นที่ 1 - 4) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2.1 เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมและปัญหาด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในช่วงชั้นที่ 1, 2, 3 และ 4 ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่คัดเลือกเป็นพื้นที่ในการศึกษา

2.2.2 เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับช่วงชั้นที่ 1, 2, 3 และ 4 ในโรงเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่คัดเลือกเป็นพื้นที่ในการศึกษา

2.2.3 เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความคิดเห็นของผู้เรียนและ ผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 โรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ใช้ในการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาพรวม ได้แก่ โรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 20 จังหวัด ซึ่งแบ่งออกเป็น โรงเรียนในเขตอำเภอเมือง และโรงเรียนในเขตอำเภออื่นที่ไม่ใช่อำเภอเมือง

3.2 โรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ใช้ในการศึกษาแบบวิจัยปฏิบัติการ ได้แก่ โรงเรียนประถมศึกษา และ โรงเรียนมัธยมศึกษา ในอำเภอพระยืน จังหวัดขอนแก่น ที่คัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง

3.3 ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-4 ในงานวิจัยนี้ จำกัดขอบเขตศึกษาชั้นเรียนแรกของแต่ละช่วงชั้น เนื่องจากมีระยะเวลาในการทำวิจัยเพียง 9 เดือน ไม่สามารถศึกษาครบทุกชั้นเรียน ดังนั้นชั้นเรียนที่ศึกษาในแต่ละช่วงชั้น ได้แก่ ช่วงชั้นที่ 1 ศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ช่วงชั้นที่ 3 ศึกษาชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 และช่วงชั้นที่ 4 ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 14

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

4.1 ได้ข้อมูลสภาพสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ ทักษะและแรงจูงใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะประโยชน์ต่อการนำไปวิเคราะห์และออกแบบการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพและบริบทของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในภาพกว้างต่อไป

4.2 ได้ชุดการสอนและรูปแบบการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่สอดคล้องกับบริบทเฉพาะด้านของโรงเรียน และมุ่งเน้นกระบวนการและผลลัพธ์ทางการสอนและการเรียนรู้ของผู้สอนและผู้เรียน

4.3 ได้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมจะช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนของผู้สอนและผู้เรียน และส่งผลให้ผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ซึ่งรูปแบบการสอนนี้สามารถนำไปขยายผลปรับใช้ในโรงเรียนในภูมิภาคอื่นได้ในอนาคต

5. นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

5.1 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัด สพฐ. ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย (1) ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (2) นโยบายและการบริหารด้านการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน และ (3) ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน (4) รูปแบบและวิธีการสอนที่อาจารย์ใช้หรือปฏิบัติในการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียน (5) ทักษะและแรงจูงใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และ (6) ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน

5.2 รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

5.3 การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) หมายถึง การเรียนการสอนภาษาที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้เหมาะสมตามบริบทโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

5.4 การเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-based Learning: TBL) หมายถึง การจัดการเรียนการสอนภาษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อแลกเปลี่ยนความหมายทั้งในและนอกห้องเรียนผ่านภาระงาน

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แผนการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นแผนงานวิจัยที่มีโครงการวิจัยย่อย 5 โครงการ โดยมีกรอบแนวคิดการวิจัยเพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ที่จะเกิดกับผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานแต่ละช่วงชั้น ให้ได้ตามมาตรฐาน CEFR - The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด แนวคิดหลักของการวิจัยคือ รูปแบบการสอนที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนย่อมขึ้นอยู่กับบริบทและสภาพแวดล้อมของแต่ละชั้นเรียน ดังนั้นการพัฒนารูปแบบที่เหมาะสมจึงต้องมีการวิเคราะห์ปัญหาที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นรูปธรรม การออกแบบกลยุทธ์การสอนที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและสถานการณ์ การพัฒนาองค์ประกอบต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่ อาจารย์ผู้สอน เนื้อหาที่จะสอน สื่อการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ และวิธีการวัดและประเมินผล การทดลองนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้ แล้วประเมินและปรับปรุงเพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นความรู้และทฤษฎีที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารอบแนวคิดของแผนการวิจัยมีดังนี้

1. ปัญหาการจัดการเรียนสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย

ที่ผ่านมามีงานวิจัยหลายเรื่องที่ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ซึ่งโดยสรุปพบว่าผลการวิจัยในระยะเวลา 10 ปีย้อนหลังสะท้อนสภาพและปัญหาที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งสามารถสรุปได้จากงานวิจัยของ เยาวลักษณ์ อภิชาติवलลภ และคณะ (2549) และ Noom-ura (2013) ดังนี้

ปัญหาด้านครูผู้สอน ครูผู้สอนส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดความมั่นใจในการสอน ครูบางคนไม่ได้มีคุณสมบัติทางภาษาอังกฤษโดยตรง ครูมีประสบการณ์การสอนน้อย ครูไม่มีโอกาสได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาในสถานการณ์จริง ไม่ได้มีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารหรือการทำงานมากนัก จึงไม่สามารถนำเอาประสบการณ์มาถ่ายทอดในชั้นเรียนได้ ครูส่วนใหญ่จะมีทักษะต่ำในด้านการพูดและการฟัง นอกจากนี้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับหลักไวยากรณ์และภาษาศาสตร์ก็มีน้อย นอกจากนี้ยังพบว่ามีครูจำนวนหนึ่งที่ไม่ได้ชอบสอนภาษาอังกฤษ แต่เนื่องจากที่โรงเรียนไม่มีครูสอน จึงต้องทำหน้าที่เป็นครูสอนภาษาอังกฤษด้วยความจำเป็น

ปัญหาด้านผู้เรียน ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกห้องเรียน ผู้เรียนขาดความพร้อมและแรงจูงใจ ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนเห็นว่าภาษาอังกฤษยากเกินไปจึงไม่มีความสุขในการเรียน โดยส่วนใหญ่ผู้เรียนจะมีปัญหาด้านฟังและการพูด

ปัญหาด้านหลักสูตรและหนังสือแบบเรียน พบว่า หลักสูตรมีเนื้อหามากเกินไป ขาดหนังสือคู่มือแนะนำการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ครูไม่ค่อยเข้าใจเนื้อหาของหลักสูตร หลักสูตรมีเนื้อหาไม่เหมาะสมสำหรับการสอนในแต่ละท้องถิ่น ครูไม่สามารถหรือขาดโอกาสที่จะเลือกหนังสือแบบเรียนหรือตำราสำหรับการสอนได้เอง

ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน ยังเป็นไปในลักษณะที่ไม่เอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพของตนเอง การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนยังไม่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะของผู้เรียน ยังขาดเทคนิควิธีสอนที่เหมาะสมและหลากหลาย การประเมินผลผู้เรียนยังเน้นการสอบข้อเขียน

ปัญหาด้านสื่อและเทคโนโลยีสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา และหรือขาดคอมพิวเตอร์และสื่อเทคโนโลยีที่จะช่วยในการจัดการเรียนการสอนทางภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้ขาดการ

เพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ด้วยตนเองและการฝึกทักษะการพูดและการฟังให้แก่ผู้เรียน โอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนที่จะได้ใช้ภาษาอังกฤษมีน้อยมาก

2. มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ 4 สาระดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

- **ภาษาเพื่อการสื่อสาร** การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความนำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
 - **ภาษาและวัฒนธรรม** การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ และความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม
 - **ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น** การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน
 - **ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก** การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชนและสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก
- ส่วนมาตรฐานการเรียนรู้ของแต่ละสาระกำหนดไว้ดังนี้(ตารางที่ 2.1)

ตารางที่ 2.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ

สาระที่1ภาษาเพื่อการสื่อสาร	
มาตรฐาน 1.1	เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
มาตรฐาน 1.2	มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ
มาตรฐาน1.3	นำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆโดยการพูดและการเขียน
สาระที่2 ภาษาและวัฒนธรรม	
มาตรฐาน2.1	เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ
มาตรฐาน2.2	เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
สาระที่3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	
มาตรฐาน 3.1	ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน
สาระที่4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก	
มาตรฐาน4.1	ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆทั้งในสถานศึกษาชุมชนและสังคม
มาตรฐาน4.2	ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

3. กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษของสหภาพยุโรป (CEFR)

กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : CEFR) คือมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาที่สหภาพยุโรปจัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้การสอนและการประเมินภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ(University of Cambridge, 2013) โดยในปีค.ศ. 2002 สภาแห่งสหภาพยุโรปได้กำหนดให้ใช้กรอบอ้างอิง CEFR ในการตรวจสอบความสามารถทางภาษาของผู้เรียนปัจจุบันกรอบอ้างอิง CEFR ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นมาตรฐานในการจัดลำดับความสามารถทางภาษาของแต่ละบุคคลที่มีความตรงและมีประสิทธิภาพสูง

CEFR ได้จำแนกผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่มหลักและแบ่งเป็น 6 ระดับความสามารถ (University of Cambridge, 2011) โดยในแต่ละระดับได้กำหนดความสามารถในการใช้ภาษาไว้ดังนี้

level group	A		B		C	
level group name	Basic User ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน		Independent User ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ		Proficient User ผู้ใช้ภาษาขั้นคล่องแคล่ว	
level	A1	A2	B1	B2	C1	C2
level name	Breakthrough or beginner	Waystage or elementary	Threshold or intermediate	Vantage or upper intermediate	Effective Operational Proficiency or advanced	Mastery or proficiency

ระดับ	คำอธิบาย
A1	ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคง่ายๆในชีวิตประจำวันสามารถแนะนำตัวเองและผู้อื่นยังสามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับบุคคลอื่นได้ เช่น เขาอยู่ที่ไหน รู้จักใครบ้าง มีอะไรบ้าง และตอบคำถามเหล่านั้นได้ ทั้งยังสามารถเข้าใจบทสนทนาเมื่อคู่สนทนาพูดช้าและชัดเจน
A2	ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคในชีวิตประจำวันในระดับกลางเช่น ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว การจับจ่ายใช้สอย สถานที่ ภูมิศาสตร์ การทำงาน และสามารถสื่อสารในประโยคในการแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไปและการใช้ชีวิตประจำวัน สามารถบรรยายความฝัน ความคาดหวัง ประวัติ สิ่งแวดล้อม และสิ่งอื่นๆที่จำเป็นต้องใช้
B1	ผู้เรียนสามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความทั่วไปได้ เมื่อเป็นหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจเช่น การทำงาน โรงเรียน เวลาว่าง ฯลฯ สามารถจัดการกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางในประเทศที่ใช้ภาษาได้ สามารถบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ ความฝัน ความหวัง พร้อมให้เหตุผลสั้นๆได้
B2	ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาในระดับดี สามารถใช้ภาษา พูดและเขียนได้แทบทุกเรื่อง อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วขึ้น รวมทั้งสามารถจะอ่านและทำความเข้าใจบทความที่มีเนื้อหายากขึ้นได้
C1	ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความยาวๆที่ซับซ้อนในหัวข้อหลากหลาย และเข้าใจความหมายแฝงได้สามารถแสดงความคิดความรู้สึกของตนได้อย่างเป็นธรรมชาติโดยไม่ต้องหยุดคิดหาคำศัพท์ สามารถใช้ภาษาทั้งในด้านสังคม การทำงาน หรือด้านการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพูดและเขียนข้อความที่ซับซ้อนได้อย่างชัดเจน และถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ พร้อมทั้งสามารถใช้คำเชื่อมประโยคได้อย่างถูกต้อง
C2	ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างดีเยี่ยมใกล้เคียงเจ้าของภาษา สามารถใช้ภาษามาตรฐานได้อย่างสละสลวย ถูกต้องตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสารได้ดี สามารถอ่านบทความที่เป็นภาษาต้นฉบับ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านวรรณกรรม) ได้เข้าใจ สามารถและเลือกใช้ภาษาสำหรับพูดและเขียนได้อย่างเหมาะสม

กระทรวงศึกษาธิการ (2557) โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ออก “ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ” ซึ่งมีสาระโดยตรงในการนำกรอบอ้างอิง CEFR มาใช้ในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในประเทศไทยดังนี้

1. ให้ใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากลได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยทั้งในการออกแบบหลักสูตรการพัฒนาการเรียนการสอนการทดสอบการวัดผลการพัฒนาครูรวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้

2. ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) โดยปรับการเรียนการสอนจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟังตามด้วยการพูดการอ่านและการเขียนตามลำดับ

3. ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลักด้วยหลักสูตรแบบเรียนสื่อการเรียนการสอนแต่ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันได้ทั้งนี้ตามความพร้อมของแต่ละสถานศึกษาและแสดงถึงความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

4. ส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้แก่

4.1 ขยายโครงการพิเศษด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้แก่ (1) English Program (EP), (2) Mini English Program (MEP) และ (3) International Program (IP) สำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถทางวิชาการสูง (4) English Bilingual Education (EBE) โดยจัดการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์สังคมศึกษาและศิลปศึกษาแบบสองภาษา (ภาษาไทย-ภาษาอังกฤษ) และ (5) English for Integrated Studies (EIS) ด้วยการสอนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์เป็นภาษาอังกฤษ

4.2 พัฒนาห้องเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ (Enrichment Class) เพื่อให้ผู้เรียนที่มีศักยภาพทางภาษาอังกฤษสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทางสังคม (Social Interaction) และด้านวิชาการ (Academic Literacy) และพัฒนาห้องเรียนสนทนาภาษาอังกฤษ (Conversation Class) ที่เน้นทักษะการฟังและการพูดอย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมงรวมถึงการพัฒนาหลักสูตรและรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพเพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับประกอบอาชีพโดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนที่จะจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และในโรงเรียนขยายโอกาส

4.3 จัดกิจกรรมและสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความสามารถด้านภาษาอังกฤษเช่น (1) การเข้าค่ายภาษาอังกฤษแบบเข้มข้นระยะ 2-4 สัปดาห์ (84-170 ชั่วโมง) ในช่วงปิดภาคเรียนสำหรับนักเรียนทั่วไปและค่ายนานาชาติสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถสูง (2) การเพิ่มชั่วโมงการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องครั้งวัน/ทั้งวัน/หรือมากกว่านั้นรวมทั้ง (3) การจัดสภาพแวดล้อม/บรรยากาศที่ส่งเสริม/กระตุ้นการฝึกทักษะการสื่อสารเช่น English Literacy Day, English Zone, English Corner, การประกวดแข่งขันต่างๆป้ายสารนิเทศและการเพิ่มกิจกรรมการอ่านในและนอกห้องเรียนด้วยเนื้อหาสาระที่หลากหลาย เป็นต้น

4.4 ให้มีการเรียนการสอนวิชาสนทนาภาษาอังกฤษเป็นการทั่วไปและมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเข้มข้นรวมถึงจัดให้เป็นสาระเพิ่มเติมในลักษณะวิชาเลือกได้ด้วยเพื่อให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความสนใจความถนัดและศักยภาพ

5. ยกระดับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสาร(CLT) และเป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR โดยจัดให้มีการประเมินความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษสำหรับครู(ผู้สอน) เพื่อให้มีการฝึกอบรมครูตลอดจนพัฒนาระบบติดตามแก้ปัญหาและช่วยเหลือครูและให้มีกลไกการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนที่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบและมีความหลากหลายเพื่อตอบสนองความแตกต่างของระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ เพื่อให้สามารถยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษได้จริงนอกจากนี้ควรมีระบบการฝึกฝนและการสอบวัดระดับความสามารถออนไลน์เพื่อการพัฒนาต่อเนื่องด้วย

6. ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของครูและผู้เรียนทั้งการส่งเสริมให้มีการผลิตการสรรหา e-content, Learning applicationsรวมถึงแบบฝึกและแบบทดสอบที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพสำหรับการเรียนรู้รวมทั้งส่งเสริมให้มีการใช้ช่องทางการเรียนรู้ผ่านโลกดิจิทัลยกตัวอย่างเช่นการเรียนรู้การฟังการออกเสียงที่ถูกต้องตาม Phonics จากสื่อดิจิทัล

ส่วนการนำนโยบายสู่การปฏิบัตินั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557) ก็ได้ออก “ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเรื่องแนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ” ซึ่งได้กำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและโรงเรียนนำไปปฏิบัติ ดังนี้

1. ใช้ CEFR เป็นกรอบความคิดหลักในการเป้าหมายการจัดการเรียนรู้โดยใช้ระดับความสามารถ 6 ระดับของ CEFR เป็นเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับทั้งนี้ในเบื้องต้นกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ดังนี้

ระดับนักเรียน	ระดับความสามารถทางภาษา	ระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR
ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป.6)	ผู้ใช้ภาษาขั้นเริ่มต้น	A1
ผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษา (ม.3)	ผู้ใช้ภาษาขั้นเริ่มต้น	A2
ผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.6 / ปวช.)	ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ	B1

ดังนั้นในการประเมินหรือตรวจสอบผลการจัดการศึกษาหรือผลการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับข้างต้นหน่วยงานที่รับผิดชอบในแต่ละระดับควรได้มีการทดสอบหรือวัดผลโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่เทียบเคียงผลคะแนนกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบอ้างอิง CEFR เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาผ่านเกณฑ์ระดับความสามารถที่กำหนดหรือไม่

2. ใช้พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยนำระดับความสามารถทางภาษาที่กรอบอ้างอิง CEFR กำหนดไว้แต่ละระดับมากำหนดเป้าหมายของหลักสูตรและใช้คำอธิบายความสามารถทางภาษาของระดับนั้นๆมากำหนดกรอบเนื้อหาสาระที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

3. ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยนำระดับความสามารถทางภาษาและคำอธิบายความสามารถทางภาษาที่กรอบอ้างอิง CEFR กำหนดไว้แต่ละระดับมาพิจารณาจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกซึ่งทักษะทางภาษาและองค์ความรู้ตามที่ระบุไว้ในระดับ A1 ผู้สอนต้องจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจใช้ภาษาแนะนำถาม - ตอบปฏิสัมพันธ์พูดคุยในเรื่องที่กำหนดไว้ในคำอธิบายในตาราง CEFR ได้ การเรียนการสอนจึงต้องเน้นให้ผู้เรียนได้ฟังและพูดสื่อสารเป็นหลักผู้เรียนจึงจะมีความสามารถตามที่กำหนด

4. ใช้ในการทดสอบและการวัดผลโดยใช้แบบทดสอบ/แบบวัดที่สามารถเทียบเคียงผลได้กับกรอบอ้างอิง CEFR เพื่อให้ได้ข้อมูลระดับความสามารถของผู้เรียนหรือผู้เข้ารับการทดสอบเพื่อการจัดกระบวนการเรียนการสอนกิจกรรมหรือสื่อให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นอันจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน/ผู้เข้ารับการทดสอบให้มีความสามารถตามเป้าหมาย/เกณฑ์ที่กำหนด

4. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในประเด็นต่างๆ ที่สำคัญ ได้แก่ คำนิยาม ลักษณะสำคัญของวิธีการสอน บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถ่องแท้และเป็นแนวทางในการทำวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนนี้

4.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT)

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้พัฒนาครั้งแรกในช่วง ปี ค.ศ. 1970 ในแถบยุโรปและอเมริกาเหนือ ซึ่งเป็นผลมาจากมีผู้อพยพเข้าไปอาศัยในยุโรปเป็นจำนวนมากจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาที่สองแบบเน้นหน้าที่และสื่อความหมาย (Functional national syllabus design) เพื่อช่วยให้ผู้อพยพสามารถใช้ภาษาที่สองในการสื่อสารได้ ส่วนในอเมริกาเหนือมีการใช้คำที่ต่างออกไปคือ “ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative competence)” (Hymes, 1972) หมายความว่า ความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social interaction) โดยถือว่าความสามารถในการพูดที่สื่อความหมายได้เหมาะสมตามบริบท หรือเข้าใจคำพูดที่ผิดไวยากรณ์แต่สื่อความหมายได้นั้น มีความสำคัญมากที่สุดในการสื่อสาร (Savignon, 1991)

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร อยู่ภายใต้แนวคิดที่เชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษา (Linguistic knowledge) ทักษะทางภาษา (Language skill) และความสามารถในการสื่อสาร (Communicative ability) แต่ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าความรู้ด้านโครงสร้างทางภาษามีบทบาทหรือมีความสำคัญในบริบทการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษาเพื่อใช้สำหรับการสื่อสารนั้น Canale & Swain (1980) และ Savignon (1982) ได้แยกองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1) ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Grammatical competence) คือความรู้ทางด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ การสะกด การออกเสียงโครงสร้างของคำและประโยค

2) ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic competence) คือการใช้คำ และโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทางและข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น

3) ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และเขียน (Discourse competence) คือความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical form) กับความหมาย (Meaning) ในการพูดและเขียนตามรูปแบบ และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic competence) คือการใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จโดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด เพื่อไม่ให้การสื่อสารหยุดชะงักลง โดยมีภาษาท่าทาง (Body language) ประกอบการสนทนา หรือการเลือกใช้คำศัพท์อื่นแทนคำศัพท์ที่ลืมหรือไม่สามารถนึกได้ในขณะนั้น

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นไม่ได้ละเลยหรือลดบทบาทโครงสร้างทางไวยากรณ์แต่อย่างใด แต่จะต้องสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์อย่างมีความหมาย ดังนั้นเมื่อสอนแล้วจะต้องสามารถนำไปใช้ในบริบทได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (Canale and Swain, 1980) ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และความถูกต้องในการใช้ภาษา

(Accuracy) จึงมีความสำคัญเท่ากัน ด้านบทบาทของผู้เรียน ผู้สอน และสื่อการสอนนั้นก็มีส่วนสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร บทบาทของผู้เรียน (Learner roles) นั้นจะเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ปรึกษา การเรียนรู้เกิดจากการปรึกษาหารือในกลุ่มผู้เรียน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ช่วยเหลือซึ่งกันในกลุ่ม (Richards and Rodgers, 1995) ส่วนบทบาทของผู้สอน (Teacher roles) ผู้สอนตามแนวการสอนแบบ CLT เป็นผู้สอนที่เป็นศูนย์กลางน้อยที่สุด (Less teacher centered) กล่าวคือผู้สอนมีหน้าที่ดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารและในช่วงที่ผู้เรียนทำกิจกรรมผู้สอนจะกระตุ้นให้กำลังใจช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้ความหมายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ อันเป็นการเชื่อมโยงช่องว่างระหว่างความสามารถทางไวยากรณ์ (Grammar competence) และความสามารถทางด้านสื่อสาร (Communicative competence) ดังนั้นจึงสามารถแบ่งบทบาทที่สำคัญของผู้สอนออกได้เป็น 3 บทบาท คือ (1) ผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) เตรียมและดำเนินการจัดกิจกรรม (2) ผู้แนะนำหรือแนะแนว (Guide) ขั้นตอนและกิจกรรมต่าง ๆ และ (3) เป็นผู้วิจัยและผู้เรียน (Researcher and learner) เรียนรู้พฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน นอกจากนั้นผู้สอนอาจมีบทบาทอื่น ๆ เช่น ผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) ผู้จัดการกระบวนการกลุ่ม (Group process manager)

ด้านบทบาทของสื่อการเรียนการสอน (Role of instructional materials) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น จำเป็นต้องใช้สื่อที่หลากหลาย เพราะสื่อมีความสำคัญต่อการเรียนแบบปฏิสัมพันธ์หรือการเรียนแบบมีส่วนร่วมและการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สื่อที่สำคัญ 3 อย่างที่ใช้สำหรับการสอนตามแนว CLT ได้แก่ เนื้อหา (Text-based material) ภาระงาน/กิจกรรม (Task-based material) และของจริง (Realia) ในปัจจุบันมีตำราเรียนจำนวนมากมาที่สอดคล้องกับการเรียน/สอนตามแนว CLT ซึ่งการออกแบบตำราเรียนกิจกรรมและเนื้อหาแตกต่างจากตำราที่แต่งขึ้นมาเพื่อสอนไวยากรณ์ ยกตัวอย่างเช่น แบบเรียน CLT จะไม่มีแบบฝึกหัด (Drill) หรือโครงสร้างประโยคส่วนมากแบบเรียนที่เน้น CLT จะประกอบไปด้วยข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติหรือกิจกรรมคู่ หรืออาจกำหนดเรื่อง (Theme) ที่จะเรียนแล้วมีกิจกรรมที่ออกแบบขึ้นมาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้น ๆ เน้นการปฏิบัติงาน/กิจกรรม (Task-based material) เกมต่างๆ บทบาทสมมติ การเลียนแบบ และกิจกรรมอื่น ๆ เช่น กิจกรรมการสอบถามแลกเปลี่ยนข้อมูล (Gap conversation) กิจกรรม Jigsaw ที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทำงานเป็นกลุ่มร่วมมือกัน ส่วนสื่อของจริงนั้น CLT เน้นการใช้สื่อที่เป็นของจริง (Authentic material) เช่น รูปภาพ แผ่นพับ ป้ายประกาศโฆษณา หนังสือพิมพ์ แผนที่ เป็นต้น

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) มีเรื่องที่น่าสนใจเรียงตามลำดับดังนี้

Chung and Huang (2009)สำรวจความคิดเห็นและความเข้าใจของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในไต้หวัน ที่มีต่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผลการศึกษาพบว่า แม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการของไต้หวันจะพยายามส่งเสริม CLT แต่การเรียนที่เน้นการสอบยังคงทำให้ผู้เรียนเน้นการท่องจำ ไวยากรณ์และการแปล ซึ่งแสดงให้เห็นว่า CLT ยังไม่สามารถบูรณาการกับการเรียนการสอนแบบเดิมได้ อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษายังแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อรูปแบบการสอนที่เน้นการสื่อสารเป็นฐาน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินมานั้นถูกต้องแล้ว

Sreehari (2012)ศึกษาความเป็นไปได้และการปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรีในรัฐอานธรประเทศ ประเทศอินเดีย ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เพิ่มขึ้นนั้นเกิดจากผู้เรียนต้องการได้งานทำที่ดี กิจกรรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่ยังเน้นที่ผู้สอนเป็นศูนย์กลางและการทำงานเดี่ยว ผู้สอนยังเน้นการสอนเนื้อหา มากกว่าการพัฒนาภาษาเพื่อการสื่อสารหรือทั้งสองอย่างควบคู่กัน ผู้เรียนส่วนใหญ่แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ส่วนตัวในห้องเรียน ผู้เรียนส่วนใหญ่ต้องการงานคู่และงานกลุ่ม ผู้สอนส่วนใหญ่จะคอยดูแลผู้เรียนขณะที่ทำ

กิจกรรมในชั้นเรียน แต่มักไม่ค่อยได้สร้างสถานการณ์จำลอง (Simulation) และภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน ผู้สอนส่วนใหญ่บูรณาการทักษะภาษาฟัง พูด อ่าน เขียน ในกิจกรรมการเรียนและใช้เอกสารจริง (authentic materials) ผู้สอนส่วนใหญ่ไม่สามารถจัดการปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่เนื่องด้วย CLT ได้ดีนัก

Shawer (2013) ศึกษาสาเหตุที่การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไม่อาจพัฒนาการเรียนในบางบริบทโดยประเมินจากวิธีปฏิบัติที่เน้นการสื่อสารและไม่เน้นการสื่อสารของนักการศึกษา 2 คน โดยอาศัยกรณีศึกษาเชิงคุณภาพ การสัมภาษณ์ และการสังเกต ผลการศึกษาไม่พบปัญหาในรูปแบบการสอน CLT ซึ่งจะเป็นอุปสรรคแก่ผู้สอนในการนำทฤษฎีไปใช้ CLT ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในขณะที่การสอนที่ไม่เน้นการสื่อสารส่งผลกระทบต่อผู้สอนและผู้เรียนมากกว่าการสอนแบบฝึกหัดแบบเดิม (Drill instruction) นอกจากนี้ยังพบว่า ความล้มเหลวของรูปแบบการสอนนี้ในบางบริบทอาจเกิดจากตัวผู้สอนเอง จึงควรมีการฝึกอบรมผู้สอนผู้สอนเพื่อเตรียมความพร้อม รวมถึงผู้บริหารระดับนโยบายและผู้สอนผู้สอนควรได้รับการให้ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบการสอนนี้อย่างถูกต้องทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ

Yim (2015) ศึกษาชุมชนและการเรียนภาษาที่คาดหวังของผู้เรียนประถมศึกษาเกาหลีใต้ 20 คน โดยการสัมภาษณ์ กึ่งโครงสร้าง ผลการศึกษาพบว่า ชุมชนและการเรียนภาษาที่คาดหวังได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์การเรียนนอกชั้นเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับการเรียนพิเศษ ระบบการสอบภาษาอังกฤษ ทักษะคิดของพ่อแม่ต่อภาษาอังกฤษ และการเน้นการเรียนการสอนไวยากรณ์ ชุมชนที่คาดหวังยังห่างไกลจากหลักสูตรแกนกลางของชาติระดับประถมศึกษาซึ่งเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ช่องว่างที่เกิดขึ้นนี้ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในชั้นเรียน

5. การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน(Task-based Learning: TBL หรือ Task-based Instruction: TBI) เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการนำมาเป็นแนวทางในการทำวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนนี้

5.1 แนวคิดและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐาน มีต้นกำเนิดมาจากการวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition: SLA) ในช่วงทศวรรษที่ 1980 ที่ว่าการเรียนรู้ภาษาที่สองจะได้ผลดีหากมุ่งเน้นความหมายในภาษาที่ป้อนให้กับผู้เรียน (Language input) จึงมีการศึกษาวิธีการที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเพื่อที่จะสื่อความหมาย (Negotiating meaning) ทั้งในและนอกห้องเรียนผ่านภาระงานซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถรับความรู้ภาษาศาสตร์และนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ในบริบทสังคมได้ (Breen, 2001)

Prabhu (1987) ได้จัดประเภทของภาระงานไว้ 3 ประเภท ได้แก่

- 1) กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information gap activity) เป็นกิจกรรมที่ทำเป็นคู่หรือกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันเช่น การถ่ายโอนข้อมูลจากเนื้อความให้มาอยู่ในรูปแบบตาราง หรือจากผู้เรียนคนหนึ่งไปยังคนอื่น ๆ
- 2) กิจกรรมแลกเปลี่ยนเหตุผล (Reasoning gap activity) คือกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการการใช้เหตุผลโดยการอนุมานจากข้อมูลเก่าและข้อมูลใหม่เพื่อหาข้อสรุปเช่น การหาวิธีการที่เร็วที่สุดหรือถูกที่สุดในการแก้ปัญหา
- 3) กิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Opinion gap activity) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ความชอบ ความรู้สึก และทัศนคติต่อประเด็นต่างๆ เช่น การร่วมกันแต่งเรื่องราวและเปรียบเทียบตอนจบที่แตกต่างกัน การแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นต่างๆ ทางสังคม โดยอาจจะใช้ข้อเท็จจริงต่างๆ มาประกอบการแสดงทัศนคติได้

Nunan (1989) ได้จัดองค์ประกอบของภาระงานไว้ ดังนี้

- 1) เป้าหมาย หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนหลังจากปฏิบัติภาระงาน
- 2) เนื้อหา หมายถึง ส่วนที่เป็นเนื้อหาทางภาษา ได้แก่ หน้าที่ทางภาษาเพื่อการสื่อสารในเรื่องต่างๆ คำศัพท์ โครงสร้าง ซึ่งนำมาใช้ในการปฏิบัติภาระงาน
- 3) กิจกรรม หมายถึง สิ่งที่ได้รับมอบหมายภาระงานต้องปฏิบัติให้สำเร็จ กิจกรรมต้องหลากหลาย ใกล้เคียง ภาษาที่ใช้ในสถานการณ์จริง ส่งเสริมการสร้างปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียน และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
- 4) บทบาทของผู้เรียน ผู้เรียนต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ปฏิบัติภาระงานให้สำเร็จและเรียนรู้การใช้ภาษาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
- 5) บทบาทของผู้สอน ผู้สอนมีหน้าที่เตรียมภาระงาน และให้คำแนะนำผู้เรียนขณะปฏิบัติภาระงาน สร้างบรรยากาศในห้องเรียน และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน

6) การจัดสภาพและบรรยากาศในการเรียน หมายถึง การจัดห้องเรียนให้เหมาะสมต่อการปฏิบัติภาระงาน ส่งเสริมให้มีการปฏิบัติงานร่วมกัน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนผู้สอนและผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนดำเนินไปด้วยดี

Crookes and Long (1992) ได้จัดประเภทการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานอยู่ในกลุ่มหลักสูตรเชิงวิเคราะห์ (Analytical syllabus) กล่าวคือ เป็นกระบวนการที่มุ่งการเรียนรู้ในชีวิตจริง (Experiential approach) เพื่อให้ผู้เรียนได้สื่อสารได้ โดยเน้นให้ตัวอย่างภาษาเป้าหมาย (Target language) และวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร แนวคิดนี้ อนุมานว่าความสามารถในการวิเคราะห์ของผู้เรียนจะต้องใกล้เคียงกับภาระงานที่กำหนดให้ เพราะจะมีการอธิบายเนื้อหาทาง ภาษา เช่น คำศัพท์และไวยากรณ์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น และการจัดการเรียนรู้ประเภทนี้ยังเน้นการตระหนักรู้ด้วยตนเอง (Self-realization) อย่างไรก็ดี ผู้เรียนจะมีโอกาสในการใช้ภาษาซึ่งเป็นธรรมชาติและมีความหมายในการทำภาระงานซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาได้ดี นอกจากนี้ภาระงานทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาและต้องสนใจรูปแบบภาษา (Form) และความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบและความหมายในบริบทอย่างเป็นธรรมชาติอีกด้วย

Willis (1994) กล่าวว่าจัดการเรียนการสอนที่เน้นภาระงานเป็นฐานเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ย้อนกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามแนวธรรมชาติ (Presentation-Practice-Production หรือ P-P-P Approach) แบบเดิมและเน้นที่การสื่อสารมากกว่าไวยากรณ์ ผู้เรียนจะได้รับภาระงานและเมื่อภาระงานเสร็จสิ้น ผู้สอนจึงจะอภิปรายการใช้ภาษา แก้ไข และปรับปรุงภาระงาน การเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานมีขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอน ดังนี้ (รูปที่ 2.1)

1) ขั้นนำก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นการแนะนำหัวข้อและอธิบายชิ้นงาน โดยใช้กิจกรรมช่วยเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ เช่น ผู้สอนอาจจะเน้นเรื่องหัวข้อและคำหรือวลีที่จำเป็นต่อการทำภาระงาน หรือผู้เรียนอาจจะได้ฟังหรืออ่านต้นแบบของข้อความในลักษณะเดียวกันกับภาระงาน เป็นต้น ผู้สอนจะต้องแน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจในงานที่จะทำนั้นก่อนที่จะดำเนินขั้นตอนต่อไป

2) ขั้นตอนงานตามวงจรของการทำงาน (Task cycle) มีขั้นตอนย่อย คือ

- ปฏิบัติงาน (Task) ผู้เรียนปฏิบัติงานในลักษณะการทำกิจกรรมเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มย่อยโดยมีผู้สอนสังเกตการณ์อยู่

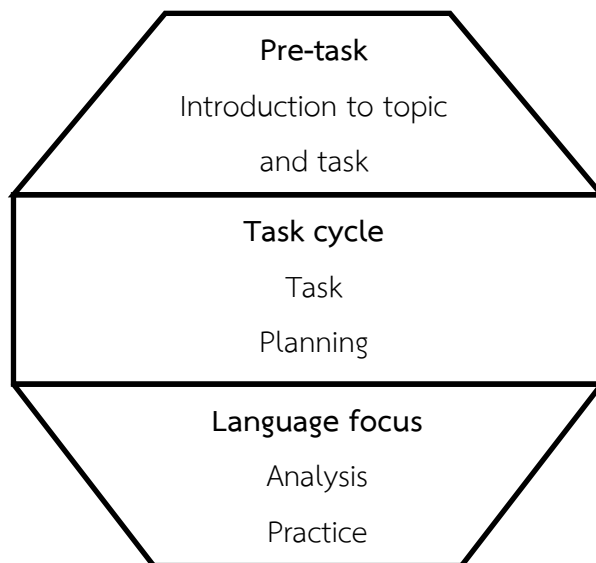
- การเตรียมนำเสนอ (Planning) ผู้เรียนเตรียมการรายงานผลการปฏิบัติงานต่อชั้นเรียน โดยมีผู้สอนคอยช่วยเหลือในด้านการใช้ภาษาของผู้เรียน

- รายงานต่อชั้นเรียน (Report) ผู้เรียนเสนอผลงานการปฏิบัติต่อชั้นเรียนด้วยการเขียนหรือการพูด

3) ศึกษาโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ในแต่ละงานปฏิบัติ (Language Focus) ประกอบด้วย

- วิเคราะห์ (Analysis) ตรวจสอบ/อภิปรายลักษณะสำคัญของเนื้อหาทางภาษาที่ได้ฟังหรืออ่านจากภาระงาน

- ฝึก (Practice) ฝึกทำแบบฝึกหัดเสริมทางด้านไวยากรณ์หลังจากผู้เรียนเข้าใจความถูกต้องของกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์แล้ว

รูปที่ 2.1 แนวคิดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐาน (Willis, 1996)

ภาระงานเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนทำโดยใช้แหล่งความรู้ทางภาษาที่มีอยู่ (Available language resource) และนำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงของผู้เรียน ตัวอย่างของภาระงาน เช่น การเล่นเกม การแก้ปัญหา การแบ่งปัน และเปรียบเทียบประสบการณ์ เป็นต้น ผู้เรียนจะต้องมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เช่น การสื่อความหมาย การถอดความ การทดลอง ซึ่งช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา

Richards and Renandya (2002) กล่าวว่ารูปแบบการสอนนี้ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สอง เนื่องจากเป็นการสร้างโอกาสในการแก้ปัญหา การเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนรู้แบบพึ่งพา และการสื่อความหมาย

Ellis (2003) ได้กล่าวถึงลักษณะของภาระงานไว้ 4 ประการ ได้แก่

- 1) ภาระงานเน้นความหมายเชิงวัจนปฏิบัติศาสตร์ (Pragmatic Meaning)
- 2) มี “ช่องว่าง” (Gap) ในภาระงาน
- 3) ผู้มีส่วนในภาระงานจะเป็นผู้เลือกแหล่งความรู้ทางภาษาซึ่งจำเป็นต่อการปฏิบัติภาระงานให้สำเร็จ
- 4) ภาระงานต้องระบุผลลัพธ์ให้ชัดเจนโดยไม่เน้นผลลัพธ์ด้านภาษา

กรมวิชาการ (2545) กำหนดจุดมุ่งหมายในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานไว้ในคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ปีพ.ศ. 2544 ดังนี้

- 1) เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารและในการปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมายได้เป็นผลสำเร็จ
- 2) เพื่อให้สามารถนำความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริงได้
- 3) เพื่อพัฒนาทักษะการคิดโดยผ่านกระบวนการปฏิบัติภาระงาน
- 4) เพื่อให้สามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐาน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานมีเรื่องที่น่าสนใจเรียงตามลำดับดังนี้

Carless (2007) ศึกษาความเหมาะสมของการนำการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานไปใช้ในบริบทโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตปกครองพิเศษฮ่องกง โดยการสัมภาษณ์ผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา 11 คนและนักการศึกษา 10 คน ผลการศึกษาพบว่ามีความต้องการการปรับเปลี่ยนและการสอนที่เน้นภาระงานเป็นฐานที่มีความยืดหยุ่น โดยผู้วิจัยเสนอการ

ปรับเปลี่ยนโดยให้มีการเพิ่มบทบาทของการสอนไวยากรณ์ การบูรณาการภาระงานเข้ากับการสอบวัดผล การเน้นภาระงานที่การอ่านและการเขียน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของบริษัท

McDonough and Chaikitmongkol (2007) ศึกษาการตอบสนองต่อการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศที่เน้นภาระงานเป็นฐานของผู้สอนและผู้เรียนในมหาวิทยาลัยไทย โดยศึกษาเชิงคุณภาพจากการวิเคราะห์การประเมินภาระงาน สมุดบันทึกการเรียนรู้ การสังเกต การประเมินรายวิชา และการสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าหลักสูตรที่นำมาใช้ในการทดลองนี้กระตุ้นให้ผู้เรียนเป็นอิสระมากขึ้นและตอบสนองต่อความต้องการด้านวิชาการในโลกความเป็นจริงได้

Butler (2011) ศึกษาการนำการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการสอนภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานไปใช้ในบริบทเอเชียแปซิฟิก จากการศึกษาพบว่ามีข้อจำกัดในการนำรูปแบบการสอนดังกล่าวไปใช้ ได้แก่ 1) ข้อจำกัดด้านแนวคิด เช่น อาจขัดแย้งต่อค่านิยมของคนท้องถิ่นและการไม่เข้าใจแนวคิดเกี่ยวกับ CLT/TBLT 2) ข้อจำกัดระดับชั้นเรียน เช่น ปัจจัยด้านผู้เรียนและผู้สอนที่หลากหลาย การจัดการชั้นเรียน และแหล่งการเรียนรู้ที่จำกัด 3) ข้อจำกัดระดับสังคม-สถาบัน เช่น ระบบการจัดหลักสูตรและการสอบ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ CLT และ TBLT จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่นผู้วิจัยได้เสนอแนวทางโดยให้มีการตีความแนวคิดที่เหมาะสมและยืดหยุ่นสอดคล้องกับบริบทให้มากกว่าเดิม ให้มีการใช้นโยบายการสอนภาษาในการศึกษา (Language-in-education policies) ที่กระจายอำนาจหรือเชิงสร้างสรรค์ และให้มีการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียน

Aliakbari and Jamalvandi (2010) ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อการเพิ่มความสามารถพูดของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้การสอนภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานผู้วิจัยได้ออกแบบภาระงานมีลักษณะบัตรคำที่กำหนดบทบาทสมมติและหัวข้อให้ผู้เรียนระดับมหาวิทยาลัยในอิหร่านจำนวน 40 คนได้ปฏิบัติจริงผลการศึกษาพบว่า การใช้รูปแบบการสอนดังกล่าวส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนได้อย่างมากเมื่อทดสอบด้วยแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

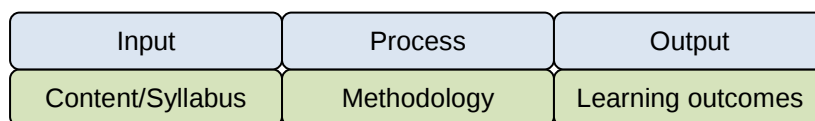
Sae-Ong (2010) ศึกษาการใช้การเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานและงานกลุ่มเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของไทยจำนวน 40 คน จากการศึกษาพบว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นแตกต่างอย่างมีนัยยะสำคัญ

Shabani and Ghasemi (2014) ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการสอนภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานและการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา (Content-based Language Teaching: CBLT) ต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะชาวอิหร่าน 60 คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนในกลุ่ม TBLT นั้นมีการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ดีกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยรูปแบบ CBLT

Pietri (2015) ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้การสอนภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐานที่มีต่อทักษะและแรงจูงใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยในไทย ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมและภาระงานที่สนองตอบความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ประจำวันของผู้เรียนได้ จากนั้นสังเกตและประเมินประสิทธิภาพของการเรียนที่เกิดขึ้น การศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากทำกิจกรรม TBL ได้ดีมาก มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงและลดข้อจำกัดในการพูดและการใช้ภาษาอังกฤษได้

ในด้านการออกแบบการจัดการเรียนการสอนทางภาษาในชั้นเรียน Richards (2013) ได้เสนอวิธีการที่ใช้แนวคิดเชิงระบบ (System approach) ซึ่งประกอบด้วย Input-Process-Output มาใช้ โดย Input หมายถึง เนื้อหาทางภาษาที่จะสอนในชั้นเรียน ประกอบด้วย หัวข้อเนื้อหา และสาระสำคัญของเนื้อหาที่จะสอน Process หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย กิจกรรมการเรียนรู้ เทคนิคและกระบวนการสอน สื่อและทรัพยากรที่จะใช้สอน การจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมอื่นๆ เป็นต้น และ Output หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนที่เป็นผลจากการจัดการเรียนการสอน ในช่วงเวลาที่

ทำการสอนนั้นๆ ซึ่งอาจกำหนดเป็นระดับความสำเร็จ หรือการใช้ข้อสอบ/แบบทดสอบมาตรฐาน หรือวิธีการอื่นๆที่สามารถวัดได้อย่างเป็นรูปธรรม(รูปที่ 2.2)

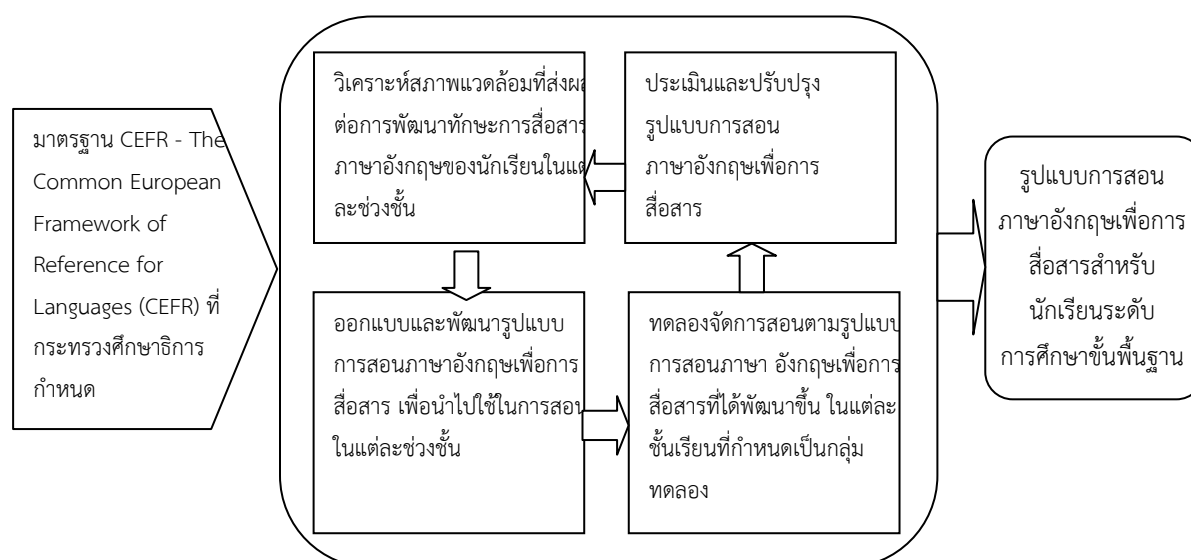

รูปที่ 2.2 การออกแบบการเรียนการสอนแบบ I-P-O

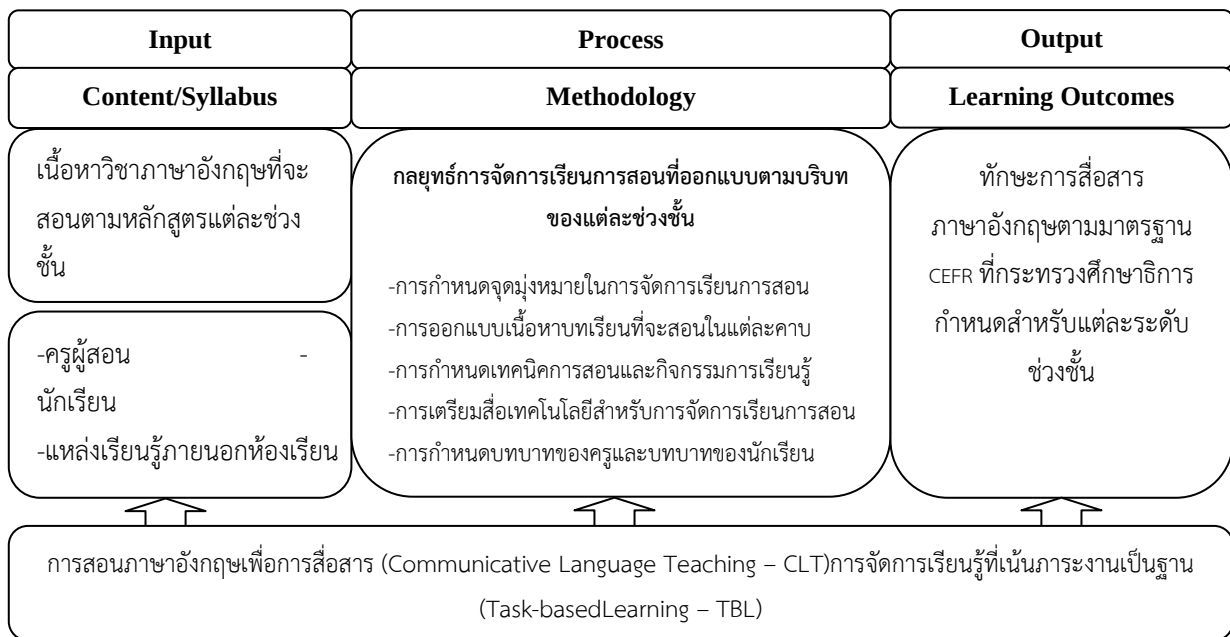
การออกแบบการจัดการเรียนการสอนแบบ I-P-O สามารถทำได้ 3 วิธี ขึ้นอยู่กับบริบทและสภาพแวดล้อมของแต่ละชั้นเรียน ได้แก่ 1) แบบ Forward design process ซึ่งจัดลำดับการออกแบบตามกระบวนการปกติคือ Content-Methodology-Learning outcomes นั่นคือ ก่อนที่จะตัดสินใจว่าจะใช้วิธีการสอนแบบใด และผลลัพธ์การเรียนรู้คืออะไร จะต้องกำหนดก่อนว่าเนื้อหาที่จะสอนคืออะไร โดยสรุปให้ความสำคัญกับเนื้อหาหรือหลักสูตร มากกว่าวิธีการและผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น 2) แบบ Central design process วิธีนี้การจัดการเรียนการสอนจะเริ่มจากการเลือกวิธีการสอน ก่อนที่จะมองรายละเอียดของเนื้อหาที่สอนหรือผลลัพธ์การเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้น นักวิชาการบางคนเรียกวิธีการนี้ว่า “Progressivism” เหมาะสำหรับรูปแบบการสอนแบบ Task-based learning และส่วนมากจะใช้ในการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการฟัง 3) Backward design process เป็นการออกแบบการจัดการเรียนการสอนโดยเริ่มต้นที่การกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังก่อน แล้วจึงมาหาเนื้อหาและวิธีการสอน โดยหลักการมักจำเป็นต้องวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การออกแบบที่เหมาะสม เหมาะสำหรับรูปแบบการสอนแบบ Competency-based instruction ที่ต้องการเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาที่เฉพาะเจาะจงสำหรับแต่ละชั้นเรียน

6. กรอบแนวคิดงานวิจัย (Research Conceptual Framework)

สำหรับแผนงานวิจัย การพัฒนารูปแบบการการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

รูปที่ 2.3 กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปที่ 2.4 กรอบแนวคิดการออกแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

แผนการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นแผนงานวิจัยที่มีโครงการวิจัยย่อย 5 โครงการ โดยโครงการย่อยที่ 1 ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในภาพรวม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research method) ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey method) ส่วนโครงการวิจัยย่อยที่ 2-5 เพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ช่วงชั้นที่ 1 – 4) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการวิจัยปฏิบัติการ (Action research) ซึ่งผู้วิจัยลงทำการวิจัยในพื้นที่ร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีการทดลองสอน การสังเกตการณ์ และการประเมินผล ซึ่งรายละเอียดของการดำเนินการวิจัยมีดังนี้

1. วิธีการดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

การวิจัยเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในภาพรวม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research method) ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey method) แบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

1.1 **ระยะที่ 1** การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากกลุ่มผู้บริหารมีรายละเอียด ดังนี้

1.1.1 **ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง** จำนวนโรงเรียนในสังกัด สพฐ. ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 20 จังหวัด ในปีการศึกษา 2558 มีโรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 12,782 แห่ง แบ่งเป็น โรงเรียนในเขตอำเภอเมือง 1,582 แห่ง โรงเรียนในเขตอำเภออื่น 11,200 แห่ง และโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 947 แห่ง แบ่งเป็น โรงเรียนในเขตอำเภอเมือง 170 แห่ง โรงเรียนในเขตอำเภออื่น 777 แห่ง กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนที่จะศึกษา ที่ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยอ้างอิงจากตารางของ Krejcie & Morgan (1970) ได้จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียน ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนสังกัด สพฐ. ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จังหวัด	ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษา					
	อำเภอเมือง		อำเภออื่น		รวม		อำเภอเมือง		อำเภออื่น		รวม	
	ปชก	กตย	ปชก	กตย	ปชก	กตย	ปชก	กตย	ปชก	กตย	ปชก	กตย
1 กาฬสินธุ์	66	13	492	17	558	30	7	5	48	16	55	21
2 ขอนแก่น	109	22	897	31	1006	53	15	11	69	23	84	34
3 ชัยภูมิ	98	20	620	21	718	41	8	6	29	10	37	15
4 นครพนม	66	13	381	13	447	26	7	5	44	15	51	20
5 นครราชสีมา	77	16	1264	44	1341	59	11	8	40	14	51	21
6 บึงกาฬ	51	10	164	6	215	16	4	3	21	7	25	10
7 บุรีรัมย์	95	19	729	25	824	44	9	6	56	19	65	25
8 มหาสารคาม	64	13	510	18	574	30	4	3	31	11	35	13
9 มุกดาหาร	79	16	167	6	246	22	11	8	19	6	30	14
10 ยโสธร	75	15	306	11	381	26	5	4	22	7	27	11
11 ร้อยเอ็ด	54	11	740	26	794	36	5	4	55	19	60	22
12 เลย	63	13	382	13	445	26	4	3	27	9	31	12

จังหวัด		ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษา					
		อำเภอเมือง		อำเภออื่น		รวม		อำเภอเมือง		อำเภออื่น		รวม	
		ปชก	กตย	ปชก	กตย	ปชก	กตย	ปชก	กตย	ปชก	กตย	ปชก	กตย
13	ศรีสะเกษ	58	12	803	28	861	39	9	6	47	16	56	22
14	สกลนคร	71	14	545	19	616	33	6	4	39	13	45	17
15	สระแก้ว	58	12	213	7	271	19	2	1	12	4	14	5
16	สุรินทร์	106	21	646	22	752	44	19	13	66	22	85	36
17	หนองคาย	57	11	210	7	267	19	7	5	24	8	31	13
18	หนองบัวลำภู	76	15	243	8	319	24	4	3	17	6	21	9
19	อำนาจเจริญ	84	17	174	6	258	23	9	6	13	4	22	11
20	อุดรธานี	113	23	692	24	805	47	16	11	47	16	63	27
21	อุบลราชธานี	62	13	1022	35	1084	48	8	6	51	17	59	23
	รวม	1582	319	11200	386	12782	705	170	119	777	264	947	383

1.1.2 **เครื่องมือวิจัย** ได้แก่ แบบสอบถาม ที่พัฒนาขึ้นจากการศึกษาเอกสารและตามกรอบแนวคิดการวิจัย ประกอบด้วยประเด็นคำถามเกี่ยวกับ 1) ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียน 2) วิสัยทัศน์และการบริหารสถานศึกษาด้านการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน 3) สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน 4) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบปลายเปิด ดำเนินการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน พิจารณาตรวจสอบและให้คำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้มีความถูกต้องและชัดเจนตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย จากนั้นแจกแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วกับกลุ่มผู้บริหารโรงเรียนที่ไม่ได้สังกัด สพฐ. ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างรวม 30 คน แบ่งเป็นโรงเรียนประถมศึกษา 15 คน และโรงเรียนมัธยมศึกษา 15 คน ทำการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สถิติ Cronbach's Alpha Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.96

1.1.3 **การเก็บรวบรวมข้อมูล** ดำเนินการสุ่มตัวอย่างโรงเรียนให้ได้ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดในตารางที่ 3.1 โดยวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Random sampling) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ถึงผู้บริหารโรงเรียนที่สุ่มตัวอย่างได้ ระหว่างวันที่ 1 มีนาคม – 31 พฤษภาคม 2558 ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจำนวน 705 แห่ง แบ่งเป็นในอำเภอเมือง 319 แห่ง ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 204 ชุด (ร้อยละ 63.94) และอำเภออื่น 386 แห่ง ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 298 ชุด (ร้อยละ 77.20) รวมได้รับแบบสอบถามกลับคืนจากผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 502 ชุด (ร้อยละ 71.21) ส่วนผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 383 แห่ง แบ่งเป็นในอำเภอเมือง 119 แห่ง ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 97 ชุด (ร้อยละ 81.51) และอำเภออื่น 264 แห่ง ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 185 ชุด (ร้อยละ 70.08) รวมได้รับแบบสอบถามกลับคืนจากผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 282 ชุด (ร้อยละ 73.63) ทั้งนี้ แบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมีครบทุกจังหวัด และครบทุกเขตอำเภอ และเขตอำเภออื่นในแต่ละจังหวัด

1.1.4 **การวิเคราะห์ข้อมูล** ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยจากข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แปลผลการวิเคราะห์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 อ่านค่าเป็น ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 อ่านค่าเป็น ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 อ่านค่าเป็น ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 อ่านค่าเป็น ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 อ่านค่าเป็น ระดับน้อยที่สุด

การวิเคราะห์และจัดกลุ่มศักยภาพของโรงเรียน ดำเนินการโดยการแบ่งประเด็นข้อมูลการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ด้านคือ (1) ด้านการบริหารโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน มี 10 ข้อย่อย

และ (2) ด้านสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา มี 20 ข้อย่อย โดยให้ค่าน้ำหนักประเด็นละ 50% เท่ากัน รวมเป็น 100% การคำนวณค่าน้ำหนักเพื่อจัดกลุ่มโรงเรียน แบ่งโรงเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

โรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ ค่าน้ำหนักคะแนน ต่ำกว่า 60%

โรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ค่าน้ำหนักคะแนน 60-79%

โรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับสูง ค่าน้ำหนักคะแนน 80-100%

เกณฑ์การคำนวณ กำหนดให้ค่าเฉลี่ยรวมของด้านที่ 1 ค่าเฉลี่ย 5.00 มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 50% และด้านที่ 2 ค่าเฉลี่ย 5.00 มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 50% รวมเป็น 100% ตัวอย่างเช่น

โรงเรียน ก มีค่าเฉลี่ยรวมด้านการบริหารโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน จาก 10 ข้อ = 3.89 มีค่าน้ำหนัก = $3.89 \times 50/5$ คิดเป็น 38.9% และค่าเฉลี่ยรวมสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา จาก 20 ข้อ = 3.78 มีค่าน้ำหนัก = $3.78 \times 50/5$ คิดเป็น 37.8% รวมโรงเรียน ก มีค่าน้ำหนัก = $38.9 + 37.8 = 76.7\%$ สรุปว่าโรงเรียน ก เป็นโรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง

1.2 **ระยะที่ 2** การศึกษารูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากกลุ่มอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ และนักเรียน มีรายละเอียด ดังนี้

1.2.1 **ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง** ผลจากการวิเคราะห์จัดกลุ่มโรงเรียนตามศักยภาพด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในการวิจัยระยะที่ 1 โดยแบ่งศักยภาพออกเป็น 3 ระดับคือ ระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ ทำให้ได้ข้อมูลจำนวนโรงเรียนประถมศึกษา ที่มีศักยภาพระดับสูง จำนวน 67 โรงเรียน ศักยภาพระดับปานกลาง จำนวน 334 โรงเรียน และศักยภาพระดับต่ำ จำนวน 101 โรงเรียน ส่วนโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา มีโรงเรียนที่มีศักยภาพระดับสูง จำนวน 125 โรงเรียน ศักยภาพระดับปานกลาง จำนวน 153 โรงเรียน ศักยภาพระดับต่ำ จำนวนเพียง 4 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ประกอบด้วย

(1) อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากร จึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 300 คน และอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 300 คน โดยอ้างอิงจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างของประชากรจำนวน 10,000 คนขึ้นไป ตามตารางของ Krejcie & Morgan (1970) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% ระดับความเชื่อมั่น 95% ทั้งนี้ได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างอาจารย์แต่ละกลุ่มตามระดับศักยภาพของโรงเรียน ระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ กลุ่มละ 100 คน รวมจำนวนอาจารย์ทั้งสิ้น 600 คน

(2) นักเรียน เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากร จึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 300 คน และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 300 คน โดยอ้างอิงจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างของประชากรจำนวน 10,000 คนขึ้นไป ตามตารางของ Krejcie & Morgan (1970) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% ระดับความเชื่อมั่น 95% ทั้งนี้ได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างนักเรียนแต่ละกลุ่มตามระดับศักยภาพของโรงเรียน ระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ กลุ่มละ 100 คน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 600 คน

1.2.2 **เครื่องมือวิจัย** ได้แก่ แบบสอบถาม ที่พัฒนาขึ้นจากการศึกษาเอกสารและตามกรอบแนวคิดการวิจัย ประกอบด้วยประเด็นคำถามเกี่ยวกับ 1) ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ความคิดเห็นต่อรูปแบบและวิธีการสอนของอาจารย์ 3) ความคิดเห็นต่อทัศนคติและแรงจูงใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ 4) ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน และ 5) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบปลายเปิด ดำเนินการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน พิจารณาตรวจสอบและให้คำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้มีความถูกต้องและชัดเจนตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย จากนั้นแจกแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนที่ไม่ได้สังกัด สพฐ. ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 30 คน แบ่งเป็นโรงเรียนประถมศึกษา 15 คน และโรงเรียนมัธยมศึกษา 15 คน และกลุ่มนักเรียนในโรงเรียนที่ไม่ได้สังกัด สพฐ. ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 30 คน แบ่งเป็นโรงเรียนประถมศึกษา 15 คน และโรงเรียนมัธยมศึกษา 15 คน ทำการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สถิติ Cronbach's Alpha Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสำหรับอาจารย์เท่ากับ 0.96 และแบบสอบถามสำหรับนักเรียนเท่ากับ 0.98

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับกลุ่มอาจารย์ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ถึงผู้อำนวยการโรงเรียน จำแนกตามระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา และในแต่ละระดับจำแนกตามกลุ่มโรงเรียนที่มีศักยภาพสูง ปานกลาง และต่ำ เพื่อขอความร่วมมือให้อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม แล้วส่งกลับคืนให้ผู้วิจัยทางไปรษณีย์ ระหว่างวันที่ 15 กรกฎาคม – 31 สิงหาคม 2558 โดยผู้วิจัยตั้งเป้าหมายให้ได้แบบสอบถามกลับคืนจากอาจารย์แต่ละระดับ และแต่ละกลุ่มศักยภาพ ไม่น้อยกว่า 100 ชุด ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจากอาจารย์โรงเรียนประถมศึกษาจำนวนรวม 336 ชุด แบ่งเป็นจากโรงเรียนศักยภาพระดับสูง จำนวน 100 ชุด (ร้อยละ 29.76) โรงเรียนศักยภาพระดับปานกลาง จำนวน 115 ชุด (ร้อยละ 34.23) และโรงเรียนศักยภาพระดับต่ำ จำนวน 121 ชุด (ร้อยละ 36.01) และได้รับแบบสอบถามกลับคืนจากอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวนรวม 326 ชุด แบ่งเป็นจากโรงเรียนศักยภาพระดับสูง จำนวน 108 ชุด (ร้อยละ 33.13) โรงเรียนศักยภาพระดับปานกลาง จำนวน 117 ชุด (ร้อยละ 35.89) และโรงเรียนศักยภาพระดับต่ำ จำนวน 101 ชุด (ร้อยละ 30.98) ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 จำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนจากอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ

	ระดับโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
1	โรงเรียนประถมศึกษา		
	1) ศักยภาพระดับสูง	100	29.76
	2) ศักยภาพระดับปานกลาง	115	34.23
	3) ศักยภาพระดับต่ำ	121	36.01
	รวม	336	100.00
2	โรงเรียนมัธยมศึกษา		
	1) ศักยภาพระดับสูง	108	33.13
	2) ศักยภาพระดับปานกลาง	117	35.89
	3) ศักยภาพระดับต่ำ	101	30.98
	รวม	326	100.00

สำหรับกลุ่มนักเรียน ได้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ สุรินทร์ มหาสารคาม อุบลราชธานี นครราชสีมา และอุดรธานี ที่ถูกจัดกลุ่มตามศักยภาพระดับสูง ปานกลาง และต่ำ ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยขอความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนนั้น แจกแบบสอบถามให้นักเรียน ระหว่างวันที่ 15 กรกฎาคม – 31 กรกฎาคม 2558 โดยผู้วิจัยตั้งเป้าหมายให้ได้แบบสอบถามกลับคืนจากนักเรียนแต่ละระดับ และแต่ละกลุ่มศักยภาพ ไม่น้อยกว่า 100 ชุด ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจากนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาจำนวนรวม 383 ชุด แบ่งเป็นจากโรงเรียนศักยภาพระดับสูง จำนวน 114 ชุด (ร้อยละ 29.77) โรงเรียนศักยภาพระดับปานกลาง จำนวน 147 ชุด (ร้อยละ 38.38) และโรงเรียนศักยภาพระดับต่ำ จำนวน 122 ชุด (ร้อยละ 31.85) และได้รับแบบสอบถามกลับคืนจากนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวนรวม 402 ชุด แบ่งเป็นจากโรงเรียนศักยภาพระดับสูง จำนวน 126 ชุด (ร้อยละ 33.34) โรงเรียนศักยภาพระดับปานกลาง จำนวน 120 ชุด (ร้อยละ 29.85) และโรงเรียนศักยภาพระดับต่ำ จำนวน 156 ชุด (ร้อยละ 38.81) ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 จำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนจากนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ

	ระดับโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
1	โรงเรียนประถมศึกษา		
	1) ศักยภาพระดับสูง	114	29.77
	2) ศักยภาพระดับปานกลาง	147	38.38

	ระดับโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
	3) ศักยภาพระดับต่ำ	122	31.85
	รวม	383	100.00
2	โรงเรียนมัธยมศึกษา		
	4) ศักยภาพระดับสูง	126	31.34
	5) ศักยภาพระดับปานกลาง	120	29.85
	6) ศักยภาพระดับต่ำ	156	38.81
	รวม	402	100.00

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยจากข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แปลผลการวิเคราะห์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	อ่านค่าเป็น	ระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	อ่านค่าเป็น	ระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	อ่านค่าเป็น	ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	อ่านค่าเป็น	ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	อ่านค่าเป็น	ระดับน้อยที่สุด

ส่วนการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์และนักเรียน ใช้สถิติการทดสอบแบบ t-Test และการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนของข้อมูลความคิดเห็นของอาจารย์และนักเรียน จำแนกตามกลุ่มศักยภาพของโรงเรียน ใช้สถิติการทดสอบ F-Test

2. วิธีการดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

การวิจัยเพื่อออกแบบและพัฒนากระบวนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน (ช่วงชั้นที่ 1 – 4) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mix-method approach) กล่าวคือ ใช้ทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณมาวิเคราะห์ ในการวิจัยเชิงคุณภาพนั้นผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลจากการสังเกตการณ์ และการสัมภาษณ์ผู้สอนและนักเรียนที่เกี่ยวข้อง สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณนั้นผู้วิจัยได้เน้นรูปแบบการวิจัยแบบ Pre-Post Test Design ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลจากแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนรวมถึงข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน มีรายละเอียดดังนี้

2.1 พื้นที่วิจัย

พื้นที่ที่ทำการวิจัย คือ พื้นที่อำเภอพระยืน จังหวัดขอนแก่น เนื่องจากเป็นพื้นที่พัฒนาของมหาวิทยาลัยขอนแก่น และเป็นอำเภอที่ยากจนที่สุดในจังหวัดขอนแก่น โดยอำเภอพระยัณนี้ระยะทางห่างจากอำเภอเมือง 32 กิโลเมตร ผู้วิจัยได้คัดเลือกโรงเรียนที่ทำการศึกษแบบเฉพาะเจาะจง โดยพิจารณาจากจำนวนนักเรียนในแต่ละช่วงชั้น ความพร้อมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ความพร้อมของนักเรียน และการสนับสนุนจากผู้บริหาร ได้โรงเรียนที่เป็นพื้นที่วิจัยดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้น ป.1	กลุ่มทดลอง โรงเรียนชุมชนพระยืน กลุ่มควบคุม โรงเรียนบ้านป่าหม้อหนองคู
ช่วงชั้นที่ 2 ชั้น ป.4	กลุ่มทดลอง โรงเรียนบ้านโต้นศรีพิมลวิทยา กลุ่มควบคุม โรงเรียนบ้านหินเหิบศิลาทิพย์
ช่วงชั้นที่ 3 ชั้น ม.1	กลุ่มทดลอง โรงเรียนพระบุบ้านหันราษฎร์ประสาท กลุ่มควบคุม โรงเรียนหนองโพธิ์ประชานุกุล
ช่วงชั้นที่ 4 ชั้น ม.4	กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โรงเรียนพระยีนวิทยาการ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม

2.2 กลุ่มเป้าหมาย

2.2.1 ช่วงชั้นที่ 1 กลุ่มเป้าหมาย แบ่งเป็น กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้น ป.1 โรงเรียนชุมชนพระยีน จำนวน 23 คน (ชาย 11 คน หญิง 12 คน) และกลุ่มควบคุม ได้แก่ นักเรียนชั้น ป.1 โรงเรียนบ้านป่าหม้อหนองคู จำนวน 22 คน (เพศชาย 14 คน หญิง 8 คน)

2.2.1 ช่วงชั้นที่ 2 กลุ่มเป้าหมาย แบ่งเป็น กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้น ป.4 โรงเรียนบ้านโตนศรีพิมลวิทยา จำนวน 27 คน (ชาย 11 หญิง 16) และกลุ่มควบคุม ได้แก่ นักเรียนชั้น ป. 4 โรงเรียนบ้านหินเหิบศิลาทิพย์ จำนวน 18 คน (ชาย 10 คนและหญิง 8 คน)

2.2.1 ช่วงชั้นที่ 3 กลุ่มเป้าหมายแบ่งเป็น กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้น ม.1 โรงเรียนพระบุบ้านหันราษฎร์ประชา จำนวน 28 คน (ชาย 18 คน หญิง 10 คน) และกลุ่มควบคุม ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนหนองโพธิ์ประชานุกุล จำนวน 16 คน (ชาย 11 คน หญิง 5 คน)

2.2.1 ช่วงชั้นที่ 4 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้น ม.4 โรงเรียนพระยีนวิทยาคาร อำเภอพระยีน จังหวัดขอนแก่น รวมทั้งหมด 32 คน แบ่งเป็น และกลุ่มทดลอง จำนวน 17 คนกลุ่มควบคุม จำนวน 15 คน

2.3 เครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลรอบด้านที่จะตอบคำถามงานวิจัยได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ เครื่องมือวิจัยมีดังต่อไปนี้

2.3.1 แบบสัมภาษณ์

- 1) แบบสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นในโรงเรียนเป้าหมาย
- 2) แบบสัมภาษณ์ผู้เรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของชุดการสอนและรูปแบบการสอนที่ได้นำไปใช้จริงในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2.3.2 ชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

งานวิจัยนี้ใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยได้ออกแบบตามกรอบแนวคิดของงานวิจัย ซึ่งสามารถอธิบายขั้นตอนการออกแบบได้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดวัตถุประสงค์และสาระการเรียนรู้ในการกำหนดวัตถุประสงค์และสาระของการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนแต่ละช่วงชั้น ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบวัตถุประสงค์ การเรียนรู้สำหรับผู้เรียนของชั้น ป.1, ป.4, ม.1 และ ม.4 ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (The Basic Education Curriculum) กับกรอบอ้างอิง CEFR เพื่อให้มั่นใจว่าวัตถุประสงค์และสาระที่กำหนดให้ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นมีความสอดคล้องกัน

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบชุดการสอนและรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียน หลังจากกำหนดวัตถุประสงค์และสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการออกแบบชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วย 1) แบบเรียนสำหรับผู้เรียน 2) สื่อเสียงประกอบการสอน และ 3) คู่มือการสอนของผู้สอน

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนาชุดการสอน และการประเมินชุดการสอนฯ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ในช่วงแรกได้มีการพัฒนาชุดการสอน 1 บท หลังจากได้ต้นแบบของชุดการสอนและทดลองนำร่องการใช้รูปแบบการสอนในชั้นที่ 2 แล้ว ผู้วิจัยได้พัฒนาชุดการสอนเพิ่มเติมอีกครบทุกบท เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาที่จะเรียนในหนึ่งภาคการศึกษา จากนั้นนำไปใช้สอนผู้เรียนในชั่วโมงเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ขั้นตอนที่ 4 การทดลองใช้แบบเรียนกับกลุ่มเป้าหมายใกล้เคียงชุดการสอนที่ได้พัฒนาขึ้นชุดแรก นำไปทดลองใช้สอนผู้เรียน (piloting) เพื่อศึกษาว่าชุดการสอนและรูปแบบการสอนที่ได้ออกแบบไว้มีความเหมาะสมหรือไม่ หรือต้องปรับปรุงส่วนใดบ้าง ข้อบกพร่องต่างๆ ที่พบและข้อเสนอแนะที่ได้รับจากผู้สอนผู้สอนได้ถูกนำมาปรับปรุงแก้ไขชุดการสอนบทที่ 1 ให้มีความเหมาะสมเพื่อใช้เป็นต้นแบบของชุดการสอนและรูปแบบการสอนที่จะนำไปใช้จริงในขั้นตอนที่ 5 ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญของงานวิจัยนี้

ขั้นตอนที่ 5 การนำแบบเรียน ไปใช้จริงในชั้นเรียนหลังจากได้ปรับปรุงบทเรียนทดลองสอนนำร่องแล้ว ได้นำบทเรียนไปใช้สอนจริงกับผู้เรียน แล้วรับฟังข้อคิดเห็นจากผู้สอนผู้สอนและผู้เรียนเพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงบทเรียนต้นแบบต่อไป

ขั้นตอนที่ 6 พัฒนาแบบเรียนให้สมบูรณ์

จากขั้นตอนดังกล่าวข้างต้น ได้ชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนแต่ละช่วงชั้น ซึ่งพัฒนาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (The Basic Education Curriculum) และกรอบอ้างอิง CEFR

2.3.3 แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อวัดความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนทั้งกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มทดลองทั้งก่อนและหลังเรียน แบบทดสอบนี้ได้ออกแบบตามกรอบ CEFR ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ โดยเป็นแบบทดสอบที่วัดทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การอ่าน การเขียน และการพูด

2.3.4 แบบสอบถามผู้เรียนและแบบสัมภาษณ์ผู้สอน

แบบสอบถามผู้เรียนสร้างขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นและทัศนคติของผู้เรียนต่อรูปแบบกิจกรรมและชุดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นภายใต้กรอบ CERF และ TBL โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็นทั้งหมด 5 ตอนคือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ความคิดเห็นต่อเอกสารประกอบการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน ความคิดเห็นต่อผู้สอน ความคิดเห็นต่อระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเอง ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษและคำถามปลายเปิดเพื่อให้นักเรียนให้ความคิดเห็นเพิ่มเติม โดยในแบบสอบถามเป็นการสอบถามความคิดเห็นโดยใช้ 3 ระดับคือ น้อย ปานกลาง และมาก

ส่วนแบบสัมภาษณ์ผู้สอน มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้สอนต่อรูปแบบการเรียนการสอนและชุดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยเป็นคำถามปลายเปิดมีคำถาม 3 ประเด็นหลักคือ ความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนการสอนและชุดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน และข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

2.3.5 แบบสังเกตการสอน

แบบสังเกตการสอนสร้างขึ้นเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในห้องเรียนว่ามีการจัดการเรียนการสอนอย่างไร เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ ด้านผู้สอน 9 ข้อ ด้านผู้เรียน 6 ข้อ และตอนที่ 3 เป็น แบ่งเป็น 2 ด้านคือด้านผู้สอนและด้านผู้เรียน โดยแบบบันทึกจะใช้การวัด 1-4 ดังนี้ 1 = น้อย 2 = ปานกลาง 3 = ดี 4 = ดีมาก

2.3.6 การเก็บข้อมูล

ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการให้ผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ทำแบบทดสอบก่อนเรียนในสัปดาห์ที่ 1 ของการเรียนการสอน ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2558 และดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนที่วางไว้ เก็บข้อมูลโดยการบันทึกในแบบสังเกตการสอน การถ่ายภาพและหรือวิดีโอ การสัมภาษณ์ผู้สอน การให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม และการทำแบบทดสอบหลังเรียนเมื่อสิ้นสุดการสอนตามแผนการสอนที่วางไว้

2.3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติในการวิเคราะห์ ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากคำตอบของคำถามปลายเปิดในแบบสอบถามและบทสัมภาษณ์ของผู้เรียนเกี่ยวกับชุดการสอนและรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อสื่อสาร ซึ่งรายละเอียดในการวิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละช่วงชั้นอาจมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสิ่งที่ต้องการวัด รวมไปถึงข้อจำกัดอื่นๆ ของแต่ละโครงการย่อย

บทที่ 4

ผลการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้วิธีการเชิงสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ถึงกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารโรงเรียนใน 20 จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างวันที่ 1 มีนาคม – 31 พฤษภาคม 2558 ประกอบด้วย โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 705 แห่ง แบ่งเป็นในอำเภอเมือง 319 แห่ง ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 204 ชุด (ร้อยละ 63.94) และอำเภออื่น 386 แห่ง ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 298 ชุด (ร้อยละ 77.20) รวมได้รับแบบสอบถามกลับคืนจากผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 502 ชุด (ร้อยละ 71.21) ส่วนโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 383 แห่ง แบ่งเป็นในอำเภอเมือง 119 แห่ง ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 97 ชุด (ร้อยละ 81.51) และอำเภออื่น 264 แห่ง ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 185 ชุด (ร้อยละ 70.08) รวมได้รับแบบสอบถามกลับคืนจากผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 282 ชุด (ร้อยละ 73.63) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และประเมินจัดกลุ่มโรงเรียนโดยใช้เกณฑ์ค่าน้ำหนักคะแนนของสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอโดยแบ่งเป็น 5 ส่วน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนเกี่ยวกับศักยภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
- ส่วนที่ 2 นโยบายและการบริหารด้านการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน
- ส่วนที่ 3 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน
- ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน
- ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์และจัดกลุ่มศักยภาพของโรงเรียน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนเกี่ยวกับศักยภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1.1 โรงเรียนประถมศึกษา

โรงเรียนประถมศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งสิ้น 502 โรงเรียน จำแนกเป็น โรงเรียนในเขตอำเภอเมือง 204 โรงเรียน (ร้อยละ 40.64) และโรงเรียนในเขตอำเภออื่น 298 โรงเรียน (ร้อยละ 59.36)

1.1.1 ข้อมูลนักเรียนและอาจารย์สอนภาษาอังกฤษ (ตารางที่ 4.1)

ในกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมืองที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 500 คน จำนวน 182 โรงเรียน (ร้อยละ 89.21) มีอาจารย์สอนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นผู้ที่ไม่มีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษโดยตรง จำนวน 128 โรงเรียน (ร้อยละ 62.74) ส่วนโรงเรียนที่มีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิภาษาอังกฤษ 1-3 คน มี 66 โรงเรียน (ร้อยละ 32.35) นอกจากนี้พบว่า มีโรงเรียน 8 แห่ง (ร้อยละ 3.92) ที่มีอาจารย์คุณวุฒิภาษาอังกฤษ 4-6 คน และโรงเรียนอีก 2 แห่ง (ร้อยละ 0.98) มีอาจารย์คุณวุฒิภาษาอังกฤษ 7-9 คน โรงเรียนที่มีอาจารย์คุณวุฒิภาษาอังกฤษนั้น ส่วนใหญ่เป็นคุณวุฒิปริญญาตรี จำนวน 71 แห่ง (ร้อยละ 34.80) ที่เหลือมีโรงเรียนเพียง 6 แห่ง (ร้อยละ 2.94) ที่มีอาจารย์คุณวุฒิปริญญาโท สำหรับอาจารย์สอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างประเทศ พบว่า โรงเรียนจำนวน 181 แห่ง (ร้อยละ 88.72) ไม่มีอาจารย์ชาวต่างประเทศ ส่วนโรงเรียนที่มีอาจารย์ชาวต่างประเทศ พบว่า ส่วนใหญ่มีแห่งละ 1 คน จำนวน 14 โรงเรียน (ร้อยละ 6.86) ซึ่งโรงเรียนจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 34.78) จ้างอาจารย์ชาวต่างประเทศเป็นอาจารย์ประจำการหรืออาจารย์จ้างสอนประจำ ต่อเนื่อง และอาจารย์อาสาสมัคร ส่วนโรงเรียนที่มีอาจารย์ชาวต่างประเทศเป็นลูกจ้างชั่วคราว มีจำนวน 7 แห่ง (ร้อยละ 30.43)

ในกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภออื่นที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 500 คน จำนวน 262 โรงเรียน (ร้อยละ 87.91) มีอาจารย์สอนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นผู้ที่ไม่มีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษโดยตรง

จำนวน 133 โรงเรียน (ร้อยละ 44.63) ส่วนโรงเรียนที่มีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิภาษาอังกฤษ 1-3 คน มี 148 โรงเรียน (ร้อยละ 49.66) นอกจากนี้พบว่า มีโรงเรียน 11 แห่ง (ร้อยละ 3.69) ที่มีอาจารย์คุณวุฒิภาษาอังกฤษ 4-6 คน และโรงเรียนอีก 5 แห่ง (ร้อยละ 1.67) มีอาจารย์คุณวุฒิภาษาอังกฤษ 7-9 คน โรงเรียนที่มีอาจารย์คุณวุฒิภาษาอังกฤษนั้น ส่วนใหญ่เป็นคุณวุฒิระดับปริญญาตรี จำนวน 153 แห่ง (ร้อยละ 51.34) ที่เหลือมีโรงเรียนเพียง 28 แห่ง (ร้อยละ 9.39) ที่มีอาจารย์คุณวุฒิปริญญาโท สำหรับอาจารย์สอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างประเทศ พบว่า โรงเรียนจำนวน 263 แห่ง (ร้อยละ 88.25) ไม่มีอาจารย์ชาวต่างประเทศ ส่วนโรงเรียนที่มีอาจารย์ชาวต่างประเทศ พบว่า ส่วนใหญ่มีแห่งละ 1 คน จำนวน 24 โรงเรียน (ร้อยละ 8.05) รองลงมาโรงเรียนที่มีอาจารย์ชาวต่างประเทศ 2 คน จำนวน 6 แห่ง (ร้อยละ 2.01) และมีชาวต่างประเทศ 4 คนขึ้นไป จำนวน 4 แห่ง (ร้อยละ 1.34) ซึ่งโรงเรียนส่วนใหญ่ 18 แห่ง (ร้อยละ 51.43) จ้างอาจารย์ชาวต่างประเทศเป็นอาจารย์ประจำการหรืออาจารย์จ้างสอนประจำต่อเนื่อง

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลจำนวนนักเรียน และอาจารย์สอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษา

ข้อมูลนักเรียน อาจารย์สอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน		อำเภอเมือง		อำเภออื่น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.1.1	จำนวนนักเรียนในโรงเรียน				
	1) น้อยกว่าหรือไม่เกิน 500 คน	182	89.21	262	87.91
	2) 501 – 1,000 คน	3	1.47	19	8.05
	3) 1,001 - 1,500 คน	1	0.49	7	2.34
	4) 1,501 – 2,000 คน	2	0.98	1	0.33
	5) มากกว่า 2,000 คนขึ้นไป	0	0.00	1	0.33
	6) ไม่ระบุ	17	8.33	8	2.68
	รวม	204	100.00	298	100.00
1.1.2	จำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิภาษาอังกฤษ				
	1) ไม่มี	128	62.74	133	44.63
	2) 1 - 3 คน	66	32.35	148	49.66
	3) 4 - 6 คน	8	3.92	11	3.69
	4) 7 - 9 คน	2	0.98	5	1.67
	5) 10 คนขึ้นไป	0	0.00	1	0.33
	รวม	204	100.00	298	100.00
1.1.3	จำนวนโรงเรียนที่มีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิภาษาอังกฤษตามระดับการศึกษา		(N=204)		(N=298)
	1) ปริญญาตรี	71	34.80	153	51.34
	2) ปริญญาโท	6	2.94	28	9.39
1.1.3	จำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี		(N=71)		(N=153)
	1) 1 - 3 คน	64	90.14	140	91.50
	2) 4 - 6 คน	5	7.04	8	5.22
	3) 7 - 9 คน	2	2.81	4	2.61
	4) 10 คนขึ้นไป	0	0.00	1	0.65
1.1.4	จำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาโท		(N=6)		(N=28)
	1) 1 - 3 คน	6	100.00	27	96.42
	2) 4 - 6 คน	0	0.00	0	0.00
	3) 7 - 9 คน	0	0.00	1	3.57
	4) 10 คนขึ้นไป	0	0.00	0	0.00

ข้อมูลนักเรียน อาจารย์สอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน		อำเภอเมือง		อำเภออื่น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.1.5	จำนวนอาจารย์ชาวต่างประเทศสอนภาษาอังกฤษ				
	1) ไม่มี	181	88.72	263	88.25
	2) 1 คน	14	6.86	24	8.05
	3) 2 คน	4	1.96	6	2.01
	4) 3 คน	2	0.98	1	0.33
	5) 4 คนขึ้นไป	3	1.47	4	1.34
	รวม	204	100.00	298	100.00
1.1.6	ประเภทของอาจารย์ชาวต่างประเทศสอนภาษาอังกฤษ				
	1) ครูประจำการหรือครูจ้างสอนประจำต่อเนื่อง	8	34.78	18	51.43
	2) ครูลูกจ้างชั่วคราวหรือ Part-time	7	30.43	9	25.71
	3) อาสาสมัคร	8	34.78	8	22.86
	รวม	23	100.00	35	100.00

1.1.2 ข้อมูลห้องเรียนและห้องปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษ (ตารางที่ 4.2)

ในกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมืองที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนที่มีจำนวนชั้นเรียนภาษาอังกฤษ 6-10 ห้อง จำนวน 141 โรงเรียน (ร้อยละ 69.12) รองลงมา มีจำนวนชั้นเรียนภาษาอังกฤษน้อยกว่า 5 ห้อง จำนวน 16 โรงเรียน (ร้อยละ 7.84) นอกจากนี้พบว่า มีจำนวนชั้นเรียนภาษาอังกฤษ 11-15 ถึง 6 โรงเรียน (ร้อยละ 2.94) โรงเรียนส่วนใหญ่มีจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นเรียนต่ำกว่า 25 คน จำนวน 127 โรงเรียน (ร้อยละ 62.25) และมีโรงเรียนถึง 164 แห่ง (ร้อยละ 80.39) ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา มีเพียง 39 แห่ง (ร้อยละ 19.12) เท่านั้นที่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา จำนวน 1 ห้อง

ในกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภออื่นที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนที่มีจำนวนชั้นเรียนภาษาอังกฤษ 6-10 ห้อง จำนวน 186 โรงเรียน (ร้อยละ 62.42) รองลงมา มีจำนวนชั้นเรียนภาษาอังกฤษน้อยกว่า 5 ห้องและ 11-15 ห้อง เท่ากัน จำนวน 23 โรงเรียน (ร้อยละ 7.72) นอกจากนี้พบว่า มีจำนวนชั้นเรียนภาษาอังกฤษมากกว่า 20 ห้องขึ้นไป ถึง 17 โรงเรียน (ร้อยละ 5.70) โรงเรียนส่วนใหญ่มีจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นเรียนต่ำกว่า 25 คน จำนวน 186 โรงเรียน (ร้อยละ 62.42) และมีโรงเรียนถึง 205 แห่ง (ร้อยละ 68.79) ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา มีเพียง 86 แห่ง (ร้อยละ 28.86) เท่านั้นที่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา 1 ห้อง และ 5 แห่ง (ร้อยละ 1.68) มีห้องปฏิบัติการทางภาษา 2 ห้อง

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลห้องเรียนและห้องปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษา

ข้อมูลห้องเรียนและห้องปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษของโรงเรียน		อำเภอเมือง		อำเภออื่น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.1.7	จำนวนชั้นเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียน (ห้อง)				
	1) น้อยกว่า 5 ห้อง	16	7.84	23	7.72
	2) 6 - 10 ห้อง	141	69.12	186	62.42
	3) 11 - 15 ห้อง	6	2.94	23	7.72
	4) 16 - 20 ห้อง	3	1.47	4	1.34
	5) มากกว่า 20 ห้องขึ้นไป	3	1.47	17	5.70
	6) ไม่ระบุ	35	17.16	45	15.10
	รวม	204	100.00	298	100.00
1.1.8	จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียน (คน)				
	1) ต่ำกว่า 25 คน	127	62.25	186	62.42
	2) 26 - 30 คน	14	6.86	38	12.75

ข้อมูลห้องเรียนและห้องปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษของโรงเรียน		อำเภอเมือง		อำเภออื่น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	3) 31 – 35 คน	6	2.94	12	4.03
	4) 36 – 40 คน	0	0.00	10	3.36
	5) มากกว่า 40 คนขึ้นไป	2	0.98	1	0.34
	7) ไม่ระบุ	55	26.96	51	17.11
	รวม	204	100.00	298	100.00
1.1.9	จำนวนห้องปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษ				
	1) ไม่มี	164	80.39	205	68.79
	2) 1 ห้อง	39	19.12	86	28.86
	3) 2 ห้อง	1	0.49	5	1.68
	4) 3 ห้อง	0	0.00	0	0.00
	5) 4 ห้องขึ้นไป	0	0.00	2	0.67
	รวม	204	100.00	298	100.00

1.1.3 ข้อมูลสื่อและเทคโนโลยีสำหรับการสอนภาษาอังกฤษ (ตารางที่ 4.3)

ในกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมืองที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ต่ำกว่า 10 เครื่อง จำนวน 94 แห่ง (ร้อยละ 46.08) มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต 158 แห่ง (ร้อยละ 77.45) ส่วนใหญ่ไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์และเครื่องเล่นซีดีหรือดีวีดีสำหรับการสอนภาษาอังกฤษ 79 แห่ง (ร้อยละ 38.73) แต่ในขณะเดียวกันก็มีโรงเรียนที่มีเครื่องรับโทรทัศน์และเครื่องเล่นซีดีหรือดีวีดีสำหรับการสอนภาษาอังกฤษมากกว่า 6 เครื่องถึง 65 แห่ง (ร้อยละ 31.86) โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 169 แห่ง (ร้อยละ 82.84) ไม่มีสื่ออิเล็กทรอนิกส์สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 146 แห่ง (ร้อยละ 71.57) ส่วนโรงเรียนที่มีและไม่มีสื่อสิ่งพิมพ์สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีจำนวนใกล้เคียงกันคือ 105 แห่ง (ร้อยละ 51.47) และ 99 แห่ง (ร้อยละ 48.53) ตามลำดับ

ในกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภออื่นที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ต่ำกว่า 10 เครื่อง จำนวน 138 แห่ง (ร้อยละ 46.31) มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต 239 แห่ง (ร้อยละ 80.20) ส่วนใหญ่ไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์และเครื่องเล่นซีดีหรือดีวีดีสำหรับการสอนภาษาอังกฤษ 101 แห่ง (ร้อยละ 33.89) แต่ในขณะเดียวกันก็มีโรงเรียนที่มีเครื่องรับโทรทัศน์และเครื่องเล่นซีดีหรือดีวีดีสำหรับการสอนภาษาอังกฤษมากกว่า 6 เครื่องถึง 86 แห่ง (ร้อยละ 28.86) โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 239 แห่ง (ร้อยละ 80.20) ไม่มีสื่ออิเล็กทรอนิกส์สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 193 แห่ง (ร้อยละ 64.77) ส่วนใหญ่มีสื่อสิ่งพิมพ์สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 174 แห่ง (ร้อยละ 58.39) ส่วนที่ไม่มีสื่อสิ่งพิมพ์มีจำนวน 124 แห่ง (ร้อยละ 41.61)

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลสื่อและเทคโนโลยีสำหรับการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษา

ข้อมูลสื่อและเทคโนโลยีสำหรับการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน		อำเภอเมือง		อำเภออื่น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.1.10	จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์/อุปกรณ์ สำหรับการสอนภาษาอังกฤษ				
	1) ไม่มี	67	32.84	88	29.53
	2) ต่ำกว่า 10 เครื่อง	94	46.08	138	46.31
	3) 10 - 19 เครื่อง	32	15.69	38	12.75
	4) 20 - 29 เครื่อง	10	4.90	28	9.40
	5) 30 เครื่องขึ้นไป	1	0.49	6	2.01
	รวม	204	100.00	298	100.00
1.1.11	การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตสำหรับการสอนภาษาอังกฤษ				
	1) มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต	158	77.45	239	80.20

ข้อมูลสื่อและเทคโนโลยีสำหรับการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน		อำเภอเมือง		อำเภออื่น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	2) ไม่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต	46	22.55	59	19.80
	รวม	204	100.00	298	100.00
1.1.12	จำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ และเครื่องเล่นซีดีหรือดีวีดีสำหรับการสอนภาษาอังกฤษ				
	1) ไม่มี	79	38.73	101	33.89
	2) 1 เครื่อง	42	20.59	68	22.82
	3) 2 - 3 เครื่อง	16	7.84	28	9.40
	4) 4 - 5 เครื่อง	2	0.98	15	5.03
	5) 6 เครื่องขึ้นไป	65	31.86	86	28.86
	รวม	204	100.00	298	100.0
1.1.13	โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ				
	1) มี	35	28.43	105	35.23
	2) ไม่มี	169	82.84	239	80.20
	รวม	208	100.00	298	100.00
1.1.14	สื่ออิเล็กทรอนิกส์สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ				
	1) มี	58	28.43	105	35.23
	2) ไม่มี	146	71.57	193	64.77
	รวม	204	100.00	298	100.00
1.1.15	สื่อสิ่งพิมพ์สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ				
	1) มี	105	51.47	174	58.39
	2) ไม่มี	99	48.53	124	41.61
	รวม	204	100.00	298	100.00

1.1.4 ข้อมูลความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอกเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (ตารางที่ 4.4)

ในกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมืองที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่โรงเรียนมีความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอกเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 107 แห่ง (ร้อยละ 52.45) ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐ 91 แห่ง (ร้อยละ 44.61) บุคคล ชุมชน ท้องถิ่น 27 แห่ง (ร้อยละ 13.24) และหน่วยงานภาคเอกชน 15 แห่ง (ร้อยละ 7.35) ตามลำดับ กิจกรรมที่ได้รับความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอก ได้แก่ การสนับสนุน/ร่วมมือด้านการพัฒนาครู 48 แห่ง (ร้อยละ 23.53) การสนับสนุนด้านสื่อ/อุปกรณ์เทคโนโลยี 44 แห่ง (ร้อยละ 21.57) และการสนับสนุนด้านการเงิน 20 แห่ง (ร้อยละ 9.80) ตามลำดับ

ในกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภออื่นที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่โรงเรียนมีความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอกเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 173 แห่ง (ร้อยละ 58.05) ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐ 152 แห่ง (ร้อยละ 51.01) บุคคล ชุมชน ท้องถิ่น 41 แห่ง (ร้อยละ 13.76) และหน่วยงานภาคเอกชน 16 แห่ง (ร้อยละ 5.37) ตามลำดับ กิจกรรมที่ได้รับความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอก ได้แก่ การสนับสนุน/ร่วมมือด้านการพัฒนาครู 91 แห่ง (ร้อยละ 30.54) การสนับสนุนด้านสื่อ/อุปกรณ์เทคโนโลยี 82 แห่ง (ร้อยละ 27.52) และการสนับสนุนด้านการเงิน 40 แห่ง (ร้อยละ 13.42) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอกเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษา

ความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอก		อำเภอเมือง		อำเภออื่น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.1.17	ความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอก				
	1) ไม่มีความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอก	97	47.55	125	41.95
	2) มีความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอก	107	52.45	173	58.05
	รวม	204	100.00	298	100.00
1.1.18	ประเภทหน่วยงานภายนอกที่มีความช่วยเหลือหรือความร่วมมือ (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)				
	1) หน่วยงานภาครัฐ	91	44.61	152	51.01
	2) หน่วยงานภาคเอกชน	15	7.35	16	5.37
	3) องค์กรไม่หวังผลกำไร (สมาคม มูลนิธิ)	4	1.96	9	3.02
	4) หน่วยงานจากต่างประเทศ	3	1.47	6	2.01
	5) บุคคล ชุมชน ท้องถิ่น	25	13.24	41	13.76
1.1.19	กิจกรรมที่ได้รับความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอก (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)				
	1) สนับสนุนด้านการเงิน	20	9.80	40	13.42
	2) สนับสนุนด้านสื่อ/อุปกรณ์เทคโนโลยี	44	21.57	82	27.52
	3) สนับสนุน/ร่วมมือด้านการพัฒนาครู	48	23.53	91	30.54
	4) สนับสนุน/ร่วมมือด้านการวิจัยและการสอน	4	1.96	10	3.36
	5) สนับสนุนครู/อาสาสมัครชาวต่างประเทศ	6	2.94	21	7.05

1.2 โรงเรียนมัธยมศึกษา

โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งสิ้น 282 โรงเรียน จำแนกเป็น โรงเรียนในเขตอำเภอเมือง 97 โรงเรียน (ร้อยละ 34.40) และโรงเรียนนอกเขตอำเภอเมือง 185 โรงเรียน (ร้อยละ 65.60)

1.2.1 ข้อมูลนักเรียนและอาจารย์สอนภาษาอังกฤษ (ตารางที่ 4.5)

ในกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมืองที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 500 คน จำนวน 37 โรงเรียน (ร้อยละ 38.14) รองลงมาคือมีจำนวนนักเรียนมากกว่า 2,000 คน จำนวน 28 โรงเรียน (ร้อยละ 28.87) โรงเรียนทุกแห่งมีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่ 1-3 คน จำนวน 37 โรงเรียน (ร้อยละ 38.14) รองลงมา มี 10 คนขึ้นไป มี 28 โรงเรียน (ร้อยละ 28.86) และ 4-6 คนขึ้นไป มี 18 โรงเรียน (ร้อยละ 18.56) ตามลำดับ โรงเรียนที่มีอาจารย์คุณวุฒิปริญญาตรี มีจำนวน 88 แห่ง (ร้อยละ 90.72) คุณวุฒิปริญญาโท 57 แห่ง (ร้อยละ 58.76) และคุณวุฒิปริญญาเอก 2 แห่ง (ร้อยละ 2.06) โรงเรียนที่ไม่มีอาจารย์ชาวต่างประเทศสอนภาษาอังกฤษ มีจำนวน 53 แห่ง (ร้อยละ 54.64) ส่วนโรงเรียนที่มีอาจารย์ชาวต่างประเทศ ส่วนใหญ่มี 4 คนขึ้นไป จำนวน 22 แห่ง (ร้อยละ 22.69) รองลงมา มี 1 คน จำนวน 11 แห่ง (ร้อยละ 11.34) ซึ่งอาจารย์ชาวต่างประเทศเหล่านี้ส่วนใหญ่โรงเรียนจ้างเป็นครูประจำการหรือสอนประจำต่อเนื่อง จำนวน 34 แห่ง (ร้อยละ 66.67) มีส่วนน้อยที่เป็นครูลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 13 แห่ง (ร้อยละ 25.49) และ ครูอาสาสมัคร จำนวน 4 แห่ง (ร้อยละ 7.81)

ในกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภออื่นที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 500–1,000 คน จำนวน 65 โรงเรียน (ร้อยละ 35.14) รองลงมาคือมีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 500 คน จำนวน 44 โรงเรียน (ร้อยละ 23.78) โรงเรียนทุกแห่งมีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่ 4-6 คน จำนวน 65 โรงเรียน (ร้อยละ 35.13) รองลงมา มี 1-3 คน มี 44 โรงเรียน (ร้อยละ 23.78) โรงเรียนที่มีอาจารย์คุณวุฒิปริญญาตรี มีจำนวน 172 แห่ง (ร้อยละ 92.97) คุณวุฒิปริญญาโท 90 แห่ง (ร้อยละ 48.65) และคุณวุฒิปริญญาเอก 1 แห่ง (ร้อยละ 0.54) โรงเรียนที่ไม่มีอาจารย์ชาวต่างประเทศสอนภาษาอังกฤษ มีจำนวน 94 แห่ง (ร้อยละ 50.81) ส่วนโรงเรียนที่มีอาจารย์ชาวต่างประเทศ ส่วนใหญ่มี 1 คน จำนวน 44 แห่ง

(ร้อยละ 23.78) ซึ่งอาจารย์ชาวต่างประเทศเหล่านี้โรงเรียนจ้างเป็นครูประจำการหรือสอนประจำต่อเนื่อง จำนวน 46 แห่ง (ร้อยละ 43.81) และเป็นครูถูกจ้างชั่วคราว จำนวน 41 แห่ง (ร้อยละ 39.05)

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลจำนวนนักเรียน และอาจารย์สอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมัธยมศึกษา

ข้อมูลนักเรียน อาจารย์สอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน		อำเภอเมือง		อำเภออื่น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.2.1	จำนวนนักเรียนในโรงเรียน				
	1) น้อยกว่าหรือไม่เกิน 500 คน	37	38.14	44	23.78
	2) 501 – 1,000 คน	18	18.56	65	35.14
	3) 1,001 - 1,500 คน	7	7.22	30	16.22
	4) 1,501 – 2,000 คน	2	2.06	11	5.95
	5) มากกว่า 2,000 คนขึ้นไป	28	28.87	30	16.21
	6) ไม่ระบุ	5	5.15	5	2.70
	รวม	97	100.00	185	100.00
1.2.2	จำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิภาษาอังกฤษ				
	1) ไม่มี	0	0.00	0	0.00
	2) 1 - 3 คน	37	38.14	44	23.78
	3) 4 - 6 คน	18	18.56	65	35.13
	4) 7 - 9 คน	7	7.22	30	16.22
	5) 10 คนขึ้นไป	28	28.86	31	16.76
	7) ไม่ระบุ	7	7.22	15	8.11
	รวม	97	100.00	185	100.00
1.2.3	จำนวนโรงเรียนที่มีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิ จำแนกตามระดับปริญญา				
	1) ปริญญาตรี	88	90.72	172	92.97
	2) ปริญญาโท	57	58.76	90	48.65
	3) ปริญญาเอก	2	2.06	1	0.54
1.2.3	จำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี		(N=88)		(N=172)
	1) 1 - 3 คน	45	51.14	61	35.47
	2) 4 - 6 คน	11	12.50	56	32.56
	3) 7 - 9 คน	8	9.09	25	14.53
	4) 10 คนขึ้นไป	24	27.27	30	17.44
1.2.4	จำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาโท		(N=57)		(N=90)
	1) 1 - 3 คน	39	68.42	66	73.33
	2) 4 - 6 คน	7	12.28	16	17.77
	3) 7 - 9 คน	5	8.77	4	4.45
	4) 10 คนขึ้นไป	6	10.53	4	4.45
1.2.5	จำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาเอก		(N=2)		(N=3)
	1) 1 - 3 คน	2	100.00	1	100.00
	2) 4 - 6 คน	-	-	-	-
	3) 7 - 9 คน	-	-	-	-
	4) 10 คนขึ้นไป	-	-	-	-

ข้อมูลนักเรียน อาจารย์สอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน		อำเภอเมือง		อำเภออื่น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.2.5	จำนวนอาจารย์ชาวต่างประเทศสอนภาษาอังกฤษ				
	1) ไม่มี	53	54.64	94	50.81
	2) 1 คน	11	11.34	44	23.78
	3) 2 คน	7	7.22	14	7.57
	4) 3 คน	4	4.12	15	8.11
	5) 4 คนขึ้นไป	22	22.69	18	9.73
	รวม	97	100.00	185	100.00
1.2.6	ประเภทของอาจารย์ชาวต่างประเทศสอนภาษาอังกฤษ				
	1) ครูประจำการหรือครูจ้างสอนประจำต่อเนื่อง	34	66.67	46	43.81
	2) ครูลูกจ้างชั่วคราวหรือ Part-time	13	25.49	41	39.05
	3) อาสาสมัคร	4	7.84	18	17.14
	รวม	51	100.00	105	100.00

1.2.2 ข้อมูลห้องเรียนและห้องปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษ (ตารางที่ 4.6)

ในกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมืองที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนที่มีจำนวนชั้นเรียนภาษาอังกฤษมากกว่า 20 ห้อง จำนวน 41 โรงเรียน (ร้อยละ 42.27) รองลงมา มีจำนวนชั้นเรียนภาษาอังกฤษ 11-15 ห้อง จำนวน 16 โรงเรียน (ร้อยละ 16.49) และจำนวน 6-10 ห้องจำนวน 15 โรงเรียน (ร้อยละ 15.46) ตามลำดับ โรงเรียนส่วนใหญ่มีจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นมากกว่า 40 คนขึ้นไป จำนวน 22 โรงเรียน (ร้อยละ 22.68) รองลงมาชั้นเรียน 26-30 คน จำนวน 19 โรงเรียน (ร้อยละ 19.59) มีโรงเรียนถึง 39 แห่ง (ร้อยละ 40.20) ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา ส่วนโรงเรียนที่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา 1 ห้องมีจำนวนมากที่สุดคือ 43 แห่ง (ร้อยละ 44.33)

ในกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภออื่นที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนที่มีจำนวนชั้นเรียนภาษาอังกฤษมากกว่า 20 ห้อง จำนวน 87 โรงเรียน (ร้อยละ 47.03) รองลงมา มีจำนวนชั้นเรียนภาษาอังกฤษ 11-15 ห้อง จำนวน 30 โรงเรียน (ร้อยละ 16.22) และจำนวน 6-10 ห้องจำนวน 27 โรงเรียน (ร้อยละ 14.59) ตามลำดับ โรงเรียนส่วนใหญ่มีจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้น 36-40 คน จำนวน 54 โรงเรียน (ร้อยละ 29.19) รองลงมาชั้นเรียน 31-35 คน จำนวน 36 โรงเรียน (ร้อยละ 19.46) มีโรงเรียนถึง 62 แห่ง (ร้อยละ 33.52) ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา ส่วนโรงเรียนที่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา 1 ห้องมีจำนวนมากที่สุดคือ 88 แห่ง (ร้อยละ 47.57)

ตารางที่ 4.6 ข้อมูลห้องเรียนและห้องปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษของโรงเรียนมัธยมศึกษา

ข้อมูลห้องเรียนและห้องปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษของโรงเรียน		อำเภอเมือง		อำเภออื่น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.2.7	จำนวนชั้นเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียน (ห้อง)				
	1) น้อยกว่า 5 ห้อง	7	7.22	11	5.95
	2) 6 - 10 ห้อง	15	15.46	27	14.59
	3) 11 - 15 ห้อง	16	16.49	30	16.22
	4) 16 - 20 ห้อง	6	6.19	24	12.97
	5) มากกว่า 20 ห้องขึ้นไป	41	42.27	87	47.03
	6) ไม่ระบุ	12	12.37	6	3.24
	รวม	97	100.00	185	100.00
1.2.8	จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียน (คน)				
	1) ต่ำกว่า 25 คน	16	16.49	23	12.43
	2) 26 - 30 คน	19	19.59	34	18.38
	3) 31 - 35 คน	13	13.40	36	19.46

ข้อมูลห้องเรียนและห้องปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษของโรงเรียน		อำเภอเมือง		อำเภออื่น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	4) 36 – 40 คน	13	13.40	54	29.19
	5) มากกว่า 40 คนขึ้นไป	22	22.68	32	17.30
	6) ไม่ระบุ	14	14.43	6	3.24
	รวม	96	100.00	181	100.00
1.2.9	จำนวนห้องปฏิบัติการทางภาษาอังกฤษ				
	1) ไม่มี	39	40.20	62	33.52
	2) 1 ห้อง	43	44.33	88	47.57
	3) 2 ห้อง	8	8.25	24	12.97
	4) 3 ห้อง	1	1.04	7	3.78
	5) 4 ห้องขึ้นไป	3	3.09	3	1.62
	6) ไม่ระบุจำนวน	3	3.09	1	0.54
	รวม	96	100.00	181	100.00

1.2.3 ข้อมูลสื่อและเทคโนโลยีสำหรับการสอนภาษาอังกฤษ (ตารางที่ 4.7)

ในกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมืองที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ต่ำกว่า 10 เครื่อง จำนวน 58 แห่ง (ร้อยละ 59.79) มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต 93 แห่ง (ร้อยละ 95.88) โรงเรียนที่ไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์และเครื่องเล่นซีดีหรือดีวีดีสำหรับการสอนภาษาอังกฤษ มีจำนวน 36 แห่ง (ร้อยละ 37.11) ส่วนใหญ่โรงเรียนมีเครื่องรับโทรทัศน์และเครื่องเล่นซีดีหรือดีวีดีสำหรับการสอนภาษาอังกฤษ 1 เครื่อง จำนวน 24 แห่ง (ร้อยละ 24.74) โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 66 แห่ง (ร้อยละ 68.04) โรงเรียนที่มีและไม่มีสื่ออิเล็กทรอนิกส์สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีจำนวนใกล้เคียงกันคือ มี 49 แห่ง (ร้อยละ 50.52) ไม่มี 48 แห่ง (ร้อยละ 49.48) ส่วนในด้านสื่อสิ่งพิมพ์พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ จำนวน 71 แห่ง (ร้อยละ 73.20) มีสื่อสิ่งพิมพ์สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภออื่นที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ต่ำกว่า 10 เครื่อง จำนวน 108 แห่ง (ร้อยละ 58.38) มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต 157 แห่ง (ร้อยละ 84.86) โรงเรียนที่ไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์และเครื่องเล่นซีดีหรือดีวีดีสำหรับการสอนภาษาอังกฤษ มีจำนวน 68 แห่ง (ร้อยละ 36.76) ส่วนใหญ่โรงเรียนมีเครื่องรับโทรทัศน์และเครื่องเล่นซีดีหรือดีวีดีสำหรับการสอนภาษาอังกฤษ 1 เครื่อง จำนวน 58 แห่ง (ร้อยละ 31.35) โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 120 แห่ง (ร้อยละ 64.86) ไม่มีสื่ออิเล็กทรอนิกส์สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ 110 แห่ง (ร้อยละ 59.46) ส่วนในด้านสื่อสิ่งพิมพ์พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ จำนวน 136 แห่ง (ร้อยละ 73.51) มีสื่อสิ่งพิมพ์สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 4.7 ข้อมูลสื่อและเทคโนโลยีสำหรับการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมัธยมศึกษา

ข้อมูลสื่อและเทคโนโลยีสำหรับการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน		อำเภอเมือง		อำเภออื่น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.2.10	จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ พร้อมอุปกรณ์ สำหรับการสอนภาษาอังกฤษ				
	1) ไม่มี	18	18.56	45	24.32
	2) ต่ำกว่า 10 เครื่อง	58	59.79	108	58.38
	3) 10 - 19 เครื่อง	2	2.06	4	2.16
	4) 20 - 29 เครื่อง	4	4.12	8	4.32
	5) 30 เครื่องขึ้นไป	10	10.31	9	4.86
	6) ไม่ระบุ	5	5.16	11	5.96
	รวม	97	100.00	185	100.00

ข้อมูลสื่อและเทคโนโลยีสำหรับการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน		อำเภอเมือง		อำเภออื่น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.2.11	การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตสำหรับการสอนภาษาอังกฤษ				
	1) มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต	93	95.88	157	84.86
	2) ไม่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต	4	4.12	28	15.14
	รวม	97	100.00	185	100.00
1.2.12	จำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ และเครื่องเล่นซีดีหรือดีวีดีสำหรับการสอนภาษาอังกฤษ				
	1) ไม่มี	36	37.11	68	36.76
	2) 1 เครื่อง	24	24.74	58	31.35
	3) 2 - 3 เครื่อง	15	15.47	32	17.30
	4) 4 - 5 เครื่อง	8	8.25	10	5.40
	5) 6 เครื่องขึ้นไป	14	14.43	17	9.19
	รวม	97	100.00	185	100.00
1.2.13	โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ				
	1) มี	31	31.96	65	35.14
	2) ไม่มี	66	68.04	120	64.86
	รวม	97	100.00	185	100.00
1.2.14	สื่ออิเล็กทรอนิกส์สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ				
	1) มี	49	50.52	75	40.54
	2) ไม่มี	48	49.48	110	59.46
	รวม	97	100.00	185	100.00
1.2.15	สื่อสิ่งพิมพ์สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ				
	1) มี	71	73.20	136	73.51
	2) ไม่มี	26	26.80	49	26.49
	รวม	97	100.00	185	100.00

1.2.4 ข้อมูลความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอกเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (ตารางที่ 4.8)

ในกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมืองที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่โรงเรียนมีความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอกเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 81 แห่ง (ร้อยละ 83.51) ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐ 53 แห่ง (ร้อยละ 54.64) หน่วยงานภาคเอกชน 28 แห่ง (ร้อยละ 28.87) และบุคคล ชุมชน ท้องถิ่น 22 แห่ง (ร้อยละ 22.68) ตามลำดับ กิจกรรมที่ได้รับความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอก ได้แก่ การสนับสนุน/ร่วมมือด้านการพัฒนาครู 40 แห่ง (ร้อยละ 41.24) การสนับสนุนด้านสื่อ/อุปกรณ์เทคโนโลยี 27 แห่ง (ร้อยละ 27.84) การสนับสนุนด้านการเงิน 22 แห่ง (ร้อยละ 22.68) และการสนับสนุนด้านครู/อาสาสมัครชาวต่างประเทศ 20 แห่ง (ร้อยละ 20.62) ตามลำดับ

ในกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภออื่นที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่โรงเรียนมีความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอกเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 124 แห่ง (ร้อยละ 67.03) ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐ 84 แห่ง (ร้อยละ 45.41) บุคคล ชุมชน ท้องถิ่น 47 แห่ง (ร้อยละ 25.41) และหน่วยงานภาคเอกชน 28 แห่ง (ร้อยละ 15.14) ตามลำดับ กิจกรรมที่ได้รับความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอก ได้แก่ การสนับสนุน/ร่วมมือด้านการพัฒนาครู 54 แห่ง (ร้อยละ 29.19) การสนับสนุนด้านสื่อ/อุปกรณ์เทคโนโลยี 49 แห่ง (ร้อยละ 26.49) การสนับสนุนด้านการเงิน 41 แห่ง (ร้อยละ 22.16) และการสนับสนุนด้านครู/อาสาสมัครชาวต่างประเทศ 37 แห่ง (ร้อยละ 20.00) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอกเพื่อพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษา

ความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอก		อำเภอเมือง		อำเภออื่น	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.2.17	ความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอก				
	1) ไม่มีความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอก	16	16.49	61	32.97
	2) มีความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอก	81	83.51	124	67.03
	รวม	97	100.00	185	100.00
1.2.18	ประเภทหน่วยงานภายนอกที่มีความช่วยเหลือหรือความร่วมมือ (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		(N=97)		(N=185)
	1) หน่วยงานภาครัฐ	53	54.64	84	45.41
	2) หน่วยงานภาคเอกชน	28	28.87	28	15.14
	3) องค์กรไม่หวังผลกำไร (สมาคม มูลนิธิ)	11	11.34	15	8.11
	4) หน่วยงานจากต่างประเทศ	6	6.19	3	1.62
	5) บุคคล ชุมชน ท้องถิ่น	22	22.68	47	25.41
1.2.19	กิจกรรมที่ได้รับความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากแหล่งภายนอก (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		(N=97)		(N=185)
	1) สนับสนุนด้านการเงิน	22	22.68	41	22.16
	2) สนับสนุนด้านสื่อ/อุปกรณ์เทคโนโลยี	27	27.84	49	26.49
	3) สนับสนุน/ร่วมมือด้านการพัฒนาครู	40	41.24	54	29.19
	4) สนับสนุน/ร่วมมือด้านการวิจัยและการสอน	12	12.37	15	8.11
	5) สนับสนุนครู/อาสาสมัครชาวต่างประเทศ	20	20.62	37	20.00

ส่วนที่ 2 นโยบายและการบริหารด้านการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน

2.1 โรงเรียนประถมศึกษา

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา เกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ปรากฏผลดังนี้

1) ระดับการตระหนักรู้ถึงความสำคัญในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่าผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ตระหนักรู้ถึงความสำคัญในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$) โดยทั้งผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่น ต่างก็ตระหนักรู้ถึงความสำคัญในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$ และ 4.35 ตามลำดับ) ในส่วนประเด็นย่อยที่เกี่ยวข้องกับการตระหนักรู้ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งเป็นผลกระทบจากการรวมตัวของประชาคมอาเซียนในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) รองลงมาตามลำดับของค่าเฉลี่ยซึ่งทั้งหมดอยู่ในระดับมาก คือ การตระหนักรู้ถึงนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในด้านการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.38$) การตระหนักรู้ถึงระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย เมื่อเทียบกับเคียงกับประเทศอื่นในประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 4.37$) การตระหนักรู้ถึงระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนที่ตนบริหาร เมื่อเทียบกับเคียงกับโรงเรียนอื่นทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด และระดับชาติ ($\bar{X} = 4.32$) และการตระหนักรู้ถึงนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการนำเอากรอบมาตรฐาน CEFR (The Common European Framework of Reference for Languages) มาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.10$)

เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่น ก็พบว่าในส่วนประเด็นย่อยที่เกี่ยวข้องกับการตระหนักรู้ ผู้บริหารทั้งสองกลุ่มตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งเป็นผลกระทบจากการรวมตัวของประชาคมอาเซียน ค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมากและมากที่สุด ($\bar{X} = 4.49$ และ 4.52 ตามลำดับ) ส่วนในลำดับรองลงมา ผู้บริหารโรงเรียนในอำเภอเมืองตระหนักรู้ถึงนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในด้านการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.37$) ส่วนผู้บริหารโรงเรียนในเขตอำเภออื่นตระหนักรู้ถึงระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย เมื่อเทียบเคียงกับประเทศอื่นในประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 4.41$) นอกจากนี้พบว่า การตระหนักรู้ถึงนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการนำเอากรอบมาตรฐาน CEFR มาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของทั้งผู้บริหารโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.09$ และ 4.10 ตามลำดับ)

2) **ระดับการดำเนินการด้านการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน** ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา มีการดำเนินการในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$) โดยทั้งผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่น ต่างก็มีการดำเนินการในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$ และ 3.89 ตามลำดับ) เช่นเดียวกัน ในส่วนประเด็นย่อยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษามีการดำเนินการในระดับมากทุกประเด็น เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือ การสนับสนุนการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ ให้มีความรู้ความสามารถในการสอน โดยการให้เข้ารับการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน หรือเข้าร่วมการประชุมสัมมนาทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.98$) การกำหนดนโยบายและหรือกลยุทธ์ในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียน ($\bar{X} = 3.91$) การกำหนดให้โรงเรียนมีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียน ($\bar{X} = 3.86$) การถ่ายทอดนโยบายในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน จากหน่วยงานระดับจังหวัดหรือระดับเขตพื้นที่การศึกษา ($\bar{X} = 3.73$) และการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียน ($\bar{X} = 3.65$)

เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่น พบว่าในส่วนประเด็นย่อยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ ผู้บริหารโรงเรียนในเขตอำเภอเมืองมีการกำหนดนโยบายและหรือกลยุทธ์ในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียน ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.85$) ส่วนผู้บริหารโรงเรียนในเขตอำเภออื่น มีการสนับสนุนการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ ให้มีความรู้ความสามารถในการสอน โดยการให้เข้ารับการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน หรือเข้าร่วมการประชุมสัมมนาทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.10$)

ตารางที่ 4.9 การบริหารโรงเรียนประถมศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน

การบริหารโรงเรียนประถมศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน				อำเภอเมือง			อำเภออื่น			รวม		
				X	SD	แปล ความ	X	SD	แปล ความ	X	SD	แปล ความ
2.1.1	ระดับการตระหนักรู้ถึงความสำคัญในการพัฒนา ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน			4.30	.638	มาก	4.35	.540	มาก	4.33	.582	มาก
1)	การตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการพัฒนา ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งเป็น ผลกระทบจากการรวมตัวของประชาคมอาเซียน			4.49	.639	มาก	4.52	.593	มากที่สุด	4.51	.612	มากที่สุด
2)	การตระหนักรู้ถึงระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ ของนักเรียนไทย เมื่อเทียบเคียงกับประเทศอื่นใน ประชาคมอาเซียน			4.31	.892	มาก	4.41	.691	มาก	4.37	.780	มาก
3)	การตระหนักรู้ถึงระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในโรงเรียนที่ตนบริหาร เมื่อเทียบเคียง กับโรงเรียนอื่นทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด และ ระดับชาติ			4.27	.844	มาก	4.35	.655	มาก	4.32	.738	มาก
4)	การตระหนักรู้ถึงนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการใน ด้านการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน			4.37	.656	มาก	4.40	.644	มาก	4.38	.649	มาก

การบริหารโรงเรียนประถมศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน		อำเภอเมือง			อำเภออื่น			รวม		
		X	SD	แปล ความ	X	SD	แปล ความ	X	SD	แปล ความ
5)	การตระหนักรู้ถึงนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการนำเอารอบมาตรฐาน CEFR (The Common European Framework of Reference for Languages) มาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.09	.834	มาก	4.10	.769	มาก	4.10	.795	มาก
2.1.2	ระดับการดำเนินการด้านการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน	3.72	.716	มาก	3.89	.645	มาก	3.82	.680	มาก
1)	การถ่ายทอดนโยบายในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน จากหน่วยงานระดับจังหวัดหรือระดับเขตพื้นที่การศึกษา	3.70	.897	มาก	3.76	.889	มาก	3.73	.892	มาก
2)	การกำหนดนโยบายและหรือกลยุทธ์ในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียน	3.85	.721	มาก	3.95	.723	มาก	3.91	.723	มาก
3)	การกำหนดให้โรงเรียนมีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียน	3.74	.852	มาก	3.95	.764	มาก	3.86	.806	มาก
4)	การสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียน	3.54	.984	มาก	3.72	.917	มาก	3.65	.948	มาก
5)	การสนับสนุนการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ ให้มีความรู้ความสามารถในการสอน โดยการให้เข้ารับการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน หรือเข้าร่วมการประชุมสัมมนาทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอ	3.79	.936	มาก	4.10	.840	มาก	3.98	.893	มาก

2.2 โรงเรียนมัธยมศึกษา

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ปรากฏผลดังนี้

1) **ระดับการตระหนักรู้ถึงความสำคัญในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน** พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ตระหนักรู้ถึงความสำคัญในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) โดยผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง ตระหนักรู้ถึงความสำคัญในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) ส่วนผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภออื่นตระหนักรู้ถึงความสำคัญในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$) ในส่วนประเด็นย่อยที่เกี่ยวข้องกับการตระหนักรู้ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งเป็นผลกระทบจากการรวมตัวของประชาคมอาเซียนในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) รองลงมาตามลำดับของค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ การตระหนักรู้ถึงระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย เมื่อเทียบกับเคียงกับประเทศอื่นในประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 4.57$) และการตระหนักรู้ถึงนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในด้านการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.53$) ส่วนอีกสองประเด็นย่อย ผู้บริหารตระหนักรู้ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือ การตระหนักรู้ถึงระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนที่ตนบริหาร เมื่อเทียบกับเคียงกับโรงเรียนอื่นทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด และระดับชาติ ($\bar{X} = 4.49$) และการตระหนักรู้ถึงนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการนำเอารอบมาตรฐาน CEFR มาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.30$)

เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่น ก็พบว่า ในส่วนประเด็นย่อยที่เกี่ยวข้องกับการตระหนักรู้ ผู้บริหารทั้งสองกลุ่มตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งเป็นผลกระทบจากการรวมตัวของประชาคมอาเซียนในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$ และ 4.63 ตามลำดับ) ส่วนใน

ลำดับรองลงมา ผู้บริหารโรงเรียนในเขตอำเภอเมืองตระหนักถึงนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในด้านการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.54$) ส่วนผู้บริหารโรงเรียนในเขตอำเภออื่นตระหนักถึงระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย เมื่อเทียบกับประเทศอื่นในประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 4.59$) นอกจากนี้พบว่า การตระหนักถึงนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการนำเอารอบมาตรฐาน CEFR มาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของทั้งผู้บริหารโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.31$ และ 4.30 ตามลำดับ)

2) ระดับการดำเนินการด้านการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา มีการดำเนินการในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) โดยทั้งผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่นต่างก็มีการดำเนินการในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$ และ 4.19 ตามลำดับ) เช่นเดียวกัน ในส่วนประเด็นย่อยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษามีการดำเนินการในระดับมากทุกประเด็น เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือ การสนับสนุนการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ ให้มีความรู้ความสามารถในการสอน โดยการให้เข้ารับการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน หรือเข้าร่วมการประชุมสัมมนาทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.34$) การกำหนดให้โรงเรียนมีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.28$) การกำหนดนโยบายและหรือกลยุทธ์ในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.13$) การสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.10$) และการถ่ายทอดนโยบายในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน จากหน่วยงานระดับจังหวัดหรือระดับเขตพื้นที่การศึกษา ($\bar{X} = 4.09$)

เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่น พบว่าในส่วนประเด็นย่อยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ ผู้บริหารโรงเรียนในเขตอำเภอเมืองมีการสนับสนุนการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ ให้มีความรู้ความสามารถในการสอน โดยการให้เข้ารับการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน หรือเข้าร่วมการประชุมสัมมนาทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.41$) ส่วนผู้บริหารโรงเรียนในเขตอำเภออื่น มีการกำหนดให้โรงเรียนมีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียน ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.32$)

ตารางที่ 4.10 การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน

การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน		อำเภอเมือง			อำเภออื่น			รวม		
		X	SD	แปลความ	X	SD	แปลความ	X	SD	แปลความ
2.2.1	ระดับการตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน	4.53	.496	มากที่สุด	4.50	.492	มากที่สุด	4.51	.493	มากที่สุด
1)	การตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งเป็นผลกระทบจากการรวมตัวของประชาคมอาเซียน	4.76	.451	มากที่สุด	4.63	.538	มากที่สุด	4.67	.513	มากที่สุด
2)	การตระหนักถึงระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย เมื่อเทียบกับประเทศอื่นในประชาคมอาเซียน	4.53	.678	มากที่สุด	4.59	.584	มากที่สุด	4.57	.618	มากที่สุด
3)	การตระหนักถึงระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนที่ตนบริหาร เมื่อเทียบกับโรงเรียนอื่นทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด และระดับชาติ	4.53	.678	มากที่สุด	4.46	.651	มากที่สุด	4.49	.660	มากที่สุด
4)	การตระหนักถึงนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในด้านการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.54	.646	มากที่สุด	4.52	.635	มากที่สุด	4.53	.638	มากที่สุด
5)	การตระหนักถึงนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการนำเอารอบมาตรฐาน CEFR (The Common	4.31	.795	มากที่สุด	4.30	.782	มากที่สุด	4.30	.785	มากที่สุด

การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน		อำเภอเมือง			อำเภออื่น			รวม		
		X	SD	แปล ความ	X	SD	แปล ความ	X	SD	แปล ความ
	European Framework of Reference for Languages) มาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน									
2.2.2	ระดับการดำเนินการด้านการพัฒนาความสามารถ ทางภาษาอังกฤษของนักเรียน	4.18	.529	มาก	4.19	.583	มาก	4.18	.564	มาก
1)	การถ่ายทอดนโยบายในการพัฒนาความสามารถทาง ภาษาอังกฤษของนักเรียน จากหน่วยงานระดับจังหวัด หรือระดับเขตพื้นที่การศึกษา	4.07	.781	มาก	4.09	.839	มาก	4.09	.818	มาก
2)	การกำหนดนโยบายและหรือกลยุทธ์ในการพัฒนา ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนใน โรงเรียน	4.12	.681	มาก	4.13	.711	มาก	4.13	.699	มาก
3)	การกำหนดให้โรงเรียนมีโครงการหรือกิจกรรมที่ ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของ นักเรียนในโรงเรียน	4.20	.656	มาก	4.32	.636	มาก	4.28	.645	มาก
4)	การสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการหรือ กิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถทาง ภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียน	4.09	.765	มาก	4.10	.831	มาก	4.10	.807	มาก
5)	การสนับสนุนการพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษ ให้มี ความรู้ความสามารถในการสอน โดยการให้เข้ารับการ ฝึกอบรม ศึกษาดูงาน หรือเข้าร่วมการประชุมสัมมนา ทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอ	4.41	.625	มาก	4.31	.716	มาก	4.34	.684	มาก

ส่วนที่ 3 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน

3.1 โรงเรียนประถมศึกษา

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งจำแนกออกเป็น 4 ด้านคือ ด้านอาจารย์สอนภาษาอังกฤษ ด้านนักเรียน ด้านโรงเรียน และด้านผลงานและการยอมรับ ปรากฏผลดังนี้

1) **ด้านครูสอนภาษาอังกฤษ** ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเห็นว่า สภาพด้านครูสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$) เมื่อวิเคราะห์ตามประเด็นย่อยทุกข้ออยู่ในระดับปานกลางคือ ครูสอนภาษาอังกฤษตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ และมีแรงจูงใจที่ดีในการสอน ($\bar{X} = 3.48$) มีความรู้ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ โดยนำเทคนิคใหม่ๆมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) มีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษโดยตรง สอดคล้องกับวิชาที่สอน ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$) และมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนชั้นเรียนที่ต้องมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.25$)

เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้บริหาร พบว่า ทั้งผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่น ต่างก็เห็นว่าสภาพด้านครูสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.69$ และ 3.07 ตามลำดับ) ในส่วนประเด็นย่อยผู้บริหารโรงเรียนในเขตอำเภอเมืองเห็นว่า ครูสอนภาษาอังกฤษตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ และมีแรงจูงใจที่ดีในการสอน ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) มีความรู้ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ โดยนำเทคนิคใหม่ๆมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$) มีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษโดยตรง สอดคล้องกับวิชาที่สอน ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.47$) และมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนชั้นเรียนที่ต้องมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.09$) สำหรับผู้บริหารโรงเรียนในเขตอำเภออื่นเห็นว่า ครูสอนภาษาอังกฤษตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ และมีแรงจูงใจที่ดีในการสอน ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$) มีความรู้ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ โดยนำเทคนิคใหม่ๆมาใช้ในการ

การจัดการเรียนการสอนในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) มีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษโดยตรง สอดคล้องกับวิชาที่สอน ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05$) และมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนชั้นเรียนที่ต้องการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.36$)

2) **ด้านนักเรียน** ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเห็นว่า สภาพด้านนักเรียนโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.65$) โดยพบว่า นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และหรือการใช้ชีวิตในสังคมในอนาคต ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$) มีแรงจูงใจที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบเคียงกับการเรียนวิชาอื่นๆตามหลักสูตร ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$) มีความกระตือรือร้นในการใช้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษ เมื่อมีโอกาสให้ใช้หรือได้รับการกระตุ้นให้ใช้ภาษาอังกฤษ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$) สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างง่ายๆ ได้บ้าง เมื่อมีโอกาสหรือมีความจำเป็นต้องสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$) และเมื่อมีโอกาสได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตซึ่งมีแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$) ส่วนสภาพต่อไปนี้อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ โอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาอังกฤษที่จัดโดยหน่วยงานภายนอกอื่นๆ ($\bar{X} = 2.46$) โอกาสได้เรียนหรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูหรืออาสาสมัครชาวต่างประเทศบ้างเป็นครั้งคราว ($\bar{X} = 2.09$) และโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับนักเรียนแลกเปลี่ยนชาวต่างประเทศ ($\bar{X} = 1.65$)

เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้บริหาร พบว่า ทั้งผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่น ต่างก็เห็นว่าสภาพด้านนักเรียนโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.55$ และ 2.72 ตามลำดับ) ในส่วนประเด็นย่อย ผู้บริหารโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่น มีความเห็นสอดคล้องกันคือ นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และหรือการใช้ชีวิตในสังคมในอนาคต ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05$ และ 3.31) มีแรงจูงใจที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบเคียงกับการเรียนวิชาอื่นๆตามหลักสูตร ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$ และ 3.17) มีความกระตือรือร้นในการใช้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษ เมื่อมีโอกาสให้ใช้หรือได้รับการกระตุ้นให้ใช้ภาษาอังกฤษ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$ และ 3.10) สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างง่ายๆ ได้บ้าง เมื่อมีโอกาสหรือมีความจำเป็นต้องสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.90$ และ 2.85) และเมื่อมีโอกาสได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตซึ่งมีแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.78$ และ 2.93) ส่วนสภาพต่อไปนี้มีอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ โอกาสได้เรียนหรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูหรืออาสาสมัครชาวต่างประเทศบ้างเป็นครั้งคราว ($\bar{X} = 1.96$ และ 2.17) และโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับนักเรียนแลกเปลี่ยนชาวต่างประเทศ ($\bar{X} = 1.60$ และ 1.68) สำหรับประเด็นที่นักเรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาอังกฤษที่จัดโดยหน่วยงานภายนอกอื่นๆ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง เห็นว่าอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.28$) ส่วนผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภออื่น เห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.57$)

3) **ด้านโรงเรียน** ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเห็นว่า สภาพด้านโรงเรียนในการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$) ในส่วนประเด็นย่อยที่เกี่ยวกับสภาพด้านโรงเรียน พบว่าทุกประเด็นมีสภาพอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและหรือการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.18$) โรงเรียนมีการจัดระบบและกลไกที่ดีในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ($\bar{X} = 3.13$) โรงเรียนมีโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ($\bar{X} = 3.05$) และโรงเรียนมีงบประมาณเพียงพอต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ($\bar{X} = 2.76$)

เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้บริหาร พบว่า ทั้งผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่น ต่างก็เห็นว่าสภาพด้านโรงเรียนในการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$ และ 3.14 ตามลำดับ) ในส่วนประเด็นย่อยที่เกี่ยวข้องกับสภาพด้านโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่น มีความเห็นสอดคล้องกัน โดยพบว่าทุกประเด็นมีสภาพอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและหรือการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.02$ และ 3.28) โรงเรียนมีการจัดระบบและกลไกที่ดีในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ

($\bar{X}$ = 2.99 และ 3.23) โรงเรียนมีโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ($\bar{X}$ = 2.89 และ 3.16) และโรงเรียนมีงบประมาณเพียงพอต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ($\bar{X}$ = 2.55 และ 2.90)

4) **ด้านผลงานและการยอมรับ** ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเห็นว่า สภาพด้านผลงานและการยอมรับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 2.69) โดยพบว่า ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนของในภาพรวม สามารถเทียบเคียงและแข่งขันได้กับโรงเรียนอื่นๆ ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน ($\bar{X}$ = 3.00) ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X}$ = 2.68) นักเรียนในโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X}$ = 2.63) ส่วนประเด็นที่อยู่ในระดับน้อยคือ โรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X}$ = 2.47)

เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้บริหาร พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง เห็นว่าสภาพด้านผลงานและการยอมรับของโรงเรียนในการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.44) ในส่วนประเด็นย่อยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมืองเห็นว่า ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนของในภาพรวม สามารถเทียบเคียงและแข่งขันได้กับโรงเรียนอื่นๆ ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 2.78) ส่วนสภาพด้านอื่นอยู่ในระดับน้อยคือ ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X}$ = 2.40) นักเรียนในโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X}$ = 2.37) และโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X}$ = 2.23) ส่วนผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภออื่น เห็นว่าสภาพด้านผลงานและการยอมรับของโรงเรียนในการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 2.86) ในส่วนประเด็นย่อยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภออื่นเห็นว่าทุกประเด็นอยู่ในระดับปานกลางคือ ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนของในภาพรวม สามารถเทียบเคียงและแข่งขันได้กับโรงเรียนอื่นๆ ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.15) ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X}$ = 2.87) นักเรียนในโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X}$ = 2.80) และโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X}$ = 2.63)

ตารางที่ 4.11 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา

สภาพการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา		อำเภอเมือง			อำเภออื่น			รวม		
		X	SD	แปล ความ	X	SD	แปล ความ	X	SD	แปล ความ
3.1.1	ด้านครูสอนภาษาอังกฤษ	2.69	1.023	ปาน กลาง	3.07	.970	ปาน กลาง	2.92	1.008	ปาน กลาง
1)	ครูสอนภาษาอังกฤษมีคุณสมบัติทางภาษาอังกฤษโดยตรง สอดคล้องกับวิชาที่สอน	2.47	1.470	น้อย	3.05	1.535	ปาน กลาง	2.81	1.535	ปาน กลาง
2)	ครูสอนภาษาอังกฤษมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนชั้นเรียนที่ต้องมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	2.09	1.160	น้อย	2.36	1.228	น้อย	2.25	1.207	น้อย
3)	ครูสอนภาษาอังกฤษตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ และมีแรงจูงใจที่ดีในการสอน	3.29	1.167	ปาน กลาง	3.61	1.045	มาก	3.48	1.106	ปาน กลาง
4)	ครูสอนภาษาอังกฤษมีความรู้ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ โดยนำเทคนิคใหม่ๆมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	2.93	1.069	ปาน กลาง	3.28	.945	ปาน กลาง	3.13	1.011	ปาน กลาง
3.1.2	ด้านนักเรียน	2.55	.648	ปาน กลาง	2.72	.679	ปาน กลาง	2.65	.671	ปาน กลาง

สภาพการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา		อำเภอเมือง			อำเภออื่น			รวม		
		X	SD	แปล ความ	X	SD	แปล ความ	X	SD	แปล ความ
1)	นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และหรือการใช้ชีวิตในสังคมในอนาคต	3.05	.935	ปานกลาง	3.31	.863	ปานกลาง	3.20	.901	ปานกลาง
2)	นักเรียนมีแรงจูงใจที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบเคียงกับการเรียนวิชาอื่นๆตามหลักสูตร	2.94	.858	ปานกลาง	3.17	.861	ปานกลาง	3.08	.866	ปานกลาง
3)	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการใช้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษ เมื่อมีโอกาสให้ใช้หรือได้รับการกระตุ้นให้ใช้ภาษาอังกฤษ	2.96	.898	ปานกลาง	3.10	.910	ปานกลาง	3.04	.907	ปานกลาง
4)	นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างง่ายได้บ้าง เมื่อมีโอกาสหรือมีความจำเป็นต้องสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ	2.90	1.576	ปานกลาง	2.85	.841	ปานกลาง	2.87	1.194	ปานกลาง
5)	นักเรียนมีโอกาสได้เรียนหรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูหรืออาสาสมัครชาวต่างประเทศบ้างเป็นครั้งคราว	1.96	1.031	น้อย	2.17	1.118	น้อย	2.09	1.087	น้อย
6)	นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับนักเรียนแลกเปลี่ยนชาวต่างประเทศ	1.60	.918	น้อย	1.68	1.026	น้อย	1.65	.983	น้อย
7)	นักเรียนมีโอกาสได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่หลากหลาย	2.78	.944	ปานกลาง	2.93	.977	ปานกลาง	2.87	.966	ปานกลาง
8)	นักเรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาอังกฤษที่จัดโดยหน่วยงานภายนอกอื่นๆ	2.28	.951	น้อย	2.57	.962	ปานกลาง	2.46	.967	น้อย
3.1.3	ด้านโรงเรียน	2.86	.713	ปานกลาง	3.14	.656	ปานกลาง	3.02	.693	ปานกลาง
1)	โรงเรียนมีโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ	2.89	.926	ปานกลาง	3.16	.828	ปานกลาง	3.05	.874	ปานกลาง
2)	โรงเรียนมีงบประมาณเพียงพอต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ	2.55	.948	ปานกลาง	2.90	.901	ปานกลาง	2.76	.935	ปานกลาง
3)	โรงเรียนมีการจัดระบบและกลไกที่ดีในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ	2.99	.812	ปานกลาง	3.23	.768	ปานกลาง	3.13	.794	ปานกลาง
4)	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและหรือการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.02	.794	ปานกลาง	3.28	.762	ปานกลาง	3.18	.785	ปานกลาง
3.1.4	ด้านผลงานและการยอมรับ	2.44	.876	น้อย	2.86	.863	ปานกลาง	2.69	.891	ปานกลาง
1)	ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนของท่านในภาพรวม สามารถเทียบเคียงและแข่งขันได้กับโรงเรียนอื่นๆในพื้นที่ใกล้เคียงกัน	2.78	.804	ปานกลาง	3.15	.811	ปานกลาง	3.00	.827	ปานกลาง
2)	นักเรียนในโรงเรียนของท่านเคยได้รับการยอมรับหรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง	2.37	1.064	น้อย	2.80	1.078	ปานกลาง	2.63	1.092	ปานกลาง
3)	ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนของท่านเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง	2.40	1.081	น้อย	2.87	1.092	ปานกลาง	2.68	1.110	ปานกลาง

สภาพการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา		อำเภอเมือง			อำเภออื่น			รวม		
		X	SD	แปล ความ	X	SD	แปล ความ	X	SD	แปล ความ
4)	โรงเรียนของท่านเคยได้รับการยอมรับ หรือการยก ย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้าน ภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง	2.23	1.077	น้อย	2.63	1.037	ปาน กลาง	2.47	1.071	น้อย

3.2 โรงเรียนมัธยมศึกษา

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งจำแนกออกเป็น 4 ด้านคือ ด้านครูสอนภาษาอังกฤษ ด้านนักเรียน ด้านโรงเรียน และด้านผลงานและการยอมรับ ปรากฏผลดังนี้

1) **ด้านครูสอนภาษาอังกฤษ** ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่า สภาพด้านครูสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) เมื่อวิเคราะห์ตามประเด็นย่อยพบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษมีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษโดยตรง สอดคล้องกับวิชาที่สอน ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ และมีแรงจูงใจที่ดีในการสอน ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$) มีความรู้ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ โดยนำเทคนิคใหม่ๆมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) และมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนชั้นเรียนที่ต้องมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$)

เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้บริหาร พบว่า ทั้งผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่น ต่างก็เห็นว่า สภาพด้านครูสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$ และ 4.24 ตามลำดับ) ในส่วนประเด็นย่อยก็พบว่ามีความสอดคล้องกันคือ ทั้งผู้บริหารโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่น เห็นว่า ครูสอนภาษาอังกฤษมีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษโดยตรง สอดคล้องกับวิชาที่สอน ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$ และ 4.68) ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ และมีแรงจูงใจที่ดีในการสอน ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$ และ 4.32) มีความรู้ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ โดยนำเทคนิคใหม่ๆมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$ และ 4.02) และมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนชั้นเรียนที่ต้องมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$ และ 3.97)

2) **ด้านนักเรียน** ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่า สภาพด้านนักเรียนโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$) เมื่อวิเคราะห์ตามประเด็นย่อยพบว่า นักเรียนมีโอกาสได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตซึ่งมีแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) และตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และหรือการใช้ชีวิตในสังคมในอนาคต ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) ส่วนประเด็นอื่นๆอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือ สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างง่ายได้บ้าง เมื่อมีโอกาสหรือมีความจำเป็นต้องสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.39$) มีแรงจูงใจที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบเคียงกับการเรียนวิชาอื่นๆตามหลักสูตร ($\bar{X} = 3.38$) มีความกระตือรือร้นในการใช้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษ เมื่อมีโอกาสให้ใช้หรือได้รับการกระตุ้นให้ใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.31$) มีโอกาสได้เรียนหรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูหรืออาสาสมัครชาวต่างประเทศบ้างเป็นครั้งคราว ($\bar{X} = 3.22$) และมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาอังกฤษที่จัดโดยหน่วยงานภายนอกอื่นๆ ($\bar{X} = 2.99$) ส่วนโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับนักเรียนแลกเปลี่ยนชาวต่างประเทศ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.40$)

เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้บริหาร พบว่า ทั้งผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่น ต่างก็เห็นว่า สภาพด้านนักเรียนโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$ และ 3.25 ตามลำดับ) ในส่วนประเด็นย่อย ผู้บริหารโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่น มีความเห็นสอดคล้องกันคือ นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และหรือการใช้ชีวิตในสังคมในอนาคต ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$ และ 3.61) และมีโอกาสได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตซึ่งมีแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$ และ 3.69) ส่วนประเด็นอื่นๆอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือ มีแรงจูงใจที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบเคียงกับการเรียนวิชาอื่นๆตามหลักสูตร ($\bar{X} = 3.40$ และ 3.37) สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างง่ายได้บ้าง เมื่อมีโอกาสหรือมีความจำเป็นต้องสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.37$ และ 3.39) มีความกระตือรือร้นในการใช้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษ เมื่อมีโอกาส

ให้ใช้หรือได้รับการกระตุ้นให้ใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.28$ และ 3.33) มีโอกาสได้เรียนหรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูหรืออาสาสมัครชาวต่างประเทศบ้างเป็นครั้งคราว ($\bar{X} = 3.15$ และ 3.26) และมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาอังกฤษที่จัดโดยหน่วยงานภายนอกอื่นๆ ($\bar{X} = 2.94$ และ 3.02) ส่วนโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับนักเรียนแลกเปลี่ยนชาวต่างประเทศ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.45$ และ 2.37)

3) ด้านโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่า สภาพด้านโรงเรียนในการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$) ในส่วนประเด็นย่อยที่เกี่ยวกับสภาพด้านโรงเรียน พบว่า ส่วนใหญ่มีสภาพอยู่ในระดับมาก ได้แก่ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและหรือการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.75$) โรงเรียนมีโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ($\bar{X} = 3.70$) โรงเรียนมีการจัดระบบและกลไกที่ดีในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ($\bar{X} = 3.65$) ส่วนในด้านการมีงบประมาณเพียงพอต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$)

เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้บริหาร พบว่า ทั้งผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่น ต่างก็เห็นว่า สภาพด้านโรงเรียนในการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$ และ 3.61 ตามลำดับ) ในส่วนประเด็นย่อยที่เกี่ยวข้องกับสภาพด้านโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่น มีความเห็นสอดคล้องกัน โดยพบว่าส่วนใหญ่มีสภาพอยู่ในระดับมากคือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและหรือการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.79$ และ 3.72) โรงเรียนมีโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ($\bar{X} = 3.67$ และ 3.71) และโรงเรียนมีการจัดระบบและกลไกที่ดีในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ($\bar{X} = 3.66$ และ 3.64) ส่วนในด้านการมีงบประมาณเพียงพอต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$ และ 3.35)

4) ด้านผลงานและการยอมรับ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่า สภาพด้านผลงานและการยอมรับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) โดยพบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X} = 3.41$) นักเรียนในโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X} = 3.32$) ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนของในภาพรวม สามารถเทียบเคียงและแข่งขันได้กับโรงเรียนอื่นๆ ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน ($\bar{X} = 3.30$) และโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X} = 3.21$) ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้บริหาร พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง เห็นว่าสภาพด้านผลงานและการยอมรับของโรงเรียนในการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) ในส่วนประเด็นย่อยพบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) ส่วนประเด็นอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลางคือ นักเรียนในโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X} = 3.26$) ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนของในภาพรวม สามารถเทียบเคียงและแข่งขันได้กับโรงเรียนอื่นๆ ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน ($\bar{X} = 3.22$) และโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X} = 3.13$) ส่วนผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภออื่น เห็นว่าสภาพด้านผลงานและการยอมรับของโรงเรียนในการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$) ในส่วนประเด็นย่อยพบว่าอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกันคือ ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X} = 3.35$) นักเรียนในโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X} = 3.35$) ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนของ

ในภาพรวม สามารถเทียบเคียงและแข่งขันได้กับโรงเรียนอื่นๆ ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน ($\bar{X} = 3.35$) และโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X} = 3.25$)

ตารางที่ 4.12 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา

สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา		อำเภอเมือง			อำเภออื่น			รวม		
		X	SD	แปลความ	X	SD	แปลความ	X	SD	แปลความ
3.2.1	ด้านครูสอนภาษาอังกฤษ	4.19	.537	มาก	4.24	.520	มาก	4.22	.525	มาก
1)	ครูสอนภาษาอังกฤษมีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษโดยตรง สอดคล้องกับวิชาที่สอน	4.57	.691	มากที่สุด	4.68	.574	มากที่สุด	4.64	.617	มากที่สุด
2)	ครูสอนภาษาอังกฤษมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนชั้นเรียนที่ต้องมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	3.90	1.15	มาก	3.97	.994	มาก	3.94	1.049	มาก
3)	ครูสอนภาษาอังกฤษตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ และมีแรงจูงใจที่ดีในการสอน	4.31	.601	มาก	4.32	.609	มาก	4.32	.605	มาก
4)	ครูสอนภาษาอังกฤษมีความรู้ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ โดยนำเทคนิคใหม่ๆมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	3.99	.637	มาก	4.02	.651	มาก	4.01	.645	มาก
3.2.2	ด้านนักเรียน	3.23	.679	ปานกลาง	3.25	.673	ปานกลาง	3.24	.674	ปานกลาง
1)	นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และหรือการใช้ชีวิตในสังคมในอนาคต	3.70	.868	มาก	3.61	.879	มาก	3.64	.875	มาก
2)	นักเรียนมีแรงจูงใจที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบเคียงกับการเรียนวิชาอื่นๆตามหลักสูตร	3.40	.799	ปานกลาง	3.37	.805	ปานกลาง	3.38	.802	ปานกลาง
3)	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการใช้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษ เมื่อมีโอกาสให้ใช้หรือได้รับการกระตุ้นให้ใช้ภาษาอังกฤษ	3.28	.838	ปานกลาง	3.33	.900	ปานกลาง	3.31	.878	ปานกลาง
4)	นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างง่ายได้บ้าง เมื่อมีโอกาสหรือมีความจำเป็นต้องสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ	3.37	.893	ปานกลาง	3.39	.808	ปานกลาง	3.39	.837	ปานกลาง
5)	นักเรียนมีโอกาสได้เรียนหรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูหรืออาสาสมัครชาวต่างประเทศบ้างเป็นครั้งคราว	3.15	1.326	ปานกลาง	3.26	1.097	ปานกลาง	3.22	1.179	ปานกลาง
6)	นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับนักเรียนแลกเปลี่ยนชาวต่างประเทศ	2.45	1.258	น้อย	2.37	1.245	น้อย	2.40	1.248	น้อย
7)	นักเรียนมีโอกาสได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่หลากหลาย	3.58	.814	มาก	3.69	.800	มาก	3.65	.805	มาก
8)	นักเรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาอังกฤษที่จัดโดยหน่วยงานภายนอกอื่นๆ	2.94	.998	ปานกลาง	3.02	.958	ปานกลาง	2.99	.971	ปานกลาง
3.2.3	ด้านโรงเรียน	3.62	.600	มาก	3.61	.614	มาก	3.61	.609	มาก
1)	โรงเรียนมีโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ	3.67	.760	มาก	3.71	.822	มาก	3.70	.800	มาก
2)	โรงเรียนมีงบประมาณเพียงพอต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ	3.36	.819	ปานกลาง	3.35	.848	ปานกลาง	3.35	.836	ปานกลาง
3)	โรงเรียนมีการจัดระบบและกลไกที่ดีในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตร	3.66	.675	มาก	3.64	.611	มาก	3.65	.633	มาก

สภาพการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา		อำเภอเมือง			อำเภออื่น			รวม		
		X	SD	แปล ความ	X	SD	แปล ความ	X	SD	แปล ความ
	ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ									
4)	โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและหรือการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.79	.706	มาก	3.72	.726	มาก	3.75	.719	มาก
3.2.4	ด้านผลงานและการยอมรับ	3.28	.898	ปานกลาง	3.32	.772	ปานกลาง	3.31	.816	ปานกลาง
1)	ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในภาพรวม สามารถเทียบเคียงและแข่งขันได้กับโรงเรียนอื่นๆในพื้นที่ใกล้เคียงกัน	3.22	.881	ปานกลาง	3.35	.766	ปานกลาง	3.30	.808	ปานกลาง
2)	นักเรียนในโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง	3.26	1.130	ปานกลาง	3.35	.967	ปานกลาง	3.32	1.025	ปานกลาง
3)	ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง	3.54	.969	มาก	3.35	.890	ปานกลาง	3.41	.921	ปานกลาง
4)	โรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง	3.13	1.115	ปานกลาง	3.25	.951	ปานกลาง	3.21	1.010	ปานกลาง

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน

ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ได้ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน ดังนี้

- ควรสร้างความร่วมมือทุกภาคส่วนของสังคมในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะหน่วยงานระดับอุดมศึกษาควรมีส่วนรับผิดชอบร่วมกับร.การศึกษาศูนย์พื้นฐาน (จำนวน 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.20)
- หน่วยงานภาครัฐควรส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง (จำนวน 16 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 3.19)
- โรงเรียนทุกโรงเรียนจำเป็นต้องมีครูที่จบการศึกษาในสาขาภาษาอังกฤษโดยตรง (จำนวน 39 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 7.77)
- โรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่มีครูไม่ครบทุกชั้นเรียน ครู 1 คน ต้องสอนทุกสาระวิชา โดยเฉพาะครูภาษาอังกฤษที่ไม่เพียงพอ ทำให้ครูไม่มีความมั่นใจในความรู้ความสามารถของตนเอง ส่งผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้การสอนภาษาอังกฤษไม่มีประสิทธิภาพ (จำนวน 129 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 25.70)
- สื่อการเรียนการสอนด้านภาษาอังกฤษมีไม่เพียงพอและไม่หลากหลาย โรงเรียนต่างๆ จัดหาสื่อการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ เช่น การฝึกสนทนา การฝึกฟัง การฝึกเขียน ฯลฯ หน่วยงานต่างๆ ควรจัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนจัดให้มีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่เพียงพอ (จำนวน 32 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 6.37)

- ควรกำหนดให้โรงเรียนจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทุกวัน หรือจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ เช่น โครงการภาษาอังกฤษวันละคำ (จำนวน 12 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 2.39)

- กระทรวงฯ หรือหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ควรจัดสรรงบประมาณให้โรงเรียนสามารถจ้างครูต่างชาติมาสอนภาษาอังกฤษให้นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติกับเจ้าของภาษาโดยตรง (จำนวน 30 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 5.98)

- เขตพื้นที่มีนโยบายในการส่งเสริมการสอนภาษาอังกฤษชัดเจน แต่การนำนโยบายสู่การปฏิบัติขาดความชัดเจนจริงจังและต่อเนื่อง แผนงานกิจกรรมที่ดำเนินการไม่สนองความต้องการที่จำเป็นของแต่ละโรงเรียน (จำนวน 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.20)

- สภาพแวดล้อมในชุมชนยังมีชาวต่างชาติค่อนข้างน้อย ทำให้ทั้งครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครองมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารน้อย จึงไม่เห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ และคิดว่าภาษาอังกฤษยาก (จำนวน 14 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 2.79)

- สพฐ.กำหนดหลักสูตรไม่สอดคล้องกับนักเรียนในต่างจังหวัด สพฐ.ควรกำหนดหลักสูตรที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและท้องถิ่น เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ที่ยั่งยืนตลอดไป (จำนวน 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.20)

ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน ดังนี้

- กระทรวงฯ ควรมีงบประมาณสนับสนุนการจ้างครูต่างชาติในโรงเรียนชนบทเพื่อพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารของนักเรียนกับเจ้าของภาษา (จำนวน 32 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 11.45)

- กระทรวงฯ ควรจัดทำสื่อและนวัตกรรมการศึกษาส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตลอดจนส่งเสริมให้มีการใช้สื่อนวัตกรรมการศึกษาที่สะดวกต่อการใช้งานของครู เพราะหากครูผู้สอนใช้งานสื่อและนวัตกรรมไม่สะดวกก็จะละเลยไม่ใช้สื่อในการเรียนการสอน ยังคงสอนบนกระดานเหมือนเดิม นอกจากนี้ควรจัดให้มีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่เพียงพอในทุกโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาทักษะภาษาให้มีประสิทธิภาพและเพิ่มพูนประสบการณ์ให้กับนักเรียน (จำนวน 18 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 6.38)

- นักเรียนในห้องเรียนปกติกับห้องเรียนพิเศษมีมาตรฐานต่างกัน เพราะงบประมาณที่ให้ต่างกัน ทำให้คุณภาพของนักเรียนต่างกัน ดังนั้น หากรัฐต้องการส่งเสริมความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน ควรจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และการดำเนินโครงการให้เพียงพอ (จำนวน 9 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 3.19)

- การจัดหลักสูตรควรเป็นหลักสูตรส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน หรือศูนย์ ERIC แต่ละจังหวัดจัดโครงการส่งเสริม AEC (จำนวน 4 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 1.42)

- ไม่เห็นด้วยที่ทางรัฐบาลใช้วิธีทดสอบประเภทเลือกตอบอย่างเดียวในการสอบ O-NET, LAST, GAT, PAT เห็นควรมีโครงการพัฒนาครูเกี่ยวกับการสอนทักษะกระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ด้วย เพื่อครูได้มีความมั่นใจนำไปใช้สอนในชั้นเรียน และ สพฐ. ควรมีการวัดทักษะการเขียนความเรียง และเกณฑ์การประเมินในข้อทดสอบ O-NET, LAST เพราะจะสอดคล้องกับธรรมชาติวิชาภาษาอังกฤษ (จำนวน 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.35)

- ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษต้องมีพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ดีพอ มีทักษะการสื่อสารที่ถูกต้องเพื่อเป็นต้นแบบให้กับนักเรียน และต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามกรอบ CEFR มิฉะนั้น อาจทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีปัญหา (จำนวน 9 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 3.19)
- กระทรวงฯ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดอบรมภาษาอังกฤษให้ครูอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะที่ดีขึ้น เพื่อสามารถต่อยอดในการพัฒนานักเรียนต่อไป และติดตามผลการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (จำนวน 13 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 4.61)
- โรงเรียนขาดการพัฒนาการเรียนการสอนด้วยระบบวิจัยในชั้นเรียน จึงควรมีการสนับสนุนด้านข้อมูลแหล่งทุนในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับโรงเรียนอย่างยั่งยืน (จำนวน 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.35)
- การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับโรงเรียนที่ห่างไกลจากศูนย์รวมสื่อการเรียนการสอน และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย เป็นเรื่องยากที่จะทัดเทียมกับโรงเรียนที่มีความพร้อมสูง กระทรวงฯ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดสรรงบประมาณส่งเสริมช่วยเหลือโรงเรียนโดยตรง เพราะโรงเรียนขาดสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ (จำนวน 3 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 1.06)
- การขาดการชี้แนะจากสถาบันภาษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งต้องให้ความรู้ครูทั่วประเทศว่า CEFR เป็นอย่างไร คืออะไร สำคัญอย่างไร และควรร่วมมือกับสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการร่วมมือกันเป็นพี่เลี้ยงในการพัฒนาระบบการเรียนการสอนภาษาให้มีประสิทธิภาพ (จำนวน 3 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 1.06)
- ครูมีภาระงานที่ได้รับมอบหมายอื่นมาก ทำให้ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอนที่เพียงพอ หรือกิจกรรมอื่นๆ ทำให้เบียดบังเวลาในการสอน ซึ่งภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เน้นปฏิบัติ ดังนั้นหากเวลาเรียนไม่พออาจจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน บางครั้งครูก็ไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ และขาดความกระตือรือร้นในการเรียนการสอน (จำนวน 10 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 3.55)
- ครูบางคนยังไม่เปลี่ยนวิธีคิด วิธีการสอน พฤติกรรมและการออกแบบการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนใฝ่รู้ใฝ่เรียน ยังยึดติดกับการสอนแบบเดิมๆ ทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาไม่เต็มที่ และไม่อยากเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ (จำนวน 8 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 2.84)
- จำนวนครูภาษาอังกฤษมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน จึงควรจัดสรรครูภาษาอังกฤษให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน (จำนวน 6 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 2.13)
- การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต้องเริ่มจากครูผู้สอนที่จะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ต้องปลูกฝังให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษาเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนระดับมัธยมศึกษาต่อไป หรือเน้นการจัดการเรียนการสอนควรมุ่งเน้นในการสื่อสารเป็นหลักควบคู่กับทักษะอื่นๆ และควรจัดสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นวิชาเพิ่มเติมในทุกโรงเรียน (จำนวน 8 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 2.84)
- การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเน้นการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งขัดกับบริบทในการนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน สภาพแวดล้อมไม่อำนวยให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงๆ ทำให้นักเรียนไม่

มีแรงจูงใจ ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน และให้ความสำคัญและใส่ใจในการเรียนภาษาอังกฤษน้อย ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย (จำนวน 30 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 10.64)

- การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษายังขาดความต่อเนื่อง เนื่องจากมีทั้งกิจกรรมภายนอกและกิจกรรมภายใน นักเรียนมีพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน อันเนื่องมาจากพื้นฐานภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาจึงต้องใช้เวลาในการปูพื้นฐานทางภาษา (จำนวน 21 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 7.45)
- นักเรียนให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษน้อย เนื่องจากโรงเรียนเป็นโรงเรียนแข่งขันระดับสูง นักเรียนเก่งส่วนใหญ่จะเรียนสายวิทย์-คณิต มากกว่าให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษ (จำนวน 1 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 0.35)

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์และจัดกลุ่มศักยภาพของโรงเรียน

การวิเคราะห์และจัดกลุ่มศักยภาพของโรงเรียน ดำเนินการโดยการแบ่งประเด็นข้อมูลการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ด้าน คือ (1) ด้านการบริหารโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน มี 10 ข้อย่อย และ (2) ด้านสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา มี 20 ข้อย่อย โดยให้ค่าน้ำหนักประเด็นละ 50% เท่ากัน รวมเป็น 100% การคำนวณค่าน้ำหนักเพื่อจัดกลุ่มโรงเรียน แบ่งโรงเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

โรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ ค่าน้ำหนักคะแนน ต่ำกว่า 60%

โรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ค่าน้ำหนักคะแนน 60-79%

โรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับสูง ค่าน้ำหนักคะแนน 80-100%

เกณฑ์การคำนวณ กำหนดให้ค่าเฉลี่ยรวมของด้านที่ 1 ค่าเฉลี่ย 5.00 มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 50% และด้านที่ 2 ค่าเฉลี่ย 5.00 มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 50% รวมเป็น 100% ตัวอย่างเช่น

โรงเรียน ก มีค่าเฉลี่ยรวมด้านการบริหารโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน จาก 10 ข้อ = 3.89 มีค่าน้ำหนัก = $3.89 \times 50/5$ คิดเป็น 38.9% และค่าเฉลี่ยรวมสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา จาก 20 ข้อ = 3.78 มีค่าน้ำหนัก = $3.78 \times 50/5$ คิดเป็น 37.8% รวมโรงเรียน ก มีค่าน้ำหนัก = $38.9 + 37.8 = 76.7\%$ สรุปว่าโรงเรียน ก เป็นโรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ ดังตารางที่ 4.13, 4.14 และ 4.15

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์และจัดกลุ่มศักยภาพโรงเรียน จำแนกตามในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่นพบว่า

โรงเรียนระดับประถมศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีโรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ ค่าน้ำหนักคะแนนต่ำกว่า 60% จำนวน 101 โรงเรียน (ร้อยละ 20.12) โรงเรียนที่มีศักยภาพในระดับปานกลาง ค่าน้ำหนักคะแนน 60 - 79% จำนวน 334 โรงเรียน (ร้อยละ 66.53) และโรงเรียนที่มีศักยภาพในระดับสูง ค่าน้ำหนักคะแนน 80 - 100% จำนวน 67 โรงเรียน (ร้อยละ 13.35) เมื่อจำแนกตามกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่นพบว่า ในเขตอำเภอเมือง มีโรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ จำนวน 53 โรงเรียน (ร้อยละ 25.98) โรงเรียนที่มีศักยภาพในระดับปานกลาง จำนวน 131 โรงเรียน (ร้อยละ 64.22) และโรงเรียนที่มีศักยภาพในระดับสูง จำนวน 20 โรงเรียน (ร้อยละ 9.80) ส่วนในเขตอำเภออื่น มีโรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ จำนวน 48 โรงเรียน (ร้อยละ 16.11) โรงเรียนที่มีศักยภาพในระดับปานกลาง จำนวน 203 โรงเรียน (ร้อยละ 68.12) และโรงเรียนที่มีศักยภาพในระดับสูง จำนวน 47 โรงเรียน (ร้อยละ 15.77)

โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีโรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ คำนวณน้ำหนักคะแนนต่ำกว่า 60% จำนวนเพียง 4 โรงเรียน (ร้อยละ 1.42) โรงเรียนที่มีศักยภาพในระดับปานกลาง คำนวณน้ำหนักคะแนน 60 - 79% จำนวน 153 โรงเรียน (ร้อยละ 54.25) และโรงเรียนที่มีศักยภาพในระดับสูง คำนวณน้ำหนักคะแนน 80 - 100% จำนวน 125 โรงเรียน (ร้อยละ 44.33) เมื่อจำแนกตามกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมือง และอำเภออื่นพบว่า ในเขตอำเภอเมือง มีโรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ จำนวน 2 โรงเรียน (ร้อยละ 2.06) โรงเรียนที่มีศักยภาพในระดับปานกลาง จำนวน 54 โรงเรียน (ร้อยละ 55.67) และโรงเรียนที่มีศักยภาพในระดับสูง จำนวน 41 โรงเรียน (ร้อยละ 42.27) ส่วนในเขตอำเภออื่น มีโรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ จำนวน 2 โรงเรียน (ร้อยละ 1.08) โรงเรียนที่มีศักยภาพในระดับปานกลาง จำนวน 99 โรงเรียน (ร้อยละ 53.51) และโรงเรียนที่มีศักยภาพในระดับสูง จำนวน 84 โรงเรียน (ร้อยละ 45.41)

ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลุ่มโรงเรียนตามศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ		อำเภอเมือง		อำเภออื่น		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	โรงเรียนประถมศึกษา						
1.1	โรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ คำนวณน้ำหนักคะแนนต่ำกว่า 60%	53	25.98	48	16.11	101	20.12
1.2	โรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง คำนวณน้ำหนักคะแนน 60 - 79%	131	64.22	203	68.12	334	66.53
1.3	โรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับสูง คำนวณน้ำหนักคะแนน 80 - 100%	20	9.80	47	15.77	67	13.35
	รวม	204	100.00	298	100.00	502	100.00
2	โรงเรียนมัธยมศึกษา						
2.1	โรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ คำนวณน้ำหนักคะแนนต่ำกว่า 60%	2	2.06	2	1.08	4	1.42
2.2	โรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง คำนวณน้ำหนักคะแนน 60 - 79%	54	55.67	99	53.51	153	54.25
2.3	โรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับสูง คำนวณน้ำหนักคะแนน 80 - 100%	41	42.27	84	45.41	125	44.33
	รวม	97	100.00	185	100.00	282	100.00

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์และจัดกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา จำแนกตามจังหวัด พบว่า โรงเรียนระดับประถมศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีโรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ จากจังหวัดบุรีรัมย์จำนวนมากที่สุด 12 แห่ง (ร้อยละ 11.88) รองลงมาคือจังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดสุรินทร์ จำนวน 8 แห่งเท่ากัน (ร้อยละ 9.41) จังหวัดนครพนม โรงเรียนที่มีศักยภาพในระดับปานกลาง จากจังหวัดขอนแก่นจำนวนมากที่สุด 28 แห่ง (ร้อยละ 8.38) รองลงมาคือจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 25 แห่ง (ร้อยละ 7.49) และจังหวัดนครพนม จำนวน 23 แห่ง (ร้อยละ 6.89) โรงเรียนที่มีศักยภาพในระดับสูง จากจังหวัดศรีสะเกษจำนวนมากที่สุด 10 แห่ง (ร้อยละ 14.92) รองลงมาคือจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 7 แห่ง (ร้อยละ 10.44) และจังหวัดเลย จำนวน 6 แห่ง (ร้อยละ 8.95) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนประถมศึกษา
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามจังหวัด

โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด		ศักยภาพต่ำ		ศักยภาพปานกลาง		ศักยภาพสูง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	กาฬสินธุ์	6	5.94	18	5.39	2	2.99	26	5.18
2	ขอนแก่น	6	5.94	28	8.38	2	2.99	36	7.17
3	ชัยภูมิ	2	1.98	25	7.49	5	7.46	32	6.37
4	นครพนม	6	5.94	23	6.89	2	2.99	31	6.18
5	นครราชสีมา	5	4.95	21	6.29	3	4.48	29	5.78
6	บึงกาฬ	3	2.97	12	3.59	2	2.99	17	3.39
7	บุรีรัมย์	12	11.88	19	5.69	3	4.48	34	6.77
8	มหาสารคาม	4	3.96	10	2.99	7	10.44	21	4.18
9	มุกดาหาร	8	7.92	12	3.59	1	1.49	21	4.18
10	ยโสธร	2	1.98	14	4.19	0	0.00	16	3.19
11	ร้อยเอ็ด	5	4.95	11	3.29	5	7.46	21	4.18
12	เลย	6	5.94	19	5.69	6	8.95	31	6.18
13	ศรีสะเกษ	6	5.94	15	4.49	10	14.92	31	6.18
14	สกลนคร	3	2.97	21	6.29	5	7.46	29	5.78
15	สุรินทร์	8	7.92	17	5.09	3	4.48	28	5.58
16	หนองคาย	4	3.96	10	2.99	3	4.48	17	3.39
17	หนองบัวลำภู	2	1.98	7	2.10	0	0.00	9	1.79
18	อำนาจเจริญ	5	4.95	12	3.59	2	2.99	19	3.78
19	อุดรธานี	4	3.96	20	5.99	4	5.97	28	5.58
20	อุบลราชธานี	4	3.96	20	5.99	2	2.99	26	5.18
รวม		101	100.00	334	100.00	67	100.00	502	100.00

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์และจัดกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามจังหวัด พบว่า โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีโรงเรียนที่มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ รวมจำนวนเพียง 4 โรงเรียน โดยมาจากจังหวัดสุรินทร์ จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดอุดรธานี และจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดละ 1 แห่งเท่ากัน (ร้อยละ 25.00) โรงเรียนที่มีศักยภาพในระดับปานกลาง จากจังหวัดนครราชสีมาจำนวนมากที่สุด 15 แห่ง (ร้อยละ 9.80) รองลงมาคือจังหวัดขอนแก่น จำนวน 14 แห่ง (ร้อยละ 9.15) และจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 13 แห่ง (ร้อยละ 8.50) โรงเรียนที่มีศักยภาพในระดับสูง จากจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดอุดรธานีจำนวนมากที่สุด จังหวัดละ 12 แห่งเท่ากัน (ร้อยละ 9.60) รองลงมาคือจังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 9 แห่งเท่ากัน (ร้อยละ 7.20)

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามจังหวัด

โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัด		ศักยภาพต่ำ		ศักยภาพปานกลาง		ศักยภาพสูง		รวม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	กาฬสินธุ์	0	0.00	8	5.23	9	7.20	17	6.03
2	ขอนแก่น	0	0.00	14	9.15	12	9.60	26	9.22
3	ชัยภูมิ	0	0.00	7	4.58	7	5.60	14	4.96
4	นครพนม	0	0.00	10	6.54	7	5.60	17	6.03
5	นครราชสีมา	0	0.00	15	9.80	6	4.80	21	7.45
6	บึงกาฬ	0	0.00	7	4.58	2	1.60	9	3.19
7	บุรีรัมย์	0	0.00	13	8.50	5	4.00	18	6.38
8	มหาสารคาม	0	0.00	5	3.27	2	1.60	7	2.48
9	มุกดาหาร	0	0.00	8	5.23	5	4.00	13	4.61
10	ยโสธร	0	0.00	1	0.65	7	5.60	8	2.84
11	ร้อยเอ็ด	0	0.00	8	5.23	9	7.20	17	6.03
12	เลย	0	0.00	6	3.92	6	4.80	12	4.26
13	ศรีสะเกษ	0	0.00	6	3.92	8	6.40	14	4.96
14	สกลนคร	0	0.00	6	3.92	6	4.80	12	4.26
15	สุรินทร์	1	25.00	11	7.19	4	3.20	16	5.67
16	หนองคาย	0	0.00	9	5.88	3	2.40	12	4.26
17	หนองบัวลำภู	1	25.00	3	1.96	2	1.60	6	2.13
18	อำนาจเจริญ	0	0.00	2	1.30	4	3.20	6	2.13
19	อุดรธานี	1	25.00	6	3.92	12	9.60	19	6.74
20	อุบลราชธานี	1	25.00	8	5.23	9	7.20	18	6.38
รวม		4	100.00	153	100.00	125	100.00	282	100.00

บทที่ 5

ผลการศึกษาการออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การศึกษาเพื่อออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ช่วง
ชั้นที่ 1 – 4) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงผสมผสาน
(Mix-method approach) กล่าวคือ ใช้ทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณมาวิเคราะห์ ในการวิจัยเชิงคุณภาพนั้นผู้วิจัยได้
ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลจากการสังเกตการณ์ และการสัมภาษณ์ผู้สอนและผู้เรียนที่เกี่ยวข้อง สำหรับ
การวิจัยเชิงปริมาณนั้นผู้วิจัยได้เน้นรูปแบบการวิจัยแบบ Pre-Post Test Design ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลจากแบบทดสอบก่อน
และหลังเรียนรวมถึงข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน ผลการศึกษาของแต่ละช่วงชั้น มีรายละเอียดดังนี้

1. ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษโฟนิกส์ในรายวิชาภาษาอังกฤษ
แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านพระยืน จำนวน 24 คน ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
(Communication Language Teaching) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของ
ผู้เรียน จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับ
ใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ โดยแบ่งขั้นตอนการเรียนรู้เป็นขั้นตอน การนำเสนอเนื้อหา การฝึก
ปฏิบัติ และการฝึกใช้ภาษา (Presentation-Practice-Production—PPP) ส่วนด้านกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ได้
กำหนดให้เป็นแบบ Task – Based Learning อันเป็นการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการการ
เรียนรู้ และมีส่วนร่วมในการสื่อความหมายโดยใช้ข้อมูลภาษาที่ตนมีอยู่แล้ว ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษใน
ห้องเรียนมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยผ่านการจัดการภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษ
มากขึ้นด้วย

1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการวิจัยและผู้ร่วมวิจัย

คณะผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานต่างๆ (เช่น เอกสารหลักสูตร ความต้องการของผู้เรียน แบบเรียนและภาระงานที่พึง
เกิดขึ้นตามรูปแบบที่กำหนด) และได้ออกแบบการวิจัยโดยการยึดเกณฑ์ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (The
Common European Framework of Reference for Languages : CEFR) ซึ่งถือเป็นมาตรฐานการประเมินความสามารถ
ทางภาษาที่สหภาพยุโรปจัดทำขึ้น โดยได้ยึดความสามารถเป้าหมายของผู้เรียนให้สอดคล้องกับผู้ใช้ภาษาในระดับ A1 เน้นการ
สะกดและออกเสียงคำง่ายได้เนื่องจากผู้ร่วมการทดลองเป็นผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในภาคการศึกษาแรก

จากข้อมูลทั่วไปของนักเรียนโรงเรียนชุมชนพระยืน (กลุ่มทดลอง) และนักเรียนโรงเรียนบ้านป่าหม้อหนองคู (กลุ่ม
ควบคุม) พบว่า

1.1.1 ผู้ที่เข้าร่วมโครงการทั้งหมดนักเรียนโรงเรียนชุมชนพระยืน (กลุ่มทดลอง) เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ใน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมด 23 คน เป็นเพศชาย 11 คน เพศหญิง 12 คน อายุ ระหว่าง 6-7 ปี เคยผ่านการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษ มาบ้างเล็กน้อยจากระดับอนุบาล ทั้งนี้จาก จากผลการทดสอบก่อนเรียน เมื่อผู้เรียนยังเป็นนักเรียนระดับอนุบาล พบว่ามีผลการเรียนโดยรวมในระดับค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้ ไม่แตกต่างจากนักเรียนในกลุ่มควบคุม ซึ่งทั้งหมดเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมด 22 คน เป็นเพศชาย 14 คน เพศหญิง 8 คน อายุ ระหว่าง 6-7 ปี เคยผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มาบ้างเล็กน้อยจากระดับอนุบาล ทั้งนี้จาก จากผลการทดสอบก่อนเรียน เมื่อผู้เรียนยังเป็นนักเรียนระดับอนุบาล พบว่ามีผลการเรียนโดยรวมในระดับค่อนข้างต่ำเช่นกันนักเรียนไม่ค่อยคุ้นเคยภาษาอังกฤษ แต่ชื่นชอบกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษบางชนิด เช่น การร้องเพลงภาษาอังกฤษ การเล่นเกมภาษาอังกฤษง่ายๆ นักเรียนกล้าแสดงออกและมีความมั่นใจในตัวเอง และให้ความร่วมมือต่อกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ส่วนในกลุ่มควบคุม พบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์ เอกวิชาภาษาอังกฤษ เป็นครูระดับชำนาญการ รับผิดชอบสอนวิชาภาษาอังกฤษแก่นักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนทั้งสิ้น 103 คน 6 ห้องเรียนต่อสัปดาห์ รวมเวลาสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งสิ้น 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และรับผิดชอบสอนวิชาอื่นๆและหน้าที่อื่นๆตามที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ข้อมูลดังกล่าวของทั้งสองกลุ่มมีความใกล้เคียงกัน

1.1.2 นักเรียนส่วนมากมาจากครอบครัวฐานะปานกลาง และยากจน นักเรียนหลายคนอาศัยอยู่กับญาติเนื่องจากพ่อแม่ต้องไปรับจ้างทำงานที่อื่น นักเรียนส่วนใหญ่ขาดแคลนอุปกรณ์ส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีคอมพิวเตอร์ใช้ส่วนตัวที่บ้าน ผู้ปกครองบางส่วนมีภาระในการทำมาหากินและไม่มีเวลาฝึกฝนหรือทบทวนบทเรียนที่บ้านกับนักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนพิเศษในวันหยุด หรือนอกเวลาเรียน

1.1.3 อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์ เอกวิชาภาษาอังกฤษ เป็นครูระดับชำนาญการ รับผิดชอบสอนวิชาภาษาอังกฤษแก่นักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนทั้งสิ้น 167 คน 6 ห้องเรียนต่อสัปดาห์ รวมเวลาสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งสิ้น 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และรับผิดชอบสอนวิชาดนตรีนาฏศิลป์และหน้าที่อื่นๆตามที่ได้รับมอบหมาย

1.1.4 อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีบทบาทในการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ทักษะวิชาภาษาอังกฤษนอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน เช่น การนำนักเรียนร้องเพลงภาษาอังกฤษ และทำท่าทางประกอบช่วงหลังจากกิจกรรมการเข้าแถวหน้าเสาธงในตอนเช้าทุกวัน อีกทั้งยังเป็นผู้ฝึกซ้อมนักเรียนเพื่อคัดตัวเข้าร่วมแข่งขันทักษะภาษาอังกฤษในระดับต่างๆ และกิจกรรมการสอนเสริมวิชาภาษาอังกฤษแก่นักเรียนเพื่อเตรียมตัวสอบรับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความรู้ความสนใจ ในการใช้หลักการสอนแบบโฟนิกส์ การสอนเพื่อการสื่อสาร และ การสอนแบบ Task-Based อยู่ในระดับปานกลาง อีกทั้งยังเคยทดลองใช้หลักการสอนทั้งหมดในชั้นเรียนบ้างเล็กน้อย

1.1.5 นักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่เคยผ่านการเรียนที่ออกแบบด้วย การสอนแบบโฟนิกส์ การสอนเพื่อการสื่อสาร และการสอนแบบ Task-Based มาก่อน การเรียนภาษาอังกฤษเป็นแบบเริ่มต้น รู้จักอักษร ท่องจำคำศัพท์ที่ใกล้ตัว และการฝึกกล่าวทักทายและกล่าวขอบคุณเป็นภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังจำอักษรภาษาอังกฤษ (Aa-Za) ได้ไม่ครบทั้งหมด ยังจำแนกสระทางภาษาอังกฤษ (a-e-i-o-u) ไม่ได้ ออกเสียงคำศัพท์ที่คู่กับอักษรภาษาอังกฤษ (เช่น A for Apple) ได้เฉลี่ยประมาณ 5 ตัว ใน 26 ตัว เมื่อมีการแสดงภาพอักษรคู่กับภาพสิ่งของสัญลักษณ์ดังกล่าว และไม่สามารถสะกดคำ และไม่สามารถเขียนตัวอักษรได้เลย ทั้งนี้ ในกลุ่มควบคุม นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ที่เป็นคำสัญลักษณ์คู่กับอักษรภาษาอังกฤษ (เช่น

A for Apple) ได้เฉลี่ยประมาณ 3 ตัว ใน 26 ตัว เมื่อมีการแสดงภาพอักษรคู่กับภาพสิ่งของสัญลักษณ์ดังกล่าว และไม่สามารถสะกดคำ และไม่สามารถเขียนตัวอักษรได้เลยเช่นกัน

1.1.6 นวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัยคือ ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษโฟนิกส์ ทั้งนี้การพัฒนารูปแบบภาระงานในชุดการฝึกภาษาอังกฤษดังกล่าว ได้ผ่านการปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 คน และมีการปรับปรุงแก้ไขและทดลองใช้ภาระงานที่ออกแบบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษโฟนิกส์ ในรายวิชาภาษาอังกฤษมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด เนื่องจากได้มีการปรับปรุงแก้ไขบางส่วนที่มีค่า IOC ต่ำกว่า .50 และตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำไปใช้ทดลองและศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ที่ออกแบบตามหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นภาระงาน ในด้านประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงในภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งนี้ ได้สรุปผลสัมฤทธิ์ของการเรียนจากพฤติกรรมการเรียน โดยประเมินจาก พัฒนาการด้านการรู้จักชื่อพยัญชนะภาษาอังกฤษ การเลือกคำจากชุดทดสอบตรงกับเสียงที่ได้ยิน การอ่านออกเสียงระดับคำจากชุดทดสอบ และการเขียนคำที่ได้ยิน ทั้งนี้ หลังจากสิ้นสุดการทดลอง คณะผู้วิจัยจะทำการทดสอบหลังการเรียน เพื่อเปรียบเทียบกับผลการทดสอบก่อนเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมและกลวิธีการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยมีการวัดจากความสามารถด้านการสะกดคำ และการอ่านเสียงระดับคำ ก่อนและหลังการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษโฟนิกส์ว่าแตกต่างกันหรือไม่ และจากการสังเกตบรรยายภาคในการเรียนการสอน จะทำให้เห็นปัญหาในการเรียนการสอนด้านการสะกดคำ และการอ่านเสียงระดับคำ ด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษโฟนิกส์ดังกล่าว อีกทั้งยังสามารถนำไปสู่การวิเคราะห์ปัจจัยที่ช่วยในการส่งเสริมการเรียนการสอนด้านการสะกดคำ และการอ่านเสียงระดับคำ ด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษโฟนิกส์

1.2 ผลการประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษโฟนิกส์โดยผู้เชี่ยวชาญ

คณะผู้วิจัย ได้นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คนมารวมกันคำนวณหาความตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งคำนวณจากความสอดคล้องระหว่างประเด็นที่ต้องการวัดกับคำถามที่สร้างขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญจะต้องประเมินด้วยคะแนน 3 ระดับ คือ

+1	หมายความว่า สอดคล้องหรือแน่ใจว่านวัตกรรมนั้นหรือข้อสอบข้อนั้น
วัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้จริง
0	หมายความว่า ไม่แน่ใจว่านวัตกรรมนั้นหรือข้อสอบข้อนั้นวัดจุดประสงค์
เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้
-1	หมายความว่า ไม่สอดคล้อง หรือแน่ใจว่านวัตกรรมนั้นหรือข้อสอบข้อ
นั้นไม่ได้วัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

ทั้งนี้ ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

ผลการประเมินคุณภาพของชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษโฟนิกส์ (Index of item objective congruence เพื่อหาว่าดัชนีความสอดคล้องของนวัตกรรมและแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ในประเด็นความเที่ยงตรงของเนื้อหาการได้ผลสรุปดังที่แสดงในตารางที่ 5.1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 ผลการประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษแบบพินิกส์

ข้อ	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3			ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3		
1	แผนมืองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	+1	0	+1	0.67	
2	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์	+1	+1	+1	1.00	
3	กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์	+1	+1	0	0.67	
4	กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมและสอดคล้องกับ ความสามารถผู้เรียน	0	+1	+1	0.67	
5	กิจกรรมเน้น task-based และ CLT	+1	0	0	0.33	ออกแบบกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ช่วยเหลือและร่วมกันเรียนรู้
6	กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น	+1	0	0	0.33	ควรปรับเนื้อหาให้ง่ายและให้เหมาะกับบริบทผู้เรียน
7	สื่อ/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์	+1	+1	+1	1.00	
8	สื่อหลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วิจัย และ ความสามารถผู้เรียน	+1	0	+1	0.67	
9	วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และกิจกรรม	+1	0	0	0.33	เนื่องจากผู้เรียนยังสื่อสารโดยการอ่านและเขียนไม่ได้ ให้ปรับวิธีวัดผล
1	เกณฑ์การประเมินผลชัดเจน ครอบคลุมทั้งด้าน	+1	+1	+1	1.00	
0	ความรู้ ทักษะ และเจตคติ					

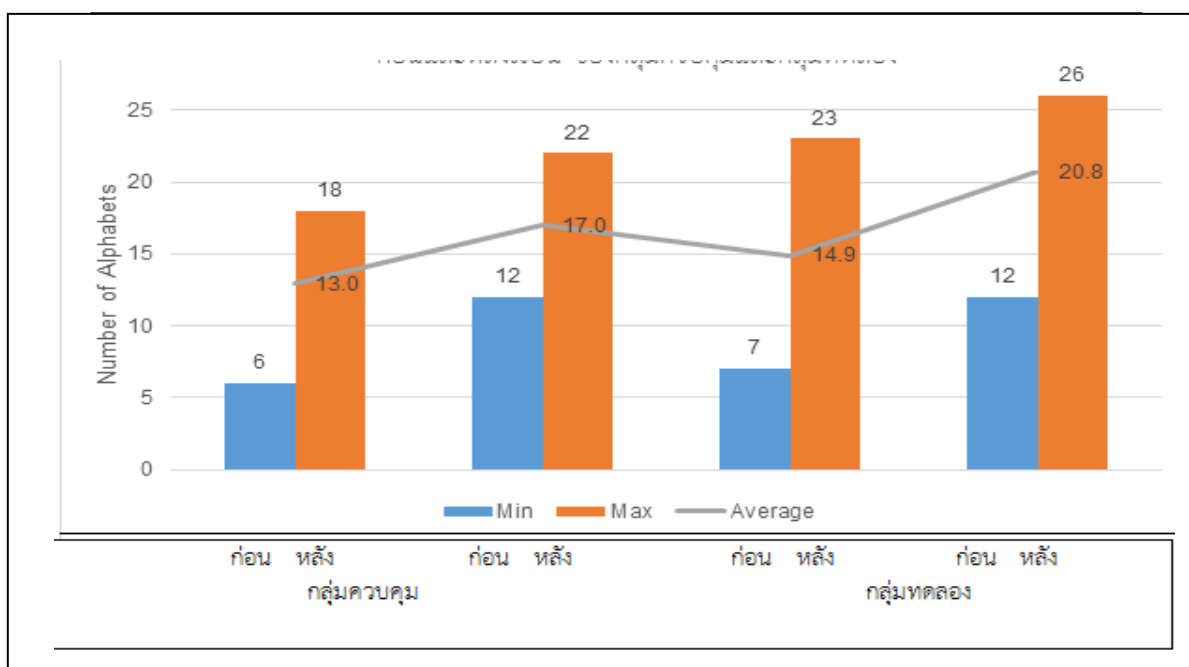
คณะผู้วิจัย ได้นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คนมาปรับปรุงชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษแบบพินิกส์ ใน 3 ประเด็น คือ ด้านการออกแบบสื่อและกิจกรรมให้เป็นแบบ Task-based และ Communicative Approach ด้านความยากและด้านการวัดผล โดยให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษผ่านเรื่องราวที่เหมาะสมกับวัย ง่ายๆและระดับ ไม่ยาว ไม่ซับซ้อน จากนั้นเป็นการนำคำและรูปแบบประโยคที่ปรากฏในชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษแบบพินิกส์มาฝึกการออกเสียง ในด้านกิจกรรม ได้ปรับปรุงให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม มุ่งเป้าไปที่การได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม เริ่มต้นโดยการให้ผู้เรียนได้รู้จักชิ้นงานโดยครูผู้สอนเป็นผู้นำเสนอ เช่นการตัดปะภาพ การทำทำโปสเตอร์ การโยงเส้นต่อจุด การจับคู่รูปภาพและตัวหนังสือ เป็นต้น ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้มีการตัดสินใจร่วมกัน ให้ผู้เรียนออกเสียงร่วมกันในการแบ่งบทบาทของสมาชิกในกลุ่ม เช่น เป็นสมาชิก ก เป็นผู้วาดภาพ สมาชิก ข เป็นผู้เขียนตัวหนังสือ หรือ สมาชิก ค และ ง จะเป็นผู้ออกไปนำเสนอผลงาน ส่วนวิธีวัดผลได้ปรับให้เป็น การสื่อสารแบบพูด คำ แบบหยิบตัวอักษร แบบยกมือ แทนการพูด อ่านออกเสียง หรือ เขียน เนื่องจากผู้เรียนในวัยนี้ยังไม่สามารถโดยการเขียน หรือ พูดภาษาอังกฤษได้ตอบได้ อีกทั้งกลั่นเนื้อที่ใช้ควบคุมการเขียนยังไม่แข็งแรง นอกจากนี้ ยังได้คิดถึงการให้แรงเสริมเชิงบวก ในทุกกิจกรรมการเรียน และการสร้างแรงจูงใจในการร่วมกิจกรรมโดยการให้รางวัลเล็กๆน้อยๆ ทั้งโดยการชมเชย ขนม เครื่องเขียน คะแนน หรือ สติกเกอร์ดาวกระดาดและอื่นๆ แก่นักเรียนผู้ที่ให้ความร่วมมือ ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด ผู้ที่วาดภาพสวยที่สุด และผู้ที่มีพฤติกรรมการเรียนดี ผลจากการปรับนวัตกรรมดังกล่าว พบว่าผู้เรียนให้ความร่วมมือมากขึ้น และบรรยากาศในการเขียนมีความสนุกสนานและเป็นการแบบที่ผู้เรียนช่วยเหลือและให้ความร่วมมือในการเรียนกัน

1.3 ผลการวิเคราะห์ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์

ผู้วิจัยได้แสดงการเปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบด้าน (1) การรู้จักชื่อพยัญชนะภาษาอังกฤษ (2) การเลือกคำจากชุดทดสอบตรงกับเสียงที่ได้ยิน (ทักษะการฟัง) (3) การอ่านออกเสียงระดับคำจากชุดทดสอบ (ทักษะการพูด) และ (4) การเขียนคำที่ได้ยิน (ทักษะการเขียน) ทั้งก่อนเริ่มการวิจัย (pre – test) และเมื่อการวิจัยสิ้นสุดลง (post – test) เพื่อวิเคราะห์หาความสามารถในสะกดคำที่เปลี่ยนไป

1.4 การทดสอบด้านการรู้จักชื่อพยัญชนะภาษาอังกฤษ

นักเรียนทั้ง 24 คน ได้รับการทดสอบความสามารถด้านการเรียกชื่อพยัญชนะภาษาอังกฤษทั้ง 26 ตัวก่อนเรียน ในระดับชั้นอนุบาล ในเดือนสุดท้ายของภาคการศึกษาปลาย ในปีการศึกษา 2557 ก่อนจะเลื่อนระดับเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2558 เมื่อผ่านการเรียนด้วยชุดเสริมการฝึกการอ่านออกเสียงและสะกดคำแบบโฟนิกส์ ซึ่งใช้เวลา 4 เดือน ผู้เรียนได้รับการทดสอบความสามารถด้านการเรียกชื่อพยัญชนะภาษาอังกฤษทั้ง 26 ตัว จากแบบทดสอบที่ประยุกต์มาจาก Phonics/Decoding Screening Test โดยเปรียบเทียบคะแนนสอบที่ได้รับก่อนเข้าร่วมการวิจัย และหลังเข้าร่วมการวิจัย วิธีการทดสอบ กระทำโดย เมื่อผู้เรียนได้ยินเสียงการอ่านชื่อพยัญชนะภาษาอังกฤษ นักเรียนสามารถชี้ได้ถูกต้องเป็นจำนวนอักษรตามที่แสดงในรูปที่ 5.1

รูปที่ 5.1 เปรียบเทียบการทดสอบการจำชื่ออักษร (26 ตัว) ก่อนและหลังเรียน ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

จากรูปที่ 5.1 สามารถวิเคราะห์และอภิปรายผลได้ดังนี้

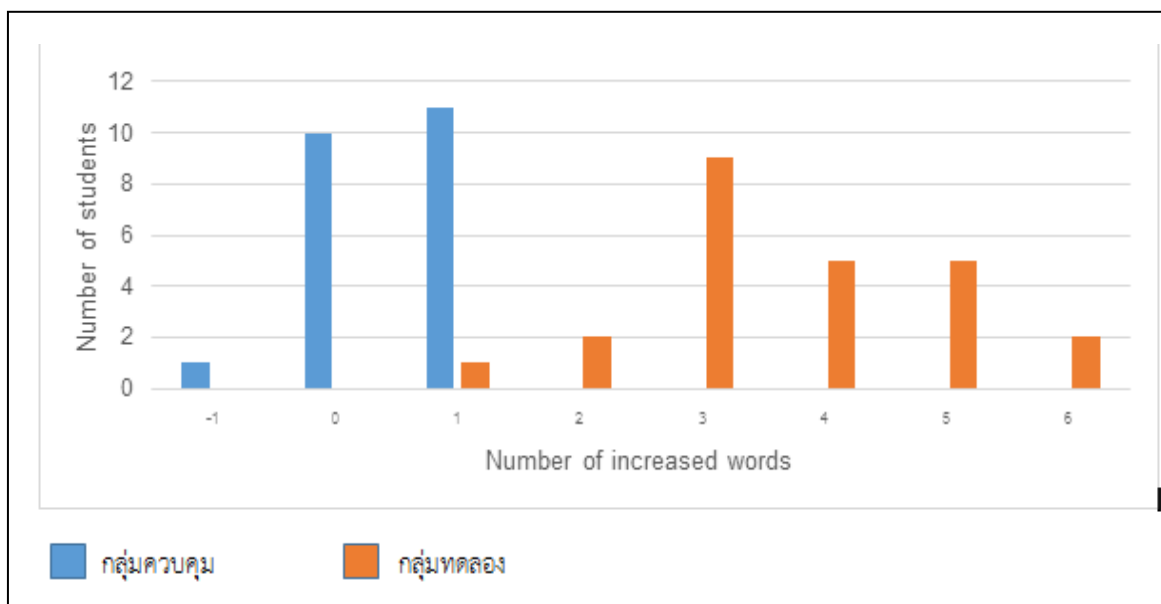
ก่อนเข้าเริ่มโครงการ นักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้รับการทดสอบก่อนเรียน (pre-test) ด้วยแบบทดสอบที่ 1 ที่วัด ความสามารถด้านการจำตัวอักษรภาษาอังกฤษ (Alphabet Recognition) ในกลุ่มทดลอง ผู้เรียนทุกคนก่อนได้รับการทดสอบก่อนเรียน (pre-test) ด้วยแบบทดสอบที่ 1 ที่วัด ความสามารถด้านการจำตัวอักษรภาษาอังกฤษ พบว่า

ผู้เรียนทุกคนรู้จักอักษรภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ย 15 ตัวอักษร คำหรือร้อยละ 57.7 โดยที่ไม่มีผู้เรียนคนใดสามารถจำอักษรภาษาอังกฤษได้ครบทั้ง 26 ตัว โดยมีนักเรียนจำนวน 1 ราย จำอักษรภาษาอังกฤษได้มากที่สุด 23 ตัว นักเรียนที่จำตัวอักษรได้น้อยที่สุดคือจำนวน 7 ตัว มี จำนวน 1 ราย

ภายหลังการทดสอบ นักเรียนที่พัฒนาความสามารถด้านการจำตัวอักษรได้มากที่สุด สามารถจำเพิ่มขึ้น 10 ตัวอักษร อัตราการเพิ่มความสามารถในการจำตัวอักษรภาษาอังกฤษได้น้อยที่สุด คือเพิ่มเพียง 1 ตัว มีจำนวน 2 ราย เกือบทั้งหมดสามารถจำตัวอักษรได้ ตั้งแต่ 19-26 ตัว และมีนักเรียนที่สามารถจำตัวอักษรได้ครบ 26 ตัว จำนวน 2 คน ดังนั้นจึงสามารถวิเคราะห์ผลการทดลองด้านความสามารถในการจำตัวอักษรของผู้ร่วมโครงการได้ว่า เมื่อสิ้นสุดการวิจัย นักเรียนได้รับการทดสอบ (post-test) ด้วยแบบทดสอบที่ 1 ที่วัดความสามารถด้านการจำตัวอักษรภาษาอังกฤษ (Alphabet Recognition) นักเรียนทั้งหมด มีความสามารถในการจำตัวอักษรได้ในเกณฑ์ดีขึ้น

1.5 การทดสอบความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียนด้านการเลือกคำที่ตรงกับเสียงที่ได้ยิน

นักเรียนทั้งกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง ได้รับการทดสอบความสามารถด้านการฟังด้วยด้วยแบบทดสอบที่ 2 ที่วัดความสามารถด้านการจับคู่คำ 1 พยางค์ (cvc) ที่สะกดด้วยสระเสียงสั้นในภาษาอังกฤษ เช่น CAT BAT BUS TON NET ที่ได้ยิน กับคำที่ปรากฏบนชุดทดสอบ ก่อนเรียนในระดับชั้นอนุบาล ในเดือนสุดท้ายของภาคการศึกษาปลาย ในปีการศึกษา 2557 ก่อนจะเลื่อนระดับเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2558 เมื่อผ่านการเรียนด้วยชุดเสริมการฝึกการอ่านออกเสียงและสะกดคำแบบโฟนิกส์ ซึ่งใช้เวลา 4 เดือน ผู้เรียนได้รับการทดสอบความเข้าใจอีกครั้ง จากแบบทดสอบที่ประยุกต์มาจาก Phonics/Decoding Screening Test โดยเปรียบเทียบคะแนนสอบที่ได้รับก่อนเข้าร่วมการวิจัย และหลังเข้าร่วมการวิจัย วิธีการทดสอบ กระทำโดย เมื่อผู้เรียนได้ยินการออกเสียงคำภาษาอังกฤษ จำนวน 10 คำสามารถชี้ได้ถูกต้องเป็นจำนวนคำตามที่แสดงในรูปที่ 5.2

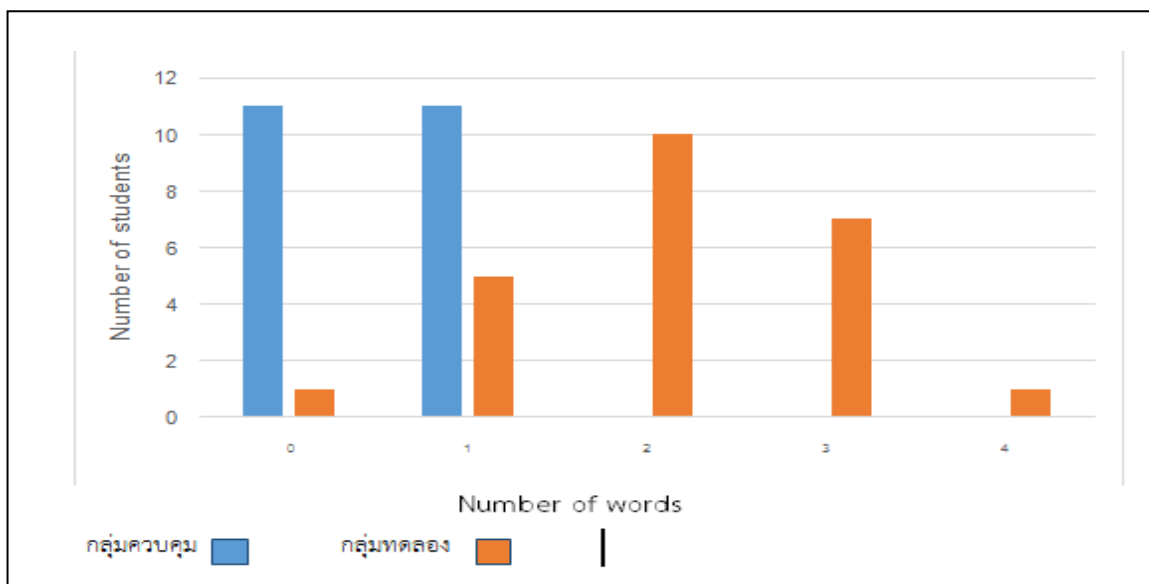
รูปที่ 5.2 เปรียบเทียบการทดสอบด้านการจับคู่คำที่ตรงกับเสียงที่ได้ยินก่อนและหลังเรียน จำนวน 10 คำ

จากรูปที่ 5.2 พบว่า ก่อนการศึกษา ทั้งสองกลุ่มสามารถจับคู่คำศัพท์ได้เพียง 1 คำ กลุ่มควบคุม รู้คำศัพท์ 1 คำ จำนวน 13 % ของนักเรียนทั้งหมด ส่วนกลุ่มทดลอง รู้คำศัพท์ 1 คำ จำนวน 30 % ของนักเรียนทั้งหมด สรุปได้ว่า ผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม ก่อนเข้าร่วมโครงการวิจัย แทบไม่สามารถจับคู่คำที่ได้ยิน กับคำที่ปรากฏในชุดทดสอบที่ ออกเสียงคำ สะกด แบบ 3 ตัวอักษร (cvc) ที่สะกดด้วยสระเสียงสั้นในภาษาอังกฤษ เช่น CAT BAT BUS TON NET ได้เลย ทั้งนี้ผู้รับการทดสอบในกลุ่มทดลอง บางคน จะมีความสามารถในการเชื่อมโยงเสียงอักษรนำ เช่น C เข้ากับศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่คุ้นเคย เช่นเมื่อได้ยินการออกเสียงคำว่า CAT ก็จะถามว่าใช่แมวหรือไม่ เมื่อผู้วิจัยตอบว่าใช่ ผู้รับการทดสอบดังกล่าวก็ยังคงไม่สามารถหาคำดังกล่าวจากชุดทดสอบได้ แต่อย่างไรก็ตามผู้เข้าร่วมโครงการทั้งสองกลุ่ม ไม่สามารถออกเสียงได้ด้วยความมั่นใจ เกือบทั้งหมด จึงได้คะแนนแค่ระดับ 0

เมื่อครบกำหนดสิ้นสุดการวิจัย ได้ทำการทดสอบอีกครั้ง พบว่าผู้เรียนในกลุ่มควบคุม สามารถจับคู่คำที่ได้ยิน กับคำที่ปรากฏในชุดทดสอบที่ 2 ได้เพิ่มมากขึ้นเป็น 11 ราย ไม่มีความก้าวหน้า 10 ราย และมีจับคู่คำได้น้อยลง 1 ราย ในขณะที่ผู้ที่อยู่ในกลุ่มทดลอง พบว่าผู้เรียนทั้งหมด (จำนวน 24 ราย 100 %) สามารถจับคู่คำที่ได้ยินได้เพิ่มมากขึ้น โดยที่สามารถจับคู่คำที่ได้ยินได้เพิ่มมากขึ้นตั้งแต่ 1 ถึง 6 คำ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4 คำ และมีผู้ที่สามารถจับคู่คำที่ได้ยินได้สูงสุด 6 คำ จำนวน 2 ราย แสดงให้เห็นว่านักเรียนในกลุ่มทดลองเกือบทั้งหมด เริ่มสะกดคำภาษาอังกฤษ แบบ 3 ตัวอักษร (cvc) ชัดและแม่นยำขึ้นและมีความรู้ทางด้านประสมสระและพยัญชนะเพื่อประกอบเป็นคำและออกเสียงคำอย่างถูกต้องมากขึ้น หลังจากร่วมโครงการ

1.6 การทดสอบความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียนการอ่านออกเสียงระดับคำ

นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ได้รับการทดสอบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำ ที่สะกดแบบ cvc ที่ปรากฏบนชุดทดสอบ ในแบบทดสอบที่ 1 ก่อนเรียน ในระดับชั้นอนุบาล ในเดือนสุดท้ายของภาคการศึกษาปลาย ในปีการศึกษา 2557 ก่อนจะเลื่อนระดับเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2558 เมื่อผ่านการเรียนด้วยชุดเสริมการฝึกการอ่านออกเสียง และสะกดคำแบบโฟนิกส์ ซึ่งใช้เวลา 4 เดือน ผู้เรียนได้รับการทดสอบความสามารถซ้ำอีกครั้ง จากแบบทดสอบที่ประยุกต์มาจาก Phonics/Decoding Screening Test โดยเปรียบเทียบคะแนนสอบที่ได้รับก่อนเข้าร่วมการวิจัย และหลังเข้าร่วมการวิจัย วิธีการทดสอบ กระทำโดย ผู้เรียนอ่านออกเสียงระดับคำ จำนวน 10 คำ ได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา เป็นจำนวนคำ ตามที่แสดงในรูปที่ 5.3

รูปที่ 5.3 เปรียบเทียบการทดสอบด้านการออกเสียงคำ จำนวน 10 คำ

จากข้อมูลพบว่า ผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม ก่อนเข้าร่วมโครงการวิจัย **ไม่สามารถออกเสียงคำ สะกด แบบ 3 ตัวอักษร** หรือ Consonant – Vowel – Consonant (cvc) ที่สะกดด้วยสระเสียงสั้นในภาษาอังกฤษ เช่น CAT BAT BUS TON NET ที่กลุ่มผู้วิจัย ضبطคำศัพท์พร้อมรูปภาพสัญลักษณ์ขึ้นให้อ่านได้เลย ทั้งนี้ผู้รับการทดสอบในกลุ่มทดลอง บางคน พยายามมีความสามารถในการเชื่อมโยงตัวอักษรนำ เช่น C เข้ากับศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่คุ้นเคยอยู่บ้าง เช่น นักเรียนบางคนบอกว่าคำดังกล่าวน่าจะเป็นคำว่า ‘แมว’ แต่อย่างไรก็ตามผู้เข้าร่วมโครงการทั้งสองกลุ่ม ไม่สามารถออกเสียงได้ด้วยความมั่นใจ เกือบทั้งหมดจึงได้คะแนนแค่ระดับ 0

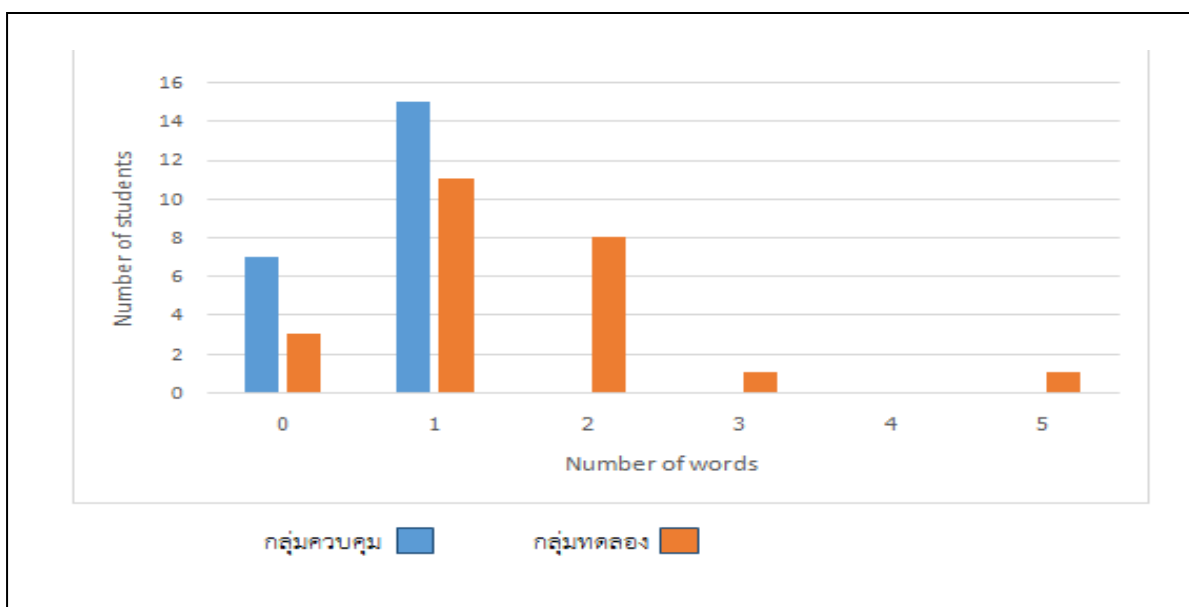
เมื่อครบกำหนดสิ้นสุดการวิจัย ได้ทำการทดสอบอีกครั้ง ได้ผลตาม รูปภาพที่ 4.3 พบว่าผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำ สะกด แบบ 3 ตัวอักษร (cvc) ที่สะกดด้วยสระเสียงสั้นในภาษาอังกฤษ เช่น CAT/ BAT/ BUS/ TON/ NET กลุ่มผู้วิจัย ยกขึ้นให้ออกเสียงได้บ้าง ในกลุ่มควบคุม ผู้เรียนกว่าครึ่ง (50%) สามารถอ่านออกเสียงได้ใกล้เคียง จำนวนสูงสุด 1 คำ ส่วนในกลุ่มทดลอง พบว่าผู้เรียนเกือบทั้งหมด 96 % (รวมจำนวน 23 ราย) สามารถออกเสียงได้เพิ่มมากขึ้น โดยมีผู้ที่สามารถอ่านออกเสียงได้สูงสุด 4 คำ จำนวน 1 ราย และรู้คำศัพท์เฉลี่ย 2 คำ แสดงให้เห็นว่านักเรียนในกลุ่มทดลองเกือบทั้งหมด เริ่มสะกดคำภาษาอังกฤษ แบบ 3 ตัวอักษร (cvc) ชัดเจนและแม่นยำขึ้นและมีความรู้ทางด้านประสมสระและพยัญชนะเพื่อประกอบเป็นคำ และออกเสียงคำอย่างถูกต้องมากขึ้นหลังจากร่วมโครงการ

1.7 การทดสอบความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียนด้านการเขียนตามคำบอกระดับคำ จำนวน 10 คำ

นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ได้รับการทดสอบก่อนเรียน ด้านความสามารถในการเขียนตามคำบอกหมวดคำที่สะกดแบบ cvc จำนวน 10 คำ ในระดับชั้นอนุบาล ในเดือนสุดท้ายของภาคการศึกษาปลาย ก่อนจะเลื่อนระดับเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2558 เมื่อผ่านการเรียนด้วยชุดเสริมการฝึกการอ่านออกเสียงและสะกดคำแบบโฟนิกส์ ซึ่งใช้เวลา 4 เดือน ผู้เรียนได้รับการทดสอบความสามารถซ้ำอีกครั้ง จากแบบทดสอบที่ประยุกต์มาจาก Phonics/Decoding

Screening Test โดยเปรียบเทียบคะแนนสอบที่ได้รับก่อนเข้าร่วมการวิจัย และหลังเข้าร่วมการวิจัย วิธีการทดสอบ กระทำโดยผู้วิจัยอ่านออกเสียงระดับคำที่สะกดแบบ cvc จำนวน 10 คำ ได้ผลการทดสอบตาม รูปที่ 5.4

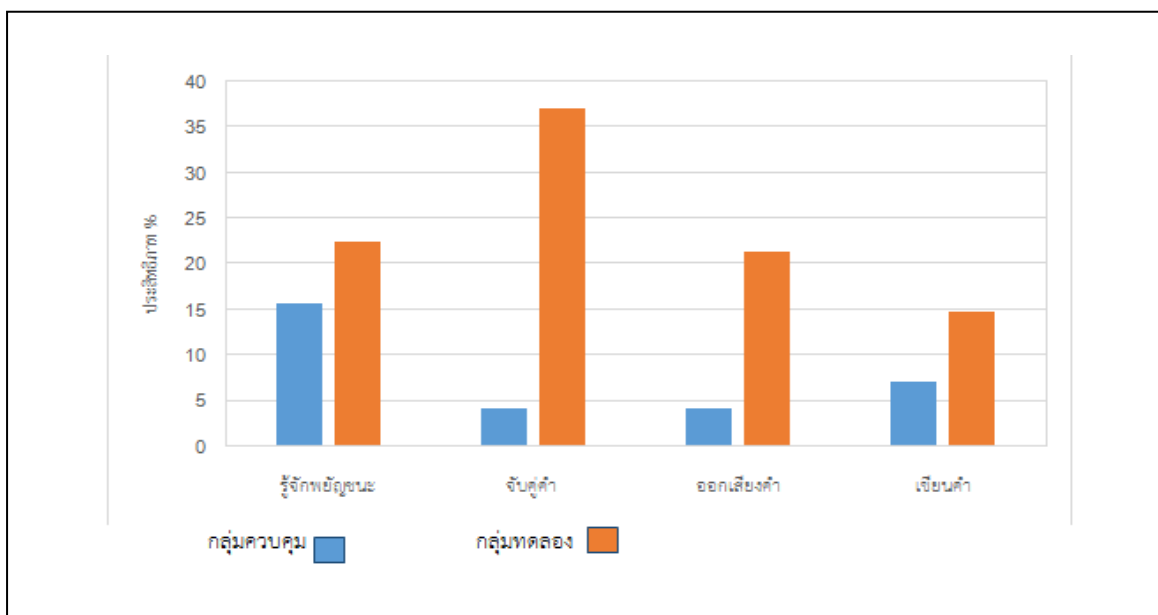
จากรูปที่ 5.4 นักเรียนทั้งสองกลุ่ม ได้รับการทดสอบความสามารถด้านการเขียนคำที่สะกดแบบ cvc จำนวน 10 คำ โดยในการทดสอบก่อนเรียน พบว่าผู้เรียนในทั้งสองกลุ่มเขียนคำไม่ได้เลย จึงได้ระดับค่าคะแนนที่ 0 และเมื่อสิ้นสุดโครงการ ผู้เข้าร่วมโครงการทุกคนได้ทำการสอบเขียนตามคำบอกอีกครั้ง เพื่อวัดความรู้ทางด้านไพนิกส์ พบว่า ผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม บางส่วนมีความสามารถในการเขียนตามคำบอกได้ในทิศทางที่ดีขึ้น โดยที่ผู้เรียนจำนวนร้อยละ 68 ของกลุ่มควบคุม สามารถเขียนตามคำบอกถูกต้อง สูงสุดที่ระดับ 1 คำ ในขณะที่ผู้เรียนในกลุ่มทดลอง จำนวน 88% สามารถเขียนตามคำบอกได้ อย่างน้อย 1 คำ และมีผู้ที่เขียนได้ถูกต้องมากที่สุด 5 คำ ทั้งนี้ ส่วนใหญ่ผู้เรียนในกลุ่มทดลอง สามารถเขียนคำได้ถูกต้อง 1 คำ จากทั้งหมด 10 คำ มีค่าเฉลี่ยในการเขียนได้จำนวน 1.5 คำ จาก 10 คำ

รูปที่ 5.4 เปรียบเทียบการทดสอบการเขียนตามคำบอกระดับคำ ก่อนและหลังเรียน จำนวน 10 คำ

1.8 ประสิทธิภาพของชุดฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบไพนิกส์

การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบไพนิกส์ สามารถที่แสดงประสิทธิภาพของชุดฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบไพนิกส์ ได้ดังรูปที่ 5.5

รูปที่ 5.5 แสดงประสิทธิภาพของชุดฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์

การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ สามารถที่หาประสิทธิภาพได้ด้วยการหาเปอร์เซ็นต์การรู้จักตัวพยัญชนะหรือคำที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยที่การรู้จักตัวพยัญชนะนั้นจะใช้ตัวพยัญชนะภาษาอังกฤษ ทุกตัว จำนวน 26 ตัวอักษร ส่วนการจับคู่คำ การออกเสียงคำและการเขียนคำ จะใช้คำ สามตัวอักษร จำนวน 10 คำ แล้วนำมาหาประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้น

ผลของการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ พบว่า ประสิทธิภาพโดยเฉลี่ยของชุดฝึก เท่ากับ 23.8 เปอร์เซนต์ ในขณะที่ประสิทธิภาพของการศึกษาแบบทั่วไป หรือกลุ่มทดลอง มีประสิทธิภาพเฉลี่ยอยู่ที่ 7.6 เปอร์เซนต์ ซึ่งชุดฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์มีประสิทธิภาพดีกว่าประมาณ 3 เท่าของแบบเรียนปกติ

เมื่อพิจารณาถึงประสิทธิภาพในแต่ละด้านของชุดฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ พบว่า

ประสิทธิภาพในการสอนแล้วรู้จักพยัญชนะ เฉลี่ย ประมาณ 22.4 เปอร์เซนต์ ในขณะที่ชุดแบบเรียนทั่วไปมี ประสิทธิภาพเฉลี่ย 15.6 เปอร์เซนต์ ซึ่งชุดฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์มีประสิทธิภาพดีกว่าประมาณ ครึ่งเท่าของแบบเรียนปกติ

ประสิทธิภาพในการสอนแล้วสามารถที่จะจับคู่คำที่พูดและป้ายคำ เฉลี่ย ประมาณ 37.1 เปอร์เซนต์ ในขณะที่ชุดแบบเรียนทั่วไปมี ประสิทธิภาพเฉลี่ย 4.1 เปอร์เซนต์ ซึ่งชุดฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์มีประสิทธิภาพดีกว่าประมาณ 9 เท่าของแบบเรียนปกติ

ประสิทธิภาพในการสอนแล้วสามารถที่อ่านป้ายคำ 3 ตัวอักษรได้ เฉลี่ย ประมาณ 21.3 เปอร์เซนต์ ในขณะที่ชุดแบบเรียนทั่วไปมี ประสิทธิภาพเฉลี่ย 4.1 เปอร์เซนต์ ซึ่งชุดฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์มีประสิทธิภาพดีกว่าประมาณ 5 เท่าของแบบเรียนปกติ

ประสิทธิภาพในการสอนแล้วสามารถที่เขียนคำ 3 ตัวอักษรได้ เฉลี่ย ประมาณ 14.6 เปอร์เซนต์ ในขณะที่ชุดแบบเรียนทั่วไปมีประสิทธิภาพเฉลี่ย 6.8 เปอร์เซนต์ ซึ่งชุดฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์มีประสิทธิภาพดีกว่าประมาณ 2 เท่าของแบบเรียนปกติ

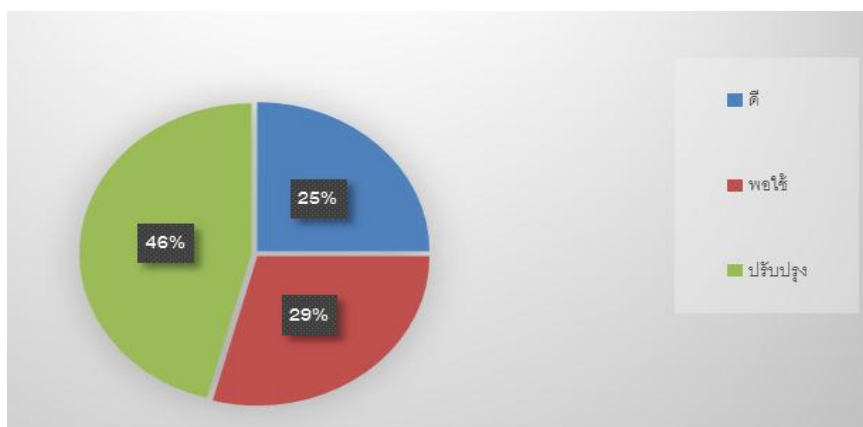
1.9 ผลการประเมินทักษะด้านการสื่อสาร

เนื่องจากผู้เรียนยังไม่มีพื้นฐานด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ การประเมินจึงเน้นการสังเกตการณ์โดยคณะผู้วิจัย จากการที่คณะผู้วิจัย ซึ่งรวมถึงครูผู้สอนได้ทำข้อตกลงในการประเมินพัฒนาการทางด้านทักษะการสื่อสารร่วมกัน โดยการบันทึกด้วยแบบบันทึกของนักเรียนแบบรายบุคคล ดังรูปที่ 5.6 และผลประเมินในรูปที่ 5.7

การประเมินการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1																		
เกณฑ์การให้คะแนน																		
ดี	(3)	หมายถึง	พูดหรือเขียนสื่อสารจากเรื่องที่ฟัง ดู และอ่านได้ทั้งหมด															
พอใช้	(2)	หมายถึง	พูดหรือเขียนสื่อสารจากเรื่องที่ฟัง ดู และอ่านได้บางส่วน															
ปรับปรุง	(1)	หมายถึง	ไม่สามารถพูดหรือเขียนจากเรื่องที่ฟัง ดู และอ่านได้เลย															
ดี			คะแนนระหว่าง 11 – 15			พอใช้			คะแนนระหว่าง 6 – 10			ปรับปรุง			คะแนนระหว่าง 1 – 5			
ที่	ชื่อ-สกุล	กิจกรรม 1			กิจกรรม 2			กิจกรรม 3			กิจกรรม 4			กิจกรรม 5			รวม คะแนน	สรุปผล
		(1)	(2)	(3)	(1)	(2)	(3)	(1)	(2)	(3)	(1)	(2)	(3)	(1)	(2)	(3)		
1																	15	
2																		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

รูปที่ 5.6 ตัวอย่างแบบบันทึกคะแนนการสื่อสาร

รูปที่ 5.7 ผลการประเมินพัฒนาการด้านทักษะเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มทดลอง

ผลการประเมินจาก พบว่า การพัฒนาแบบฝึกทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มทดลอง มีประสิทธิภาพค่อนข้างต่ำเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นจำนวน 11 ราย ในจำนวนทั้งหมด 23 ราย (46%) ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่ องค์กรประกอบของแบบฝึกโฟนิกส์เน้นการออกเสียงที่ถูกต้องมากกว่าการสื่อความหมาย หรือการสนทนา เนื่องจากผู้เรียนยังขาดทักษะด้านการออกเสียง และครูผู้สอนเห็นว่า พื้นฐานการออกเสียงที่ถูกต้องเป็นเรื่อง จำเป็น ครูผู้สอนได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการพูดคุย และการสอนเนื้อหา ทั้งในตัวเนื้อเรื่อง และตัวภาษา ทั้งนี้ นักเรียนโดยส่วนใหญ่ สนใจสื่อและกิจกรรมการเรียนรู้และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่เมื่อต้องพูดหรือเขียนเป็นภาษาอังกฤษ หลังจากที่ผ่านมาการฟังและการอ่าน พบว่านักเรียนขี้อาย ไม่มั่นใจ และลอกเลียนแบบนักเรียนในกลุ่มเดียวกันเพราะตนไม่ทราบ และไม่มั่นใจในคำตอบ ดังนั้น ในการเรียนเป็นกลุ่มเล็ก (2-4 คน) ผู้เรียนทำงานได้ดี และมีบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนาน แข่ง กันตอบคำถาม ทั้งนี้ แม้กระทั่ง ในนักเรียนที่มีความขี้อาย หรือ มีปัญหาสมาธิสั้นก็ยั้งให้ความร่วมมือในการช่วยบอกคำตอบแก่ เพื่อนคนอื่นๆในกลุ่มเป็นอย่างดี การสื่อสารมักจะเป็นในลักษณะการใช้วจัณภาษา เช่น การสื่อสารกันด้วย สีหน้า ท่าทาง แววดา น้ำเสียง สัญลักษณ์ หรือการกระซิบกระซาบ การสะกิดครูผู้สอนเพื่อบอกคำตอบ ทั้งนี้ ผู้เรียนใช้ภาษาถิ่นร่วมกับภาษาแม่เป็นหลัก

ในด้านภาษาเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน สิ่งที่น่าสังเกตคือ ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับการฟังคำสั่งที่เป็นภาษาอังกฤษ ง่ายๆ เช่น Stand up, Sit down, Quiet!, Open your book, Clap your hand มากขึ้นเป็นลำดับ จากระยะเวลาที่ผ่านมา เพียงแต่การสนองตอบต่อภาษาอังกฤษ จะเป็นการปฏิบัติตามคำสั่งโดยไม่มีการใช้ภาษาอังกฤษ

ในด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อนำเสนอผลงานกลุ่ม (Task) หรือเพื่อร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอน พบว่าในด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนยังไม่สามารถเริ่มการสื่อสารได้ด้วยตนเอง แต่ครูผู้สอนจะเป็นผู้ถามนำ ยกตัวอย่างคำตอบ เสนอคำตอบที่เป็นไปได้ให้นักเรียนเลือก เพื่อให้การนำเสนอผลงานดำเนินไปได้ในแต่ละกลุ่ม

ส่วนในด้านทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนเพิ่งหัดเขียนภาษาอังกฤษ และกลัมนื้มือที่ควบคุมการเขียนยังไม่แข็งแรง ดังนั้น กิจกรรมที่จำเป็นต้องให้ผู้เรียนเขียน จึงมักปรับเป็นการให้ผู้เรียนแปะอักษรที่หายไปคำต่างๆ ที่ครูออกเสียง

หรือ ที่สอดคล้องกับภาพแทน ทั้งนี้พบว่า ผู้เรียนยังมีปัญหาด้านการจำแนกตัวอักษรภาษาอังกฤษ เช่น มักแปะ d สลับ b หรือ p

สรุปผล การใช้ชุดฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์

จากการวิเคราะห์การทดสอบก่อนและหลังเรียนทุกด้าน สามารถสรุปผลการใช้ชุดฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยพัฒนาการทางภาษาอังกฤษด้านโฟนิกส์ของผู้เรียนส่วนใหญ่สูงขึ้น เมื่อเทียบกับระดับก่อนเข้าร่วมโครงการวิจัยที่ส่วนใหญ่อยู่ระดับ 0 แต่ค่าของความก้าวหน้าดังกล่าว ยังอยู่ในอัตราส่วนที่ต่ำ คือโดยเฉลี่ยประมาณ 23.8 % ในการทดสอบหลังเรียน ทักษะที่ผู้เรียนมีพัฒนาการน้อยที่สุดคือ ทักษะการเขียน ผู้เรียนบางรายในกลุ่มทดลอง ไม่ให้ความร่วมมือในการทดสอบ หรือในการเรียนเลย โดยที่ครูผู้สอนระบุว่า ผู้เรียนมีปัญหาพฤติกรรมกรเรียน (สมาธิสั้น)

ในการทดลอง พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนในระดับอ่อน ถึงปานกลาง ขาดความรู้พื้นฐานในการฝึกฟัง ฝึกออกเสียง ฝึกอ่าน และฝึกเขียนทั้งทางด้านภาษาไทยและภาษาอังกฤษ กล้ามเนื้อมือที่ใช้ในการเขียนยังไม่แข็งแรง สิ่งเหล่านี้ควรจะได้รับเตรียมการฝึกฝนมาบ้างในระดับอนุบาล อีกทั้งเวลาที่ใช้ในการเรียนยังน้อย เนื่องจากโรงเรียนมีกิจกรรมทั้งในและนอกหลักสูตรตลอดทั้งภาคการศึกษา มีการงดเรียน และหยุดโรงเรียนบ่อยครั้ง

อย่างไรก็ตาม การที่ค่าการวัดผลก่อนและหลังการทดสอบในกลุ่มทดลอง ที่สูงกว่าในกลุ่มควบคุม แสดงให้เห็นว่า ชุดการสอนภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ และเทคนิค กระบวนการสอนต่างๆมีแนวโน้มที่จะพัฒนาศักยภาพทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ ทั้งนี้ หากผู้เรียนได้มีการเรียนด้วยระยะเวลาที่มากขึ้น และต่อเนื่องขึ้น ย่อมสามารถที่จะสะกดคำ ทั้งโดยการอ่าน และการเขียนแบบโฟนิกส์อย่างคล่องแคล่วและแม่นยำมากยิ่งขึ้น เนื่องจากเห็นได้ชัดเจนว่า ผู้เรียนเหล่านี้ไม่มีทักษะดังกล่าวเลยในการทดสอบก่อนเรียน

2. ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.1 การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของกลุ่มวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาแบบเชิงปฏิบัติการโดยเป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยกลุ่มวิจัยประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลอง จำนวน 27 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 18 คน ซึ่งทั้งสองกลุ่มได้ทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งกลุ่มทดลองมีนักเรียนที่ทำแบบทดสอบครบทั้งสองชุดจำนวน 22 คนจาก 27 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 18 คน โดยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นข้อสอบชุดเดียวกันที่ประกอบด้วย การทดสอบทักษะภาษาอังกฤษ 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งนักเรียนมีเวลา 1 ชั่วโมงในการทำข้อสอบ ฟัง อ่าน และเขียน และเวลา 15 นาทีในการสอบพูด

กลุ่มทดลอง ได้รับการทดสอบก่อนเรียน และได้เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนและชุดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น เมื่อจบบทที่ 4 นักเรียนทำการสอบหลังเรียน จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนด้านความสามารถภาษาอังกฤษโดยรวมทุกทักษะ พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนสอบเฉลี่ยหลังเรียน ($M = 21.73$, $SD = 12.38$) สูงขึ้นจากคะแนนสอบก่อนเรียน ($M=10.93$, $SD=3.76$) เมื่อพิจารณาในรายทักษะ ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน พบว่าทั้งค่าเฉลี่ยคะแนนหลังสอบสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนสอบในทุกทักษะ (ตารางที่ 5.2)

ตารางที่ 5.2 ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง

English language skills of students	Mean	SD
PRELISTENING	5.23	1.99
POSTLISTENING	8.00	1.90
PREREADING	3.80	1.18
POSTREADING	5.36	1.83
PREWRITING	0.68	0.89
POSTWRITING	4.23	4.74
PRESPEAKING	1.23	2.07
POSTSPEAKING	10.14	7.69
PRE ALL SKILLS	10.93	3.76
POST ALL SKILLS	27.73	12.38

กลุ่มควบคุม จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนทั้งความสามารถภาษาอังกฤษโดยรวมและรายทักษะ เรียน ในด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษโดยรวม พบว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมมีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงขึ้นจากคะแนนค่าเฉลี่ยก่อน และในรายด้าน พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการฟัง การเขียน และการพูด และการเขียนสูงขึ้นก่อนเรียนสูงขึ้นเช่นกัน (ตารางที่ 5.3)

ตารางที่ 5.3 ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุม

English language skills of students	Mean	SD
PRELISTENING	4.944	1.80
POSTLISTENING	5.89	1.78
PREREADING	4.06	1.80
POSTREADING	4.11	1.84
PREWRITING	0.06	0.24
POSTWRITING	1.17	2.09
PRESPEAKING	3.11	1.57
POSTSPEAKING	4.61	2.19
PRE ALL SKILLS	12.17	3.65
POST ALL SKILLS	15.78	3.82

จากการเปรียบเทียบคะแนนสอบการเรียนรู้และหลังเรียนพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงขึ้น ทั้งในกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนที่พัฒนาขึ้น และกลุ่มควบคุมที่เรียนแบบวิธีเดิมทั้งในระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษโดยรวมและรายด้านยกเว้นด้านทักษะการเขียนในกลุ่มควบคุม

2.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาอังกฤษในภาพรวมและรายด้าน

การพัฒนาความสามารถทักษะภาษาอังกฤษโดยรวม

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนโดยรวม(คะแนนทุกทักษะรวมกัน)ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมพบว่า คะแนนสอบก่อนเรียนของกลุ่มทดลอง ($Mean = 10.93, SD = 3.76$) มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มควบคุม ($Mean = 12.17, SD = 3.65$) เล็กน้อย เมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยรวมทุกทักษะของกลุ่มทดลอง ($Mean = 27.73, SD = 2.38$) สูงกว่ากลุ่มควบคุม ($Mean = 15.78, SD = 3.82$) ซึ่งแสดงว่าเมื่อนักเรียนในกลุ่มทดลองเรียนตามวิธีและแบบเรียนที่เน้นด้าน task-based language learning มีการพัฒนาความสามารถทางภาษาโดยรวมสูงขึ้นเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม (ตารางที่ 5.4)

ตารางที่ 5.4 ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนในภาพรวมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิจัย	Pretest		Posttest	
	Mean	SD	Mean	SD
กลุ่มทดลอง	10.93	3.76	27.73	2.38
กลุ่มควบคุม	12.17	3.65	15.78	3.82

การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษรายด้าน

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนแต่ทักษะ(ฟัง พูด อ่าน และเขียน)ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมสามารถสรุปผลได้ดังนี้

(1) ความสามารถในการฟัง คะแนนสอบก่อนเรียนด้านการฟังของกลุ่มทดลอง ($Mean = 5.23, SD = 1.99$) สูงกว่ากลุ่มควบคุม ($Mean = 4.94, SD = 1.80$) เล็กน้อย ซึ่งหมายความว่าทั้งสองกลุ่มมีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษอยู่ในระดับค่อนข้างใกล้เคียงกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการฟังของกลุ่มทดลอง($Mean = 8.00, SD = 1.90$) สูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนมากและสูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุม ($Mean = 5.89, SD = 1.78$) ค่อนข้างมาก ซึ่งแสดงว่าเมื่อนักเรียนในกลุ่มทดลองเมื่อเรียนตามวิธีและแบบเรียนที่เน้นด้าน task-based language learning มีการพัฒนาความสามารถด้านการฟังสูงขึ้นเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม (ตารางที่ 5.5)

ตารางที่ 5.5 ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนด้านการฟังของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิจัย	Pretest		Posttest	
	Mean	SD	Mean	SD
กลุ่มทดลอง	5.23	1.99	8.00	1.90
กลุ่มควบคุม	4.94	1.80	5.89	1.78

(2) ความสามารถด้านการพูด พบว่าคะแนนสอบก่อนเรียนด้านการพูดของกลุ่มทดลอง ($Mean = 1.23$, $SD = 2.07$) ต่ำกว่ากลุ่มควบคุม ($Mean = 3.11$, $SD = 1.57$) ค่อนข้างมาก แต่เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยด้านการพูดของกลุ่มทดลอง ($Mean = 11.19$, $SD = 1.24$) พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยด้านการพูดสูงขึ้นกว่าคะแนนก่อนเรียนมากและสูงขึ้นกว่าคะแนนเฉลี่ยของของกลุ่มควบคุม ($Mean = 3.33$, $SD = 1.39$) ซึ่งแสดงว่าการเรียนแบบ task-based language learning ทำให้ความสามารถด้านการพูดของนักเรียนสูงขึ้นแตกต่างจากกลุ่มควบคุม ทั้งที่ในตอนเริ่มเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ดีกว่า (ตารางที่ 5.6)

ตารางที่ 5.6 ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนด้านการพูดของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิจัย	Pretest		Posttest	
	Mean	SD	Mean	SD
กลุ่มทดลอง	1.23	2.07	11.19	1.24
กลุ่มควบคุม	3.11	1.57	3.33	1.39

นอกจากนี้พบว่าในกลุ่มทดลองไม่เพียงแต่พัฒนาความสามารถในการพูดแต่ยังสามารถสร้างประโยคที่สอบถามในหลายหัวข้อมากกว่าในกลุ่มควบคุม จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่าในกลุ่มควบคุมจะมีการถามคำถามอยู่ 3 หัวข้อแต่ในกลุ่มทดลองจะมีรูปแบบประโยคคำถามหลายหัวข้อมากกว่าโดยส่วนมากมีการใช้รูปแบบประโยคในท้องเรียนมาใช้ถามในบริบทใหม่คือการสอบ แต่ผู้เรียนยังอาจมีความสามารถในการปรับโครงสร้างภาษาให้เหมาะสม เช่น ใช้ do you เมื่อใช้ถามถึงผู้หญิงหรือผู้ชายในรูปภาพ เป็นต้น (ตารางที่ 5.7)

ตารางที่ 5.7 คำถามที่ผู้เรียนผลิตในทดสอบการพูดหลังเรียน

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
What's his name?	What's her name?
What's her name?	What's his name?
What is she doing?	What is it?
What sports does she like?	

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
How old is she?	
What subjects do you like?*	
How do you go to school?***	

*What subjects does she like? *How does he go to school?

(3) ความสามารถในการอ่าน คะแนนสอบก่อนเรียนด้านการอ่านของกลุ่มทดลอง ($Mean = 3.80$, $SD = 1.18$) น้อยกว่ากลุ่มควบคุม ($Mean = 4.06$, $SD = 1.80$) เล็กน้อย เมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของกลุ่มทดลอง ($Mean = 5.36$, $SD = 1.83$) สูงกว่ากลุ่มควบคุม ($Mean = 4.11$, $SD = 1.84$) โดยที่คะแนนของกลุ่มควบคุมมีระดับสูงขึ้นเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งแสดงว่าเมื่อนักเรียนในกลุ่มทดลองเมื่อเรียนตามวิธีและแบบเรียนที่เน้นด้าน task-based language learning มีการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสูงขึ้นเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม (ตารางที่ 5.8)

ตารางที่ 5.8 ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนด้านการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิจัย	Pretest		Posttest	
	Mean	SD	Mean	SD
กลุ่มทดลอง	3.80	1.18	5.36	1.83
กลุ่มควบคุม	4.06	1.80	4.11	1.84

(4) ความสามารถในการเขียน พบว่าคะแนนสอบก่อนเรียนด้านการเขียนของกลุ่มทดลอง ($Mean = 0.68$, $SD = 0.89$) มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม ($Mean = 0.06$, $SD = 0.24$) เล็กน้อย แต่ในการสอบหลังเรียนพบว่าคะแนนเฉลี่ยด้านการเขียนของกลุ่มทดลอง ($Mean = 3.17$, $SD = 0.63$) สูงขึ้นกว่ากับคะแนนเฉลี่ยด้านการเขียนของกลุ่มควบคุม ($Mean = 2.46$, $SD = 0.71$) มาก ซึ่งแสดงว่าเมื่อนักเรียนในกลุ่มทดลองเมื่อเรียนตามวิธีและแบบเรียนที่เน้นด้าน task-based language learning มีการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสูงขึ้นเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม (ตารางที่ 5.9)

ตารางที่ 5.9 ค่าคะแนนเฉลี่ยด้านการเขียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิจัย	Pretest		Posttest	
	Mean	SD	Mean	SD
กลุ่มทดลอง	0.68	0.89	3.17	0.63
กลุ่มควบคุม	0.06	0.24	2.46	0.71

2.3 ผลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

ได้มีการให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยมีคำถามทั้งหมด 19 คำถาม โดยใช้ Likert's scale แต่มีตัวเลือกเพียง 3 ระดับ (น้อย ปานกลาง และมาก) และใช้รูปภาพใบหน้าแสดงความรู้สึกเพื่อให้เหมาะสมกับระดับของนักเรียน (☹️😊☺️) และมีคำถามปลายเปิด 1 คำถามเพื่อให้นักเรียนให้ความคิดเห็นเพิ่มเติม โดยคำถาม 19 ข้อแบ่งออกเป็น 5 ด้านคือคำถามเกี่ยวกับบทเรียนและเอกสารประกอบการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน ความคิดเห็นต่ออาจารย์ผู้สอน ความคิดเห็นต่อระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองและทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ

ผลจากแบบสอบถามพบว่า มีนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 23 คน โดยแบ่งเป็นเพศชาย 9 คน เพศหญิง 14 คน ผลจากแบบสอบถามความคิดเห็นสามารถสรุปได้ดังนี้ (ตารางที่ 5.10) พบว่านักเรียนมีระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอน การสอนและวิธีการของผู้อ่าน และบทเรียนและเอกสารประกอบการสอนในระดับมากในทุกข้อ ยกเว้นเนื้อหาเกี่ยวกับตัวละครในเนื้อหาที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับกลาง โดยพบว่าด้านบทเรียนและเอกสารประกอบการสอน นักเรียนชอบเนื้อหาที่เรียนมากที่สุด ($Mean = 2.91, SD = 0.29$) และเนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ส่วนกิจกรรมการเรียนที่ชอบ 3 ลำดับแรกคือ กิจกรรมเขียน ($Mean = 2.91, SD = 0.29$) กิจกรรมการอ่าน ($Mean = 2.87, SD = 0.54$) และกิจกรรมการพูด ($Mean = 2.83, SD = 0.39$) ในด้านความคิดเห็นของนักเรียนต่อระดับความสามารถของตนเองหลังการเรียนรู้ในรูปแบบที่พัฒนาขึ้น พบว่านักเรียนคิดว่าระดับภาษาอังกฤษของตนเองทุกทักษะมีการพัฒนาและสามารถฟัง พูดอ่านและเขียนเป็นภาษาอังกฤษได้มากขึ้น โดยมีลำดับดังนี้ คือ การฟัง ($Mean = 2.74, SD = 0.45$) การเขียน ($Mean = 2.65, SD = 0.57$) การพูด ($Mean = 2.61, SD = 0.49$) และการอ่าน ($Mean = 2.52, SD = 0.59$) ในด้านทัศนคติของนักเรียนพบว่า นักเรียนชอบและกล้าพูดภาษาอังกฤษ และอยากเรียนภาษาอังกฤษแบบนี้อีกในระดับมาก ($Mean = 2.87, 2.65, 2.96, SD = 0.34, 0.49, 0.21$)

ตารางที่ 5.10 ระดับความคิดเห็นของนักเรียน

	ข้อคิดเห็น	Min	Max	Mean	SD	ระดับความคิดเห็น
	บทเรียนและเอกสารประกอบการสอน					
1	นักเรียนชอบเนื้อหาในหนังสือเรียน	2.00	3.00	2.91	.29	มาก
2	นักเรียนชอบเนื้อหาเกี่ยวกับกลางและโยโกะ	1.00	3.00	2.48	.67	ปานกลาง
3	เนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ไม่ยากหรือไม่ง่ายเกินไป	2.00	3.00	2.87	.34	มาก
4	นักเรียนชอบหนังสือเรียน	1.00	3.00	2.87	.46	มาก
5	นักเรียนชอบบทเรียนคอมพิวเตอร์	2.00	3.00	2.87	.34	มาก
	กิจกรรมการเรียนการสอน					
6	นักเรียนชอบกิจกรรมฝึกฟัง	2.00	3.00	2.74	.45	มาก

	ข้อคิดเห็น	Min	Max	Mean	SD	ระดับความคิดเห็น
7	นักเรียนชอบกิจกรรมฝึกพูด	2.00	3.00	2.83	.39	มาก
8	นักเรียนชอบกิจกรรมฝึกอ่าน	2.00	3.00	2.87	.34	มาก
9	นักเรียนชอบกิจกรรมฝึกเขียน	2.00	3.00	2.91	.29	มาก
10	นักเรียนชอบกิจกรรมอัดวิดีโอ	1.00	3.00	2.74	.54	มาก
	ความคิดเห็นต่ออาจารย์ผู้สอน					
11	นักเรียนชอบเรียนกับอาจารย์ผู้สอน	2.00	3.00	2.87	.34	มาก
12	นักเรียนชอบวิธีการสอนของอาจารย์	2.00	3.00	2.82	.39	มาก
	ความคิดเห็นต่อระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเอง					
13	นักเรียนฟังภาษาอังกฤษออกมากขึ้น	2.00	3.00	2.74	.45	มาก
14	นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษเข้าใจมากขึ้น	1.00	3.00	2.52	.59	มาก
15	นักเรียนพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น	2.00	3.00	2.61	.49	มาก
16	นักเรียนเขียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	1.00	3.00	2.65	.57	มาก
17	นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษ	2.00	3.00	2.65	.49	มาก
18	นักเรียนชอบภาษาอังกฤษ	2.00	3.00	2.87	.57	มาก
19	นักเรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษแบบนี้อีก	2.00	3.00	2.96	.21	มาก

2.4 ความคิดเห็นเพิ่มเติมจากผู้เรียน

ในตอนท้ายของแบบสอบถาม ได้มีคำถามให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น (ตารางที่ 5.11) โดยสรุปแล้วพบว่าผู้เรียนชื่นชอบการเรียนการสอนรูปแบบที่พัฒนาขึ้น และอยากเรียนในรูปแบบกิจกรรมนี้อีก เนื่องจากสนุกและได้ความรู้เพิ่มเติมและอยากเก่งภาษาอังกฤษและสามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้

ตารางที่ 5.11 ข้อความความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

นักเรียน No.	ข้อความความคิดเห็นของผู้เรียน
1.	ฉันอยากใหเรียนอังกฤษเพราะจะได้มีความรู้ ชอบบทโรงเรียน
2.	กิจกรรมนี้ผมอยากให้มีกิจกรรมนี้ อยากเรียนกิจกรรมแบบนี้อีก เพราะจะได้มีความรู้เพิ่มขึ้น ผมชอบบทเรียนเรื่องวันหยุด
3.	ผมอยากให้มีกิจกรรมนี้อีกหลายครั้ง เพราะมีความรู้เรียนเพิ่มเติม school family
4.	กิจกรรมนี้อยากให้มีแบบนี้ตลอดปีเพราะพวกเราจะได้เก่งภาษาอังกฤษ ผมขอขอบคุณครูที่มาสอน ผมได้ความรู้มากและ กิจกรรมสนุกมากครับ ผมชอบบทอ่านและHoliday

นักเรียน No.	ข้อความความคิดเห็นของผู้เรียน
5.	ผมอยากมีกิจกรรมแบบนี้อีก ให้มีกิจกรรมแบบนี้อีกหลายครั้ง school family
6.	ฉันอยากเรียนภาษาอังกฤษอีกเพราะจะได้มีความรู้เพิ่มอีกค่ะ และฉันชอบบทโรงเรียน
7.	อยากให้อาจารย์มาสอนนานๆ อยากให้อาจารย์มาสอนเพิ่มเติมทุกวันเพราะอาจารย์พาเล่นเกมและเล่นเกม และในหนังสือมีการเรียนรู้เพิ่มเติม ชอบดูการ์ตูนโยโกะและกลาง ชอบบทHoliday
8.	อยากให้มีกิจกรรมนี้ไปอีกเรื่อยๆ เพราะจะได้มีความรู้เพิ่มเติมและฟังภาษาอังกฤษออก เขียนออก และชอบบทเรียนภาษาอังกฤษเรื่อง School
9.	ผมอยากให้มีกิจกรรมแบบนี้อีก เพราะจะได้มีความรู้เพิ่มขึ้น
10.	ผมอยากให้มีกิจกรรมนี้อีก เพราะจะได้มีความรู้เพิ่มและชอบบท School
11.	ชอบกิจกรรมอ่านและกิจกรรมพูดเพราะจะเข้าใจเนื้อหามากขึ้น ชอบบทโรงเรียนมากที่สุด
12.	อยากให้มีอีกครั้ง ถ้าได้เรียนจะได้ความรู้เพิ่มเติมดีขึ้น
13.	หนูอยากให้คุณครูมาสอนอีก จะได้เรียนเพิ่มเติมและได้กินขนม และในหนังสือเรียนมีการเรียนรู้เพิ่มเติมและชอบดูการ์ตูนกลางกับโยโกะ
14.	อยากให้มีกิจกรรมอีกและอยากให้เขียนหนังสือแบบนี้ก็จะได้เขียนออก อยากให้มีสีสันมากขึ้นจากบทกลางกับโยโกะ
15.	ผมอยากให้มีแบบนี้ต่อไปและชอบบทสคูล
16.	ผมอยากมีกิจกรรมแบบนี้ต่อไป และชอบเรียนวิดีโอ และไม่ชอบสื่อโยโกะ
17.	หนูอยากเรียนภาษาอังกฤษกับอาจารย์ฝรั่งและครูทุกๆท่านอีก แต่หนูพูดภาษาอังกฤษไม่ค่อยเก่ง แต่หนูอยากให้อาจารย์มาสอนหนูอีกค่ะ
18.	หนูอยากให้คุณครูมาสอนเพิ่มเติม และในหนังสือเรียนมีการเรียนเพิ่มเติมและชอบดูการ์ตูนโยโกะกับกลาง
19.	เนื้อหาในหนังสือเรียนไม่ง่ายไม่ยากเกินไป แล้วนักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นและฟังได้ชัดเจน บทที่ชอบคือเนื้อหา Holiday
20.	ได้เรียนภาษาอังกฤษ อยากให้มีกิจกรรมนี้อีกเพราะจะได้มีความรู้เพิ่มเติม แล้วก็ได้พูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอีกด้วย
21.	จะช่วยให้ฟังเสียงการ์ตูนได้และมีความรู้
22.	อยากให้มีกิจกรรมแบบนี้ไปอีกเพราะจะได้มีความรู้เพิ่มขึ้น
23.	เนื้อหาไม่ยากไม่ง่ายเกินไป

2.5 ผลการสังเกตการสอน

ในการสังเกตการณ์สอน ทีมผู้วิจัยได้เข้าร่วมสังเกตการณ์การเรียนการสอนในห้องเรียนโดยสังเกตด้านการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนและความร่วมมือในการเรียนของผู้เรียน ซึ่งสรุปผลได้ดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 5.12) พบว่าจากการสังเกตการณ์สอนโดยสรุปพบว่าผู้สอนมีการเตรียมการสอนที่ดี ($Mean = 3.14$, $SD = 0.38$) มีการดำเนินการกิจกรรมการเรียนการสอนการแผนการสอนที่วางไว้ ($Mean = 3.14$, $SD = 0.38$) มีความสามารถในการสอนในรูปแบบที่พัฒนาขึ้นสูง ($Mean = 3.71$, $SD = 0.49$) โดยใช้กิจกรรมการสอนเป็นภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ($Mean = 3.14$, $SD = 0.38$) และสามารถนำไปสู่การพัฒนา

ความสามารถทางการสื่อสารของผู้เรียนได้ ($Mean = 3.29, SD = 0.49$) นอกจากนั้นยังมีการใช้สื่อการสอนแอนิเมชันและให้ผลย้อนกลับกับผู้เรียน (feedback) อย่างเหมาะสม ($Mean = 300, 3.14, SD = 1.00, 0.38$) ในด้านของผู้เรียน จากการสังเกตการณ์เรียนการสอนพบว่า ผู้เรียนมีความสนใจ ตั้งใจ และให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ($Mean = 3.14, 3.29, 3.29$ และ $SD = 0.69, 0.49, 0.49$) และบทเรียนเหมาะสมกับผู้เรียนสามารถนำไปสู่ความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ ($Mean = 3.43, 3.43$ และ $SD = 0.53, 0.53$)

ตารางที่ 5.12 ผลประเมินการสังเกตการณ์เรียนการสอนในห้องเรียน

	ประเด็นการประเมิน	Mean	SD	ระดับการประเมิน
	ผู้สอน			
1	มีการเตรียมการสอนที่ดี	3.14	0.38	ดี
2	มีการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ	3.14	0.38	ดี
3	มีการให้ผลย้อนกลับ (feedback) กับผู้เรียนระหว่างการสอน	3.14	0.69	ดี
4	มีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่สอน	3.43	0.53	ดี
5	มีความสามารถสอนเนื้อหาในบทเรียนได้	3.71	0.49	ดีมาก
6	ใช้สื่อการสอน (CAI) อย่างมีประสิทธิภาพ	3.00	1.00	ดี
7	สอนตามแผนการสอนที่วางไว้	3.14	0.38	ดี
8	บรรลุวัตถุประสงค์ของการสอนแต่ละกิจกรรม	3.43	0.53	ดี
9	การสอนสามารถนำไปสู่การพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารได้	3.29	0.49	ดี
	ผู้เรียน			
10	มีความสนใจในกิจกรรม	3.14	0.69	ดี
11	มีความตั้งใจในการทำกิจกรรมการสื่อสาร	3.29	0.49	ดี
12	ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมการสื่อสาร	3.29	0.49	ดี
13	สามารถทำกิจกรรมในบทเรียนได้	3.29	0.49	ดี
14	สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้	3.43	0.53	ดี
15	สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับผู้เรียน	3.43	0.53	ดี

ในการสังเกตการณ์สอน ได้มีการบันทึกข้อสังเกตการณ์สอนเพิ่มเติม ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ด้านผู้สอน พบว่าผู้สอนมีความตั้งใจและมีลักษณะการเตรียมสอนที่ดี มีความเข้าใจในสิ่งที่สอน และมีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และมีการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษตามเอกสารประกอบการสอน แต่เนื่องจากผู้สอนยังไม่คุ้นเคยกับการสอนภาษาอังกฤษในรูปแบบใหม่ในช่วงแรกๆของการเรียนการสอน (ประมาณสัปดาห์ที่ 1-4) ผู้สอนมีการใช้สื่อการสอนแอนิเมชันค่อนข้างน้อย และไม่ทำตามแผนการสอนที่วางไว้ร่วมกัน แต่ได้นำเอาประสบการณ์การสอนของตนเองมาใช้สอน ซึ่งบางกิจกรรมส่งผลดีต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น มีการสอนการใช้เทคนิคในการออกเสียง เพื่อให้นักเรียนจำเสียงได้และสนุกสนานกับการเรียน โดยผู้สอนบอกให้นักเรียนออกเสียงช้าๆและอ่านเร็วๆ โดยใช้คำว่า อ่าน

แบบเด็กเล็กและอ่านแบบเด็กโต แต่เนื่องจากระดับความสามารถทางภาษาของอาจารย์ค่อนข้างต่ำโดยเฉพาะอย่างยิ่งการออกเสียง ทำให้อาจารย์ออกเสียงผิดในขณะที่สอนและไม่อนุญาตให้นักเรียนออกเสียงต่างไปจากของผู้สอน นอกจากนั้นมีการใช้สื่อการสอนแอนิเมชันประกอบค่อนข้างน้อย แต่ในสัปดาห์ต่อมา (สัปดาห์ที่ 5 – 15) ผู้สอนมีความคุ้นเคยกับสื่อการสอนแอนิเมชันมากขึ้นเช่น เปิดบทสนทนาและให้นักเรียนทบทวนการออกเสียงของคำและประโยคที่สำคัญ มีความพยายามในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอนที่วางไว้ แต่ผู้สอนยังมีให้ผลย้อนกลับต่อผู้เรียนยังไม่ค่อยเหมาะสม เช่น ในกิจกรรมการสนทนาที่นักเรียนต้องถามและให้คำตอบเกี่ยวกับวิชาที่ตนเองชอบ นักเรียนคิดว่าพลศึกษาไม่ได้ จึงถามอาจารย์ ซึ่งขณะนั้นอาจารย์ผู้สอนอาจจำไม่ได้เช่นกัน จึงตอบว่า “มันยาก เลือก English นั้นแหละ” ซึ่งทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ซึ่งตามทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง ปรากฏการณ์นี้จะนำไปสู่การเรียนรู้ภาษาที่สองที่ดีที่สุดเนื่องจากผู้เรียนสังเกตเห็นช่องว่างในความรู้ของตน หากได้รับผลย้อนกลับที่เหมาะสมจะทำให้ผู้เรียนเกิดการ acquire หรือ pick up ภาษากลายเป็นธรรมชาติ

ด้านผู้เรียน พบว่าผู้เรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนภาษาอังกฤษมากมีความสนใจในกิจกรรมและเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆดีมาก โดยเฉพาะกิจกรรมการพูด ในช่วงแรกนักเรียนยังไม่คุ้นชินกับการเรียนการสอนแบบใหม่ทำให้เกิดความสับสนในการทำกิจกรรม ในช่วงหลังมีความเข้าใจและมีความสนใจให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมการสื่อสาร และสามารถทำกิจกรรมในบทเรียนได้ ยกเว้นกิจกรรมการเขียนที่ค่อนข้างยากสำหรับผู้เรียน สังเกตพบว่านักเรียนไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้เลยทั้งในระดับคำและระดับประโยค จึงทำให้เมื่อทำกิจกรรมการเขียนจึงมีปัญหา

2.6 ผลการสัมภาษณ์ผู้สอน

หลังจากการเก็บข้อมูล ได้มีการสัมภาษณ์ผู้สอนโดยแบ่งเป็น 3 ประเด็นหลักคือ ความคิดเห็นของผู้สอนต่อรูปแบบการสอนและชุดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พัฒนาขึ้น ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน และข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ซึ่งผู้สอนมองว่ารูปแบบการสอนและชุดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พัฒนาขึ้นนั้นมีระดับภาษาและเนื้อหาที่เหมาะสมกับนักเรียน นักเรียนมีความสนใจและชอบเอกสารประกอบการสอนและสื่อการสอนแอนิเมชัน สีสันและภาพสวยงามและชอบตัวละครในเนื้อหา (กลางและเพื่อนฯ) ทำให้นักเรียนมีความสนใจติดตามบทเรียนและอยากเรียนบทต่อไปเกี่ยวกับกลางและเพื่อน นอกจากนั้นผู้สอนยังมองว่ากิจกรรมการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษในบทเรียนโดยเฉพาะกิจกรรม video messaging เป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของนักเรียนเพราะเป็นกิจกรรมใหม่และถึงแม้ในช่วงแรกๆนักเรียนกังวลและกลัวการอัดวิดีโอเป็นภาษาอังกฤษ แต่พบว่านักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นอยากได้รับวิดีโอตอบกลับจากเจ้าของภาษาและอัดวิดีโอโต้ตอบ ซึ่งกิจกรรมในบทเรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความกล้าพูดและสามารถพูดและเข้าใจภาษาอังกฤษมากขึ้น ในด้านประเด็นปัญหาการสอน ประเด็นหลักคือ กิจกรรมการเขียน เป็นกิจกรรมที่ยากสำหรับนักเรียน เนื่องจากผู้เรียนมีพื้นฐานการเขียนภาษาอังกฤษน้อยมาก ส่วนมากสามารถเขียนได้ในระดับคำและไม่รู้คำศัพท์เมื่อเขียน สื่อการสอน แอนิเมชันใช้เฉพาะกิจกรรมหรือประโยคที่สำคัญเนื่องจากหากใช้สื่อแอนิเมชันไปด้วยทำให้ใช้เวลามากอาจสอนไม่ทัน และประเด็นสุดท้ายด้านข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนและชุดการสอน ผู้สอนมองว่ารูปแบบการเรียนการสอนและชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นเหมาะสมและดีมากแล้วและอยากให้มีการพัฒนาชุดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนในทุกๆระดับชั้น

3 ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.1 สภาพแวดล้อมโรงเรียนพระบุบ้านหัน ราษฎร์ประสาธ

จากการสังเกตและสัมภาษณ์ผู้สอนที่โรงเรียนพระบุบ้านหันราษฎร์ประสาธ โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนขยายโอกาสขนาดกลาง ที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล 1 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผู้สอนจำนวนทั้งสิ้น 15 คน และผู้เรียนจำนวนทั้งสิ้น 177 คน สภาพทางกายภาพของโรงเรียนนั้น ประกอบไปด้วยอาคารเรียน 2 หลัง หอประชุม 1 หลัง อาคารห้องสมุด 1 หลัง โรงอาหาร 1 โรง และสนามกีฬา 1 สนามใหญ่ อาคารเรียนหลังที่ 1 มีสองชั้นและประกอบด้วยห้องพักผู้สอน 1 ห้องและห้องประชุมผู้สอน 1 ห้อง ห้องคอมพิวเตอร์ 1 ห้อง ห้องเรียนทั้งสิ้น 10 ห้อง อาคารเรียนหลังที่สองมี 2 ชั้น ประกอบด้วยห้องเรียนจำนวน 5 ห้อง และห้องปฏิบัติการทางภาษา 1 ห้อง ซึ่งมีอายุเกือบ 20 ปี (เริ่มใช้ในปี พ.ศ. 2541) ที่โรงเรียนมีอินเทอร์เน็ตแบบไร้สาย

3.2 ผลการพัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนช่วงชั้นที่ 3 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.2.1 ชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่ใช้กับกลุ่มทดลองพัฒนาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (The Basic Education Curriculum) สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และกรอบอ้างอิง CEFR ระดับความสามารถ A2 ซึ่งชุดการสอนนี้ประกอบด้วย แบบเรียนสำหรับผู้เรียนในรูปแบบภาระงาน สื่อเสียงประกอบการสอน และคู่มือการสอนของผู้สอน

ชุดการสอนนี้ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ 3 หน่วย โดยมีการกำหนดภาระงานแตกต่างกันและในแต่ละหน่วยการเรียนรู้จะมีภาระงานย่อยเพื่อให้ความรู้และฝึกทักษะเพื่อจะสามารถปฏิบัติการงานในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ได้ โดยมีองค์ประกอบ คือ

- 1) เป้าหมายการเรียนรู้ (Goal)
- 2) ผลการเรียนรู้ (Learning Outcome)
- 3) กิจกรรมการนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up Activities)
- 4) ข้อมูลที่ป้อนเข้า (Input) ได้แก่ คำศัพท์และไวยากรณ์ที่เป็นจุดเน้นในการทำภาระงาน (Focused Lexico-Grammatical Features) ภาระงานย่อย (Subtask) เพื่อฝึกทักษะและให้ความรู้แก่ผู้เรียนเพื่อการทำภาระงานหลัก
- 5) กระบวนการในการทำภาระงานหลัก (Process)
- 6) กลวิธีการเรียนรู้ (Learning Strategies)
- 7) ผลผลิต (Output) คือ ภาระงานหลัก (Task)

3.2.2 ผลการทดสอบก่อนและหลังเรียน

ความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยชุดการสอนภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นสำหรับการสอนเพื่อการสื่อสารกับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบดั้งเดิม (ตารางที่ 5.13) กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 8.30 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 12.73 ส่วนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 7.43 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 8.90 พบว่า ในกลุ่มทดลองนั้นค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ส่วนในกลุ่มควบคุมพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน (7.43) และหลังเรียน (8.90) ค่อนข้างใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 5.13 คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลสอบ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	Pretest	Posttest	Pretest	Posttest
Mean	8.30	12.73	7.43	8.90
SD	5.42	6.23	2.30	3.77

3.3 ผลการพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนช่วงชั้นที่ 3

งานวิจัยนี้มีรูปแบบการเรียนการสอนตามกรอบแนวคิดการวิจัยดังแสดงในรูปภาพที่ 5.8 กล่าวคือ ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) การเรียนโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-based Learning: TBL) การสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) และการพัฒนาทวิวิธีในการเรียน (Learning Strategies) มาประยุกต์เข้าด้วยกันแล้วพัฒนาขึ้นมาเป็นรูปแบบการสอนใหม่ที่อิงตามกรอบอ้างอิงเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาและการวัดผลภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) และสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (The Basic Education Curriculum)

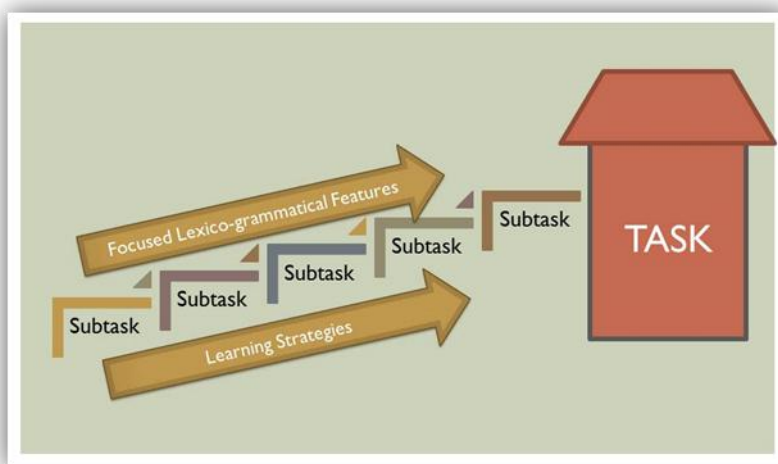
หลังจากที่นำรูปแบบการสอนนี้ไปทดลองใช้กับผู้เรียนแล้ว พบว่าผู้เรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนดีขึ้นมาก และคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียนนี้ยังแตกต่างจากผู้เรียนในกลุ่มควบคุมอีกด้วย แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพที่จะพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในช่วงชั้นที่ 3 โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากผลการวิจัยนี้ สามารถสรุปเป็น รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนช่วงชั้นที่ 3 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้โดยสามารถแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลัก คือ วิธีการในการออกแบบชุดการสอนและวิธีการออกแบบรูปแบบการสอน และวิธีการในการนำชุดการสอนและรูปแบบการสอนที่ออกแบบไปใช้จริงในชั้นเรียน ซึ่งจะได้อธิบายในหัวข้อต่อไป

3.3.1 วิธีการออกแบบชุดการสอน

ในงานวิจัยนี้เรียกวิธีการออกแบบชุดการสอนว่า OTG ซึ่งสามารถสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1) กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้และหัวข้อ (Objectives) โดยใช้การเปรียบเทียบกรอบอ้างอิง CEFR และสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางฯ เพื่อหาวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกันและนำมากำหนดหัวข้อและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ในชุดการสอนของงานวิจัยนี้

2) การออกแบบภาระงาน (Task) นั้น จะต้องสอดคล้องกับภาระงาน (Task) ที่ระบุไว้ในกรอบอ้างอิง CEFR และสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางฯ ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันนั้น โดยภาระงานจะมีทั้งภาระงานหลักและภาระงานย่อยในภาระงานหลักนั้น ผู้เรียนจะต้องใช้ความรู้ที่เรียนมาในบทเรียนหนึ่งๆ ไปใช้เพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ โดยจะมีภาระงานย่อย (Sub-task) ที่จะเป็นเหมือนแบบฝึกให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ทักษะภาษาและความรู้ที่จำเป็นต่อการนำไปปฏิบัติงานหลักในที่สุด (รูปที่ 5.8)

รูปที่ 5.8 การออกแบบภาระงาน

3.) การออกแบบคำศัพท์ ไวยากรณ์ และตัวอย่างการใช้ภาษาที่จำเป็นในการทำภาระงานย่อยและภาระงานหลัก (Genre) ผู้วิจัยได้นำการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) มาเป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ย่อย (Sub-task) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนและใช้ภาษาในการปฏิบัติภาระงานหลักได้ในที่สุด โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนและฝึกใช้ภาษาโดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ทั้งด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ (Lexico-grammatical Features) ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติภาระงานหลัก รวมถึงกลวิธีที่เกี่ยวข้องในการเรียนรู้คำศัพท์และไวยากรณ์นั้นๆ (Learning Strategies)

3.3.2 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร TIGA (TIGA Model) งานวิจัยนี้เรียก รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารวิธีนี้ว่า TIGA ซึ่งสามารถอธิบายรูปแบบได้เป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1) ภาระงานหรือตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน (Task) ผู้สอนต้องแจ้งภาระงานและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจนให้ผู้เรียนทราบเพื่อให้ผู้เรียนได้เตรียมตัวในการเรียนรู้
- 2) บริบทและภาษาที่จำเป็นต่อการปฏิบัติภาระงาน (Input) หลังจากแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้และภาระงานเป้าหมายให้ผู้เรียนรับทราบแล้ว ในการเริ่มต้นการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ นั้น จะเริ่มบทเรียนด้วย ข้อมูลป้อนเข้า (Input) ซึ่งจะอยู่ในรูปของการสร้างบริบทของการเรียนรู้ และตัวอย่างการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบทนั้นๆ
- 3) การฝึกใช้ภาษาด้วยวิธีการเรียนแบบอรรถฐาน (Genre-based Approach) การใช้ต้นแบบการใช้ภาษาที่จำเป็นในการนำไปปฏิบัติภาระงานหลักเป็นสิ่งจำเป็นโดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสวิเคราะห์การใช้ภาษาด้วยตนเอง และมีการสอนคำศัพท์และไวยากรณ์ที่จำเป็นเสริมเข้ามาด้วยจะช่วยให้การเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน
- 4) การวัดผลการเรียนรู้ (Assessment) หลังจากที่ผ่านมาการเรียนรู้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และฝึกฝนการใช้ภาษาที่จำเป็นในการปฏิบัติภาระงานหลัก ผู้เรียนจะลงมือปฏิบัติภาระงานหลัก โดยเน้นที่การแสดงความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Performance-based assessment) และความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์ของภาระงานต่างๆ

3.3.3 วิธีการนำชุดการสอนและรูปแบบการสอนไปใช้จริงในชั้นเรียน

นอกจากการออกแบบชุดการสอนและรูปแบบการสอนแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าการนำชุดการสอนและรูปแบบการสอนไปใช้จริงในชั้นเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งอาจสรุปให้เห็นภาพชัดเจนได้ดังนี้

1) ให้ผู้สอนทำความเข้าใจกับผู้เรียนเกี่ยวกับชุดการสอนและรูปแบบการสอนโดยแจ้งวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนให้ผู้เรียนทุกคนทราบ

2) ในการสอนแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ผู้สอนต้องแจ้งผู้เรียนว่ามีวัตถุประสงค์การเรียนรู้คืออะไร และแจ้งภาระงานหลักให้ผู้เรียนได้ทราบ

3) แนะนำวลีสำคัญที่ใช้สื่อสารในห้องเรียน (Classroom Language) โดยผู้สอนและผู้เรียนจะได้ใช้วลีต่างๆ ตามโอกาสที่เหมาะสม เช่น Listen and repeat. Take one copy for yourself and pass the rest on. หรือ Again, please. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฟังภาษาอังกฤษ เข้าใจคำสั่งและสามารถสื่อสารในชั้นเรียนได้ นอกจากการพูดวลีต่างๆ เหล่านี้แล้ว ยังมีป้ายวลีเหล่านี้พร้อมคำแปลภาษาไทยแต่จะไม่ให้คำอ่านเป็นภาษาไทย (เช่น ลิช-ซีน-แอนด์-รี-พีท) ติดไว้บนผนังรอบห้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ภาษาสำหรับการสื่อสารในชั้นเรียนจากภาษาเขียน โดยผู้เรียนจะได้ฝึกสะกดคำจากรูปเขียนและเชื่อมโยงกับเสียงและความหมาย นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถตรวจสอบได้ทุกครั้งที่ได้ยินผู้สอนพูดวลีคำสั่งต่างๆ ว่ามีความหมายว่าอย่างไร ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้วลีสำคัญที่ใช้สื่อสารในห้องเรียนอีกวิธีหนึ่ง

4) จัดสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนใหม่ เปลี่ยนจากห้องเรียนที่นั่งเรียนแบบทุกคนนั่งอยู่ที่โต๊ะและหันหน้าเข้ากระดาน เปลี่ยนเป็นการนั่งเรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 4-5 คน เพื่อให้เกิดความสะดวกในการเรียนแบบ CLT และ TBL และส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ร่วมกัน (Cooperative Learning)

5) การสอนวิธีการเรียนรู้ เช่น การจัดแฟ้มเอกสารเพื่อช่วยในการลำดับเนื้อหา (Organizing content) การใช้เครื่องช่วยจำ (Mnemonic Devices) เพื่อช่วยการสะกดคำ เสียง และความหมาย การใช้สัญลักษณ์ในการสื่อสาร เช่น ภาษามือ ปากกาเน้นข้อความสีต่างๆ การใช้ Cuts-up Jigsaw และการเรียนรู้ร่วมกัน

3.4 ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อชุดการสอนและรูปแบบการสอน

ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นในแต่ละประเด็นที่หลากหลาย อาจแบ่งประเด็นสำคัญได้เป็น 4 ประเด็น ได้แก่ 1) ความคิดเห็นต่อชุดการสอน (เอกสารและสื่อประกอบการเรียนการสอน) และรูปแบบการสอน 2) กิจกรรมการเรียนการสอน 3) การเรียนรู้ในทักษะต่างๆ และ 4) ความมั่นใจของผู้เรียน (ตารางที่ 5.14)

3.4.1 ความคิดเห็นต่อชุดการสอน (เอกสารและสื่อประกอบการเรียนการสอน) และรูปแบบการสอน ผู้เรียนส่วนใหญ่ (79%) เห็นด้วยว่าชุดการสอนภาษาอังกฤษนี้โดยรวมมีความน่าสนใจ ($\bar{X}$ = 4.13, SD = 0.74) โดยส่วนใหญ่ (79.2%) เห็นด้วยเป็นอย่างมากว่าเอกสารประกอบการเรียนการสอนมีความเหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก ($\bar{X}$ = 4.17, SD = 0.76) และสื่อการสอนมีความเหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเช่นกัน ($\bar{X}$ = 3.88, SD = 0.95) ในรูปแบบการสอนแบบใช้สถานการณ์จริงเป็นตัวกำหนดภาระงานนั้น ผู้เรียนมากกว่าครึ่ง (58.3%) มีความคิดเห็นว่าเมื่อต้องสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษผู้เรียนจะมีความระมัดระวังมากขึ้นที่จะสื่อสารให้ตรงสถานการณ์ ($\bar{X}$ = 3.67, SD = 1.01)

3.4.2 กิจกรรมการเรียนการสอน ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นผู้เรียนส่วนใหญ่ (91.6%) เห็นด้วยมากที่สุดว่ากิจกรรมมีความหลากหลายครบทุกทักษะ ($\bar{X}$ = 4.38, SD = 0.65) นอกจากนี้ผู้เรียนส่วนใหญ่ (70.8%) เห็นว่าพวกเขามีส่วน

ร่วมในการทำกิจกรรมในชั้นเรียนมากขึ้น ($\bar{X}$ = 4.04, SD = 0.81) ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดในการวัดผลประเมินผล ($\bar{X}$ = 4.38, SD = 0.71) และสภาพห้องเรียน (ได้แก่ การจัดที่นั่ง เสียง อุปกรณ์) ($\bar{X}$ = 4.38, SD = 0.71)

3.4.3 การเรียนรู้ในทักษะต่างๆ จากการเรียนการสอนในรูปแบบ TIGA ผู้เรียนเห็นด้วยมากที่สุดว่าตนเองมีโอกาสดูฝึกทักษะการฟัง ($\bar{X}$ = 4.38, SD = 0.71) และเรียนรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้น ($\bar{X}$ = 4.25, SD = 0.94) และเห็นด้วยอย่างมากว่าตนเองได้ฝึกทักษะการอ่าน ($\bar{X}$ = 4.04, SD = 0.81) การเขียน ($\bar{X}$ = 3.96, SD = 0.96) การพูด ($\bar{X}$ = 3.96, SD = 1.04) และ ไวยากรณ์ ($\bar{X}$ = 3.96, SD = 0.96) เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ผู้เรียนเห็นด้วยเป็นอย่างมากกว่าพวกเขาได้มีโอกาสพัฒนาวิธีการในการเรียนอื่นๆ เช่น ภาษาที่ใช้สื่อสารในชั้นเรียน การจัดเรียงความคิด เทคนิคการจำคำศัพท์และการออกเสียง เป็นต้น ($\bar{X}$ = 4.08, SD = 0.93) อย่างไรก็ตาม มีผู้เรียนจำนวนน้อย (12.5%) ที่เห็นว่าสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X}$ = 2.38, SD = 1.17)

3.4.4 ความมั่นใจของผู้เรียน ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนการสอนนั้นทำให้พวกเขามีความมั่นใจในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X}$ = 3.38, SD = 1.17)

ตารางที่ 5.14 ความคิดเห็นของกลุ่มทดลองต่อชุดการสอนภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น (N = 24)

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
1. ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนี้โดยรวมมีความน่าสนใจ	8 (33.3)	11 (45.8)	5 (20.8)	-	-	4.13	0.74	เห็นด้วยมาก
2. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้ในชีวิตประจำวัน	2 (8.3)	1 (4.2)	7 (29.2)	8 (33.3)	6 (25.0)	2.38	1.17	เห็นด้วยน้อย
3. กิจกรรมการเรียนการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจที่จะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น	4 (16.7)	8 (33.3)	7 (29.2)	3 (12.5)	2 (8.3)	3.38	1.17	เห็นด้วยปานกลาง
4. เมื่อต้องสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษผู้เรียนจะมีความกระตือรือร้นมากขึ้นที่จะสื่อสารให้ตรงสถานการณ์	5 (20.8)	9 (37.5)	8 (33.3)	1 (4.2)	1 (4.2)	3.67	1.01	เห็นด้วยมาก
5. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน	9 (37.5)	8 (33.3)	6 (25.0)	1 (4.2)	-	4.04	0.91	เห็นด้วยมาก
6. เอกสารประกอบการสอนมีความเหมาะสม น่าสนใจ เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	9 (37.5)	10 (41.7)	5 (20.8)	-	-	4.17	0.76	เห็นด้วยมาก
7. สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสม น่าสนใจ เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	9 (37.5)	3 (12.5)	12 (50.0)	-	-	3.88	0.95	เห็นด้วยมาก
8. กิจกรรมมีความหลากหลายครบทุกทักษะ (ได้แก่ อ่าน เขียน ฟัง พูด)	11 (45.8)	11 (45.8)	2 (8.3)	-	-	4.38	0.65	เห็นด้วยมากที่สุด

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
ไวยากรณ์และคำศัพท์)								
9. ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะการอ่านเพิ่มขึ้น	7 (29.2)	12 (50.0)	4 (16.7)	1 (4.2)	-	4.04	0.81	เห็นด้วยมาก
10. ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะการเขียนเพิ่มขึ้น	9 (37.5)	6 (25.0)	8 (33.3)	1 (4.2)	-	3.96	0.96	เห็นด้วยมาก
11. ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะการพูดเพิ่มขึ้น	10 (41.7)	5 (20.8)	7 (29.2)	2 (8.3)	-	3.96	0.94	เห็นด้วยมาก
12. ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะการฟังเพิ่มขึ้น	11 (45.8)	12 (50.0)	-	1 (4.2)	-	4.38	0.71	เห็นด้วยมากที่สุด
13. ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ไวยากรณ์เพิ่มขึ้น	8 (33.3)	9 (37.5)	5 (20.8)	2 (8.3)	-	3.96	0.96	เห็นด้วยมาก
14. ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้น	13 (54.2)	5 (20.8)	5 (20.8)	1 (4.2)	-	4.25	0.94	เห็นด้วยมากที่สุด
15. ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนากลวิธีในการเรียนอื่นๆ เช่น ภาษาที่ใช้สื่อสารในชั้นเรียน การจัดเรียงความคิด เทคนิคการจำคำศัพท์และการออกเสียง	11 (45.8)	4 (16.7)	9 (37.5)	-	-	4.08	0.93	เห็นด้วยมาก
16. ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการวัดผลประเมินผล เช่น การเก็บคะแนน การสอบ	12 (50.0)	9 (37.5)	3 (12.5)	-	-	4.38	0.71	เห็นด้วยมากที่สุด
17. ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับสภาพห้องเรียน เช่น การจัดที่นั่ง เสียง อุปกรณ์	12 (50.0)	9 (37.5)	3 (12.5)	-	-	4.38	0.71	เห็นด้วยมากที่สุด

ข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามปลายเปิดของกลุ่มทดลองต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น สรุปได้ดังนี้ (ตารางที่ 5.14)

1) ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนอยากให้ผู้สอนใช้กิจกรรมที่สนุกและหลากหลายทั้งในและนอกห้องเรียน (เช่น การสอนสะกดคำ การพาอ่านศัพท์ การเล่นเกม เป็นต้น) โดยผู้เรียนอยากให้ผู้สอนใช้ภาษาไทยในการสอนมากกว่าเดิมและอยากให้เน้นคนที่อ่อนภาษาอังกฤษมากกว่าคนอื่น นอกจากนี้ผู้เรียนอยากให้เพิ่มเวลาในการเรียนให้มากขึ้น

2) ด้านเอกสารประกอบและสื่อการเรียนการสอน ผู้เรียนมีข้อเสนอแนะให้มีการเพิ่มสีสัน ภาพประกอบ หรือการ์ตูนเข้าไปในเอกสารประกอบการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน และเสนอว่าควรมีใช้สื่อที่หลากหลาย (เช่น เพลง วิดีโอ เกมส์ การ์ตูน) ในการเรียนการสอนเพื่อความเข้าใจมากขึ้น

3) ด้านการวัดและประเมินผล ผู้เรียนมีข้อเสนอแนะให้ออกข้อสอบแบบเลือกคำตอบ (Multiple choices) และอยากให้ข้อสอบที่ง่ายกว่านี้ ผู้เรียนบางคนเสนอให้มีการสอนปากเปล่าหรือสอบแบบอัตนัย นอกจากนี้ยังเสนอให้มีคำแปลในเอกสารประกอบการเรียนการสอนและเพิ่มใบงานสำหรับเก็บคะแนน

4) ด้านสภาพห้องเรียน ผู้เรียนเสนอให้ห้องเรียนมีแอร์ และมีการตกแต่งที่สวยงามและมีสีสันมากกว่าที่เป็นอยู่ อยากให้มีตู้หนังสือ ฝ่าปูโต๊ะ คอมพิวเตอร์ และอยากให้จัดที่นั่งเป็นแบบคู่

ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้เรียนจากการสัมภาษณ์ผู้เรียน แบ่งออกเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ 5 ประเด็นหลัก คือ

1) ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ในชั้นเรียน ผู้เรียนให้สัมภาษณ์ว่าบรรยากาศในชั้นเรียนเหมาะสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษเนื่องจากมีความสนุกสนาน มีการนั่งเรียนแบบกลุ่ม และปรับเปลี่ยนที่นั่งทำให้ไม่จำเจ และมีโอกาสได้นั่งทั้งด้านหน้าและด้านหลังของห้องเรียน การใช้สัญลักษณ์ในการเรียนร่วมกัน เช่น สัญลักษณ์ให้ทุกคนในชั้นเงียบและฟังผู้สอน ช่วยลดการคุยกันของผู้เรียน และส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนได้เป็นอย่างดี เป็นต้น

2) ด้านเอกสารประกอบ สื่อ และกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน ผู้เรียนชอบเอกสารประกอบการสอน เนื่องจากมีรูปภาพและรูปแบบที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจในการเรียนรู้คำศัพท์และไวยากรณ์ได้มากขึ้น ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนจดจำและสะกดคำศัพท์ได้ เช่น การเล่นเกมส่ายอาชีพ การเล่นเกมส่ายคำ เป็นต้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังชอบทำแบบฝึกหัดในแต่ละบทโดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบฝึกหัดเกี่ยวกับคำศัพท์และไวยากรณ์ ผู้เรียนชอบความหลากหลายของกิจกรรม (เช่น การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ การเขียนเล่าเรื่องตนเองและครอบครัว การทำแผนที่โรงเรียน การอัดวิดีโอการพูดภาษาอังกฤษ เป็นต้น) และสื่อ (เช่น บัตรคำศัพท์ โปสเตอร์ Classroom Language คลิปเสียง เป็นต้น) ที่ใช้ในชั้นเรียน เนื่องจากช่วยให้เกิดความเข้าใจในการเรียน อีกทั้งกิจกรรมและสื่อต่างๆ เหล่านี้ยังเอื้อให้ผู้เรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง

3) ด้านการวัดและประเมินผล เนื่องจากการวัดและประเมินผลการทำงานของนักเรียน (เช่น การอัดวิดีโอการพูดแนะนำตัวเองเป็นรายบุคคล การทำแผนที่โรงเรียนของแต่ละกลุ่ม เป็นต้น) เป็นสิ่งที่ผู้เรียนไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน จึงทำให้มีความคิดเห็นที่หลากหลาย ผู้เรียนบางคนชอบเพราะเป็นการเรียนรู้แบบใหม่ที่สร้างความตื่นเต้นในการเรียนรู้ ในขณะที่บางคนไม่ชอบเนื่องจากภาระงานต่างๆ มีความยากและต้องอาศัยทักษะหลายอย่างในการทำภาระงานให้ลุล่วง แตกต่างจากการทำข้อสอบแบบมีตัวเลือกตอบที่ผู้เรียนทุกคนคุ้นเคย

4) ทศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีขึ้นหลังจากได้เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นในงานวิจัยนี้ ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนรู้สึกชอบการเรียนภาษาอังกฤษเพราะไม่น่าเบื่อ มีกิจกรรมหลากหลาย และบรรยากาศในห้องเรียนมีความสนุกสนาน ผู้เรียนหลายคนยอมรับว่าก่อนหน้านี้ไม่สามารถอ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้ แต่หลังจากเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ผ่านไปแล้วทำให้พวกเขามีความสุขเพราะสามารถอ่านภาษาอังกฤษออกและสะกดคำศัพท์ได้หลายคำมากขึ้น และยังสามารถสร้างประโยคภาษาอังกฤษได้อีกด้วย

สิ่งที่ผู้เรียนชอบมากที่สุด ได้แก่ การเรียนคำศัพท์ที่ใหม่และหลากหลายน่าสนใจ และได้มีโอกาสฝึกสะกดและเขียนคำศัพท์ เนื่องจากในการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนเคยเรียนมานั้น ผู้เรียนมีโอกาสดูหรือลอกคำศัพท์หรือประโยคที่ผู้สอนเขียนบนกระดาน นอกจากนี้ผู้เรียนยังชอบการเรียนรู้ผ่านเกมส์ เช่น การทายคำศัพท์จากการใบ้ท่าทางของเพื่อนร่วมชั้น

เรียน เป็นต้น ส่วนภาระงานที่ผู้เรียนชอบ ได้แก่ การทำงานกลุ่มเพื่อผลิตแผนที่โรงเรียน เพราะผู้เรียนเห็นว่าได้ใช้ทั้งภาษาอังกฤษที่เรียนมาและความคิดร่วมกันกับสมาชิกในกลุ่มของตน

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงชุดการสอนและรูปแบบการสอน ผู้เรียนอยากให้เพิ่มสื่อวิดีโอในการเรียนการสอน และอยากให้ผู้สอนใช้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทยในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 5.15 ข้อเสนอแนะของกลุ่มทดลองต่อรูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น

ประเด็น	ข้อเสนอแนะ
1. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	- ให้ดูวิดีโอและเรียนไปพร้อมกัน - ทำกิจกรรมนอกห้องเรียน - อยากให้มีกิจกรรมเล่นเกม - อยากให้ผู้สอนพาอ่าน เขียน พูด ภาษาอังกฤษมากขึ้น - สอนภาษาอังกฤษแบบสะกดคำ - อยากให้เน้นคนที่อ่อนภาษาอังกฤษมากกว่าคนอื่น - อยากให้สอนแบบสนุกๆ - ควรใช้ภาษาไทยในการสอนมากกว่านี้ - สอนภาษาอังกฤษแบบมีคำแปล - อยากให้เวลาเรียนมากขึ้น - อยากให้มีการอธิบายมากกว่านี้ - อยากให้ผู้สอนพาอ่านศัพท์ - อยากให้มีการสอนสะกดคำ - เพิ่มไวยากรณ์และคำศัพท์
2. ด้านเอกสารและสื่อประกอบการสอน	- อยากให้มีการระบายสี วาดภาพ - เอกสารมีคำแปล - อยากให้มีภาพประกอบ รูปการ์ตูน - เอกสารควรมีสีสัน จะช่วยให้อยากเรียนมากขึ้น - อยากให้มีเกมจากภาพให้เล่น - ฟังเพลง ดูวิดีโอ เล่นเกม การ์ตูน - อยากให้เปิดหนังสือเป็นภาษาอังกฤษเพื่อจะได้เข้าใจ
3. ด้านการวัดผลประเมินผล	- อยากให้ออกข้อสอบกากบาท - สอบปากเปล่า - อยากให้มีใบงานสำหรับเก็บคะแนนอีก - อยากให้อ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น - อยากให้สอบแบบอัตนัย - อยากให้ออกข้อสอบง่ายกว่านี้

ประเด็น	ข้อเสนอแนะ
4. สภาพห้องเรียน	- ติดแอร์ - อยากให้ห้องเรียนตกแต่งสวยงาม / สีสดใสเพิ่มขึ้น - มีคอมพิวเตอร์ โต๊ะ เก้าอี้ - อยากให้จัดที่นั่งเป็นคู่ - มีภาพเยอะ - อยากให้มีตู้หนังสือ - ควรจะมีผ้าปูโต๊ะ

4. ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผลการวิจัยการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปรากฏผลดังนี้

4.1 ผลคะแนนก่อนและหลังการทดลองด้านไวยากรณ์และคำศัพท์

ผลคะแนนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม รวมจำนวนทั้งสิ้น 32 คน (ตารางที่ 5.15) พบว่า คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ด้านไวยากรณ์ของกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้น และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ลดลง เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม ซึ่งมีผลเชิงสถิติตรงข้ามกับกลุ่มทดลอง โดยที่คะแนนเฉลี่ยลดลง และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพิ่มขึ้น และพบว่า คะแนนเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทั้ง 2 กลุ่มเพิ่มขึ้น จากเดิมค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม เท่ากับ 1.5 เป็น 3.1 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจาก 1.1 เป็น 1.4 ในขณะที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองเท่ากับ 1.5 เป็น 3.1 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจาก 1.1 เป็น 1.4

ตารางที่ 5.16 คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มวิจัย	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	Mean	SD	Mean	SD
1. ด้านไวยากรณ์				
กลุ่มทดลอง	3.8	1.5	3.0	1.7
กลุ่มควบคุม	2.8	1.5	3.1	1.1
2. ด้านคำศัพท์				
กลุ่มทดลอง	1.5	1.1	3.1	1.4
กลุ่มควบคุม	2.8	1.6	3.6	1.8

4.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการบันทึกวีดิทัศน์ และการสังเกตการสอน มีข้อค้นพบดังนี้

(1) ในช่วงก่อนการทดลองนั้น ครูใช้วิธีการสอนแบบเน้นไวยากรณ์และการแปล (Grammar-translation) ซึ่งวิธีการสอนลักษณะนี้ ทำให้บทบาทของครูในชั้นเรียนมากกว่านักเรียน ในช่วงการทดลอง ครูได้เปลี่ยนวิธีการสอนจากเดิมที่เป็นการสอนแบบเน้นไวยากรณ์และการแปล เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการสอนภาษาแบบเน้นปฏิบัติ (TBL) มาใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนการสอน โดยมีนักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ (Student center) ซึ่งวิธีการสอนลักษณะนี้เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษา ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสในการใช้ภาษา กล้าแสดงออก และมีความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น

(2) การเปลี่ยนแปลงการจัดการชั้นเรียนระหว่างก่อนและหลังการทดลอง การจัดการชั้นเรียนก่อนการทดลองจะเป็นการจัดชั้นเรียนแบบธรรมดา จัดที่นั่งแบบเรียงหน้ากระดาน มีครูเป็นศูนย์กลาง เป็นผู้ดำเนินการเรียนรู้ ใช้วิธีการสอนแบบเน้นไวยากรณ์และการแปล เน้นการบรรยาย โดยมีนักเรียนเป็นผู้รับความรู้จากครู ซึ่งลักษณะการจัดชั้นเรียนแบบนี้ ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษา ซึ่งควรมีสภาพแวดล้อมที่สามารถส่งเสริมโอกาสในการเรียนแก่นักเรียนมากกว่านี้ ดังนั้น เพื่อตอบสนองสภาพปัญหาและความต้องการของโรงเรียน การจัดการชั้นเรียนช่วงหลังการทดลอง จึงเปลี่ยนรูปแบบจากการจัดชั้นเรียนแบบธรรมดาเป็นการจัดชั้นเรียนแบบนวัตกรรมเป็นชั้นเรียนที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และเอื้อต่อการใช้วิธีการสอนรูปแบบต่าง ๆ การจัดการชั้นเรียนในงานวิจัยครั้งนี้ จะเป็นการจัดที่นั่งแบบกลุ่ม และครูใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการสอนภาษาแบบเน้นปฏิบัติ (TBL) ทำให้บทบาทของนักเรียนมีอิสระในการเรียนมากขึ้น เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ (Student center) โดยมีครูเป็นผู้ให้คำปรึกษา

(3) วิธีการจับกลุ่มที่นั่งในชั้นเรียนรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ การจัดกลุ่มด้วยตนเอง การจัดกลุ่มด้วยการสุ่ม และการจัดกลุ่มผสมระหว่างเด็กเก่งและเด็กอ่อน พบว่า นักเรียนชอบวิธีการจัดกลุ่มด้วยตนเองมากที่สุด เพราะได้ทำงานร่วมกับเพื่อนที่สนิทกัน มีความมั่นใจที่จะแสดงความคิดเห็นและถามคำถาม ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ภายในกลุ่ม วิธีการจัดกลุ่มที่นักเรียนไม่ชอบมากที่สุด คือ การจัดกลุ่มด้วยการสุ่ม เนื่องจากสมาชิกในกลุ่ม อาจเป็นคนที่ไม่สนิทกัน สมาชิกในกลุ่มส่วนใหญ่หรือทั้งหมดอาจเป็นคนที่อ่อนภาษาอังกฤษ เป็นต้น ซึ่งการจัดกลุ่มวิธีนี้ ทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจ และไม่กล้าที่จะถามหรือแสดงความคิดเห็น จึงทำให้ไม่เกิดการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ภายในกลุ่ม

(4) เปลี่ยนแปลงด้านแรงจูงใจในการเรียนระหว่างช่วงก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ช่วงก่อนการทดลอง รูปแบบการจัดการชั้นเรียนเป็นแบบธรรมดา ครูเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ (Teacher center) ใช้วิธีการสอนแบบเน้นไวยากรณ์และการแปล พฤติกรรมของนักเรียนนักเรียนจึงมีลักษณะก้มหน้า ใบหน้าบึ้งตึง หันหน้าเข้าหากระดานหรือมองไปที่ครู ทำให้บทบาทของนักเรียน คือ ผู้รับฝ่ายเดียว และมีส่วนร่วมในชั้นเรียนน้อย ดังนั้น ช่วงหลังการทดลอง จึงนำรูปแบบการจัดการชั้นเรียนแบบนวัตกรรมมาใช้ ซึ่งการจัดการชั้นเรียนแบบนี้ เอื้อต่อวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการสอนภาษาแบบเน้นปฏิบัติ (TBL) ทำให้บทบาทของนักเรียนในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจ ความกระตือรือร้นในการเรียนและความสนุกสนานในการเรียนภาษาอังกฤษ มากกว่าการเรียนแบบก่อนการทดลอง

(5) ในช่วงก่อนการทดลอง พฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กเก่านั้น จะเขียนคำอ่านน้อยกว่าเด็กอ่อน มีการนำกลยุทธ์การอ่านมาใช้ ซึ่งก็คือการเน้นคำ ในขณะที่เด็กอ่อนไม่มีการนำกลยุทธ์การอ่านมาใช้ นอกจากการเขียนตัวอ่านทุกตัวลงในสื่อการเรียน ในด้านทักษะการเขียนนั้น จะเห็นว่า เด็กเก่งสามารถเขียนได้เป็นประโยคและยาวกว่า เมื่อเทียบกับเด็กอ่อนที่ไม่สามารถเขียนได้เป็นประโยค ทั้งที่ใช้เวลาในการเขียนเท่ากัน การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมช่วงหลังการทดลอง แสดงให้เห็นว่า

ลักษณะการเขียนตัวคำอ่านในสื่อการเรียนของเด็กเก่งและเด็กอ่อนลดลง เด็กเก่งเริ่มสามารถหาใจความสำคัญของเนื้อเรื่องที่อ่านได้ ในขณะที่เด็กอ่อนแปลเนื้อหาของเนื้อเรื่องที่อ่านได้ จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว บ่งชี้ถึงพัฒนาการการเรียนรู้ที่ดีขึ้นของนักเรียนทุกคนในกลุ่มทดลอง

(6) การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างหลังการทดลอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีผลการตอบรับที่ดีต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่นำกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ทฤษฎีวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการสอนภาษาแบบเน้นปฏิบัติ (TBL) มาใช้ในการออกแบบ นอกจากนี้ นักเรียนยังมีความสนใจและต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป และชอบการจัดการชั้นเรียนแบบนวัตกรรมมากกว่าแบบเดิมที่เป็นการจัดการชั้นเรียนแบบธรรมดา

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ดำเนินการวิจัยโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อสำรวจสภาพและปัญหาของการจัดการเรียนการสอน รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ และทัศนคติและแรงจูงใจของนักเรียน จากกลุ่มเป้าหมายซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ และนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยสถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-Test และ F-Test ซึ่งสามารถนำมาสรุปเป็นผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอจากการวิจัย ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในส่วนของการสรุปผลการวิจัย แบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 หัวข้อดังนี้

1. สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน
2. รูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
3. ทัศนคติและแรงจูงใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
4. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
5. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน

1. สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน ซึ่งจำแนกออกเป็น 4 ด้านคือ ด้านครูสอนภาษาอังกฤษ ด้านนักเรียน ด้านโรงเรียน และด้านผลงานและการยอมรับ สรุปผลดังนี้

1.1 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา

1.1.1 ด้านครูสอนภาษาอังกฤษ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเห็นว่า สภาพด้านครูสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$) เมื่อวิเคราะห์ตามประเด็นย่อยทุกข้ออยู่ในระดับปานกลางคือ ครูสอนภาษาอังกฤษตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ และมีแรงจูงใจที่ดีในการสอน ($\bar{X} = 3.48$) มีความรู้ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษโดยนำเทคนิคใหม่ๆมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) มีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษโดยตรงสอดคล้องกับวิชาที่สอน ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$) และมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนชั้นเรียนที่ต้องมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.25$)

1.1.2 ด้านนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเห็นว่า สภาพด้านนักเรียนโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.65$) โดยพบว่า นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และหรือการใช้ชีวิตในสังคมในอนาคต ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$) มีแรงจูงใจที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบเคียงกับการเรียนวิชาอื่นๆตามหลักสูตร ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$) มีความกระตือรือร้นในการใช้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษ เมื่อมีโอกาสให้ใช้หรือได้รับการกระตุ้นให้ใช้ภาษาอังกฤษ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$) สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างง่ายๆ ได้บ้าง เมื่อมี

โอกาสหรือมีความจำเป็นต้องสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$) และมีโอกาสได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตซึ่งมีแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$) ส่วนสภาพต่อไปนี้อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ โอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาอังกฤษที่จัดโดยหน่วยงานภายนอกอื่นๆ ($\bar{X} = 2.46$) โอกาสได้เรียนหรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูหรืออาสาสมัครชาวต่างประเทศบ้างเป็นครั้งคราว ($\bar{X} = 2.09$) และโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับนักเรียนแลกเปลี่ยนชาวต่างประเทศ ($\bar{X} = 1.65$)

1.1.3 ด้านโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเห็นว่า สภาพด้านโรงเรียนในการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$) ในส่วนประเด็นย่อยที่เกี่ยวกับสภาพด้านโรงเรียน พบว่าทุกประเด็นมีสภาพอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและหรือการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.18$) โรงเรียนมีการจัดระบบและกลไกที่ดีในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ($\bar{X} = 3.13$) โรงเรียนมีโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ($\bar{X} = 3.05$) และโรงเรียนมีงบประมาณเพียงพอต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ($\bar{X} = 2.76$)

1.1.4 ด้านผลงานและการยอมรับ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเห็นว่า สภาพด้านผลงานและการยอมรับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.69$) โดยพบว่า ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนของในภาพรวม สามารถเทียบเคียงและแข่งขันได้กับโรงเรียนอื่นๆ ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน ($\bar{X} = 3.00$) ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X} = 2.68$) นักเรียนในโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X} = 2.63$) ส่วนประเด็นที่อยู่ในระดับน้อยคือ โรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X} = 2.47$)

1.2 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา

1.2.1 ด้านครูสอนภาษาอังกฤษ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่า สภาพด้านครูสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) เมื่อวิเคราะห์ตามประเด็นย่อยพบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษมีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษโดยตรงสอดคล้องกับวิชาที่สอน ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ และมีแรงจูงใจที่ดีในการสอน ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$) มีความรู้ความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ โดยนำเทคนิคใหม่ๆมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) และมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนชั้นเรียนที่ต้องมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$)

1.2.2 ด้านนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่า สภาพด้านนักเรียนโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$) เมื่อวิเคราะห์ตามประเด็นย่อยพบว่า นักเรียนมีโอกาสดำเนินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตซึ่งมีแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) และตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการศึกษาค้นคว้า การประกอบอาชีพ และหรือการใช้ชีวิตในสังคมในอนาคต ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) ส่วนประเด็นอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือ สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างง่ายได้บ้าง เมื่อมีโอกาสดำเนินการใช้สื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.39$) มีแรงจูงใจที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบเคียงกับการเรียนวิชาอื่นๆตามหลักสูตร ($\bar{X} = 3.38$) มีความกระตือรือร้นในการใช้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษ เมื่อมีโอกาสดำเนินการใช้หรือได้รับการกระตุ้นให้ใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.31$) มีโอกาสได้เรียนหรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูหรืออาสาสมัครชาวต่างประเทศบ้างเป็นครั้งคราว ($\bar{X} = 3.22$) และมีโอกาสเข้า

ร่วมกิจกรรมทางภาษาอังกฤษที่จัดโดยหน่วยงานภายนอกอื่นๆ ($\bar{X} = 2.99$) ส่วนโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับนักเรียนแลกเปลี่ยนชาวต่างประเทศ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.40$)

1.2.3 ด้านโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่า สภาพด้านโรงเรียนในการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$) ในส่วนประเด็นย่อยที่เกี่ยวกับสภาพด้านโรงเรียน พบว่า ส่วนใหญ่มีสภาพอยู่ในระดับมาก ได้แก่ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและหรือการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.75$) โรงเรียนมีโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ($\bar{X} = 3.70$) โรงเรียนมีการจัดระบบและกลไกที่ดีในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ($\bar{X} = 3.65$) ส่วนในด้าน การมีงบประมาณเพียงพอต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$)

1.2.4 ด้านผลงานและการยอมรับ ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่า สภาพด้านผลงานและการยอมรับในส่วน ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) โดยพบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X} = 3.41$) นักเรียนในโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X} = 3.32$) ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนของในภาพรวม สามารถเทียบเคียงและแข่งขันได้กับโรงเรียนอื่นๆ ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน ($\bar{X} = 3.30$) และโรงเรียนเคยได้รับการยอมรับ หรือการยกย่องเชิดชูเกียรติ หรือได้รับรางวัลทางด้านภาษาอังกฤษ ในระดับใดระดับหนึ่ง ($\bar{X} = 3.21$) ตามลำดับ

2. รูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์สอนภาษาอังกฤษและนักเรียนในโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ ซึ่งจำแนกออกเป็น 4 ด้านคือ การวางแผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ รวมทั้งการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของ อาจารย์และนักเรียน สรุปผลดังนี้

2.1 รูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ในโรงเรียนประถมศึกษา

2.1.1 การวางแผนการสอน

อาจารย์เห็นว่า ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา อาจารย์ได้มีการวางแผนการสอนในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) โดยเมื่อวิเคราะห์ในหัวข้อย่อยพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ได้มีการดำเนินการด้านการวางแผนการสอนทุกข้อในระดับมากเช่นกัน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของรายวิชา และผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชาภาษาอังกฤษที่สอน ($\bar{X} = 4.03$) มีการกำหนดหัวข้อเนื้อหาที่จะสอน กิจกรรมการเรียนการสอน และหนังสือ/สื่อการสอนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา และผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชาภาษาอังกฤษที่สอน ($\bar{X} = 4.02$) มีการกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา และผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชาภาษาอังกฤษที่สอน ($\bar{X} = 3.95$) มีการศึกษานโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในด้านการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นแนวทางในการวางแผนการสอน ($\bar{X} = 3.92$) มีการนำกรอบมาตรฐานการสอนภาษาอังกฤษที่กำหนดสำหรับระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการมาเป็นแนวทางในการวางแผนการสอน ($\bar{X} = 3.89$) และมีการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับแผนการสอนแก่นักเรียนก่อนเริ่มการสอน เพื่อให้ นักเรียนทราบถึงวัตถุประสงค์

รายวิชา ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง หัวข้อเนื้อหาที่จะสอน กิจกรรมการเรียนการสอน หนังสือ/สื่อการสอน และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.75$)

นักเรียนเห็นว่า ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา อาจารย์ได้มีการวางแผนการสอนในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X}=4.22$) โดยเมื่อวิเคราะห์ในหัวข้อย่อยพบว่า นักเรียนเห็นว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ได้มีการดำเนินการด้านการวางแผนการสอนทุกๆ ข้อในระดับมากเช่นกัน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของรายวิชา และผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชาภาษาอังกฤษที่สอน ($\bar{X}=4.23$) มีการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับแผนการสอนแก่นักเรียนก่อนเริ่มการสอน เพื่อให้นักเรียนทราบถึงวัตถุประสงค์รายวิชา ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง หัวข้อเนื้อหาที่จะสอน กิจกรรมการเรียนการสอน หนังสือ/สื่อการสอน และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.23$) มีการกำหนดหัวข้อเนื้อหาที่จะสอน กิจกรรมการเรียนการสอน และหนังสือ/สื่อการสอนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา และผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชาภาษาอังกฤษที่สอน ($\bar{X}=4.22$) และมีการกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา และผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชาภาษาอังกฤษที่สอน ($\bar{X}=4.20$)

2.1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

อาจารย์เห็นว่า ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา อาจารย์ได้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X}=3.53$) โดยเมื่อวิเคราะห์ในหัวข้อย่อยพบว่า ด้านวิธีสอน อาจารย์ส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนดังต่อไปนี้ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือ สอนโดยการมอบหมายงาน (Task-based Learning) ให้นักเรียนเรียนรู้โดยการทำแบบฝึกหัดหรือทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X}=3.87$) สอนโดยการสาธิต (Demonstration) ให้นักเรียนเรียนรู้/ฝึกปฏิบัติตามตัวอย่างที่สอน ($\bar{X}=3.74$) สอนแบบบรรยาย (Lecture) ควบคู่กับวิธีการสอนแบบอื่นเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน ($\bar{X}=3.55$) ส่วนวิธีสอนต่อไปนี้มีการใช้ในระดับปานกลางคือ สอนโดยการผ่านกระบวนการเรียนรู้จากกลุ่ม (Group-based Learning) เช่น การระดมความคิด การศึกษาจากปัญหาหรือกรณีศึกษา ($\bar{X}=3.38$) และสอนโดยให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-based Learning) เช่น การให้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งอื่น การให้ทำรายงานการศึกษาค้นคว้า ($\bar{X}=3.32$) ด้านสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ อาจารย์ส่วนใหญ่ใช้สื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ดังต่อไปนี้ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือ ใช้หนังสือแบบเรียนที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการเป็นหลัก ($\bar{X}=3.90$) ใช้แหล่งเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เช่น เว็บไซต์ และสื่อ CD/DVD ($\bar{X}=3.68$) ผลิตสื่อการสอนขึ้นใช้เอง ($\bar{X}=3.55$) และใช้สื่อการสอนที่จัดหาจากแหล่งอื่น ($\bar{X}=3.50$) ส่วนสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ในระดับปานกลางคือ ใช้หนังสือเรียนจากแหล่งอื่น ($\bar{X}=3.45$) และใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือโปรแกรมการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.18$) และด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ อาจารย์ได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูด ฟัง อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ ในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในระดับมาก ($\bar{X}=3.94$) ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมการประกวดหรือแข่งขันภาษาอังกฤษ ในโอกาสต่างๆในระดับมาก ($\bar{X}=3.59$) และสร้างโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษาหรือผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่โดยตรงในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.86$)

นักเรียนเห็นว่า ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา อาจารย์ได้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X}=3.98$) โดยเมื่อวิเคราะห์ในหัวข้อย่อยพบว่า ด้านวิธีสอน อาจารย์ส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนดังต่อไปนี้ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือ สอนโดยการมอบหมายงาน (Task-based Learning) ให้นักเรียนเรียนรู้โดยการทำแบบฝึกหัดหรือทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X}=4.16$) สอนแบบบรรยาย (Lecture) ควบคู่กับวิธีการสอนแบบอื่นเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน ($\bar{X}=4.12$) สอนโดยให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-based Learning) เช่น การให้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งอื่น การให้ทำรายงานการศึกษาค้นคว้า ($\bar{X}=4.09$) สอนโดยการสาธิต (Demonstration) ให้นักเรียน

เรียนรู้/ฝึกปฏิบัติตามตัวอย่างที่สอน ($\bar{X}=4.04$) และสอนโดยการผ่านกระบวนการเรียนรู้จากกลุ่ม (Group-based Learning) เช่น การระดมความคิด การศึกษาจากปัญหาหรือกรณีศึกษา ($\bar{X}=3.97$) ด้านสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ อาจารย์ส่วนใหญ่ใช้สื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ดังต่อไปนี้ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือ ใช้นั่งหนังสือแบบเรียนที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการเป็นหลัก ($\bar{X}=4.30$) ผลิตสื่อการสอนขึ้นใช้เอง ($\bar{X}=3.90$) ใช้นั่งหนังสือเรียนจากแหล่งอื่น ($\bar{X}=3.86$) ใช้สื่อการสอนที่จัดหาจากแหล่งอื่น ($\bar{X}=3.86$) ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือโปรแกรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.76$) และใช้แหล่งเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เช่น เว็บไซต์ และสื่อ CD/DVD ($\bar{X}=3.74$) และด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ อาจารย์ได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูด ฟัง อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ ในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในระดับมาก ($\bar{X}=4.10$) ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมการประกวดหรือแข่งขันภาษาอังกฤษ ในโอกาสต่างๆในระดับมาก ($\bar{X}=3.97$) และสร้างโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จากเจ้าของภาษาหรือผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่โดยตรงในระดับมาก ($\bar{X}=3.90$)

2.1.3 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

อาจารย์เห็นว่า ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา อาจารย์ได้มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X}=3.78$) โดยเมื่อวิเคราะห์ในหัวข้อย่อยพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ได้มีการดำเนินการด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทุกๆ ข้อในระดับมากเช่นกัน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือ ใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลากหลายวิธีเพื่อให้สามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวัง ($\bar{X}=3.81$) ใช้วิธีวัดและประเมินผลแบบรายบุคคล เพื่อประเมินทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ของนักเรียน ($\bar{X}=3.81$) และมีการสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ ตลอดระยะเวลาการสอนในรายวิชา ($\bar{X}=3.75$)

นักเรียนเห็นว่า ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา อาจารย์ได้มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$) โดยเมื่อวิเคราะห์ในหัวข้อย่อยพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ได้มีการดำเนินการด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทุกๆ ข้อในระดับมากเช่นกัน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือ ใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลากหลายวิธีเพื่อให้สามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวัง ($\bar{X}=4.09$) ใช้วิธีวัดและประเมินผลแบบรายบุคคล เพื่อประเมินทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ของนักเรียน ($\bar{X}=4.07$) และมีการสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ ตลอดระยะเวลาการสอนในรายวิชา ($\bar{X}=4.05$)

2.2 รูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

2.2.1 การวางแผนการสอน

อาจารย์เห็นว่า ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา อาจารย์ได้มีการวางแผนการสอนในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X}=3.92$) โดยเมื่อวิเคราะห์ในหัวข้อย่อยพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ได้มีการดำเนินการด้านการวางแผนการสอนทุกๆ ข้อในระดับมากเช่นกัน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของรายวิชา และผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชาภาษาอังกฤษที่สอน ($\bar{X}=4.16$) มีการกำหนดหัวข้อเนื้อหาที่จะสอน กิจกรรมการเรียนการสอน และหนังสือ/สื่อการสอนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา และผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชาภาษาอังกฤษที่สอน ($\bar{X}=4.13$) มีการกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา และผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชาภาษาอังกฤษที่สอน ($\bar{X}=4.07$) มีการศึกษานโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในด้านการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นแนวทางในการวางแผนการสอน ($\bar{X}=4.01$) มีการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับแผนการ

สอนแก่นักเรียนก่อนเริ่มการสอน เพื่อให้นักเรียนทราบถึงวัตถุประสงค์รายวิชา ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง หัวข้อเนื้อหาที่จะสอน กิจกรรมการเรียนการสอน หนังสือ/สื่อการสอน และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.97$) และมีการนำกรอบมาตรฐานการสอนภาษาอังกฤษที่กำหนดสำหรับระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการมาเป็นแนวทางในการวางแผนการสอน ($\bar{X}=3.88$)

นักเรียนเห็นว่า ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา อาจารย์ได้มีการวางแผนการสอนในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X}=3.93$) โดยเมื่อวิเคราะห์ในหัวข้อย่อยพบว่า นักเรียนเห็นว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ได้มีการดำเนินการด้านการวางแผนการสอนทุกๆ ข้อในระดับมากเช่นกัน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของรายวิชา และผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชาภาษาอังกฤษที่สอน ($\bar{X}=3.97$) มีการกำหนดหัวข้อเนื้อหาที่จะสอน กิจกรรมการเรียนการสอน และหนังสือ/สื่อการสอนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา และผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชาภาษาอังกฤษที่สอน ($\bar{X}=3.96$) มีการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับแผนการสอนแก่นักเรียนก่อนเริ่มการสอน เพื่อให้นักเรียนทราบถึงวัตถุประสงค์รายวิชา ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง หัวข้อเนื้อหาที่จะสอน กิจกรรมการเรียนการสอน หนังสือ/สื่อการสอน และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.96$) และมีการกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา และผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชาภาษาอังกฤษที่สอน ($\bar{X}=3.86$)

2.2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

อาจารย์เห็นว่า ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา อาจารย์ได้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X}=3.60$) โดยเมื่อวิเคราะห์ในหัวข้อย่อยพบว่า ด้านวิธีสอน อาจารย์ส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนทุกข้อในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือ สอนโดยการมอบหมายงาน (Task-based Learning) ให้นักเรียนเรียนรู้โดยการทำความเข้าใจหรือทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X}=3.88$) สอนแบบบรรยาย (Lecture) ควบคู่กับวิธีการสอนแบบอื่นเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน ($\bar{X}=3.86$) สอนโดยการสาธิต (Demonstration) ให้นักเรียนเรียนรู้/ฝึกปฏิบัติตามตัวอย่างที่สอน ($\bar{X}=3.78$) สอนโดยการผ่านกระบวนการเรียนรู้จากกลุ่ม (Group-based Learning) เช่น การระดมความคิด การศึกษาจากปัญหาหรือกรณีศึกษา ($\bar{X}=3.52$) และสอนโดยให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-based Learning) เช่น การให้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งอื่น การให้ทำรายงานการศึกษาค้นคว้า ($\bar{X}=3.50$) ด้านสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ อาจารย์ส่วนใหญ่ใช้สื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ดังต่อไปนี้ในระดับมากคือใช้หนังสือแบบเรียนที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการเป็นหลัก ($\bar{X}=3.75$) และใช้แหล่งเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เช่น เว็บไซต์ และสื่อ CD/DVD ($\bar{X}=3.65$) ส่วนสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ มีการใช้ในระดับปานกลางคือ ใช้สื่อการสอนที่จัดหาจากแหล่งอื่น ($\bar{X}=3.48$) ใช้หนังสือเรียนจากแหล่งอื่น ($\bar{X}=3.47$) ผลิตภัณฑ์การสอนชิ้นใช้เอง ($\bar{X}=3.36$) และใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือโปรแกรมการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.23$) และด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ อาจารย์ได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูด ฟัง อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ ในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในระดับมาก ($\bar{X}=3.90$) ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมการประกวดหรือแข่งขันภาษาอังกฤษ ในโอกาสต่างๆในระดับมาก ($\bar{X}=3.97$) และสร้างโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จากเจ้าของภาษาหรือผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่โดยตรงในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.31$)

นักเรียนเห็นว่า ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา อาจารย์ได้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X}=3.72$) โดยเมื่อวิเคราะห์ในหัวข้อย่อยพบว่า ด้านวิธีสอน อาจารย์ส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนดังต่อไปนี้ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือ สอนโดยการมอบหมายงาน (Task-based Learning) ให้นักเรียนเรียนรู้โดยการทำความเข้าใจหรือทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X}=4.07$) สอนแบบบรรยาย (Lecture) ควบคู่กับวิธีการสอนแบบอื่นเพื่อพัฒนา

ความรู้และทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน ($\bar{X}=3.86$) สอนโดยให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-based Learning) เช่น การให้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งอื่น การให้ทำรายงานการศึกษาค้นคว้า ($\bar{X}=3.81$) สอนโดยการผ่านกระบวนการเรียนรู้จากกลุ่ม (Group-based Learning) เช่น การระดมความคิด การศึกษาจากปัญหาหรือกรณีศึกษา ($\bar{X}=3.80$) และสอนโดยการสาธิต (Demonstration) ให้นักเรียนเรียนรู้/ฝึกปฏิบัติตามตัวอย่างที่สอน ($\bar{X}=3.71$) ด้านสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ อาจารย์ส่วนใหญ่ใช้สื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ดังต่อไปนี้ในระดับมาก คือใช้หนังสือแบบเรียนที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการเป็นหลัก ($\bar{X}=4.11$) และใช้แหล่งเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เช่น เว็บไซต์ และสื่อ CD/DVD ($\bar{X}=3.54$) ส่วนสื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ต่อไปนี้ใช้ในระดับปานกลางคือ ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือโปรแกรมการเรียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.49$) ผลิตภัณฑ์การสอนชิ้นใช้เอง ($\bar{X}=3.47$) ใช้สื่อการสอนที่จัดหาจากแหล่งอื่น ($\bar{X}=3.43$) และใช้หนังสือเรียนจากแหล่งอื่น ($\bar{X}=3.37$) และด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ อาจารย์ได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูด ฟัง อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ ในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในระดับมาก ($\bar{X}=3.99$) ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมการประกวดหรือแข่งขันภาษาอังกฤษ ในโอกาสต่างๆในระดับมาก ($\bar{X}=3.73$) และสร้างโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จากเจ้าของภาษาหรือผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่โดยตรงในระดับมาก ($\bar{X}=3.70$)

2.2.3 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

อาจารย์เห็นว่า ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา อาจารย์ได้มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X}=3.86$) โดยเมื่อวิเคราะห์ในหัวข้อย่อยพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ได้มีการดำเนินการด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทุกๆ ข้อในระดับมากเช่นกัน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือ ใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลากหลายวิธีเพื่อให้สามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวัง ($\bar{X}=3.92$) ใช้วิธีวัดและประเมินผลแบบรายบุคคล เพื่อประเมินทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ของนักเรียน ($\bar{X}=3.85$) และมีการสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ ตลอดระยะเวลาการสอนในรายวิชา ($\bar{X}=3.82$)

นักเรียนเห็นว่า ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา อาจารย์ได้มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X}=3.85$) โดยเมื่อวิเคราะห์ในหัวข้อย่อยพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ได้มีการดำเนินการด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทุกๆ ข้อในระดับมากเช่นกัน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือ ใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลากหลายวิธีเพื่อให้สามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวัง ($\bar{X}=3.86$) ใช้วิธีวัดและประเมินผลแบบรายบุคคล เพื่อประเมินทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ของนักเรียน ($\bar{X}=3.86$) และมีการสะท้อนผลการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ ตลอดระยะเวลาการสอนในรายวิชา ($\bar{X}=3.84$)

3. ทศนคติและแรงจูงใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์สอนภาษาอังกฤษและนักเรียนในโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับทัศนคติและแรงจูงใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สรุปผลดังนี้

3.1 ทศนคติและแรงจูงใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

อาจารย์เห็นว่า นักเรียนในระดับประถมศึกษามีทัศนคติและแรงจูงใจต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในภาพรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$) โดยเมื่อวิเคราะห์ในหัวข้อย่อยพบว่า อาจารย์เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าภาษาอังกฤษยาก

จึงเกิดความท้อแท้และไม่อยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) ส่วนที่เห็นว่านักเรียนมีทัศนคติและแรงจูงใจในระดับปานกลาง คือ ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และหรือการใช้ชีวิตในสังคมในอนาคต ($\bar{X} = 3.47$) มีแรงจูงใจที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบเคียงกับการเรียนวิชาอื่นๆตามหลักสูตร ($\bar{X} = 3.40$) มีความกระตือรือร้นในการใช้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษ เมื่อมีโอกาสให้ใช้หรือได้รับการกระตุ้นให้ใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.38$) สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างง่ายๆได้บ้าง เมื่อมีโอกาสหรือมีความจำเป็นต้องสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.24$) มีโอกาสได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ($\bar{X} = 3.05$) และมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาอังกฤษที่จัดโดยหน่วยงานภายนอกอื่นๆ ($\bar{X} = 2.59$) ส่วนในด้านต่อไปนี้อยู่ในระดับน้อยคือ มีโอกาสได้เรียนหรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูหรืออาสาสมัครชาวต่างประเทศบ้างเป็นครั้งคราว ($\bar{X} = 2.42$) และมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับนักเรียนชาวต่างประเทศ ($\bar{X} = 1.97$)

นักเรียนเห็นว่า นักเรียนในระดับประถมศึกษาที่มีทัศนคติและแรงจูงใจต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$) โดยเมื่อวิเคราะห์ในหัวข้อย่อยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติและแรงจูงใจในทุกๆ ข้อในระดับมาก คือ ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และหรือการใช้ชีวิตในสังคมในอนาคต ($\bar{X} = 4.31$) มีความกระตือรือร้นในการใช้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษ เมื่อมีโอกาสให้ใช้หรือได้รับการกระตุ้นให้ใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.04$) มีแรงจูงใจที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบเคียงกับการเรียนวิชาอื่นๆตามหลักสูตร ($\bar{X} = 3.95$) มีโอกาสได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ($\bar{X} = 3.90$) สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างง่ายๆได้บ้าง เมื่อมีโอกาสหรือมีความจำเป็นต้องสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.88$) คิดว่าภาษาอังกฤษยาก จึงเกิดความท้อแท้และไม่อยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาอังกฤษที่จัดโดยหน่วยงานภายนอกอื่นๆ ($\bar{X} = 3.82$) มีโอกาสได้เรียนหรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูหรืออาสาสมัครชาวต่างประเทศบ้างเป็นครั้งคราว ($\bar{X} = 3.54$) ส่วนที่เห็นว่านักเรียนมีทัศนคติและแรงจูงใจในระดับปานกลาง คือ มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับนักเรียนชาวต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.49$)

3.2 ทัศนคติและแรงจูงใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

อาจารย์เห็นว่า นักเรียนในระดับมัศึกษามีทัศนคติและแรงจูงใจต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในภาพรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$) โดยเมื่อวิเคราะห์ในหัวข้อย่อยพบว่า อาจารย์เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าภาษาอังกฤษยาก จึงเกิดความท้อแท้และไม่อยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) ส่วนที่เห็นว่านักเรียนมีทัศนคติและแรงจูงใจในระดับปานกลาง คือ มีโอกาสได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ($\bar{X} = 3.47$) ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และหรือการใช้ชีวิตในสังคมในอนาคต ($\bar{X} = 3.31$) สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างง่ายๆได้บ้าง เมื่อมีโอกาสหรือมีความจำเป็นต้องสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.23$) มีแรงจูงใจที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบเคียงกับการเรียนวิชาอื่นๆตามหลักสูตร ($\bar{X} = 3.21$) มีความกระตือรือร้นในการใช้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษ เมื่อมีโอกาสให้ใช้หรือได้รับการกระตุ้นให้ใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.13$) มีโอกาสได้เรียนหรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูหรืออาสาสมัครชาวต่างประเทศบ้างเป็นครั้งคราว ($\bar{X} = 3.10$) และมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาอังกฤษที่จัดโดยหน่วยงานภายนอกอื่นๆ ($\bar{X} = 2.76$) ส่วนการมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับนักเรียนชาวต่างประเทศ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.47$)

นักเรียนเห็นว่า นักเรียนในระดับมัศึกษามีทัศนคติและแรงจูงใจต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) โดยเมื่อวิเคราะห์ในหัวข้อย่อยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติและแรงจูงใจในหลายข้อในระดับมาก

คือ ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และหรือการใช้ชีวิตในสังคมในอนาคต ($\bar{X}=3.95$) คิดว่าภาษาอังกฤษยาก จึงเกิดความท้อแท้และไม่อยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.87$) มีโอกาสได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ($\bar{X}=3.78$) มีแรงจูงใจที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ เมื่อเทียบเคียงกับการเรียนวิชาอื่นๆตามหลักสูตร ($\bar{X}=3.66$) มีความกระตือรือร้นในการใช้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษ เมื่อมีโอกาสให้ใช้หรือได้รับการกระตุ้นให้ใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.64$) มีโอกาสได้เรียนหรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับครูหรืออาสาสมัครชาวต่างประเทศบ้างเป็นครั้งคราว ($\bar{X}=3.64$) สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างง่ายได้บ้าง เมื่อมีโอกาสหรือมีความจำเป็นต้องสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.58$) ส่วนที่เห็นว่านักเรียนมีทัศนคติและแรงจูงใจในระดับปานกลาง คือ มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาอังกฤษที่จัดโดยหน่วยงานภายนอกอื่นๆ ($\bar{X}=3.49$) และมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษกับนักเรียนชาวต่างประเทศ ($\bar{X}=3.32$)

4. ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์สอนภาษาอังกฤษและนักเรียนในโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สรุปผลดังนี้

4.1 ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

4.1.1 อาจารย์เห็นว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษามีปัญหาและอุปสรรคในภาพรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.27$) โดยเมื่อวิเคราะห์ในหัวข้อย่อยพบว่า อาจารย์เห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคในระดับมากคือ พื้นฐานความรู้ความสามารถของนักเรียนไม่ดีพอ การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษเป็นไปได้ยาก ($\bar{X}=3.60$) โรงเรียนมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.51$) ส่วนปัญหาและอุปสรรคต่อไปนี้ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลางคือ โรงเรียนมีโครงสร้างพื้นฐาน (ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศฯ) ไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.46$) อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่มีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษโดยตรง ($\bar{X}=3.33$) โรงเรียนมีหนังสือ/สื่อการสอนไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.28$) สิ่งแวดล้อมอื่นๆ ภายนอกโรงเรียน (เช่น ชุมชน ระยะเวลา) ไม่เอื้อต่อการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.22$) อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษขาดความรู้ความสามารถในการสอน โดยเฉพาะการสอนโดยใช้เทคนิคใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียน ($\bar{X}=3.20$) และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษมีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนชั้นเรียนที่ต้องสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=2.56$)

4.1.2 นักเรียนเห็นว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษามีปัญหาและอุปสรรคในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X}=3.51$) โดยเมื่อวิเคราะห์ในหัวข้อย่อยพบว่า นักเรียนเห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคในระดับมากคือ อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่มีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษโดยตรง ($\bar{X}=3.77$) อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษมีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนชั้นเรียนที่ต้องสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.57$) และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษขาดความรู้ความสามารถในการสอน โดยเฉพาะการสอนโดยใช้เทคนิคใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียน ($\bar{X}=3.54$) ส่วนปัญหาและอุปสรรคต่อไปนี้ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลางคือ โรงเรียนมีโครงสร้างพื้นฐาน (ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศฯ) ไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.49$) โรงเรียนมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.49$) สิ่งแวดล้อมอื่นๆ ภายนอกโรงเรียน (เช่น ชุมชน ระยะเวลา) ไม่เอื้อต่อการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.44$) พื้นฐานความรู้ความสามารถของนักเรียนไม่ดีพอ การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษเป็นไปได้ยาก ($\bar{X}=3.42$) และโรงเรียนมีหนังสือ/สื่อการสอนไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.40$) ตามลำดับ

4.2 ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา

4.2.1 อาจารย์เห็นว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัศึกษามีปัญหาและอุปสรรคในภาพรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$) โดยเมื่อวิเคราะห์ในหัวข้อย่อยพบว่า อาจารย์เห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคในระดับมากคือ พื้นฐานความรู้ความสามารถของนักเรียนไม่ดีพอ การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษเป็นไปได้ยาก ($\bar{X} = 3.82$) โรงเรียนมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.53$) โรงเรียนมีโครงสร้างพื้นฐาน (ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศฯ) ไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.52$) และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษมีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนชั้นเรียนที่ต้องสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.50$) ส่วนปัญหาและอุปสรรคต่อไปนี้อยู่ในระดับปานกลางคือ สิ่งแวดล้อมอื่นๆ ภายนอกโรงเรียน (เช่น ชุมชน ระยะเวลา) ไม่เอื้อต่อการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.20$) อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษขาดความรู้ความสามารถในการสอน โดยเฉพาะการสอนโดยใช้เทคนิคใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียน ($\bar{X} = 2.96$) และโรงเรียนมีหนังสือ/สื่อการสอนไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.28$) สำหรับปัญหาอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่มีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษโดยตรง อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.30$)

4.2.2 นักเรียนเห็นว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัศึกษามีปัญหาและอุปสรรคในภาพรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) โดยเมื่อวิเคราะห์ในหัวข้อย่อยพบว่า นักเรียนเห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคในระดับมากคือ อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษมีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนชั้นเรียนที่ต้องสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.72$) และพื้นฐานความรู้ความสามารถของนักเรียนไม่ดีพอ การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษเป็นไปได้ยาก ($\bar{X} = 3.51$) ส่วนปัญหาและอุปสรรคต่อไปนี้ทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง คือ โรงเรียนมีโครงสร้างพื้นฐาน (ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศฯ) ไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.40$) โรงเรียนมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.21$) โรงเรียนมีหนังสือ/สื่อการสอนไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.19$) อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษขาดความรู้ความสามารถในการสอน โดยเฉพาะการสอนโดยใช้เทคนิคใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียน ($\bar{X} = 3.54$) สิ่งแวดล้อมอื่นๆ ภายนอกโรงเรียน (เช่น ชุมชน ระยะเวลา) ไม่เอื้อต่อการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.13$) และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่มีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษโดยตรง ($\bar{X} = 3.10$) ตามลำดับ

5. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5.1 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับช่วงชั้นที่ 1 ชั้น ป.1

ได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษโฟนิกส์ในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านพระยืน จำนวน 24 คน ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication Language Teaching) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของผู้เรียน จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ โดยแบ่งขั้นตอนการเรียนรู้เป็นขั้นตอน การนำเสนอเนื้อหา การฝึกปฏิบัติ และการฝึกใช้ภาษา (presentation-practice-production—PPP) ส่วนด้านกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ได้กำหนดให้เป็นแบบ Task – Based Learning อันเป็นการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการการเรียนรู้ และมีส่วนร่วมในการสื่อความหมายโดยใช้ข้อมูลภาษาที่ตนมีอยู่แล้ว ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษใน

ห้องเรียนมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยผ่านการจัดการภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นด้วย

นวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัยคือ ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษโฟนิกส์ ที่ออกแบบตามหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นภาระงาน ในด้านประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงในภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งนี้ ได้สรุปผลสัมฤทธิ์ของการเรียนจากพฤติกรรมการเรียน โดยประเมินจาก พัฒนาการด้านการรู้จักชื่อพยัญชนะภาษาอังกฤษ การเลือกคำจากชุดทดสอบตรงกับเสียงที่ได้ยิน การอ่านออกเสียงระดับคำจากชุดทดสอบ และการเขียนคำที่ได้ยิน หลังจากสิ้นสุดการทดลอง คณะผู้วิจัยทำการทดสอบหลังการเรียน เพื่อเปรียบเทียบกับผลการทดสอบก่อนเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมและกลวิธีการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยมีการวัดจากความสามารถด้านการสะกดคำ และการอ่านเสียงระดับคำ ก่อนและหลังการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษโฟนิกส์

จากการวิเคราะห์การทดสอบก่อนและหลังเรียนทุกด้าน สรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยพัฒนาการทางภาษาอังกฤษด้านโฟนิกส์ของผู้เรียนส่วนใหญ่สูงขึ้น เมื่อเทียบกับระดับก่อนเข้าร่วมโครงการวิจัยที่ส่วนใหญ่อยู่ที่ระดับ 0 แต่ค่าของความก้าวหน้าดังกล่าวยังอยู่ในอัตราส่วนที่ต่ำ คือโดยเฉลี่ยประมาณ 23.8% ในการทดสอบหลังเรียน ทักษะที่ผู้เรียนมีพัฒนาการน้อยที่สุดคือ ทักษะการเขียน ผู้เรียนบางรายในกลุ่มทดลอง ไม่ให้ความร่วมมือในการทดสอบ หรือในการเรียนเลย โดยที่ครูผู้สอนระบุว่า ผู้เรียนมีปัญหาพฤติกรรมการเรียน (สมาธิสั้น)

ในการทดลอง พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนในระดับอ่อน ถึงปานกลาง ขาดความรู้พื้นฐานในการฝึกฟัง ฟังออกเสียง ฟังอ่าน และฝึกเขียนทั้งทางด้านภาษาไทยและภาษาอังกฤษ กล้ามเนื้อมือที่ใช้ในการเขียนยังไม่แข็งแรง สิ่งเหล่านี้ควรจะได้รับ การเตรียมการฝึกฝนมาบ้างในระดับอนุบาล อีกทั้งเวลาที่ใช้ในการเรียนยังน้อย เนื่องจากโรงเรียนมีกิจกรรมทั้งในและนอกหลักสูตรตลอดทั้งภาคการศึกษา มีการงดเรียน และหยุดโรงเรียนบ่อยครั้ง อย่างไรก็ตาม การที่ค่าการวัดผลก่อนและหลังการทดสอบในกลุ่มทดลอง ที่สูงกว่าในกลุ่มควบคุม แสดงให้เห็นว่า ชุดการสอนภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ และเทคนิคกระบวนการสอนต่างๆ มีแนวโน้มที่จะพัฒนาศักยภาพทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ ทั้งนี้ หากผู้เรียนได้มีการเรียนด้วยระยะเวลาที่มากขึ้น และต่อเนื่องขึ้น ย่อมสามารถที่จะสะกดคำ ทั้งโดยการอ่าน และการเขียนแบบโฟนิกส์อย่างคล่องแคล่วและแม่นยำมากยิ่งขึ้น เนื่องจากเห็นได้ชัดเจนนว่า ผู้เรียนเหล่านี้ไม่มีทักษะดังกล่าวเลยในการทดสอบก่อนเรียน

5.2 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับช่วงชั้นที่ 2 ชั้น ป.4

5.2.1 ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามกรอบ CEFR ในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถสรุปได้ดังนี้

ความสามารถทางภาษาอังกฤษโดยรวม พบว่าผู้เรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ชุดวิชาที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษโดยรวม(คะแนนทุกทักษะคือฟัง พูด อ่าน และเขียนรวมกัน) ดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยยะสำคัญ

ความสามารถทางภาษาอังกฤษรายด้าน พบว่าผู้เรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษดีกว่ากลุ่มควบคุม ทั้ง 4 ทักษะคือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

นอกจากนี้ในการสังเกตการเรียนการสอนสะท้อนให้เห็นว่าผู้สอนได้นำเอาชุดการเรียนการสอนและจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่วางไว้

5.2.2 ความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนต่อรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น

ความคิดเห็นของผู้เรียน จากผลวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อบทเรียนและเอกสารประกอบการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การสอนและวิธีการของผู้สอน ในด้านความคิดเห็นของนักเรียนต่อระดับความสามารถของตนเองหลังการเรียนรู้อยู่ในรูปแบบที่พัฒนาขึ้น พบว่านักเรียนคิดวาระดับภาษาอังกฤษของตนเองทุกทักษะมีการพัฒนาและสามารถฟังพูดอ่านและเขียนเป็นภาษาอังกฤษได้มากขึ้น และพบว่าผู้เรียนชอบภาษาอังกฤษและมีความกล้าที่จะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ

ความคิดเห็นของผู้สอน จากผลวิจัยพบว่า ผู้สอนมองว่ารูปแบบการสอนและชุดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พัฒนาขึ้นนั้นมีความเหมาะสมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 4 และกิจกรรม TBLT ที่ใช้สามารถพัฒนาความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ ระดับภาษาและเนื้อหาที่เหมาะสมกับนักเรียน ในด้านประเด็นปัญหาการสอน ประเด็นหลักคือ กิจกรรมการเขียน เป็นกิจกรรมที่ค่อนข้างยากสำหรับนักเรียน เนื่องจากผู้เรียนยังขาดพื้นฐานที่จำเป็นด้านคำศัพท์ในการเขียนภาษาอังกฤษ และในประเด็นสุดท้ายด้านข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนและชุดการสอน ผู้สอนมองว่ารูปแบบการเรียนการสอนและชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นเหมาะสมและดีมากแล้วและอยากให้มีการพัฒนาชุดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนในทุกระดับชั้น

5.3 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับช่วงชั้นที่ 3 ชั้น ม.1

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับช่วงชั้นที่ 3 ชั้น ม.1 ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตและสัมภาษณ์ผู้สอนและผู้เรียนในพื้นที่จริง และนำข้อมูลที่ได้ประกอบกับแนวคิดและทฤษฎีด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มาใช้ในการพัฒนาชุดการสอนและรูปแบบการสอนที่เรียกว่า TIGA คือเป็นรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นการกำหนดภาระงาน (Task) ตามสถานการณ์การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง แล้วตามด้วยการให้ความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติภาระงานนั้นพร้อมทั้งการฝึกปฏิบัติในภาระงานย่อย (Input) เพื่อเสริมต่อการเรียนรู้ โดยผ่านกระบวนการวิเคราะห์ภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-based approach) แล้วนำไปประยุกต์ในการปฏิบัติภาระงานหลัก โดยมีการวัดและประเมินภาระงานตามสภาพจริง (Assessment)

ในการทดสอบรูปแบบการสอน ได้มีการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลอง คือ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 28 คนจากโรงเรียนพระบุบ้านหันราษฎร์ประสาธ และกลุ่มควบคุม คือ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 16 คน โรงเรียนหนองโพธิ์ประชานุกูล มีการใช้แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน ในขณะที่คะแนนก่อนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างกัน และพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างกันนัก แต่เมื่อทำการทดลองใช้ชุดการสอนและรูปแบบการสอนแบบ TIGA แล้วค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนของกลุ่มควบคุม หลังจากการทดลองแล้วได้มีการสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อชุดการสอนและรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อชุดการสอนและรูปแบบการสอนโดยใช้ TIGA Model ทั้งในด้านบทเรียนและสื่อการสอน กิจกรรมในการเรียนการสอน ทักษะและองค์ความรู้ทางภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้ รวมถึงทัศนคติและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

5.4 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับช่วงชั้นที่ 4 ชั้น ม.4

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับช่วงชั้นที่ 4 ชั้น ม.4 ใช้ทฤษฎีการสอนแบบเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับการสอนภาษาแบบเน้นปฏิบัติ (TBL) โดยใช้ชุดการอ่าน (Reading cards) เพื่อเสริมทักษะ

ภาษาอังกฤษด้านอื่น ๆ อันได้แก่ การฟัง การพูด และการเขียน ตลอดจนขยายวงคำศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) โดยผ่านกระบวนการการฝึก การคิดวิเคราะห์ โดยใช้วิธีผสมผสาน (Eclectic approach) เพื่อตอบสนองสภาพปัญหาและความต้องการของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างตัวแปรที่ศึกษา คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลอง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนในรูปแบบการเรียนการสอนนี้ ซึ่งกรอบแนวคิดในการวิจัยข้างต้น นำไปสู่การดำเนินการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอในลำดับต่อไป กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวนทั้งสิ้น 32 คน จาก 2 ห้องเรียน โรงเรียนพระยินวิทยาจารย์ อำเภอพระยิน จังหวัดขอนแก่น

ผลการวิเคราะห์คะแนนก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ของกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้น แต่ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองด้านไวยากรณ์ของกลุ่มควบคุมลดลง เมื่อนำคะแนนด้านไวยากรณ์และคำศัพท์มารวมกัน พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งบ่งชี้ถึงการพัฒนาทางด้านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ดีขึ้น นักเรียนสามารถทำคะแนนได้มากขึ้น และการกระจายของคะแนนของกลุ่มทดลอง ซึ่งผลลัพธ์ของกลุ่มทดลองมีผลที่ดีกว่ากลุ่มควบคุม

สัดส่วนการพูดในห้องเรียนระหว่างครูและนักเรียน ผลการวิเคราะห์ พบว่า สัดส่วนการพูดในชั้นเรียนก่อนการทดลองของครู คิดเป็นร้อยละ 91 ในขณะที่นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 9 ครูใช้วิธีการสอนแบบเน้นไวยากรณ์และการแปล (Grammar-translation) มากกว่าการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และเน้นการบรรยายมากกว่าการสอนภาษาแบบเน้นปฏิบัติ โดยมีครูเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ (Teacher center) ซึ่งวิธีการสอนลักษณะนี้ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษา ทำให้ผู้เรียนไม่มีโอกาสในการใช้ภาษา ไม่กล้าแสดงออก และขาดความมั่นใจในการใช้ภาษา

หลังจากที่ครูได้เปลี่ยนวิธีการสอนจากเดิมที่เป็นการสอนแบบเน้นไวยากรณ์และการแปล (Grammar-translation) เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการสอนภาษาแบบเน้นปฏิบัติ (TBL) มาใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนการสอน โดยมีนักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ (Student center) ทำให้นักเรียนมีโอกาสในการใช้ภาษา กล้าแสดงออก และมีความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น โดยบทบาทของนักเรียนเพิ่มขึ้น ในขณะที่บทบาทของครูลดลง

การเปลี่ยนรูปแบบการจัดชั้นเรียนแบบธรรมดาเป็นการจัดชั้นเรียนแบบนวัตกรรมเป็นชั้นเรียนที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และเอื้อต่อการใช้วิธีการสอนรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งการจัดการชั้นเรียนในงานวิจัยครั้งนี้ จะเป็นการจัดที่นั่งแบบกลุ่ม และครูใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการสอนภาษาแบบเน้นปฏิบัติ (TBL) ทำให้บทบาทของนักเรียนมีอิสระในการเรียนมากขึ้น เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ (Student center) โดยมีครูเป็นผู้ให้คำปรึกษา

การจัดกลุ่มด้วยตนเอง การจัดกลุ่มด้วยการสุ่ม และการจัดกลุ่มผสมระหว่างเด็กเก่งและเด็กอ่อน วิธีการจัดกลุ่มที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากที่สุด คือ การจัดกลุ่มด้วยตนเอง เพราะได้ทำงานร่วมกับเพื่อนที่สนิทกัน มีความมั่นใจที่จะแสดงความคิดเห็นและถามคำถาม ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ภายในกลุ่ม วิธีการจัดกลุ่มที่นักเรียนไม่ชอบมากที่สุด คือ การจัดกลุ่มด้วยการสุ่ม เนื่องจากสมาชิกในกลุ่ม อาจเป็นคนที่ไม่สนิทกัน สมาชิกในกลุ่มส่วนใหญ่หรือทั้งหมดอาจเป็นคนที่ไม่อ่อนภาษาอังกฤษ เป็นต้น ซึ่งการจัดกลุ่มวิธีนี้ ทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจ และไม่กล้าที่จะถามหรือแสดงความคิดเห็น จึงทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ภายในกลุ่ม

การจัดการชั้นเรียนแบบนวัตกรรม หรือ การจัดกลุ่มเรียนนั้น เอื้อต่อวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการสอนภาษาแบบเน้นปฏิบัติ (TBL) ทำให้บทบาทของนักเรียนในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจ

ความกระตือรือร้นในการเรียน และความสนุกสนานในการเรียนภาษาอังกฤษ มากกว่าการจัดการชั้นเรียนแบบธรรมดาหรือแบบเดิม

ในช่วงก่อนการทดลอง พฤติกรรมการเรียนของเด็กเก่านั้น จะเขียนคำอ่านน้อยกว่าเด็กก่อน มีการนำกลยุทธ์การอ่านมาใช้ ซึ่งก็คือการเน้นคำ ในขณะที่เด็กก่อนไม่มีการนำกลยุทธ์การอ่านมาใช้ นอกจากการเขียนตัวอ่านทุกตัวลงในสื่อการเรียน ในด้านทักษะการเขียนนั้น จะเห็นว่า เด็กเก่งสามารถเขียนได้เป็นประโยคและยาวกว่า เมื่อเทียบกับเด็กก่อนที่ไม่สามารถเขียนได้เป็นประโยค ทั้งที่ใช้เวลาในการเขียนเท่ากัน การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมช่วงหลังการทดลอง แสดงให้เห็นว่าลักษณะการเขียนตัวคำอ่านในสื่อการเรียนของเด็กเก่งและเด็กก่อนลดลง เด็กเก่งเริ่มสามารถหาใจความสำคัญของเนื้อเรื่องที่อ่านได้ ในขณะที่เด็กก่อนแปลเนื้อหาของเนื้อเรื่องที่อ่านได้ จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว บ่งชี้ถึงพัฒนาการการเรียนรู้ที่ดีขึ้นของนักเรียนทุกคนในกลุ่มทดลอง

อภิปรายผลการวิจัย

1. ด้านสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน

จากผลการสำรวจในโรงเรียนประถมศึกษา แม้จะพบว่าอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษทั้งในเขตและเขตอำเภออื่นมีความตระหนักถึงความสำคัญและมีแรงจูงใจในการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก และยังได้ใช้เทคนิคการสอนใหม่ๆ มาจัดการเรียนการสอน แต่โรงเรียนยังคงขาดแคลนอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพโดยตรงอยู่เป็นจำนวนมาก อาจเป็นไปได้ว่าผู้ที่จบทางด้านภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังคงเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน สามารถหางานทำด้านอื่นๆ ได้ง่าย และมีรายได้สูงกว่าการเป็นอาจารย์ ส่วนใหญ่จึงไม่เลือกที่จะสอบเข้ามาเป็นอาจารย์ในระดับประถมศึกษา หรืออาจเป็นไปได้ว่าการผลิตอาจารย์ในสาขาภาษาอังกฤษยังไม่เพียงพอแก่ความต้องการ ดังนั้นการดำเนินการสอนภาษาอังกฤษในระดับนี้จึงต้องเป็นของอาจารย์ที่ไม่มีคุณภาพโดยตรง ด้านนักเรียนนั้นส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีความสามารถระดับปานกลางจนถึงน้อย จึงเห็นได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษมากนักเมื่อเทียบกับวิชาอื่นๆ นักเรียนจึงขาดความกระตือรือร้นที่จะใช้ภาษาอังกฤษ จึงสามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้น้อย (Noom-ura, 2013) ทั้งนี้อาจเป็นผลจากการที่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไม่มากนัก หรืออาจจะใช้ในส่วนที่เป็นภาษาไทยมากกว่า และมีการเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านภาษาน้อย อีกทั้งแทบจะไม่มีโอกาสได้สื่อสารกับชาวต่างประเทศเลย และเมื่อไม่ค่อยได้ใช้ทักษะภาษาอังกฤษเป็นประจำ จึงเป็นผลทำให้นักเรียนไม่มีความตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษมากนัก และเมื่อไม่มีการใช้และการฝึกฝนที่เพียงพอ ก็ทำให้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับนี้ยังต่ำอยู่ก็เป็นได้ ในด้านของโรงเรียน ด้านผลงานและการยอมรับนั้น แม้ว่าโรงเรียนจะมีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ และมีการดำเนินการตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาก็ตาม มีโครงสร้างพื้นฐานและงบประมาณที่เพียงพอ แต่สภาพด้านโรงเรียนในการสอนภาษาอังกฤษนั้นก็ยังไม่ดีมากนัก ผลก็คือทำให้มีผลงานและเกิดการยอมรับค่อนข้างน้อย ผลการเรียนของนักเรียนในเขตใกล้เคียงก็ไม่ต่างกัน อาจารย์ผู้สอนเองไม่ค่อยมีผลงานที่เป็นที่ยกย่องหรือได้รับรางวัลมากนัก ทั้งนี้อาจเป็นได้ว่ายังขาดบุคลากรที่มีวุฒิโดยตรงทางภาษาอังกฤษ หรือขาดแคลนอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง เพื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอนที่ถูกต้องและทำให้สภาพการจัดการเรียนการสอนนั้นดีขึ้น

ประเด็นด้านสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนี้ เมื่อเทียบกับกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาแล้ว โรงเรียนมัธยมศึกษา มีสภาพที่ดีกว่าในด้านอาจารย์สอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากโรงเรียนมัธยมศึกษาจะมีอาจารย์ที่มีคุณภาพทางภาษาอังกฤษโดยตรงเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน และอาจารย์ผู้สอนเองก็ตระหนักถึงความสำคัญและมีแรงจูงใจที่ดีใน

การสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก แม้ว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับปานกลาง แต่ก็มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่หลากหลาย และยังให้ความสำคัญต่อภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา และมีแรงจูงใจในการเรียนสูงกว่า เนื่องจากมีโอกาสได้เรียนกับอาจารย์ที่มีคุณวุฒิภาษาอังกฤษโดยตรงและยังได้ใช้ภาษากับอาจารย์ชาวต่างประเทศบ้างพอควร การได้เรียนกับอาจารย์ที่มีความรู้และการได้ฝึกทักษะทางภาษากับชาวต่างประเทศอาจเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนเล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น และเนื่องจากมีบุคลากรที่เพียงพอ มีงบประมาณที่มากพอสมควร จึงส่งผลให้สภาพด้านโรงเรียนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นอยู่ในเกณฑ์ดี อีกทั้งผลงานและการยอมรับจึงอยู่ในระดับดีกว่ากลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา อาจารย์ผู้สอนก็ได้รับการยอมรับและได้รับรางวัลและการเชิดชูเกียรติมากกว่าด้วย จึงอาจจะคาดการณ์ได้ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีแนวโน้มไปในทางที่ดีขึ้น และอาจส่งผลให้นักเรียนมีความรู้และทักษะภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

2. ศักยภาพของโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

แม้ว่าผลจากตัวเลขจากการสำรวจอาจจะต่างกัน แต่ก็พอสรุปได้ว่าทั้งโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น มีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ในเกณฑ์ดีจนถึงดีมาก อาจจะมีส่วนน้อยที่ยังคงมีปัญหาอยู่บ้าง ที่ยังคงมีปัญหาอยู่นั้นเป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากอาจจะเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวนอาจารย์น้อย และไม่มีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางด้านภาษาอังกฤษโดยตรง จึงยังขาดความพร้อมในบางประการ ส่วนโรงเรียนในระดับมัศึกษานั้นถือได้ว่าเกือบทั้งหมดมีศักยภาพค่อนข้างสูง เนื่องจากโรงเรียนในระดับนี้จะมีขนาดใหญ่กว่า มีบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศและการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่มากกว่า อีกทั้งโรงเรียนมัศึกษายังมีงบประมาณในการจ้างอาจารย์ชาวต่างประเทศเข้ามาช่วยสอนภาษาอังกฤษด้วย ด้วยความพร้อมต่างๆเหล่านี้ จึงทำให้โรงเรียนมัศึกษานั้นมีศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสูงกว่าโรงเรียนประถมศึกษา

3. รูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาพบว่า ในระดับประถมศึกษา อาจารย์และนักเรียนมีความเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ นอกจากนี้ยังพบว่า อาจารย์ และนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มาจากโรงเรียนที่มีศักยภาพต่างกัน มีความเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์อีกด้วย ส่วนในระดับมัธยมศึกษา อาจารย์และนักเรียนมีความเห็นไม่แตกต่างกันเกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์ อาจารย์ระดับมัธยมศึกษาที่มาจากโรงเรียนที่มีศักยภาพต่างกันมีความเห็นไม่แตกต่างกันอีกด้วย แต่พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มาจากโรงเรียนที่มีศักยภาพต่างกัน มีความเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์

ทั้งนี้เมื่อพิจารณากันในภาพรวมจะพบว่าอาจารย์และนักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่องการวางแผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน แต่ในรายละเอียดพบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ต่ำกว่าของนักเรียน แม้จะอยู่ในระดับมาก แต่ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นส่วนใหญ่ไม่สูงกว่า 3.50 มากนัก ซึ่งแสดงว่าอาจารย์เห็นว่ารูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ตนปฏิบัติยังไม่ดีพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นที่เกี่ยวกับ การนำนโยบายและกรอบมาตรฐานการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการในด้านการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นแนวทางในการวางแผนการสอน นอกจากนี้พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยได้ใช้สื่อและใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อาจเป็นเพราะโรงเรียนขาดสื่อและเทคโนโลยีสำหรับสนับสนุน

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนก็พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดแคลนห้องปฏิบัติการทางภาษา สื่อและโปรแกรมการสอนด้านภาษาอังกฤษ

ข้อค้นพบที่น่าสนใจคือ ทั้งอาจารย์และนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษา เห็นว่า อาจารย์ได้สอนโดยการมอบหมายงาน (Task-based Learning - TBL) ให้นักเรียนเรียนรู้โดยการทำแบบฝึกหัดหรือทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนวิธีการสอนแบบบรรยายควบคู่กับวิธีการสอนแบบอื่น อยู่ในลำดับรองลงมา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ตระหนักถึงความจำเป็นในการสอนแบบ TBL ว่าเป็นรูปแบบการสอนที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สอง ที่จะนำไปสู่การพัฒนาผลการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงของผู้เรียน (Richards & Renandya, 2002) ส่วนการสอนแบบอื่นๆ ได้แก่ การสาธิตให้นักเรียนเรียนรู้/ฝึกปฏิบัติตามตัวอย่างที่สอน การสอนโดยการผ่านกระบวนการเรียนรู้จากกลุ่ม การศึกษาจากปัญหาหรือกรณีศึกษา และสอนโดยให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง **แม้จะมีการนำไปใช้อยู่บ้าง แต่ค่าเฉลี่ยโดยส่วนใหญ่ไม่สูงมากนัก ในส่วนของการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ โดยการสร้างโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จากเจ้าของภาษาหรือผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่โดยตรง พบว่ายังมีอยู่น้อยมาก อาจเป็นเพราะศักยภาพของโรงเรียนโดยส่วนใหญ่ยังไม่พร้อมในด้านสื่อและเทคโนโลยี อาจารย์ชาวต่างประเทศ และบรรยากาศของความเป็นนานาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโอกาสที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน**

4. ทศนคติและแรงจูงใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และนักเรียนที่มีต่อทัศนคติและแรงจูงใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า อาจารย์และนักเรียน ทั้งระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา มีความเห็นแตกต่างกัน นอกจากนี้ความเห็นของอาจารย์และนักเรียนจากกลุ่มศักยภาพที่ต่างกัน ก็มีความเห็นที่แตกต่างกันอีกด้วย ที่น่าสนใจคือ ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนทั้งสองระดับ มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ ซึ่งวิเคราะห์ได้ว่า นักเรียนมองว่าตนมีทัศนคติและแรงจูงใจที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเมื่อเปรียบเทียบกับมุมมองของอาจารย์

อาจารย์เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติว่าภาษาอังกฤษยาก จึงเกิดความท้อแท้และไม่อยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม ทั้งอาจารย์และนักเรียนเห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และหรือการใช้ชีวิตในสังคมในอนาคต และมีความกระตือรือร้นในการใช้หรือสื่อสารภาษาอังกฤษ หากมีโอกาสให้ใช้หรือได้รับการกระตุ้นให้ใช้ภาษาอังกฤษ แต่อาจจะขาดแรงจูงใจในการเรียน เนื่องจากการขาดโอกาสในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศ ซึ่งในประเด็นนี้ การสร้างเสริมทัศนคติและแรงจูงใจที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน น่าจะเกิดขึ้นได้ โดยการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยการเน้นการสื่อสารแบบง่ายๆ ไม่ให้นักเรียนเห็นว่าเป็นเรื่องยากจนเกินไป และสร้างโอกาสและบรรยากาศในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้กับนักเรียนให้มากขึ้นและอย่างสม่ำเสมอ

5. ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

อาจารย์ ทั้งระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา เห็นว่าปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นปัญหาด้านนักเรียน โครงสร้างพื้นฐาน และจำนวนอาจารย์ ตามลำดับ ซึ่งประเด็นที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ พื้นฐานความรู้ความสามารถของนักเรียนไม่ดีพอ การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษเป็นไปได้อย่าง ร่องลงมาคือ โรงเรียนมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนมีโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ อุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศฯลฯ ไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษมี

จำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนชั้นเรียนที่ต้องสอนภาษาอังกฤษ ส่วนนักเรียนทั้งระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา เห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคในเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นปัญหาด้านอาจารย์ โครงสร้างพื้นฐาน และนักเรียนตามลำดับ ซึ่งประเด็นที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษมีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนชั้นเรียน อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่มีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษโดยตรง และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษขาดความรู้ความสามารถในการสอน โดยเฉพาะการสอนโดยใช้เทคนิคใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียน ตามลำดับ ส่วนปัญหารองลงมาคือ โรงเรียนมีโครงสร้างพื้นฐานและงบประมาณไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ภายนอกโรงเรียนไม่เอื้อต่อการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

6. ผลการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

6.1 ผลการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับช่วงชั้นที่ 1 ชั้น ป.1

6.1.1 ชุดฝึกทักษะและวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบโฟนิกส์

ผลการศึกษาการใช้ชุดฝึกทักษะและวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication Language Teaching) ที่ใช้สื่อและกิจกรรมการเรียนเป็นแบบเน้นภาระงาน (Task-based Teaching) โฟนิกส์ในการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทักษะการประสมพยัญชนะ และ สระของภาษา อังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่า ชุดฝึกทักษะและวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบโฟนิกส์ในงานวิจัย สามารถทำให้นักเรียนประสมพยัญชนะ และ สระ และอ่านออกเสียงคำได้ อีกทั้งยังสามารถจำแนกเสียงคำที่ได้ยินกับคำที่เขียนได้ ทั้งนี้เนื่องจากวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนความสัมพันธ์ของหน่วยเสียงของพยัญชนะ ซึ่งเมื่อผู้เรียนเข้าใจรูปแบบการประสมเสียงเป็นคำแล้ว ก็ย่อมออกเสียงคำได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อรุษา แซ่เตียว (2552) ที่เห็นว่า เมื่อนักเรียนที่ผ่านการสอนการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์แล้ว จะสามารถฝึกการเชื่อมโยงหน่วยเสียงแต่ละหน่วยเสียงเข้าด้วยกันจนกลายเป็นคำ และเมื่อนักเรียนได้มีโอกาสในการฝึกฝนบ่อยๆจะสามารถอ่านออกเสียงคำต่างๆ ที่ไม่เคยเห็นหรืออ่านมาก่อนได้ แนวคิดการฝึกแบบโฟนิกส์อย่างซ้ำๆ ดังกล่าวตรงกับที่ ธนงศักดิ์ สีนทรัพย์ (2551) ได้พบว่าการฝึกดังกล่าวทำให้นักเรียนได้เรียนรู้เสียงตัวอักษรจากการที่นักเรียนอ่านคำและทำกิจกรรมด้วยตนเอง และในงานวิจัยของต่างประเทศ เช่น Edward (2008) เห็นว่าการสอนแบบโฟนิกส์ทำให้ทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนก้าวหน้าได้ อีกทั้งยังช่วยให้สามารถอ่านได้คำภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว ดังนั้นสรุปได้ว่าโฟนิกส์เป็นวิธีที่ช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการทดลอง ในแบบฝึกหัดเล่มที่ 1 (a-e-i-o-u) ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดแบบรายบุคคลได้ดีขึ้น แสดงว่า การที่นักเรียนได้เรียนเรื่องพยัญชนะ และ สระ ในภาษาอังกฤษมาก่อน ช่วยให้นักเรียนสามารถประสมคำ และจำแนกเสียงในภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นระดับหนึ่ง และจากการที่นักเรียนได้คะแนนท้ายบทเรียนในชุดที่ 1 ในจำนวน 5 ชุด แสดงให้เห็นว่า การเรียนภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์นั้น ผู้เรียนควรจะเรียนการออกเสียงตัวอักษร ควบคู่ไปกับการเรียนสระ โดยที่ผู้สอนจะต้องเริ่มต้นการสอนในบทเรียนแรก โดยการสอนการออกเสียงอักษรที่ออกเสียงง่ายที่สุดก่อน คือ อักษร b และ p จากนั้น ผู้เรียนฝึกสังเกตการสร้างคำ (Cunningham & Cunningham, 1992; Cunningham & Hall, 1994) ผ่านกิจกรรมที่เอื้อต่อการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมกันวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ และรูปแบบของการเกิดคำ ผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนฝึกโดยการเปลี่ยนสระตรงกลางในการสะกดคำแบบ cvc ไปทีละตัว ทั้งที่มีความหมาย และที่ไม่มีความหมาย เช่น

B A T	B E T	B I T	B O T	B U T
-------	-------	-------	-------	-------

ในการออกแบบกิจกรรมที่ใช้สำหรับการฝึกฝนนั้น ผู้เรียนควรได้ฝึกจัดกลุ่มพยางค์ หรือพยัญชนะที่ออกเสียงแบบเดียวกัน เพื่อที่ในที่สุดจะสามารถถ่ายโอนความรู้และทักษะ การประสมคำ และการอ่านออกเสียง เมื่อมีการนำเอาอักษรตัวใหม่หรือสระตัวใหม่เข้าสู่บทเรียน ทั้งนี้ คำใหม่ที่จะใช้ฝึกการถ่ายโอน ควบแน่นที่มีการออกเสียงแบบ rhyming words กล่าวคือเป็นคำใหม่ที่มีเสียงลงท้ายเหมือนกับคำเก่าที่นักเรียนเพิ่งเรียนไป cat, hat, bat, mat, fat และ rat เป็นต้น

งานวิจัยอื่นๆ ที่ศึกษาการใช้วิธีสอนโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ที่สอดคล้องกับผลวิจัยนี้ เช่น น้ำทิพย์ ขจรบุญ (2553) แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้นหลังได้รับการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์

6.1.2 สื่อและกิจกรรมการเรียนการสอนแบบที่เน้นภาระงาน (Task-based Learning)

จากการที่คะแนนในการเรียนใน Mini Phonics แต่ละชุดที่เพิ่มสูงขึ้น เมื่อมีการเรียนผ่านไปในระยะเวลา 17 คาบ ตลอดระยะเวลาเกือบ 4 เดือนในการวิจัย แสดงให้เห็นว่า นวัตกรรม รวมถึงรูปแบบการจัดการเรียนการสอน และสื่อ กิจกรรม รูปแบบดังกล่าว เป็นวิธีการสอนการประสมคำ การถอดรหัส และการออกเสียง ที่มีประสิทธิภาพ สามารถช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีและฝึกการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ กิจกรรมแบบเน้นภาระงาน ช่วยให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ตัวภาษาร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งพบว่าเป็นวิธีการทำงานที่เหมาะสมกับผู้เรียนในระยะเริ่มต้น ทั้งนี้สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ในระยะแรกของการเรียน ผู้เรียนยังขาดสมาธิ แรงจูงใจ และความมั่นใจในการเรียน ดังนั้น การได้มีโอกาสทำงานแบบ 5 ขั้นตอน ได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม กับการเรียนตั้งแต่ขั้นตอนการเรียนรู้ การวางแผนการเรียนรู้ การถ่ายทอดผลงาน และการรับฟังผลย้อนกลับจากผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของที่เผยแพร่โดย วรณา พัทธนิ (2554) ว่า การสอนที่เน้นภาระงานเป็นวิธีการสอนที่สามารถปรับพฤติกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เรียนจนครบกระบวนการ และช่วยให้ นักเรียนได้เรียนรู้วิธีเรียน และปฏิบัติงานได้จนสำเร็จ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบดังกล่าว จะได้ผลดีเพิ่มขึ้น หากได้มีการเสริมแรงบวกจากครู เช่น การให้รางวัล การชมเชย หรือ คะแนน อีกทั้งนักเรียนได้มีโอกาสได้เรียนรู้ แลกเปลี่ยนในกลุ่ม ดูแลช่วยเหลือกันในกลุ่ม ทั้งนี้เนื่องจากผลการเรียนรู้หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนนั่นเอง (นุชนาฏ วรยศศรี, 2544, พรพจน์ เพ็ชรทวีพรเดช, 2547, และพรศรี บรรณกุลโรจน์, 2547) ข้อดีอีกประการหนึ่งของการเรียนแบบเน้นภาระงาน โดยเฉพาะในกลุ่มผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ต้องเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มๆ กลุ่มละ 3-6 คน คือ การ ทำให้ผู้เรียนจะมีโอกาสได้ช่วยกันทำงานกัน อีกทั้งยังเอื้อต่อการที่ครูผู้สอนไปดูแลผู้เรียนเป็นกลุ่มได้ทั่วถึงกว่าแบบเป็นรายบุคคล

6.1.3 การสอนการประสมคำ และการอ่านออกเสียง ตามหลักการ Phonics Teaching Theory

ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งคือ ผู้เรียนมีแนวโน้มทำแบบฝึกหัดได้ดีขึ้นเมื่อได้เรียนการออกเสียงสระรวมไปกับการออกเสียง หลังจากที่ได้เห็นคำดังกล่าว และคำที่ใกล้เคียงกับที่ทำในแบบฝึกหัด จากเนื้อเรื่องอ่านสั้นๆ ที่ปรากฏอยู่ใน Mini Phonics หลักการนี้สอดคล้องกับที่ Theodore Clymer (1963) อธิบายไว้ว่า ในการสอนการออกเสียง หรือการประสมตัวอักษร และสระ เพื่อเป็นค่านับเริ่มต้นจากการให้ผู้เรียนได้เห็นคำ หรือ สังเกต วิเคราะห์กฎต่างๆ ในการออกเสียง หรือประสมคำที่เป็นเป้าหมายในการสอนจากเรื่องอ่านก่อน ในการเรียนการสอนที่จัดการในการวิจัย ได้ยึดรูปแบบดังกล่าว โดยครูผู้สอนตระหนักว่า ทุกครั้งที่จะนำอักษร และสระ ในภาษาอังกฤษตัวใหม่เข้าสู่บทเรียน นักเรียนจะได้เพลิดเพลินจากการอ่าน และการฟัง

เรื่องราวที่มีคำที่สะกดและออกเสียงแทรกอยู่ในเนื้อเรื่องก่อน หลังจากนั้นนักเรียนเกิดความสุข ผ่อนคลาย และความอยากรู้อยากเห็น และมีความพร้อมในการที่จะเรียนรู้ต่อไปในระดับตัวภาษา ผู้สอนจึงค่อยได้นำคำศัพท์ที่ใช้กฎในการประสมคำ และการออกเสียง แบบเดียวกับที่นักเรียนเคยผ่านการเรียนมาแล้วจากเนื้อเรื่องมาฝึกฝนต่อ ซึ่งจากกิจกรรมนี้ นักเรียนจะสามารถออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง

ผลการวิจัย แสดงให้เห็นพัฒนาการของทักษะการเขียนที่ต่ำกว่าด้านอื่นๆ ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบการสอนแบบโฟนิิกส์เน้นการจำตัวอักษร และการเรียนรู้ลักษณะตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ของเสียงแต่ละเสียงก่อนการอ่านจริง ดังนั้นในบริบทของภาษาเขียนจึงเป็นเรื่องที่ควรได้รับการเสริมด้วยการฝึกจากแบบฝึกหัด หรือการบ้าน

นอกจากกิจกรรมหลักที่มีในชุดการฝึกโฟนิิกส์แล้ว งานวิจัยยังพบว่า การที่นักเรียนได้ฝึกการผสมคำโดยการใช้อัตราผสมตัวอักษร การเล่นเกมผสมเสียง การทำแบบฝึกหัดการจับคู่คำศัพท์กับความหมาย ทำให้นักเรียนสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น เช่นเดียวกันกับที่ค้นพบโดยวันเพ็ญ เดียวสมคิด (2550) ว่า ความสามารถในการจำแนกภาพ เสียง การรู้คำศัพท์ ความเข้าใจในการฟัง และความสามารถในการใช้สายตารับรู้ความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับสัญลักษณ์จะพัฒนาขึ้นได้เมื่อเรียนภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการสอนแบบโฟนิิกส์

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่าวิธีการสอนแบบโฟนิิกส์ ให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเสียงของตัวอักษรและสามารถผสมเสียงเหล่านั้นออกมาเป็นคำได้ และสามารถอ่านภาษาอังกฤษระดับคำที่สะกดแบบ cvc ได้อย่างถูกต้อง กิจกรรมที่เน้นภาระงานทำให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น

6.2 ผลการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับช่วงชั้นที่ 2 ชั้น ป.4

ผลการวิจัยพบว่าการเรียนแบบ task-based ช่วยให้นักเรียนในกลุ่มทดลองพัฒนาความทักษะทางภาษาอังกฤษในภาพรวมเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมา และช่วยยืนยันว่าการเรียนแบบ task-based สามารถใช้ในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนในวัยประถมศึกษาที่มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษค่อนข้างจำกัด (Willis, 1996; Duran & Ramaut, 2006; Pinter, 2005) การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนนี้อาจเกิดขึ้นจากหลายปัจจัยในการนำ task-based มาใช้

ประการแรกคือ การกำหนด target task ที่ชัดเจน เช่น นักเรียนสามารถที่ถามตอบสั้นๆ เกี่ยวกับคนในครอบครัว ได้ทำให้สามารถกำหนดเนื้อหาภาษา ทักษะและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้ง่ายขึ้น การกำหนด target task นั้นเป็นหลักการที่นักวิจัย task-based แทบทั้งหมดแนะนำ (e.g., Long, 2015; Nunan, 2004; Samuda & Bygate, 2008) การสร้างบทเรียนในวิจัยชิ้นนี้ได้เอาภาษาเป็นตัวตั้ง แต่ใช้ task เป็นตัวตั้งแล้วสร้าง task ย่อยๆ เพื่อช่วยนำไปสู่ target task ซึ่ง target task ที่กำหนดขึ้นก็ได้อ้างอิงมาจาก level A1 ของ CEFR ซึ่งการตั้งวัตถุประสงค์ของกรอบ CEFR อยู่บนหลักการของ CLT อยู่แล้ว

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวกลุ่มผู้วิจัยได้รวบรวมคำศัพท์และรูปแบบภาษาที่จำเป็นเพื่อทำให้ผู้เรียนปฏิบัติ task นั้นให้สำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสร้าง task ข้อที่หนึ่ง (scaffolding) ของ Nunan (2004) ที่ย้ำว่าผู้สอนควรให้โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นแก่ผู้เรียน เพื่อให้นำไปปฏิบัติ task ให้สำเร็จ ในบทเรียนที่สร้างขึ้นได้มีการแบ่งย่อยโครงสร้างของ target task โดยเริ่มต้นจากตัวอย่างที่สมบูรณ์ก่อน และค่อยแนะนำ pedagogic task ย่อยต่างๆ ดังนั้นผู้เรียนจึงค่อยๆ เพิ่มทักษะและภาษาที่จำเป็นแต่ละส่วนจนไปถึง target task

ในขณะเดียวกัน การนำเสนอคำศัพท์หรือโครงสร้างนั้นไม่ได้เป็นไปในเชิงการบรรยายแต่อย่างใด หลักการสำคัญอย่างหนึ่ง ในการเรียนแบบ task based คือ ภาษาที่นำเสนอต้องมีความหมายสำหรับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถที่ match

form and meaning ได้ (e.g., Doughty & Williams, 1998; Ellis, 2003) ดังนั้นรูปแบบการนำเสนอเป็นไปในแบบลงมือใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมาย ผู้เรียนเป็น active learner (Nunan, 2004) ไม่ว่าจะเป็นการใช้ภาษาแบบ receptive หรือ productive ซึ่งจุดนี้น่าจะเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งเสริมการรับภาษา ผู้เรียนอาจไม่ได้รู้สึกว่าการเรียนกฎหรือหลักการทางภาษา แต่กำลังฝึกใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อสื่อสารกับคนอื่น

Task ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ลักษณะดังกล่าว ในทุกบทเรียนคือ กึ่งแท้จริง (semi-authentic task) กับ แท้จริง (authentic task) โดยยึดอีกหลักการคือส่งเสริมการใช้ภาษาในสถานการณ์แท้จริง หรือใน real operational conditions (Johnson, 1996; Ortega, 2007) semi-authentic task ที่ใช้นั้นจะมีลักษณะเป็น task ที่กำหนดให้หาข้อมูลที่ตนเองไม่มีจากเพื่อน (information gap) ดังนั้นผู้เรียนตกอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อหาข้อมูลเหล่านั้น เช่น ให้หาข้อมูลว่าเพื่อนชอบทำกิจกรรมอะไร หรือจะเอาอะไรไปเที่ยวทะเล ผู้เรียนจึงมีโอกาสฝึกใช้ศัพท์สำนวนต่างๆ เพื่อเป็นเครื่องมือสื่อสารในการค้นหาและให้ข้อมูลกับเพื่อน การที่ผู้วิจัยเรียก task เหล่านี้เป็นกึ่งแท้จริง (semi-authentic) เพราะมันเพียงกิจกรรมในห้องเรียน สถานการณ์ที่ให้สื่อสารนั้น ผู้วิจัยเป็นคนกำหนด เช่น ให้ผู้เรียนวางแผนว่าจะไปเที่ยวที่ไหน ไปกับใคร ไปทำอะไร แต่ส่วนที่เป็นความแท้จริงคือสถานการณ์ของตัวผู้เรียนที่เป็นผู้ขอและผู้ให้ข้อมูล task ประเภทนี้สำคัญ เพราะเปิดโอกาสให้เขาใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ผู้เรียนในงานวิจัยนี้อยู่เมืองไทย อายุน้อย และอยู่ในบริบท EFL ดังนั้นความจำเป็น (needs) ในการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นเพื่อติดต่อสื่อสารหรือหาความรู้แทบไม่มีเลย หากจะยึดแนวทาง task-based ของ Long (1985; 2015) ซึ่งต้องจัด task ที่ผู้เรียนใช้ในโลกความเป็นจริงของเขาเท่านั้น (real-world) ผู้เรียนคงไม่มีโอกาสฝึกใช้ภาษาเพียงพอ (see Ortega, 2007; Swan, 2005) หรือเรียนภาษาที่สอดคล้องกับเกณฑ์ A1 ของ CEFR ดังนั้นผู้วิจัยเชื่อว่า pedagogic task ต่างๆ ที่เป็นกึ่งแท้จริงมีบทบาทระดับหนึ่ง

ถึงกระนั้นการมีความจำเป็นทางภาษาที่ผูกกับโลกความเป็นจริงของผู้เรียนก็ยังเป็นหลักการที่สำคัญอันหนึ่งที่ต้องพิจารณา บทเรียนจึงได้มีการกำหนด target task เป็น authentic task ด้วย โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้มีการสื่อสารทำความเข้าใจกับชาวต่างชาติผ่านการทำ video messages ในการสร้างและรับ video message ผู้เรียนได้ตกอยู่ในสถานการณ์การใช้ภาษาอย่างแท้จริง ผู้ที่สื่อสารด้วยไม่ใช่เพื่อนร่วมชั้นและการสื่อสารไม่ได้เกิดขึ้นในห้องเรียน การทำข้อความทางวิดีโอ video messages ลักษณะนี้น่าจะมีส่วนช่วยในการกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจ และอาจจะช่วยให้เสริมสร้างการเชื่อมรูปแบบภาษากับความหมาย (form-meaning connections) นอกจากนั้นผู้วิจัยได้สังเกตว่าผู้เรียนส่วนหนึ่งได้มีการฝึกสำนวนต่างๆ เพื่อบันทึกวิดีโอด้วย ซึ่งก็น่าจะเป็นอีกปัจจัยที่ช่วย และเมื่อผู้เรียนเห็นว่าการสื่อสารได้ผลจากการที่ชาวต่างชาติตอบกลับทางข้อความวิดีโออีกอาจจะไปช่วยเข้าใจคุณค่าและอนุภาพของภาษาอังกฤษในการเป็นเครื่องมือสื่อสารมากขึ้น แม้ว่า Swan (2005) อาจเชื่อว่าการสอนแบบ task based มีข้อจำกัดในการให้โอกาสการรับภาษาแบบกระบวนที่เป็นธรรมชาติ เพราะกระบวนการเล่นนั้นต้องใช้เวลาและโอกาสในการทำบ่อยครั้ง ซึ่งอาจจริงหากเป้าหมายเป็นไปเพื่อพัฒนาระดับภาษาโดยรวม (language proficiency) และจุดประสงค์การเรียนรู้ออกไปในเชิงภาษาศาสตร์ แต่ผู้วิจัยเชื่อว่าการกำหนดเป้าหมายในลักษณะงาน (target task) ที่ชัดเจน สอดคล้องกับบริบทผู้เรียน มีการให้โอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์จริงจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถประสบความสำเร็จการใช้ภาษาเพื่อเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งน่าจะช่วยพัฒนาระดับภาษาอังกฤษต่อไปในอนาคตตามเป้าหมายของกรอบ CEFR

ผลการวิจัยพบว่าเมื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในรายด้านพบว่ากลุ่มทดลองดีกว่ากลุ่มควบคุม ด้าน การฟัง การพูด และการอ่าน และการเขียน แต่การเขียนมีการเพิ่มขึ้นแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย อาจเนื่องมาจากทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อน เนื่องจากต้องมีความรู้ในด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ที่เพียงพอจึงจะสามารถสื่อสารความคิดของผู้เขียน

ออกมาได้ นอกจากนั้นการพัฒนาทางการเขียนเป็นกระบวนการสัมพันธ์กับการอ่าน (Grabe, 2003) จากงานวิจัยก่อนหน้านี้พบว่า การอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกในระดับ 0.5 และ 0.7 (Shanahan & Tierney, 1990) กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านดีจะมีความสามารถในการเขียนที่ดีด้วย เนื่องจากเมื่อผู้เรียนอ่านจะทำให้เรียนรู้คำศัพท์ทำให้เกิดการจดจำคำศัพท์ (word recognition) ซึ่งจะพัฒนานำไปสู่การใช้คำศัพท์อย่างอัตโนมัติ (automaticity) (Grabe, 1991, 2008; Paran, 1996) และนอกจากนี้ยังทำให้เรียนรู้ลักษณะโครงสร้างประโยคที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนางานเขียนของตนเองได้ (Hafiz & Tudor, 1989; Robb, & Susser, 1989) นอกจากนี้การอ่านยังช่วยให้เกิดการการตระหนักรู้ และนำไปสู่การพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะการเขียนและความคาดหวังของผู้อ่าน (Dobson & Feak, 2001; Hyon, 2002; Reid, 1993) เพิ่มขึ้น ดังนั้นในงานวิจัยนี้ แม้ผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพิ่มมากขึ้น แต่ทักษะการอ่านนั้นยังอาจไม่เพียงพอในการที่จะช่วยผู้เรียนโอนย้าย (transfer) ความรู้ด้านคำศัพท์ โครงสร้าง และรูปแบบการเขียน ไปสู่การเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้กิจกรรมหลักในบทเรียนเน้นด้านการสื่อสารเพื่อสนทนาโต้ตอบโดยมีกิจกรรมด้านการพัฒนาการเขียนในขั้นต้นยังไม่เพียงพอ จึงอาจเพิ่มกิจกรรมเพื่อพัฒนาการเขียนเพิ่มเติม เนื่องจากในด้านทฤษฎีการเรียนรู้ ผู้เรียนมักจะพัฒนาในสิ่งที่เน้นและได้ฝึกปฏิบัติในบทเรียน

เป็นที่น่าสนใจว่า ในการตั้งคำถามในการสอบหลังเรียน พบว่าผู้เรียนในกลุ่มทดลองสามารถสร้างประโยคคำถามได้หลายประเด็น แสดงให้เห็นว่า บทเรียนที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษา สามารถทำให้ผู้เรียนมีทักษะการพูดที่ดีขึ้นได้อย่างชัดเจน ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยที่พบว่าในการสอบการพูดหลังเรียน ที่ให้ผู้เรียนสร้างประโยคคำถามจากรูปภาพที่เห็น ผู้เรียนในกลุ่มทดลองสามารถสร้างประโยคคำถามได้หลายประเด็นมากกว่าผู้เรียนในกลุ่มควบคุม เช่นเป็นประโยคคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของตนเอง โรงเรียน และกิจกรรมวันหยุด โดยใช้รูปแบบประโยคที่ปรากฏในเนื้อหาของบทเรียน อีกทั้งยังมีการใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว มาสร้างเป็นประโยคคำถามที่สัมพันธ์กับรูปภาพได้เป็นอย่างดี ในทางตรงกันข้าม ในกลุ่มควบคุมผู้เรียนใช้คำถามเพียง 3 คำถามคือ What is this? What is that? อย่างซ้ำไปซ้ำมา ไม่มีการเชื่อมโยงคำศัพท์และประยุกต์การสร้างประโยคคำถามโดยใช้ศัพท์หรือโครงสร้างที่แต่งขึ้นเองใหม่แต่อย่างใด

จากข้อสังเกตและข้อค้นพบดังกล่าว สามารถสังเกตได้ว่า น่าจะมีความเป็นไปได้ที่บทเรียนที่แตกต่างกันทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางภาษาของผู้เรียนออกมาแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้เรียนในกลุ่มควบคุมได้ใช้หนังสือ 'Say Hello' ซึ่งมีการเน้นแผนการสอนยึดตามโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์สำคัญ อีกทั้งยังขาดการเชื่อมโยงของบทต่อบท ในขณะที่ผู้เรียนในกลุ่มทดลองใช้หนังสือที่แต่งและรวบรวมขึ้นมาใหม่โดยเน้นความสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาที่เน้นทักษะการสื่อสาร (communicative skill) ดังที่ได้กล่าวอย่างละเอียดในบทที่ 3 แล้วนั้น บทเรียนที่ใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้เป็นการปูพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาจากเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใกล้ตัวออกไปยังสิ่งไกลตัว มีการเชื่อมโยงบทโดยใช้คำศัพท์และโครงสร้างจากหัวข้อและบทก่อนๆ รวมถึงตัวละครเดิมเพื่อให้นักเรียนคุ้นชินกับบทเรียน อีกทั้งยังมีการเพิ่มโครงสร้างและคำศัพท์ใหม่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ลักษณะของความแตกต่างของบทเรียนทั้งสองนี้ จึงอยู่ที่การเชื่อมโยงเนื้อหาและการเน้นทักษะการสื่อสารและการใช้งานพื้นฐาน (TBLT) และลักษณะของกิจกรรมการใช้ task ทั้ง target task authentic task และ semi-authentic task ที่หลากหลายดังที่ได้อภิปรายข้างต้น จากผลการวิจัยที่พบนี้ สามารถกล่าวได้ว่า บทเรียนที่ใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้เน้นการเชื่อมโยงเนื้อหาและเน้นการสร้างบทเรียนที่เน้นทักษะการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) กล่าวคือ มีการปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยกลวิธีการเชื่อมโยงเนื้อหาและกลวิธีการสร้างบทเรียนที่เน้นทักษะการสื่อสาร ผู้เรียนจึงมีทักษะการพูดที่ดีขึ้นได้ เป็นที่ทราบกันดีว่า หนึ่งในวัตถุประสงค์หลักของกระทรวงศึกษาธิการ ในคู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ต้องการเน้นทักษะการ

สื่อสาร งานวิจัยชิ้นนี้ สามารถแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า งานวิจัยชิ้นนี้มีความสอดคล้องและสนับสนุนหนึ่งในวัตถุประสงค์หลักของกระทรวงศึกษาธิการได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงประเด็นคำอธิบายความสามารถของผู้เรียนระดับ A1 กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป ได้กำหนดไว้ว่า ผู้เรียนระดับ A1 จะต้อง ‘สามารถเข้าใจและใช้รู้ภาษาทั่วไปที่คุ้นเคย และประโยคพื้นฐานที่ใช้เพื่อสนองความจำเป็นที่เป็นรูปธรรม...สามารถถามและตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดในเรื่องส่วนบุคคล...และช่วยแต่งเติมเสริมต่อให้สามารถโต้ตอบกับคู่สนทนาได้ ...สามารถถามและตอบคำถามในเรื่องจำเป็น และคุ้นเคยได้โดยใช้ภาษาง่ายๆ’ ดังที่แสดงความคิดเห็นไว้ข้างต้น หนังสือที่ใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้มีการจัดทำเนื้อหาและแบบฝึกหัดให้มีความสัมพันธ์ตรงตามมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นการเน้นทักษะการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) โดยกำหนดตัวละครให้เป็นที่คุ้นเคย เรียนรู้จากสิ่งที่ใกล้ตัวออกไปหาสิ่งที่ไกลตัว มีการทวนซ้ำคำศัพท์และโครงสร้างในบทสนทนา และเพิ่มคำศัพท์ใหม่ขึ้นเรื่อยๆ และให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยผ่าน task ที่นำไปสู่ความสำเร็จในการสื่อสารตาม task ที่ตั้งไว้ในท้ายที่สุด การสร้างบทเรียนที่เน้นการสื่อสารนี้ จึงสามารถช่วยผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะตามวัตถุประสงค์ได้เป็นอย่างดี สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าการทำบทเรียนให้สอดคล้องกับ CEFR จะช่วยทำให้เด็กพัฒนาทักษะและปริมาณโครงสร้างและคำศัพท์อย่างเป็นธรรมชาติ เห็นได้จากการเพิ่มของประเด็นคำถามที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น

6.3 ผลการพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับช่วงชั้นที่ 3 ชั้น ม.1

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดการสอนและรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร TIGA Model สำหรับผู้เรียนช่วงชั้นที่ 3 กลุ่มทดลองที่ได้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ชุดการสอนและรูปแบบการสอนแบบ TIGA มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ TIGA Model นั้นสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้สูงขึ้นได้ ซึ่งผลการทดลองนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยหลายชิ้นที่ใช้ TBLและการสอนภาษาแบบบูรณาการ ในการศึกษา เช่น McDonough และ Chaikitmongkol (2007); Aliakbari และ Jamalvandi (2010); Sae-Ong (2010); Shabani และ Ghasemi (2014); Kongpatch (2006); Payaprom (2012) เมื่อพิจารณาแล้วสามารถอธิบายได้ว่าเนื่องจาก การพัฒนาชุดการสอนและการจัดการเรียนการสอนรูปแบบ TIGA Model นั้นเป็นการเรียนภาษาอังกฤษแบบกำหนดภาระงานหลักที่ชัดเจนให้ผู้เรียนก่อนแล้วจึงค่อยๆ สอนโดยใช้ภาระงานย่อยเป็นบันไดให้ผู้เรียนค่อยๆ เรียนรู้ลี คำศัพท์และไวยากรณ์ที่สำคัญและจำเป็นในการปฏิบัติภาระงานหลัก และยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์การใช้ภาษาอังกฤษจากรูปแบบการสอน ต้นแบบ นอกจากนี้ กระบวนการทำงานกลุ่มเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำความเข้าใจโจทย์และวางแผนการปฏิบัติภาระงานหลักร่วมกัน ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ และแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติภาระงานหลัก ซึ่งเป็นแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน รูปแบบการสอนแบบ TIGA Model นี้เป็นวิธีสอนที่ใช้ภาระงานเป็นตัวสร้างบริบทการเรียนภาษาอังกฤษ แล้วใช้การเรียนรู้ภาษาแบบเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ผ่านภาระงานย่อยที่เน้นการใช้ภาษาเป้าหมายที่จะนำไปใช้ในภาระงานหลัก เป็นกลวิธีในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร TIGA สำหรับผู้เรียนในช่วงชั้นที่ 3 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

6.3.1 จุดเด่นของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบ TIGA

- รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบ TIGA สามารถพัฒนาทักษะและความสามารถภาษาอังกฤษของผู้เรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาให้เพิ่มสูงขึ้นได้

- เป็นการบูรณาการการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเป็นฐานเข้ากับการสอนภาษาแบบอรรถฐานซึ่งทั้งสองวิธีการนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาและนำไปปฏิบัติในการงานจริง (Crookes & Long, 1992)
- ในขณะที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่องผ่านภาระงานย่อยที่เป็นการสอนโดยการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding instruction) นั้นจะทำให้ผู้เรียนซึ่งถือว่าเป็นผู้เรียนระดับเริ่มต้นการเรียนรู้ภาษาสะสมความรู้และทักษะที่ละขั้นเพื่อต่อยอดไปจนถึงการปฏิบัติการงานหลักได้ด้วยตนเอง (Vygotsky, 1978; Bruner, 1986)
- ในขณะเดียวกันในระหว่างที่ผู้เรียนปฏิบัติการงานร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นจะทำให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้ร่วมกัน อันจะนำไปสู่การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพทั้งในและนอกชั้นเรียน (Breen, 2001)
- ผู้วิจัยได้ออกแบบรูปแบบการสอนโดยอิงบริบทของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษและสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้

6.3.2 ข้อจำกัดของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบ TIGA

- แม้ภาระงานที่กำหนดให้นักเรียนปฏิบัติได้พัฒนาขึ้นโดยอ้างอิงจากหลักสูตรแกนกลางฯ และกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษา CEFR แต่ภาระงานยังไม่เอื้อให้เกิดการสื่อสารแบบสองทาง (Two-way communication) อย่างเต็มที่
- เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ การทดลองใช้รูปแบบ TIGA เพียงหนึ่งรอบการวิจัยนั้น อาจไม่เพียงพอต่อการสรุปได้ว่ารูปแบบการสอนดังกล่าวนี้มีความเหมาะสมกับประชากรกลุ่มเป้าหมาย จึงควรมีปรับปรุงและนำไปทดลองใช้อีกอย่างน้อยหนึ่งรอบการวิจัยตามทฤษฎีของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบ TIGA Model นั้น พบว่าโดยภาพรวมผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการสอนในรูปแบบดังกล่าวอยู่ในระดับมาก ทั้งในด้านความเหมาะสมของชุดการสอนและรูปแบบการสอนที่เอื้อต่อการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ตระหนักรู้ด้วยตนเองเมื่อต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนเห็นด้วยมากที่สุดว่ากิจกรรมที่ใช้ในการสอนนั้นมีความหลากหลายและครอบคลุมทุกทักษะ ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในชั้นเรียนและมีโอกาสได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีความพึงพอใจมากที่สุดต่อรูปแบบการวัดและประเมินผลแบบเน้นการปฏิบัติการงานรวมถึงสภาพห้องเรียน ได้แก่ การจัดที่นั่ง เสียง อุปกรณ์ เป็นต้น ที่สำคัญที่สุดผู้เรียนเห็นด้วยในระดับมากกว่าการเรียนการสอนแบบ TIGA นี้ทำให้ตนเองมีความมั่นใจในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งผลจากการทดลองนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ TBL and GB ที่ผ่านมา เช่น Pietri (2015); Kongpatch (2006); Payaprom (2012); Chala Bejarano และ Chapetón (2013)

6.4 ผลการพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับช่วงชั้นที่ 4 ชั้น ม.4

ผลการทดลองด้านประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดการอ่าน (Reading cards) เสริมจากหนังสือเรียน แม้ว่าผลคะแนนแบบทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลองจะเพิ่มขึ้น และมีผลลัพธ์ที่ดีกว่ากลุ่มควบคุม แต่ในเชิงสถิติ พบว่า ไม่มีความแตกต่างเชิงนัยสำคัญ ระหว่างทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยด้านเวลา เนื่องจากนักเรียนใช้เวลาในการทำกิจกรรมโรงเรียนมาก ซึ่งเวลาในการทำกิจกรรมมีผลต่อชั่วโมงการเรียนรู้ ทำให้เกิดการงดการเรียนการสอนบ่อยครั้ง ดังนั้น แผนการดำเนินการทดลอง จากเดิมที่กลุ่มทดลองจะต้องเรียนรู้ชุดการอ่าน (Reading cards) จำนวน 4 บทเรียน ก็ลดลงเหลือ 2 บทเรียน เพราะปัจจัยด้านเวลาดังที่กล่าวมา เมื่อพิจารณาจากผลคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบ

หลังการทดลอง หากนักเรียนได้รับชั่วโมงในการเรียนที่เหมาะสมและตรงตามแผนการดำเนินการทดลอง ผลในเชิงสถิติอาจมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

พัฒนาการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แม้ว่าผลในเชิงสถิติ จะพบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ แต่เมื่อพิจารณาคะแนนแบบทดสอบหลังการทดลอง และผลเชิงคุณภาพ จะพบว่า นักเรียนมีพัฒนาการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น โดยวิเคราะห์จากข้อมูลสัดส่วนการพูดในห้องเรียนระหว่างครูและนักเรียนในช่วงหลังการทดลอง การเปลี่ยนแปลงการจัดการชั้นเรียน การจัดกลุ่มนักเรียนในชั้นเรียน การเปลี่ยนแปลงด้านแรงจูงใจในการเรียน และการสัมภาษณ์ ซึ่งบทบาทของนักเรียนเปลี่ยนไป จากที่เป็นผู้ตามก็กลายเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ (Student center) นักเรียนเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ มีการเรียนรู้ที่เป็นอิสระ สามารถประยุกต์ใช้สื่อในการเรียนได้ดีขึ้น มีส่วนร่วมในชั้นเรียน มีแรงจูงใจ และมีทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วราภรณ์ ชนะพันธุ์ (2548) และ ประภาภรณ์ หาญคุณะเศรษฐ์ (2547) ด้านความพึงพอใจต่อรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งนักเรียนมีความพึงพอใจและมีความต้องการที่จะใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป นอกจากความพึงพอใจแล้ว นักเรียนยังมีทัศนคติที่ดีต่อรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธีระ ฉายสุริยะ (2547) และบทบาทในชั้นเรียนที่มากขึ้นของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ กันทิมา จันทรสองสี (2551) ดังจะเห็นได้จากผลการวิเคราะห์สัดส่วนการพูดในชั้นเรียนระหว่างครูและนักเรียน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ด้านศักยภาพของโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จากผลการศึกษาโดยนำข้อมูลของสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนโดยใช้วิธีทางสถิติ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ ทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีศักยภาพในระดับปานกลาง ซึ่งหมายความว่า จากข้อมูลพื้นฐาน โรงเรียนมีความพร้อมไม่มากนักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านอาจารย์ผู้สอน ห้องปฏิบัติการสอน สื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน รวมทั้งสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งศักยภาพด้านอาจารย์ผู้สอน ซึ่งส่วนใหญ่ไม่มีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษโดยตรง หรือถ้ามีก็มีเพียง 1-2 คน ที่ต้องรับผิดชอบการสอนหลายชั้นเรียน ในกรณี หากกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน น่าจะต้องให้ความสำคัญกับโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับโรงเรียนในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น ควรมีการวิเคราะห์และกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำโครงสร้างพื้นฐานสำหรับโรงเรียนแต่ละระดับ และมีการสนับสนุนให้เกิดความพร้อมอย่างจริงจัง

1.2 ด้านการส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้บริหารตระหนักถึงการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งเป็นผลกระทบจากการรวมตัวของประชาคมอาเซียน รวมถึงตระหนักถึงนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการนำเอากรอบมาตรฐาน CEFR มาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่กลับมองว่า อาจารย์สอนภาษาอังกฤษตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษและมีแรงจูงใจในการสอนในระดับปานกลาง และอาจารย์ไม่ค่อยมีความรู้ความสามารถในการนำเทคนิคใหม่ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ส่วนนักเรียนก็ไม่ค่อยจะตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และหรือการใช้ชีวิตในสังคมในอนาคต ในเรื่องนี้ หากโรงเรียนมีแนวทางการนำนโยบายสู่การปฏิบัติที่ชัดเจน และกำหนดเป็นกลยุทธ์การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน ก็มีโอกาที่จะ

พัฒนาให้เกิดขึ้นได้มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การส่งเสริมให้มีการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องเรียนจากชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว รวมถึงการส่งเสริมให้นักเรียนจัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษในรูปแบบต่างๆ ซึ่งในปัจจุบันมีแหล่งความรู้ที่จะสามารถนำมาใช้ในการสนับสนุนการจัดกิจกรรมหรือเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมได้เป็นจำนวนมาก โดยไม่ต้องมีการลงทุนหรือเสียค่าใช้จ่ายมากนัก

1.3 ด้านอาจารย์ ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ไม่มีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับประถมศึกษา โรงเรียนกว่าร้อยละ 60 ไม่มีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษ ส่วนโรงเรียนมัธยมศึกษา แม้จะมีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษโดยตรง แต่ส่วนใหญ่ก็มีเพียง 1-3 คนเท่านั้น ซึ่งเมื่อเทียบกับภาระงานการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนที่มีจำนวนชั้นเรียนมากกว่า 20 ห้องเรียน นับว่าเป็นภาระที่หนักมาก ซึ่งย่อมส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน อย่างไรก็ตาม การที่กระทรวงศึกษาธิการจะจัดสรรให้มีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษจำนวนเพียงพอในทุกโรงเรียนคงเป็นไปได้ยาก แต่ในการแก้ปัญหา กระทรวงศึกษาธิการควรมีแผนระยะยาวในการพัฒนาอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งในด้านปริมาณให้เหมาะสมกับขนาดโรงเรียนและจำนวนชั้นเรียน และในด้านคุณภาพโดยการพัฒนาอาจารย์อย่างต่อเนื่องและจริงจัง

1.4 ด้านการปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน การที่จะพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนนั้น นอกเหนือจากองค์ประกอบในด้านอาจารย์ ห้องปฏิบัติการและเครื่องมือ สื่อและเทคโนโลยีสนับสนุนการสอนแล้ว สิ่งที่สำคัญมากที่สุดคือ เทคนิคและวิธีการสอน แม้ว่าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศนโยบายปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและทุกโรงเรียนนำเอากรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ และให้ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) โดยปรับการเรียนการสอนจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียน แต่ในทางปฏิบัติทั้งผู้บริหารและอาจารย์สอนภาษาอังกฤษโดยส่วนใหญ่ยังมีความรู้เกี่ยวกับเรื่อง CEFR และ CLT น้อยมาก จากการจัดสัมมนาศึกษานิเทศก์และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จัดโดยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 2 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2558 ก็พบว่า ศึกษานิเทศก์และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษยังไม่เข้าใจในรายละเอียดของกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป CEFR ยิ่งไปกว่านั้น ส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนภาษาโดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) และแม้จากผลการวิจัยพบว่า ทั้งอาจารย์และนักเรียนเห็นว่า อาจารย์ได้สอนโดยการมอบหมายงาน (Task-based Learning - TBL) ให้นักเรียนเรียนรู้โดยการทำแบบฝึกหัดหรือทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ตระหนักถึงความจำเป็นในการสอนแบบ TBL ว่าเป็นรูปแบบการสอนที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สอง ที่จะนำไปสู่การพัฒนาผลการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงของผู้เรียน แต่โดยความเป็นจริงแล้วอาจารย์ส่วนใหญ่ก็ไม่ได้มีความรู้ความเข้าใจในเทคนิคการสอนแบบโดยการมอบหมายงาน (Task-based Learning - TBL) ดังนั้น ในการปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทย เรื่องที่มีความจำเป็นอย่างมากคือ การพัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้ความเข้าใจในกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป CEFR มีความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษโดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) และโดยการมอบหมายงาน (Task-

based Learning - TBL) ให้สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างทั่วถึงทุกระดับชั้นเรียนและทุกโรงเรียนปฏิสัมพันธ์ทำงานเป็นกลุ่มร่วมมือกัน ส่วนสื่อของจริง นั้น CLT เน้นการใช้สื่อที่เป็นของจริง (Authentic material) เช่น รูปภาพ แผ่นพับ ป้ายประกาศโฆษณา หนังสือพิมพ์ แผนที่ เป็นต้น

1.5 ข้อเสนอในการนำผลวิจัยจากช่วงชั้นที่ 1 ชั้น ป.1 ไปใช้

1.5.1 การสอนทักษะการประสมเสียงและการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ควรได้รับการพัฒนาให้ใช้เนื้อหาและเรื่องราวที่เหมาะสมกับวัย ความสนใจ และใกล้ตัวผู้เรียน และนำไปใช้สอนนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับอนุบาล แต่ทั้งนี้ จักเป็นการดี หากผู้สอนได้รับการถ่ายทอด แนวคิดโฟนิกส์ ความรู้ ทักษะ และการฝึกออกแบบสื่อ และกิจกรรมการสอนแบบดังกล่าว เนื่องจาก หากผู้สอนมุ่งสอนกฎการออกเสียงเพียงอย่างเดียว ผู้เรียนที่เป็นเด็กมักจะเกิดความเบื่อหน่าย สื่อและกิจกรรมควรเน้นแบบเพื่อการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความจำเป็นในการใช้ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

1.5.2 รูปแบบสื่อและกิจกรรมแบบเน้นภาระงาน (Task-based Learning) นั้น ถึงแม้จะมีผลดีในการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งที่จะเรียนจากการลงมือปฏิบัติจริง แต่มีข้อควรระวังเมื่อใช้กับผู้เรียนที่ยังไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษมาก่อน หรือผู้เรียนที่ภาษาอังกฤษอ่อนมาก เนื่องจากผู้เรียนจะไม่สามารถวิเคราะห์ตัวภาษา ไม่สามารถใช้ภาษาในการวิเคราะห์และวางแผนงาน อาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเครียด กัดดัน เบื่อหน่าย และหลบเลี่ยงการเรียนรู้ได้ ดังนั้น สื่อและกิจกรรมควรออกแบบโดยพิจารณาให้สอดคล้องกับผู้เรียนเป็นหลัก โดยสังเกตจากลักษณะ ความสามารถทางภาษา ระดับความยากง่าย และความน่าสนใจของผู้เรียน

1.5.3 การฝึกฝนการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษให้ได้ผลดีนั้น ต้องการทั้งระยะเวลาที่มากพอสมควร และต้องมีความถี่ ความสม่ำเสมอของการฝึกเพื่อให้ติดเป็นนิสัย การฝึกฝนนอกชั้นเรียนเป็นปัจจัยหลักในการทำให้นักเรียนมีโอกาสคุ้นเคยกับการฝึกประสมคำ และฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษมากขึ้น ดังนั้นผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในการเรียนบ้างตามสมควร เช่น ครูผู้สอนอาจทำการพบปะ ให้ความรู้ และแนะนำแนวคิด สื่อ และกิจกรรมการสอนแบบโฟนิกส์แก่ผู้ปกครอง และให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการดูแลงานที่ครูมอบหมายให้เด็กไปทำที่บ้านและการบ้าน เพื่อขยายโอกาสการเรียนรู้ของเด็ก มิให้จำกัดอยู่ในเฉพาะห้องเรียน หรือ เพียง 1-2 ชั่วโมง/สัปดาห์

1.5.4 การเรียนการประสมคำและการออกเสียงแบบโฟนิกส์ควรได้รับการสอนอย่างต่อเนื่องทุกระดับชั้นการศึกษาจากระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา เพราะหลักการโฟนิกส์เป็นพื้นฐานที่จำเป็นในทุกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในทุกระดับชั้น

1.5.5 จากงานวิจัยนี้พบว่า ในแต่ละห้องเรียน มักจะมีนักเรียนที่มีพัฒนาการการเรียนรู้ที่ค่อนข้างช้าอยู่ห้องเรียนละ 2-3 คน ซึ่งผู้เรียนกลุ่มนี้ นอกจากไม่สามารถร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว มักจะต้องการการดูแลเป็นพิเศษจากครูผู้สอน ครูควรต้องระวัง ในการจัดเด็กเหล่านี้เข้าร่วมกลุ่มกับเด็กอื่นๆ เนื่องจากบางครั้งเด็กที่มีปัญหาด้านพฤติกรรมจะได้รับการยอมรับเข้ากลุ่ม ข้อดีของการสอนแบบโฟนิกส์โดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานคือ เด็กทุกคนสามารถมีส่วนร่วมได้ตามความถนัด เช่น เด็กที่ถนัดเขียน ถนัดแปะ ถนัดวาด หรือ ถนัดพูด ดังนั้น ครูผู้สอนควรช่วยกำกับดูแล และใส่ใจเด็กเหล่านี้เป็นพิเศษเมื่อมอบหมายภาระงาน

1.5.6 ผู้สอนควรจัดเวลาสัก 2 คาบ ก่อนเริ่มบทเรียนแบบโฟนิกส์ เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียน โดยให้ความรู้เรื่องการออกเสียงพยัญชนะและสระภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ในรูปแบบที่สนุกสนาน เช่น นิทาน เพลง หรือ เกมส์เพื่อให้ผู้เรียนสนใจ และเตรียมตัวสำหรับการร่วมทำกิจกรรมทางต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5.7 หากในห้องเรียนมีสื่อจำพวก คอมพิวเตอร์ หรือ เครื่องฉายภาพแบบโปรเจกเตอร์ สื่อที่ใช้ควรออกแบบให้เป็นแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.6 ข้อเสนอในการนำผลวิจัยจากช่วงชั้นที่ 2 ชั้น ป.4 ไปใช้

1.6.1 การจัดการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ task-based language learning เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมและสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารของผู้เรียนระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ในช่วงชั้นที่ 2 ได้เนื่องจากทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่คล้ายจริง เพื่อวัตถุประสงค์เพื่อการสื่อสารจริงในบริบทที่สร้างขึ้นมาในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนได้ จึงมีความมีการประยุกต์ใช้ TBLT เพิ่มมากขึ้น

1.6.2 การจัดการเรียนการสอนที่เน้นด้านการสร้างโอกาสและแรงจูงใจให้นักเรียนเรียนรู้เพื่อนำภาษาอังกฤษไปใช้เพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง (authentic learning) เช่น การทำ vdo messaging เพื่อใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและโต้ตอบกับเจ้าของภาษาอย่างแท้จริง การจัดกิจกรรมพบปะกับเจ้าของภาษา

1.6.3 การพัฒนานวัตกรรมเพื่อใช้เป็นเครื่องมือของครูในห้องเรียน เนื่องจากครูมีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ การมีเครื่องมือที่สามารถใช้ในห้องเรียนจะทำให้ครูเกิดความมั่นใจและนักเรียนได้เรียนจากเสียงหรือภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง

1.7 ข้อเสนอในการนำผลวิจัยจากช่วงชั้นที่ 3 ชั้น ม.1 ไปใช้

1.7.1 ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการสอนอย่างชัดเจน

1.7.2 ควรชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจในบทบาทของตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษแบบการเรียนรู้ร่วมกันและปฏิบัติภาระงานย่อยและภาระงานหลัก

1.7.3 ควรวางแผนการจัดการเรียนการสอนให้รัดกุม พยายามอย่าให้กิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนจัดมาเบียดบังชั่วโมงเรียนของผู้เรียน

1.7.4 ควรใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับผู้เรียนให้ได้มากที่สุดในช่วงการสอนแต่ละครั้ง และควรใช้วลีภาษาอังกฤษที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน (Classroom Language) ในแต่ละชั่วโมงสอน

1.7.5 สร้างแรงจูงใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมที่หลากหลาย ภาระงานย่อย และภาระงานหลัก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความความมุ่งมั่น ตั้งใจและต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเอง รวมทั้งสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

1.8 ข้อเสนอในการนำผลวิจัยจากช่วงชั้นที่ 4 ชั้น ม.4 ไปใช้

1.8.1 บทบาทของครู ผู้สอนควรเปลี่ยนวิธีการสอนจากเดิมที่ใช้วิธีการสอนภาษาแบบเน้นไวยากรณ์และการแปล (Grammar-translation method) เป็นการสอนภาษาแบบสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) และการสอนโดยผ่านกิจกรรม (Task-Based Instruction: TBI) ซึ่งวิธีการสอนดังกล่าว ทำให้บทบาทของผู้สอนลดลง แต่บทบาทของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้น

1.8.2 การจัดการชั้นเรียน การจัดการชั้นเรียนควรเปลี่ยนจากเดิมที่เป็นการจัดการชั้นเรียนแบบธรรมดาเป็นการจัดการชั้นเรียนแบบนวัตกรรมหรือการจัดชั้นเรียนแบบกลุ่ม เพราะการจัดชั้นเรียนแบบนวัตกรรมนั้น จะทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้แบบอิสระ มีโอกาสในการแสดงศักยภาพ การแลกเปลี่ยนความรู้ ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษามากกว่าการจัดการชั้นเรียนแบบธรรมดา ซึ่งบทบาทของผู้เรียนจะเป็นผู้รับความรู้จากผู้สอนฝ่ายเดียว โดยที่บทบาทของผู้สอนจะเป็นคนนำการสอนผู้เดียว

1.8.3 การจัดกลุ่ม วิธีการจัดกลุ่มนั้น ควรให้ผู้เรียนเป็นผู้เลือกสมาชิกกลุ่มเองบ้าง เพราะหากผู้สอนเป็นผู้กำหนดกลุ่มให้ทุกครั้ง ผู้เรียนจะรู้สึกตึงเครียด กระวนกระวาย ไม่กล้าถามหรือแสดงความคิดเห็นกับผู้เรียนที่ไม่มีความสนิทสนมด้วย

1.8.4 สื่อการเรียนรู้ การตั้งคำถามในสื่อการเรียนนั้น ไม่ควรจะเป็นคำถามที่ยาวจนเกินไป หรือเป็นคำถามที่มีประเด็นคำถามประกอบมากกว่า 1 คำถาม ในประโยคเดียว ควรแบ่งคำถามออกเป็นคำถามย่อย เพราะผู้เรียนที่จัดว่าเป็นเด็กที่อ่อนภาษาอังกฤษนั้น ไม่เข้าใจประเด็นคำถามที่มีความยาวจนเกินไป และมักจะตอบคำถามเฉพาะส่วนหน้าหรือส่วนแรกสุดเท่านั้น

1.8.5 กิจกรรมการอ่านนอกเวลา ควรมีการจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง หรือ กิจกรรมการอ่านนอกเวลา (Extensive Reading) เพราะผู้เรียนใช้เวลาในการทำกิจกรรมมาก ซึ่งกิจกรรมดังกล่าว มีผลต่อชั่วโมงในการเรียน ทำให้ชั่วโมงการเรียนน้อย ดังนั้น การอ่านนอกเวลา จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเพิ่มทักษะได้ในเวลาว่างด้วยตนเอง เพื่อชดเชยเวลาที่ผู้เรียนไปใช้กับการทำกิจกรรมโรงเรียน

1.8.6 ปรับระดับพื้นฐานทางภาษาอังกฤษ ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อปรับระดับภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้เหมาะสม เพื่อที่จะเรียนในระดับที่ CEFR กำหนดไว้ ซึ่งก็คือ ระดับ A2

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผลจากการวิจัยเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในประเทศไทย ยังมีปัญหาอยู่มากในทุกๆ ด้าน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย จำเป็นต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อมองหา รูปแบบและวิธีการจัดการการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทย ที่จะให้ได้แนวปฏิบัติที่ดี (Best practice หรือ Know how) ทั้งในด้านเทคนิคและวิธีสอน สื่อการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นำไปสู่การนำไปใช้ประโยชน์ในโรงเรียนได้อย่างแท้จริง และนำไปสู่กระบวนการพัฒนาครูที่มุ่งให้เกิดศักยภาพด้านการจัดการเรียนการสอนที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันและบังเกิดผลในระดับลึกและระดับกว้างต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544: คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: กระทรวง.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. สืบค้นเมื่อพฤศจิกายน 2557, จาก <http://english.obec.go.th/>
- จากรุวรรณ สายสิงห์. (2546) *การผสมผสานการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนภาษาโดยรวมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียง ความเข้าใจในการอ่านเขียนสะกดคำ และความคิดเห็นต่อการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ธนกศักดิ์ สีนทรัพย์. (2551). *การใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์พัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำและเสริมแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ธีราพร แซ่แห้ว. (2555). *กรอบแนวคิดซ่อมเสริมวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดสร้างสรรค์ด้วยปัญญาเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการเขียนของนักศึกษาวิศวกรรมซอฟต์แวร์*. วิทยาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต (การจัดการความรู้). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- นุชนาฏ วรยศศรี. (2544). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พระนครใต้*. ปริญญาโท กศ.ม (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อุดมศึกษา.
- พิมลพรรณ สมมาตย์. (2546). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะทางสังคมด้านการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดร้อยเอ็ด*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรพจน์ เพ็ชรทวีพรเดช. (2547). *ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนที่เกี่ยวข้องกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ*. ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พรศรี บรรณกุลโรจน์. (2547). ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน
มัธยมศึกษาชั้นปี ที่ 5 โรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม. ปรินญาณิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ.

เพ็ญพิมล เทพทอง. (2558). กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป CEFR. การจัดการความรู้สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. เข้าถึงข้อมูลวันที่ 5 ธันวาคม 2558 จาก <http://ssbr32.com/km/index.php?name=research&file=readresearch&id=6>

ไพพรรณ อินทนิล. (2546). การส่งเสริมการอ่าน. ชลบุรี : ชลบุรีการพิมพ์.

ไพวรรณ ลุนลา. (2558). การนิเทศโดยการชี้แนะ (Coaching) เพื่อพัฒนาครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อ
การสื่อสาร. รายงานการศึกษาอิสระ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1.

พาร์ติน่า สุมาลี. (2553). ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ต่อความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ). ปัตตานี :บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

เยาวพา เดชะคุปต์. (2533). “เข้าใจเด็กก่อนวัยเรียน” การส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับเด็กเล็ก. กรุงเทพฯ : ชมรมไทย-
อิสราเอล.

เยาวลักษณ์ อภิชาติวัลลภ และคณะ. (2549). รายงานการวิจัยข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและการ
ใช้ภาษาต่างประเทศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ขอนแก่น: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น.

วันเพ็ญ เดียวสมคิด. (2550). การสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตามแนวการสอนแบบโฟนิกส์
เพื่อพัฒนาความพร้อมทางภาษาไทยของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลบ้านปลาตาว อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วรรณภา พันธ์. (2554). รูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อปรับพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปี ที่ 4 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช. <http://www.mns.ac.th/2556/images/stories/PDF/Feb-55/2554.pdf>

สุชาติา อินมี. (2556). การพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ไปสเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
3. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal. 6(3), 141-152.

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2549). **ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม**. (พิมพ์ครั้งที่5) ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์. (2542). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น**. กรุงเทพฯ: เวิร์ดเวฟเอดดูเคชั่น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). **ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: สำนักงาน.

สำนักคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2553). ยุทธศาสตร์การวิจัยปี 2555-2559. เข้าถึงข้อมูลวันที่ 5 มกราคม 2558 จาก <http://www.nrct.go.th/>

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). **แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

อรรธรณ ปิณฑโนวาท. (2537). **การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อวยพร พานิช และคณะ. (2543). **ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อลิสรา วานิชดี, สุพิมพ์ ศรีพันธุ์รสกุล และนรินทร์ทิพย์ ทองศรี. (2552). การพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในระบบการศึกษาทางไกล. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อินทรา ศรีประสิทธิ์. (2552). ทฤษฎีใหม่ในการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับคนไทยที่รวม การวางพื้นฐานด้วย Phonemic awareness & Phonics ตามด้วย การสอน อ่านเป็น คำ (whole language) เพื่อแก้ปัญหาการภาษาอังกฤษบกพร่อง (dyslexia) ของคนไทย. ในเอกสาร การอบรมครูในสภาพแวดล้อมที่นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ วันที่ 24 - 26 มีนาคม 2552 (หน้า 1 - 14). กรุงเทพฯ : UNESCO-APEID.

Aliakbari, M., & Jamalvandi, B. (2010). The Impact of " Role Play" on Fostering EFL Learners' Speaking Ability: A Task-Based Approach. *Journal of Pan-Pacific Association of Applied Linguistics*, 14(1), 15-29.

Anderson, N. J. (2008). **Practical English Language Teaching: Reading**. New York: McGraw-Hill.

Archibald, J., Roy, S., Harmel, S., Jesney, K., Dewey, E., Moisik, S., et al. (2006). **A review of the literature on second language learning**. Retrieved from <http://education.alberta.ca/media/349348/litreview.pdf>

- Belchamber, Rebecca. (2007). The advantage of Communicative Language Teaching. **The Internet TESL Journal**, 8 (2). Retrieved from <http://iteslj.org>.
- Breen, M.P. (1987). Learner contribution to task design. In C. N. Candlin, & D. F. Murphy (Eds.), *Language learning tasks* (pp. 23-48). Toronto: Prentice-Hall International.
- Breen, M.P. (2001). New directions for research on learner contributions. In M.P. Breen (Ed), *Learner contributions to language learning: New directions in research* (172-182). New York: Pearson Education
- Breen, M.P. (2001). Syllabus design. In R. Carter & D. Nunan (Eds), **The Cambridge guide to teaching English to speakers of other languages**, pp. 151-159. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Bringe, K. L. (2007). **How Two First Grade Teachers Applied Specific Reading Theories When Planning Instruction, Teaching, and Assessing Their Students**. Retrieved August 18, 2015, from <http://www.uwosh.edu/coehs/departments/teaching-learning/MSE/electronic-journals/documents/kendra-bringe.pdf>
- Brinton, D. M., Snow, M. A. and Wesche, M. B. (1989). **Content-based Second Language Instruction**. Boston: Heinle and Heinle Publishers.
- Brown, H. D.. (2000). **Principles of Language Learning and Teaching** [M]. 4th ed. NY: Longman.
- Brumer, Leah. (1998). **Phonics and the Politics of Reading Instruction**. In C. Weaver (Ed.), *Practicing what we know: Informed reading instruction* (pp. 7-25). Urbana, IL: National Council of Teachers of English
- Brumfit, C. (1984). **Communicative methodology in language teaching: The roles of fluency and accuracy**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Bruner, J. (1986). *Actual Minds, Possible Worlds*. Cambridge, MA: Harvard University Press. Cited in Hammond, J. & Derewianka B. 2001. Genre. In R. Carter & D. Nunan (Eds) *The Cambridge Guide to Teaching English to Speakers of Other Languages*. Cambridge: Cambridge University Press, pp. 186-193.
- Burns, A. and Joyce, H. (2007) . Adult ESL programs in Australia. *Prospect*. 22(3), 5-17.

- Butler, Y. G. (2011). The implementation of communicative and task-based language teaching in the Asia-Pacific region. *Annual Review of Applied Linguistics*, 31, 36-57.
- Bygate, M., Skehan, P., & Swain, M. (2001). **Researching pedagogic tasks: Second language learning, teaching and testing**. Harlow: Longman.
- Canale, M. , & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. **Applied Linguistics**, 1 (1), pp. 1-47.
- Candlin & Widowson Candlin, C. (1987). **Towards Task-based Language Learning**. In C.N. Candlin and Murphy (eds.), Englewood Cliffs NJ: Prentice-Hall.
- Carless, D. (2007). The suitability of task-based approaches for secondary schools: Perspectives from Hong Kong. *System*, 35, 595-608.
- Chala Bejarano, P. A., & Chapetón, C. M. (2013). The role of genre-based activities in the writing of argumentative essays in EFL. *Profile Issues in Teachers Professional Development*, 15(2), 127-147.
- Chamot, A.U. (2004). Issues in language learning strategy research and teaching. **Electronic Journal of Foreign Language Teaching**, 1(1), pp. 14-16.
- Chung, I. & Huang, Y. (2009). The implementation of communicative language teaching: An investigation of students' viewpoints. *The Asia-Pacific Education Researcher*, 18(1), 67-78.
- Clark, G. (1998). **Overcoming Japan's English allergy**. *Japan Quarterly*. 27(4).
- Clement, Dornyei, & Noel, (1994). Motivation, self-confidence, and group cohesion in the foreign language classroom. **Language Learning**, 44, 418-448.
- Clymer, T. (1963). The utility of phonic generalizations in the primary grades. *The Reading Teacher*, 17, 252-258. Johnston, F.P. (2001). **The utility of phonic generalizations: Let's take another look at Clymer's conclusions**. *The Reading Teacher*, 55(2), 132-143.
- Conelly, V., Johnston, R. & Thompson, G. B. (2001). The effect of phonics instruction on the reading comprehension of beginning readers. **Reading and Writing: An Interdisciplinary Journal**, 17, 423-457.

- Cope, B. & Kalantzis, M. (1993). Introduction: How a genre approach to literacy can transform the way writer is taught. In Cope, B. & M. Kalantzis (Eds), *The Power of Literacy: A Genre approach to Teaching Writing*. UK: The Falmer Press, 1-21.
- Crookes, G., & Long, M. (1992). Three approaches to task-based syllabus design. *TESOL Quarterly*, 26, pp. 27-56.
- Day, R. R. & Bamford, J. (1998). **Extensive reading in the second language classroom**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Doughty, C., & Pica, T. (1986). **Information gap tasks: Do they facilitate second language acquisition?**. *TESOL Quarterly*, 20(2), 305-325.
- Duran, G., & Ramaut, G. (2006). Tasks for absolute beginners and beyond: Developing and sequencing tasks at basic proficiency levels. In K. Van den Branden (Ed.), *Task-based language education: From theory to practice* (pp. 47-75). Cambridge: Cambridge University Press.
- Edwards, K. (2008). Examining the impact of phonics intervention on secondary students' reading improvement. *Educational Action Research*, 16(4), 545-555.
- Ellis, R. (2003). **Task-based language learning and teaching**. New York: Oxford Applied Linguistics.
- Enli, L. (2015). Implementing genre-based curriculum cycle in teaching writing in secondary school settings. *Studies in Literature and Language*, 10(1), 47-50.
- Flowerdew, L. (2000). Using a genre-based framework to teach organizational structure in academic writing. *ELT journal*, 54(4), 369-378.
- Foster, P. (1998). A classroom perspective on the negotiation of meaning. *Applied Linguistics*, 19, 1-23.
- Fotos, S., & Ellis, R. (1991). **Communicating about grammar: A task-based approach**. *TESOL Quarterly*, 25(4), 605-629.
- Frost, R. (2004). A task-based approach. Available at: <http://www.teachingenglish.org.uk/article/a-task-based-approach> (accessed May 29, 2015)

- Gass, S. & Mackey, A. (2015). Input, interaction, and output in second language acquisition. In B. Vanpatten & J. Williams (Eds.) *Theories in second language acquisition*. [Kindle iPad] version) Retrieved from Amazon.
- Grabe, W. (1991). 'Current developments in second language reading research. *TESOL Quarterly*, 25(3), 375-406.
- Grabe, W. (2003). Reading and writing relations: Second language perspectives on research and practice. In B. Kroll (Ed.), *Exploring the dynamics of second language writing* (pp.242-162). Cambridge: Cambridge University Press.
- Grabe, W. (2008). *Reading in a Second Language: Moving from Theory to Practice*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Gunning D., Ellis, E.S. & Lenz, B. K. (2000). **Teaching adolescents with learning disabilities: Strategies and methods**. (2nd ed.). Denver: Love.
- Hafiz, F. M., & Tudor, I. (1989). Extensive reading and the development of language skills. *English Language Teaching Journal*, 43, 4-13.
- Hafner, L. E & Jolly, H. B. (1982). **Teaching reading to children**. New York: Macmillan.
- Hammond, J. & Derewianka B. (2001). Genre. In R. Carter & D. Nunan (Eds) *The Cambridge Guide to Teaching English to Speakers of Other Languages*. Cambridge: Cambridge University Press, pp. 186-193.
- Harmer, J. (1991). **The Practice of English Language Teaching**. London: Longman Group UK Limited.
- Harris, A. J., & Sipay, E. R. (1990). **How to increase reading ability** (9th ed.). New York: Longman.
- Hymes, D. H. (1972). On communicative competence. In J.B. Pride and J. Holmes, eds. **Sociolinguistics**. Harmondsworth, England: Penguin Books.
- Hymes, D.H. (1964). On communicative competence. In J.B. Pride & J. Holmes (Eds.), *Sociolinguistics* (269-93). Harmondsworth: Penguin.
- Johnson, K. (1996). *Language teaching and skill learning*. Oxford: Blackwell.
- Johnson, K. (2001). **An Introduction to Foreign Language Learning and Teaching**. Harlow: Longman.

- Khamkhien, A. (2010). Teaching English Speaking and English Speaking Tests in the Thai Context: A Reflection from Thai Perspective. *English Language Teaching*. 3(1), 184-190.
- Krejcie, R.V. & Morgan D.W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30, pp. 607-610.
- Laesen- Freeman, Diane. (2002). *Techniques and Principles in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Lee ,K-W. (2000). **English teacher's barriers to the use of computer-assisted language learning**. The Internet RESLJournal, 6(12). Retrieved from http://iteslj.org/Articles/Lee-CALL_barriers.html.
- Littlewood, W. F. (1981). **Communicative Language Teaching: An introduction**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Littlewood, W. F. (1984). **Foreign and Second Language Learning: Language Acquisition Research and its Implications for the Classroom**. Cambridge University Press.
- Long, M. H., & Crookes, G. (1992). **Three Approaches to task-based Syllabus Design**. *TESOL Quarterly*, 26(1), 27-47.
- Long, M. (1985). A role for instruction in second language acquisition: task-based language teaching. In K. Hylltenstam, & M. Pienemann (Eds.), *Modeling and assessing second language development* (pp. 77-99). Clevedon, Avon: Multilingual Matters.
- Long, M. (2015). *Second language acquisition and task-based language teaching*. [Kindle iPad version] Retrieved from Amazon.
- Long, M. H., & Crookes, G. (1992). Three approaches to task-based syllabus design. *TESOL Quarterly*, 26, 27-56.
- Loschky, L., & Bley-Vroman, R. (1993). Grammar and task-based methodology. In G.Crookes, & S. Gass (Eds.), *Tasks and language learning: Integrating theory and practice* (pp. 123-167). Clevedon, England: Multilingual Matters.
- McDonough, K. & Chaikitmongkol, W. (2007). Teachers' and Learners' Reactions to a Task-Based EFL Course in Thailand. *TESOL Quarterly*. 41(1), 107-132.
- Mackey, A. (2007). *Conversational interaction in second language acquisition*. NY: Oxford University Press.
- Mackey, A., Abbuhl, R. & Gass, S. (2012). Interactionist Approach. In S. Gass & A. Mackey (Eds.), *The Routledge handbook of second language acquisition*. [Kindle iPad version] Retrieved from Amazon.

- Marshall, S. (1991). A genre-based approach to the teaching of report-writing. *English for Specific Purposes*, 10(1), 3-13.
- Milne, B. (2012). **Interactive Phonics Song for Young children and Toddlers Using Hand Motions and**
- Murphy, J. (2003). **Task-based learning: the interaction between tasks and learners.** *ELT Journal*, 57(4), 352-360.
- Nunan, D. (1989). **Designing Tasks for the Communicative Classroom.** Cambridge: Cambridge University Press
- Nunan, D. (1991). Communicative Tasks and the Language Curriculum. *TESOL Quarterly*, 25 (2), 279-295.
- Noom-ura, S. (2013). English-teaching problems in Thailand and Thai teachers' professional development needs. *English Language Teaching*, 6(11), pp. 139-147.
- Nunan, D. (1989). **Designing tasks for the communicative classroom.** Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2004). *Task-Based language teaching.* Cambridge: Cambridge University Press.
- Oradee, T. (2012). Developing Speaking Skills Using Three Communicative Activities (Discussion, Problem-Solving, and Role-Playing). *International Journal of Social Science and Humanity*, 2(6), 533-535.
- Ortega, L. (2007). Meaningful L2 practice in foreign language classrooms: A cognitive-interactionist SLA perspective. In R. DeKeyser (Ed.), *Practicing in a second language: Perspectives from applied linguistics and cognitive psychology* (pp. 180 –207). Cambridge: Cambridge University Press.
- Paran, A. (1996). 'Reading in EFL: facts and fictions. *English Language Teaching Journal*, 50(1), 25-34.
- Payaprom, S. (2012). *The impact of a genre-based approach on English language teaching in an EFL tertiary context in Thailand.* (Doctor of Education thesis, Faculty of Education, University of Wollongong). Retrieved from <http://ro.uow.edu.au/theses/3710>.
- Pietri, N. J. M. (2015). The effects of task-based learning on Thai students' skills and motivation. *ASEAN Journal of Management & Innovation*, 2(1), 72-80.
- Pienneman, M. & Kebler, J. (2012). Processability theory. In S. Gass & A. Mackey (Eds.), *The Routledge handbook of second language acquisition*. [Kindle iPad version] Retrieved from Amazon.

- Pinter, A. (2005). Task repetition with 10 year old children. In C. Edwards & J. Willis (Eds.). *Teachers exploring tasks in second language teaching* (pp.113-126). Hampshire: Palgrave.
- Post, R., & Rathet, I. (1996). **On their own terms: Using student native culture as content in the EFL classroom.** *English Teaching*, 34(4), 12-17.
- Prabhu, N.S. (1987). **Second language pedagogy.** Oxford: Oxford University Press.
- Reutzel, D. R. & Cooter, Jr, R. B. (2005). **The essentials of teaching children to read: What every teacher needs to know.** Upper Saddle River, NJ: Pearson Education, Inc.
- Richard, J.C. (1987). **Listening Comprehension Approach, Design and Procedure in Methodology in TESOL: A book of reading.** New York: Harper & Raw.
- Richards, J.C. (2013). Curriculum approaches in language teaching: Forward, central, and backward design. *RELJ Journal*, 44(1), pp. 5-33.
- Richards, J. C., & Renandya, W.A. (Eds). (2002). **Methodology in language teaching: An anthology of current practice.** NY, USA: Cambridge University Press.
- Richards, J., & Rodgers, T. (1995). **Approaches and Methods in Language Teaching.** Cambridge: Cambridge University Press.
- Robb, T. N., & Susser, B. (1989). Extensive Reading vs Skills Building in an EFL context. *Reading in a Foreign Language*, 5(2), 239-249.
- Sae-Ong, U. (2010). *The use of task-based learning and group work incorporating to develop English speaking ability of Mattayom Suksa 4 students.* (Unpublished master's thesis), Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand.
- Samuda, V., & Bygate, M. (2008). *Tasks in second language learning.* Basingstoke: Palgrave.
- Savignon, S.J. (1982). **Communicative competence: Theory and classroom practice.** New York: Prentice Hall.
- Savignon, S.J. (1991). Communicative language teaching. *TESOL Quarterly*, 25(2), pp. 261-277.

- Shabani, M.B. & Ghasemi, A. (2014). The effect of task-based language learning (TBLT) and content-based language teaching (CBLT) on the Iranian intermediate ESP learners' reading comprehension. *Procedia – Social and Behavioral Sciences*, 98(2014), 1713-1721.
- Shanahan, T. & Tierney, R. (1990). Reading-writing connections: The relations among three perspectives. In J. Zutell & S. McCormick (Eds.), *Literacy theory and research: Analyses form multiple paradigms* (pp.13-34). Chicago: National Reading Conference.
- Shawer, S. (2013). Preparing adult educators: The need to develop communicative language teaching skills in college-level instructors. *Journal of Literacy Research*, 45(4), 431-464.
- Skehan, P. (1998) *A cognitive approach to language learning*. Oxford University Press.
- Sreehari, P. (2012). Communicative language teaching: Possibilities and problems. *English Language Teaching*, 5(12), 87-93.
- Stotsky, S. (1983). Research on reading/writing relationships: A synthesis and suggested Directions. *Language Arts*, 60, 627-642.
- Swain, M., & Lapkin, S. (1998). Interaction and second language learning: Two adolescent French immersion students working together. *Modern Language Journal*, 82, 320-337.
- Tannenbaum, J. R., & Wylie, C. E. (2008). *Linking English-Language Test Scores onto the Common European Framework of Reference: An Application of Standard-Setting Methodology*. ETS Report No. RR-08-34, TOEFLiBT-06. Retrieved on December, 2014 from www.ets.org/research/policy_research_reports/publications/report/2008/hspt
- Taylor, B.P. (1983). **Teaching ESL: Incorporating communicative student-centered component**. *TESOL Quarterly*, 17(1), 69-83.
- Tongboonyoung, N. (2013). *The Use of Film Clip to Enhance the English Communicative Skills of Eight Grade Thai Students*. Master Thesis of Arts Degree in Teaching English as a Foreign language. Srinakarinwirot University.
- Tongpoon-Patanasorn, A. (2011). Impact of Learner-Centeredness on Primary School Teachers: A Case Study in Northeast Thailand. *The Journal of ASIA TEFL*, 8(3), 1-28.
- Tsang, Wai-King. (1996). 'Comparing the Effects of Reading and Writing on Writing Performance. *Applied Linguistics*, 17(2), 210-223.
- Tuan, L. T. (2011). Teaching writing through genre-based approach. *Theory and Practice in Language Studies*, 1(11), 1471-1478.

- University of Cambridge. (2011). **Using the CEFR: Principles of good practices**. Cambridge. The University Press.
- University of Cambridge. (2013). **Introductory guide to the Common European Framework of Reference (CEFR) for English language teachers**. Cambridge. The University Press.
- Van den Branden, K. (2007). Second language education: Practice in perfect learning conditions? In R. DeKeyser (Ed.), *Practicing in a second language: Perspectives from applied linguistics and cognitive psychology* (pp. 161–179). Cambridge: Cambridge University Press.
- Van den Branden, K. (2006). *Task-based language education from theory to practice*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Van den Branden, K. (1997). Effects of negotiation on language learners' output. *Language Learning*, 47, 589-636.
- Vanpatten, B. (2015). Input processing in adult SLA. B. Vanpatten & J. Williams (Eds.) *Theories in second language acquisition*. [Kindle iPad version] Retrieved from Amazon.
- Verapornvanichkul, P. (2011). *A Survey of Problem in Oral Communication Skills When Dealing With English Speaking Clients: A case Study of Employees at One of the Big 4 Audit Firms in Thailand*. A research Paper Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the degree of Master of Arts in English for Careers Language Institute, Thammasart University.
- Vygotsky, L.S. (1978). *Mind in society. The development of higher psychological processes*. Cambridge, MA: MIT Press. Cited in Hammond, J. & Derewianka B. 2001. Genre. In R. Carter & D. Nunan (Eds) *The Cambridge Guide to Teaching English to Speakers of Other Languages*. Cambridge: Cambridge University Press, pp. 186-193.
- Wang,P.,Hsuan. (2012). A CEFR-Based Computerized Adaptive Testing System for Chinese Proficiency. *The Turkish Online Journal of Educational Technology*. 11(4), 1-12.
- Wilkin, Johnson & Morrow (1981). **Communication in the classroom; Longman handbook for language teaching**. Edinburgh: Longman.
- Williams, J. (1995). **Focus on form in communicative language teaching: research findings and the classroom**. TESOL Journal, 4/4, 12-16.
- Willis, D. and Willis, J. (2007). **Doing Tasked-based Teaching**. China: Oxford University Press

- Willis, J. (1994). TBI: Is it PPP up-side down? *The Teacher Trainer*, March.
- Willis, J. (1996). A framework for task-based Learning. Harlow: Longman.
- Willis, J. (2012). **Task-Based Learning: What Kind of Adventure?** Retrieved September 20, 2015, from <https://cdn.auckland.ac.nz/assets/education/about/centres/lipis/docs/Task-Based%20Learning-What%20Kind%20of%20Adventure.html>
- Wongsothorn, A, Hiranburana, K., & S. Chinnawongs, S. (2003). English Language Teaching in Thailand Today. In H. W. Kam and R.L. Wong (Eds.), *English Language Teaching in East Asia Today: Changes Policies and Practices*. Singapore: Eastern Universities Press. : 441-53.
- Yim, S.Y. (In press). EFL young learners: Their imagined communities and languages learning. *ELT Journal*, 70(1), <http://eltj.oxfordjournals.org/content/early/2015/07/14/elt.ccv037.short?rss=1>